

မုံရွာမြို့

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကမ္ဘာကျော်

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဖြေဆိုတော်မူသော

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ

အဖြေပေါင်းချုပ်

သာသနာတော်နှစ်

၂၅၅၄

ကောဇာသက္ကရာဇ်

၁၃၇၂

ခရစ်နှစ်

၂၀၁၀

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဒီလင်ခေါ် "စာပေပါရဂူ" ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ပဌမ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးပုံ

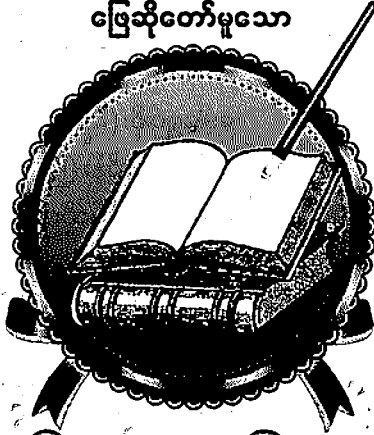

ဗုံရွာမြို့

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကမ္ဘာကျော်

ပြည်ထောင်စုတော်မူသော အထွေထွေအခြေအနေအထား

ပြေဆိုတော်မူသော

ဘုရင်ဖော်ပါဒ်ပုဒ်

အပြေပေါင်းချုပ်

ဗုံရွာမြို့၊ ဘုရင်ဖော်ပါဒ်ပုဒ်၊ အထွေထွေအခြေအနေအထား၊ ပြေဆိုတော်မူသော၊ အပြေပေါင်းချုပ်

သာသနာတော်နှစ်
၂၅၅၄

ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၇၂

ဘုရင်နှစ်
၂၀၁၀

ပုံနှိပ်မြှုပ်နှံခြင်း

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာ့စာပေ၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာရေး
ဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးဦးဝင်းနိုင် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၄၃/
၀၂၄၀၅) ၏ စွန့်ပြုချက်ဖြင့် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးမြေဆို
ရေးသားတော်မူသော စရစ်လောဝါပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်း၅၂
စာအုပ်ကို (စာအမှတ် ၁၁၉/၀၁ (ပုံနှိပ်) သသန-၁၀) အရထုတ်ဝေသည်။

စီစဉ်သူ	ဒေါ်ရွှေဝါစိုး (မိခင်ဧရာဝတီ)
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်ရယ်ရီသိန်း (မြ-၀၃၉၈၁)
ပုံနှိပ်သူ	ရွှေမြသေ့ပုံနှိပ်တိုက် (မြ-၀၅၄၁၇)
ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ်	ပထမအကြိမ်
ထုတ်ဝေသည့်ရက်စွဲ	၂၀၁၀ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
အုပ်စု	၁၀၀၀
တန်ဖိုး	(၃၀၀၀) ကျပ်
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	အောင်ကိုမင်း
အတွင်းဖလင်	ကိုဦး
စာအုပ်ချုပ်	ကိုမောင်မောင်အုန်းနှင့် အဖွဲ့

မိခင်စာအုပ်အမှတ် - ၁၁၁

မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်
တိုက်(၄)၊ အခန်း(၄၀၂)၊ ကျီတော်အိမ်ရာ၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်
ပုဇွန်တောင်စာတိုက်နှင့် ကမ္ဘာ့စာပေအနီး၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း - ၀၁-၄၀၁၄၃၁၊
၀၉-၅၀-၁၅၆၁၃

သစ္စာ

မေတ္တာ

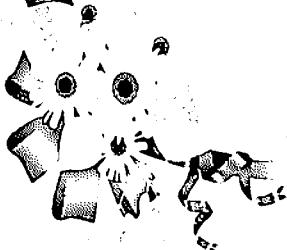
အမှန်တရားသည် အင်အား

ထမုတီထစွာ
ရှောင်ထိလ

ဝရုတ္တေထစွ
ထျှင့်ထိလ

တရိုဏာထစွာ
ခြံထိလ

ရောဝတီ ရွှေနဒီထည်
တည်ကြည်စီးဆင်း ငြိမ်းချမ်းခြင်းဖြင့်
ဝပြောသာသာ ငြည်မြန်မာကို
သစ္စာအလှဆင်စည်တည်း။ ။

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	---	နာ
နိဒါန်းကထာ	---	က-၈
စာကူးသူ၏အမှာလွှာ	---	ဆ-၆
လျှောက်လွှာ	---	၁
ဝေဂေလီ သတင်းစာမူရင်း	---	၂
ခရစ်ယာန်ဘာသာ “ဝေဂေလီ” ပုစ္ဆာကို ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖြေဆိုတော်မူချက်	---	၄
ခရစ်ယာန်ဘာသာမှ တင်ဆိုသော-၁၁-ချက်	---	၁၇
လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖြေဆိုချက်	---	၂၆
ဖီးကုန်းကြီးခရစ်ယာန်မေးခွန်း(၁၆) ချက်ကို အကျဉ်းဖြေဆိုတော်မူချက်	---	၇၅
ခရစ်ယာန် ရွှေချိန်ခွင်အဆိုကို ဆရာတော်ရှင်းလင်းချက်	---	၁၁၂
မိမိဖက်ပါအောင် ငွေနှင့်ပျားခြင်းကား ဘုရားတန်ခိုးမဟုတ်	---	၁၁၆

ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်များ	---	၁၁၇
မအို၊ မသေ၊ အမြဲနေရအောင် ဘယ်ဘုရားမှ မတတ်နိုင်	---	၁၁၈
ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အနန္တကရုဏာတော်များ	---	၁၂၂
မြန်မာတမန်စာကြော်ငြာကို ဆရာတော်ရှင်းလင်းချက်	---	၁၅၈
နောက်ဆက်တွဲ		
ရွှေချိန်ခွင်ဘုရားချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်	---	၁၆၆
ထာဝရဘုရား၌ ဘုရားဖာတိရှိ၊ မရှိ	---	၁၆၇
ခရစ်ယာန်ကျမ်းစု ဒဂါးတုနှင့်တူပုံ	---	၁၆၉
ထာဝရဘုရားလူ့ဖာတိနှင့် ပြည့်စုံပုံ	---	၁၆၉
ခရစ်ယာန်ဓမ္မဆရာတို့ ကြံဖန်ပြောဆိုမှုများ	---	၁၇၂
ထာဝရဘုရား ဖာတိဝဋ်ဆိုက်ပုံ	---	၁၇၄
ထာဝရဘုရား၏ အဓိက ကယ်တင်မှုများ	---	၁၇၆
ထာဝရဘုရားဝဋ်ဆိုက်သေရပုံ	---	၁၇၈
ခမည်းတော်၊ သားတော်ဟု ဝေါဟာရနှစ်ပါးဖြစ်ပွားပုံ	---	၁၈၃
သုံးပါးပေါင်းမှ ဘုရားဖြစ်ပုံ	---	၁၈၅

အချုပ်အားဖြင့် ရှင်းလင်းတော်မူချက်	---	၁၈၆
စဉ်းစားချင့်ချိန်ရန် အချက်များ	---	၁၈၈
ဘုရားချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်အဆက်	---	၁၉၀
ရုပ်ပွားဆင်းတုချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်	---	၁၉၃
တရားချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်	---	၁၉၇
သာသနာချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်	---	၁၉၈
ကျမ်းစာချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်	---	၂၀၀
အချက်ကြီးလေးပါးကို ရှင်းလင်းချက်	---	၂၀၃
ဇမ္ဗူဒီပါ အတိုင်းအထွာ	---	၂၀၃
ဗောဓိပင် အတိုင်းအထွာ	---	၂၀၆
ဇမ္ဗူသပြေပင်-ရှိမရှိ	---	၂၁၀
ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းရှိ-မရှိ	---	၂၁၂
မြင့်မိုရ်တောင်စသည် ရှိ- မရှိ	---	၂၁၄
သံဃာချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်	---	၂၁၆

မာတိကာ ပြီး၏။

----- * -----

မိခင်ဧရာဝတီ

နိဒါန်းကဏ္ဍ

လယ်တီထိပ်တင်
ကျေးဇူးရှင်

ပရိယတ်, ပဋိပတ်, နှစ်ရပ်ကုံလုံ
ပြည့်စုံဂုဏ်တောက် ပါမောက်တစ်ဆူ
ဖြစ်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင်

လယ်တီဆရာတော်အရှင်မြတ်သည် မန္တလေးမြို့၊ ရတနာပုံ
နေပြည်တော်ကြီး၏ မြောက်မျက်နှာအရပ်တွင် တည်ထား
အပ်သော စံကျောင်းတိုက်တော်ကြီးတွင် စာသင် စာချအဖြစ်ဖြင့်
သီတင်းသုံးနေတော်မူခဲ့ပေသည်။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် စံကျောင်းတိုက်
တော်ကြီးအတွင်း သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်အခါ ဝါတော်- ၁၄-
ဝါအရတွင် စံကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးနာယက ပဓာန
ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပါရမီနှင့် ဆက်စပ်သော ဝိသတိ
ပုစ္ဆာကို ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ယင်းဝိသတိပုစ္ဆာကို
ရဟန်းသိက္ခာ-၁၄-ဝါအရ၊ ပထမစာချ ဖြစ်တော်မူဆဲအခါ-
၁၂၄၁-ခုနှစ်တွင် ဖြေဆိုတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဤအဖြေလွှာသည်
ပင်လျှင် ပါရမီ ဒီပနီအမည်တွင်ခဲ့ပေသည်။ ဤသည်ကို
ရည်ရွယ်၍ “ဒီပနီအစ ပါရမီက” ဟု ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြပေသည်။
ထိုအချိန်မှစ၍ ကျေးဇူးတော်ရှင်ကြီး စုတိကမ္မဇရုပ် ပြုတ်ကျ ကွယ်
လွန်တော်မူသော-၁၂၈၅-ခုနှစ်အတွင်း နှစ်ပေါင်း-၄၄-နှစ်
အချိန်ကာလ-ပရိစ္ဆေဒပတ်လုံး ကြီးမားသောလုံ့လ အာဂမ
ဆန္ဒတော်ဖြင့် အချိန်အခါသမယကို မောယကာလ ထားတော်

မမူပဲ ကိုယ်ကျင့်ပဋိပတ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု၊ ပရိယတ္တိဓမ္မတို့ကို ပို့ချမှု၊ ဒီပနီအမည်ရှိသောကျမ်း၊ ဒီပနီအမည်မရှိသော ဂမ္ဘီရကဗျာ၊ ပရတ္တသံခိပ်၊ သဒ္ဒသံခိပ်၊ ဝိနယသံခိပ် စသော ကဗျာလင်္ကာ စာပေများ ဥရောပအလင်းပြစသည်အမည်ရှိသော မြန်မာ စကားပြေကျမ်းများ စသည်စသည်ဖြင့် ကျမ်းပေါင်း-၁၀၀-ကျော် ရေးစီရင်တော်မူကာ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုးတို့အား အသိဉာဏ် ပေးသနား ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ခြေတော်ရာပျောက်သော်လည်း ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာ
လက်တော်ရာမပျောက် တော်ဘုရားကြီးအား
သက်တော်ထင်ရှား မမိ

လိုက်ရသော်လည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ချေတော်ရာ ပျောက်ခဲ့သော်လည်း လက်ရာတော်ဖြစ်သော ဒီပနီကျမ်းများ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ကို ကြည့်ရှုရသဖြင့် ပရိယတ္တိဉာဏ်လည်း တင့် ခဲ့ရပေသည်။ ပဋိပတ္တိဉာဏ်လည်း သင့်ခဲ့ပေသည် ပဋိဝေဓ ဉာဏ်လည်း-ပဋိသန္ဓေဉာဏ်အားလျော်စွာ တင့်ထွားလာလိမ့် မည်ဟုလည်း မြော်လင့်မိပေသည်။

ကတညုတ ကတဝေဒီ ကျေးဇူးတော်ရှင်ကြီး၏ ဒီပနီ
ဂုဏ်ထူး ကျေးဇူးကြီးလှသည်
ကား သာသနာရေးနှင့်လည်းကောင်း၊ ဘာသာရေးနှင့်လည်း
ကောင်း၊ ထောက်တွေးမြော်ဆလျှင် အလွန်ပင်ကြီးလေးမြင့်မား
လှပေသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် ကတညုတ ကတဝေဒီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၈

သူ့ကျေးဇူးကို အထူးသိဖို့ လိုအပ်လှပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျေးဇူးဆပ်ရေး မြှော်တွေးလျက် ကွန်ပျူတာတို့ကို တည်ထောင် ကာ လယ်တီရောင်ခြည်ကွန်ပျူတာဟု အမည်ပေးလျက် ဒီပနီ ကျမ်းများကို-

ဒီပနီပေါင်းချုပ်ပထမတွဲ၌

- ၁။ ဝိပဿနာ ဒီပနီ။
- ၂။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဒီပနီ။
- ၃။ မဂ္ဂင်္ဂ ဒီပနီ။
- ၄။ စတုသစ္စ ဒီပနီ။
- ၅။ ဗောဓိပက္ခိယ ဒီပနီ။
- ၆။ အလင်းကျမ်း။
- ၇။ နိယာမ ဒီပနီ။
- ၈။ ပဋ္ဌာနုဒ္ဒေသ ဒီပနီ။

ဒီပနီပေါင်းချုပ်ဒုတိယတွဲ၌

- ၁။ ဘာဝနာ ဒီပနီ။
- ၂။ ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂ ဒီပနီ။
- ၃။ အာနာပါန ဒီပနီ။
- ၄။ ဓာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်း။
- ၅။ အနတ္တ ဒီပနီ။
- ၆။ သစ္စတ္ထ ဒီပနီ။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဒီပနီပေါင်းချုပ်တတိယတွဲ၌

- ၁။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဒီပနီ။
- ၂။ အာဟာရ ဒီပနီ။
- ၃။ သီလဝိနိစ္ဆယ။
- ၄။ ပါရမီ ဒီပနီ။
- ၅။ ကမ္မဋ္ဌာန ဒီပနီ။
- ၆။ နိဗ္ဗာန် ဒီပနီ။

ဒီပနီပေါင်းချုပ်စတုတ္ထတွဲ၌

- ၁။ သာသနသမ္ပတ္တိ ဒီပနီ။
- ၂။ ဥတ္တမပုရိသ ဒီပနီ။
- ၃။ အနတ္တဒီပနီကျမ်းသစ်။
- ၄။ ပုဏ္ဏောဝါဒ ကမ္မဋ္ဌာန်း။
- ၅။ ဒါနာဒိ ဒီပနီ။
- ၆။ သာသနဒါယဇူ ဒီပနီ။
- ၇။ ပဓာနသုတ် ပါဠိ နိဿယ။

သာသနာပိသောဓနီ ပဌမတွဲ၌

* ပရမတ်နှင့်ပညတ်ကို မြင်သောတရားများ ဖြေရှင်းခန်းစသော ဖြေရှင်းချက်ပေါင်း များစွာ။

သာသနာပိသောဓနီ ဒုတိယတွဲ၌

* ဘုန်းကြီးနှင့် သက်သေမှုအတွက် မိန့်ဆိုချက် စသော-၂၅-ဌာန ဖြေရှင်းချက်။

မိခင်ဧရာဝတီ

သာသနာဝိသေသနီ တတိယတွဲ၌

- * ဘွဲ့တံဆိပ်နှင့်စပ်၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်ဆိုချက်စသော-၁၇-ဌာနမိန့်ဆိုချက်။

နိုင်ငံတွင်းပုစ္ဆာအဖြေပေါင်းချုပ် ပဌမတွဲ၌

- * ကမ္ဘောဇပုစ္ဆာအဖြေစသော-၁၁-ဌာနဖြေဆိုချက်။

နိုင်ငံတွင်းပုစ္ဆာအဖြေပေါင်းချုပ် ဒုတိယတွဲ၌

- * ဘုရားရဟန္တာတို့၏ စုတိအာရုံ ပုစ္ဆာအဖြေစသော-၁၄-ဌာန ဖြေဆိုချက်။

နိုင်ငံခြားပုစ္ဆာအဖြေပေါင်းချုပ်၌

- * ပြင်သစ်ပုစ္ဆာ အဖြေစသော-၉-ဌာနဖြေဆိုချက်။

ပရမတ္ထဒီပနီ၊ ဂမ္ဘီရကဗျာ၊ လယ်တီဟောက်နန်းစသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူရှင်အများ သိသင့်သိထိုက်သော ကျမ်းစာအများကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိမိခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဘဝင်နှလုံး ပီတိဖုံးလျက် အပြိုးပန်းပွင့်၍ နေမိလေသည်။

လိုကွက်ပေါ်လာ
ဤကျမ်းစာ

တစ်နေ့သော အချိန်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ထူးခြားစွာ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ လယ်တီ

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားသည့် “ခရစ်ယောဝါဒ ပုစ္ဆာဝိသေသနာ” ရလိုပါကြောင်း လျှောက်ကြားပေသည်။ လယ်တီစာပေများကို အကွက်ချ ရိုက်နှိပ်နေပါလျက်၊ ဤကျမ်းစာကိုမှ ဝကွက်ကာ ကျန်ရှိနေသည်ဖြစ်ရကား ပြန်လည်စဉ်းစားမရဖြစ်နေပေသည်။ နောက်-၃-ရက်လောက်ကြာလျှင် လာခဲ့ပါ

ရှာထားပါမည်” ဟု ပြောလိုက်ရပေသည်။ ရိုက်နှိပ်ပြီး ဒီပနီ ကျမ်းစာတို့တွင် ပြန်လည်ရှာဖွေသော်လည်း မပါရှိပဲ ဖြစ်နေပေရာ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော် နှစ်နှစ်အချိန်က အစီအစဉ် ရှိခဲ့ဘူးသည်ကို ပြန်လည်သတိရလာပြီဖြစ်၍ အရှင်နန္ဒိသေန၊ အရှင်ဒီဃာယုတို့ကိုခေါ်ယူဆွေးနွေးသောအချိန်မှပင် အဖြေမှန်ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။ ကွန်ပျူတာရိုက်နှိပ်စာစီပြီး တစ်ချို့ တစ်ဝက်ပြီးနေပေပြီ၊ ဆရာတော်၏ကျန်းမာရေးအရ ရပ်နားထားခဲ့ရသည်- စသည်တို့ကို လျှောက်ကြားကြ၍ သိခဲ့ပေရကား ပီတိနှစ်လုံးရွှင်ပြုံးမိခဲ့ပေသည်။

ဤခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာသည် ကျောက်စာတိုက်ကြီး၏ စနေထောင့်ကျောက်စာနံပါတ် (၅၄၅-၅၅၁-၅၅၈-၅၆၅-၅၆၄)တို့ဖြင့် ကျောက်ချပ်(၅)ချပ်တီတီ တည်ရှိနေပေသည်။ ဤခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာနှင့်တွဲဖက်၍ တဆက်တည်း ကြည့်ရှုနိုင်ရန် သာသနဝိသောဓနီ ဒုတိယတွဲစာမျက်နှာ-၁၀၀-မှပါရှိသော ရွှေချိန်ခွင်ပုစ္ဆာအဖြေကို ထည့်သွင်းလျက် “ခရစ်-ယောဝါဒပုစ္ဆာအဖြေပေါင်းချုပ်”ဟု အမည်ပေးကာ အရှင်နန္ဒိသေန အရှင်ဒီဃာယုတို့ကို ကွန်ပျူတာ တည်းဖြတ်သုတ်သင်စေလျက် လယ်တီရောင်ခြည်ကွန်ပျူတာမှ ဖြန့်ချိထုတ်ဝေအပ်ပေသတည်း။ ။

ဘဒ္ဒန္တကေလာသ

၁၃၇၂-ခုနှစ်၊
ကဆုန်လဆန်း ၁၅-ရက်

နဝမ ပဓာန နာယကဆရာတော်
မဟာလယ်တီတိုက်၊ မုံရွာမြို့

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ်

စာကူးသူ၏ အမှာလွှာ

ပဌမလယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြုစုရေးသားတော်မူခဲ့သော ကျမ်းစာများကို ကျောက်ထက်အက္ခရာ တင်ထားရာတွင် ဤခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာဝိသနာရှင်လင်းဖြေကြား စာသည် တစ်ကျမ်းအပါအဝင်ဖြစ်သည်။

ကျောက်စာမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ရှိနေသော ကျမ်းသာဖြစ်သော်လည်း ဖတ်ရှုရန် အချိန်မရရှိကြ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကို သိသင့်သိထိုက်သော ဘာသာရေးမေးခွန်းများကို မသိကြရကုန်တစ်ခြားဘာသာက မိမိဘာသာအား မေးလာသောမေးခွန်းများကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါလျက် ဘာသာရေးလိုက်စားမှုနည်းသောကြောင့် မသိ၍မဖြေနိုင် မဖြေနိုင်၍ ယုံမှားခြင်းဖြစ်ကြသည့်သူများ ယခုမျက်မှောက်ခေတ်တွင် များစွာရှိကြသည် မယုံသင့်သောစကားကို မဆင်ခြင် မတွေးတောဘဲ ယုံမိကြ၍ အမိုက်နှောင်တဖြစ်ကြရသော ယနေ့ခေတ်ကို ရင်နာမှုတွေနဲ့ မကြုံကြရအောင်ဆိုသော ရည်ရွယ်ချက် စေတနာအရင်းခံဖြင့် အပင်ပန်းခံကာ ရေးကူးလိုက်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာသည် အပေါ်ရံလေ့လာ အများပြောစကားယုံပြီး အပြင်ကဝေဖန်သုံးသပ်လို့ အဖြေမှန်ရနိုင်သော အပေါ်စားဘာသာမဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တိုင်က ကိုယ်ရောစိတ်ပါ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အစဉ်တစိုက် လေ့လာဆည်းပူးအားထုတ်မှ အတွင်းသို့ ငုတ်လျှိုးနေသော နက်နဲသောအဖြေမှန်ကို ရနိုင်မည့် အကျိုးရှိမည့် ဘာသာဖြစ်သည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ထို့ကြောင့် သင့်ဘဝအတွက် အကျိုးရှိစေရမည့် အမှန် တရားစုဟာ အနာဂတ်လမ်းခရီးက လက်ကမ်းစောင့်မျှော် နေသည် အမှားကိုဖျောက် အမှန်ရောက်အောင် ကျိုးစားဖို့က သင့်တာဝန် ကျိုးစားပြီးသွားတွေ့လိုက်ပါလို့ စာရေးသူ တိုက် တွန်းလိုက်ပါသည်။

ဤကျမ်းစာသည် ကျောက်စာလို တောက်လျှောက် မရေး သားဘဲ စာရေးသားရာ၌ မြန်စာရေးနည်း စည်းကမ်းနှင့် မညီ ညွတ်သကဲ့သို့ရှိနေသော်လည်း တတ်နိုင်သမျှ စကားလုံး တစ်စုစီ တစ်စုစီ ရေးသားခြင်းမှလွဲ၍ တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှမပြင် ကျောက်စာ မူရင်းအတိုင်း ရေးကူးထားခြင်းဖြစ်ပါသည် အမှားများပါရှိခဲ့လျှင် စာရေးသူ၏မှားယွင်းချက်သာဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ သာသနာကိုထမ်းဆောင်နိုင်သော အားစွမ်း ရှိအောင် လယ်တီ၏ပညာရည်နို့ကို သောက်သုံးပြီး၊ သောက်သုံး ဆဲ၊ သောက်သုံးလတ္တံ့သော ပညာဉာဏ်ရည်ချင်းနုနယ်သော ပုထုဇဉ်လူသားပီပီ စာကူးရင်း စိတ်ခုန်ပြန်ကျော်လွှား မျက်စိ မှား၍သွားပါမူ စာပိုဒ်များကျန်ရှိ၍ အဓိပ္ပါယ်မရှိဖြစ်နေသော စာကြောင်းများ ပါရှိခဲ့သော် ယုံမှားရှိခဲ့သော် စာရှုသူများ မူရင်း ကျောက်စာတော်သို့ အလွယ်တကူစစ်ဆေးနိုင်ရန် ကျောက်စာ နံပါတ်(၅၄၃)စသည်တို့တွင် ကြည့်ရှုနိုင်ကြောင်း သိစေအပ်ပါ သတည်း။

ခွင့်လွှတ်ခြင်းဖြင့် ဖတ်ရှုကြပါ။

ရှင်နန္ဒိမာ (လယ်တီ)

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ်

လျှောက်လွှာ

ရိုသေလေးမြတ်စွာ ခြေတော်ဦးခိုက် လျှောက်ထားပါသည်။ သီလ သမာဓိ ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ကြီးဘုရား။

အောက်၌(မူရင်း) ရေးသားပါရှိသော ခရစ်ယာန်ဘာသာလူမျိုးတို့ ထုတ်ဝေသည့်“ဧဝံဂေလိ” သတင်းစာပါ အကြောင်းအရာနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ဉာဏ်ပညာနုနယ်သော အင်္ဂလိပ်ပညာသင်ကျောင်းသားတို့မှာ များစွာယုံမှားခြင်း ဖြစ်ကြရုံမျှမက အလွန်မှပင် နာကျင်ဘွယ်ရာကောင်းသော အကြောင်းအရာ စကားများ ဖြစ်သည်ဟု ထင်ယူသဘောရရှိသဖြင့် ၎င်းတို့အဆင့်ဆင့် ပြောဆိုနှိုးနှောကြပြီးလျှင် ဘုရားတပည့်တော်တို့ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့ အစည်းအဝေး ပြုလုပ်စဉ်းစားကြရာ ၎င်းကော်မတီ စုံညီတို့ကပင် အရှင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ အဖြေရေးသားချီးမြှင့်တော်မူပါမည့်အကြောင်းနှင့် ပန်ထွာ လျှောက်ထားရန်- သဘောတူညီ လွှဲအပ်သည့်အတိုင်း ဘုရားတပည့်တော် အောက်အမည်ပါသူက လျှောက်ထားပါသည် ကျေးဇူးတော်အရှင် ဆရာတော်ကြီးဘုရား။ ။

ဝေင်ဂေလိ သတင်းစာမူရင်း

ဗျာဒိတ်ခံရာ အင်္ဂါခွမ်းပါး

မည်သည့်ဗုဒ္ဓမဆို ရှေးဦးစွာ ဗုဒ္ဓဖြစ်အောင် ဗျာဒိတ်ကို ဗုဒ္ဓတစ်ပါး၌ ခံယူရမည်။ ထိုဗျာဒိတ်ခံပြီးမှသာ ဗုဒ္ဓအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်လေသည်။ ယခုနောက်ဆုံးဗုဒ္ဓဖြစ်သော ဂေါတမ ဘုရားသည် ဒီပင်္ကရာဗုဒ္ဓထံ၌ ဗျာဒိတ်ရ၍ ဗုဒ္ဓအဖြစ်သို့ ရောက် သည်ဟု ကျမ်းစာ၌ အဆိုရှိ၏။

ထိုသို့ ဗျာဒိတ်ခံရန် လိုအပ်သော အင်္ဂါ-၈-ပါးမှာ-

- ၁။ လူ့စင်စစ်ဖြစ်ခြင်း။
- ၂။ ယောက်ျားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်း။
- ၃။ တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်း။
- ၄။ ရသေ့ရဟန်းပြုသည်လည်းဖြစ်ခြင်း။
- ၅။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် ဖူးတွေ့ရခြင်း။
- ၆။ ဈာန်သမာပတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံခြင်း။
- ၇။ ဘုရားဆုကို အလိုဆန္ဒလည်းရှိခြင်း။
- ၈။ ဘုရားဆုကိုလည်း တောင်းယူခြင်း။

မှတ်ရန်။ ။ ဤအင်္ဂါ ၈-ပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ ဗုဒ္ဓဖြစ်ရ မည်ဟု ကျမ်းလာသောကြောင့် ယခု ဘဒ္ဒကမ္ဘာ တွင် ပွင့်တော်မူပြီးသော နောက်ဗုဒ္ဓမှာ ဒီပင်္ကရာ ဗုဒ္ဓထံ ဆုပန်သည် မှန်ပါစေတော့။

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၃

ဒီပက်ရာမှ စသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဗုဒ္ဓတို့
သည် ဘယ်ဗုဒ္ဓထံ၌ အထက်အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော လူဖြစ်၍ ဗျာဒိတ် ခံယူဘူးပါသ
နည်း။

“ဂင်္ဂါဝါဠုက ဗုဒ္ဓ” တို့တွင် လက်ဦးပဌမဗုဒ္ဓကား အခြား
ဗုဒ္ဓတစ်ဦးတစ်ဆူထူးမှ မပွင့်ဘူးသေးသဖြင့် မည်သူထံ၌
ဗျာဒိတ်ခံပါသနည်း၊ စဉ်းစား၍ ယုံကြည်ကြပါလေကုန်။

ပညာနုနယ်သော အင်္ဂလိပ် ပညာသင်ကျောင်းသားတို့
အား ယုံမှားကင်းပျောက်ရန်တစ်ကြောင်း၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာယူ
လူမျိုးတို့၌ အထင်အယူမှားယွင်းခြင်းမှ ကင်းရှင်းရန်တစ်ကြောင်း၊
ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ကောင်းစွာနှစ်ခြိုက် အစဉ်တစိုက်
မှတ်ပိုက်ရန်တစ်ကြောင်း စုပေါင်းများပြားသော အကြောင်းအရာ
တို့ကို ရှုမျှော်တော်မူအပ်သောအားဖြင့် ကရုဏာရှေ့ထားတော်မူ
ပြီးလျှင် အဖြေရေးသား ခိုးမြှင့်တော်မူပါမည့်အကြောင်း လျှောက်
ထားပါသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘုရား။

မောင်စိန်
အကျိုးဆောင် စက္ကရီတေရီ
နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာကောင်စီ
၈၃-ကျုံးကြီးလမ်း၊ လမ်းမတော်ရပ်
ရန်ကုန်မြို့

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ခရစ်ယာန်ဘာသာ “ဧဝံဂေလိ” ပုစ္ဆာကို

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဖြေဆိုတော်မူချက်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

‘ဧဝံဂေလိ’ အဖြေနှိုက် ရှေးဦးစွာ ဗုဒ္ဓဘာသာအလိုကို ပြရာ၏။

အနမတဂ္ဂေါယံ ဘိက္ခုဝေ သံသာရော ပုဗ္ဗကောဋီ
န ပညာယတိ၊
အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏာနံ သတ္တာနံ တဏှာသံယော-
ဇနာနံ သန္တာဝတံ သံသရတံ။ ။

(အနမတဂ္ဂိယ သံယုတ်ပါဠိတော်)

ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ အယံသံသာရော=ဤသံသရာကြီး
သည်၊ အနမတဂ္ဂေါ=အစမရှိ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ=အဝိဇ္ဇာ
နိဝရဏရှိကြကုန်သော၊ တဏှာသံယောဇနာနံ=တဏှာသံယော-
ဇဉ်ရှိနေကြကုန်သော၊ သန္တာဝတံ=သန္တာဝန္တာနံ=တစ်ဘဝမှသည်
တစ်ဘဝသို့ ပြေးသွား၍ နေကြကုန်သော၊ သံသရတံ-
သံသရန္တာနံ=တစ်ဘဝမှသည် တစ်ဘဝသို့ ကျင်လည်၍ နေကြ
ကုန်သော၊ သတ္တာနံ=သတ္တဝါတို့အား၊ ပုဗ္ဗကောဋီ=ရှေ့အစွန်း

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၅

သည်၊ နပညာယတိ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်၌ပင် မထင်လေ။

(ဤကား အနက်)

ဤပါဠိတော်၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မည်သည် အလုံးစုံသောအရာကို အကြွင်းအကျန်မရှိ သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် န ပညာယတိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၌ မထင်လေ-ဟူ၍ဆိုသဖြင့် ထို ပုဗ္ဗကောဠိဆိုသော ရှေ့အစွန်းသည် မရှိ၍မထင်သည်။ မထင်သောကြောင့် မရှိပြီ-ဟု အမှန်သိအပ်၏။

ဤ အနမတဂ္ဂိယသုတ်ကို ထောက်၍ သံသရာသည်လည်း အစမရှိ၊ ကမ္ဘာသည်လည်း အစမရှိ၊ သတ္တဝါသည်လည်း အစမရှိ၊ ဘုရားသည်လည်း အစမရှိ-ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာပညာရှိကြီး အဆက်ဆက်တို့ ဆိုရိုးယူစဉ်၊ ပြောရိုးပြောစဉ် ဖြစ်၏။

ထိုတွင် သံသရာဆိုသည်ကား အသက်ရှိကြသော သတ္တဝါ ခန္ဓာတို့၏ တစ်ဘုံမှသည် တစ်ဘုံ၊ တစ်ဘဝမှသည် တစ်ဘဝသို့ ပြောင်းရွှေ့ကျင်လည်၍ နေကြရသည်ကို သံသရာဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် သံသရာသည် အစမရှိ-ဟုဆိုသဖြင့် ကမ္ဘာသည်လည်း အစမရှိ၊ သတ္တဝါသည်လည်း အစမရှိ-ဟု ဆိုခြင်းကိစ္စပြီး၏။ သတ္တဝါ အစမရှိ-ဟုဆိုသဖြင့် ဘုရားသည်လည်း အစမရှိ-ဟု ဆိုခြင်းကိစ္စ ပြီး၏။

ကမ္ဘာအစမရှိ ဆိုသောစကားမှာလည်း ဖြစ်တုံ ပျက်တုံ အစဉ်အဆက်၌ အစမရှိဟုဆိုလိုသည်။ တစ်ခုခုသော ကမ္ဘာ၌ မူကား အစလည်းရှိ၏၊ အဆုံးလည်းရှိ၏၊ အဘယ်သို့ အစရှိနည်း

မိခင်ဧရာဝတီ

၃၂၆

ဟူမူကား ရှေးရှေးကမ္ဘာ ပျက်ဆဲအခါ၌ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ကမ္ဘာပျက်ဘေးလွတ်ရာ အထက်ဘုံတို့၌ ဖြစ်၍ နေကြကုန်၏။ ထိုအခါ သတ္တဝါတို့သည် အလွန်စိတ်နှလုံး ကောင်းကြကုန်၏။ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရတရား အမြဲ တည်ရှိကြကုန်၏။

ထိုကုသိုလ်ကံ၏ အစွမ်းကြောင့် ကမ္ဘာသစ်တည်ထောင် ရန် ကမ္ဘာပြုမိုးကြီးသည် ကြီးကျယ်စွာ ရွာလေ၏။ ယခုရှိနေ ကြသော မဟာပထဝီမြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင် အစရှိသော ကမ္ဘာအဆောက်အဦတို့သည် ထိုကမ္ဘာပြုမိုးကြီး၊ ကမ္ဘာပြု ရေကြီးတို့မှ စ၍ ဖြစ်ပွားကြကုန်၏။ ဤစကား၌ ယုတ္တိသက်သေ ကား လောကနိက် မင်းစိုးရာဇာတို့မှစ၍ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါး အမြဲတည်ရှိကြကုန်သောအခါ မိုးသည် ကောင်းစွာရွာမြဲ ဓမ္မတာဖြစ်၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ပျက်ပြယ်ကြသောအခါ မိုးသည် ကောင်းစွာ မရွာမြဲ ဓမ္မတာ ဖြစ်၏။ ဤဓမ္မတာကြီးသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အစဉ်အဆက် ထင်ရှား၍ လာခဲ့သော ဓမ္မတာတရားရိုးပေတည်း။

ဤ ဓမ္မတာတရားရိုးကြီးကို ထောက်၍ ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားကြီးလေးပါးသည် မိုးကို ကောင်းစွာရွာစေနိုင်သော အကြောင်းရင်းကြီး ဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

ကမ္ဘာပျက်၍ နေဆဲအခါ၌ သတ္တဝါတို့သည် ကမ္ဘာပျက် မီးဘေးကြီး ခြိမ်းခြောက်မှုအတွက်ကြောင့် ထိတ်လန့်ခြင်း

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၇

သံဝေဂတရား အလွန်အားကြီးကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားလေးပါး အလွန်မြဲကြလေကုန်သတည်း။

ကမ္ဘာပျက်မှု မည်သည်လည်း စကြာဝဠာပေါင်း ကုဋေ တစ်သိန်း တစ်ပြိုင်နက် ပျက်မြဲဓမ္မတာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအခါနှိုက် စကြာဝဠာပေါင်း ကုဋေတစ်သိန်း၌ ရှိနေကြကုန် သော သတ္တဝါတို့သည် ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါး အမြဲ တည်ရှိကြလေကုန်၏။

ဤမျှလောက် ကြီးကျယ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတရား အထု ကြီး၏ အရှိန်အဝါကြောင့် စကြာဝဠာ ကုဋေ တစ်သိန်းလုံးမှာ အလွန်ကြီးကျယ်စွာသော ကမ္ဘာပြုမိုးကြီးသည် ရွာရလေသ တည်း။

ထိုကမ္ဘာပြုမိုးကြီး ကမ္ဘာပြုရေကြီးသည် မဟာပထဝီ အစရှိသော ကမ္ဘာအဆောက်အဦတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံ ဥပမာ ကား-လူသတ္တဝါ၊ နွား ကျွဲ မြင်း ဆင် အစရှိသော ဂဗ္ဘသေယျက သတ္တဝါတို့သည် ရှေးဦးစွာ အမိဝမ်း၌ ကလလရေကြည်မှ စ၍ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဖြစ်ပုံကား-ရှေးဦးစွာ ကလလရေကြည်-၇-ရက်၊ ထို့နောက် အမြှုပ်-၇-ရက်၊ ထို့နောက် သွေးခဲ-၇-ရက်၊ ထို့နောက် သားတစ်-၇-ရက်၊ ထို့နောက်-၇-ရက်မှစ၍ ဦးခေါင်း၊ ခြေ၊ လက် ခက်မင်းဖြာ ကိုယ်အင်္ဂါတို့သည် ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်၍ လူကောင်၊ နွားကောင်၊ ကျွဲကောင်၊ မြင်းကောင်၊ ဆင်ကောင် စသည်တို့ ဖြစ်လာကြကုန်၏။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဤအတူ မဟာပထဝီမြေကြီး အစရှိသော ကမ္ဘာ့အဆောက်အဦတို့သည်လည်း ထိုကမ္ဘာပြုမိုးကြီး ကမ္ဘာပြု ရေကြီးမှစ၍ ဖြစ်ပွားကြကုန်၏။

ဤကား တစ်ခုတစ်ခုသော ကမ္ဘာ၏ အစဖြစ်ပုံတည်း၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ကမ္ဘာ၏ပျက်ဆုံးမှုမှာမူကား-သင်္ခါရမျိုး အနိစ္စမျိုးဖြစ်၍ ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ ဓမ္မတာအတိုင်း ပျက်ကြကုန်၏။ ကမ္ဘာတည်ပုံ ပျက်ပုံကို စေတံစွာသိလိုမှု “ဥဇရာပအလင်းမြကျမ်း” မှာကြည့်လေ။

ဤသို့လျှင် အနမတဂ္ဂ သံသရာ၌ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တို့၏ ဖြစ်တုံပျက်တုံ အစဉ်မပြတ် ရှည်လျား၍ နေမှုသည် ရှေး၌လည်း အစမရှိ၊ နောက်၌လည်း အစမရှိ-ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာတရား ထင်ရှားရှိ၏။ ကမ္ဘာအစအဆုံး မရှိလျှင်လည်း သတ္တဝါအစအဆုံး မရှိခြင်းသည် ဆိုဘွယ်မရှိ ပြီးစီးလေ၏။

ဤ၌ သတ္တဝါအဆုံးမရှိ ဆိုသည်ကား ကမ္ဘာပေါ်မှာ သတ္တဝါတွေ အကုန် ကွယ်ဆုံးမှုကြီး မရှိသည်ကို ဆိုသတည်း၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြကုန်သော သတ္တဝါတို့မှာမူကား ရှေး၌ အစကားမရှိ၊ နောက်၌မှာမူကား အဆုံးရှိကြကုန်၏။ သတ္တဝါအစ အဆုံးမရှိလျှင်လည်း ဘုရားအစအဆုံးမရှိဟု သိမှတ်အပ်၏။ ယုံကြည်အပ်၏။

ဘုရားအစအဆုံး မရှိဆိုသည်မှာလည်း ရှေးဘုရားအစဉ်အဆက် အစအဆုံးမရှိသည်ကို ဆိုသတည်း။ ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘုရားအစဉ်အဆက်မှာလည်း အစဟူ၍မရှိ၊ အနန္တဖြစ်လေ၏။ နောက်လာလတ်သော ဘုရားအစဉ်အဆက်မှာလည်း

အဆုံးမရှိ အနန္တဖြစ်လေ၏။

ဤမျှသော စကားရပ်တို့ဖြင့် “မောင်စိန်”၏လျှောက်လွှာတွင် ပါရှိသော “ဧဝံဂေလီသတင်းစာပါ ကြောင်းရာပါ အဖြေသည်” ပြီး ပြေလေ၏။

ပြီးပြေပုံကား ဒီပက်ရာမှစသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဗုဒ္ဓတို့သည် ဘယ်ဗုဒ္ဓထံ၌ အထက်အင်္ဂါ-၈-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော လူဖြစ်၍ ဗျာဒိတ်ခံယူပါသနည်း-ဟူသော-ပဌမမေးခွန်း၌ ဒီပက်ရာဘုရားမှ ရှေးအတိတ်ကာလ၌ ဘုရားတွေအနန္တ-ရှိကြောင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာအလို ပြဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဒီပက်ရာဘုရား မှစသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဗုဒ္ဓတို့သည် အသီးအသီး အင်္ဂါ ရှစ်ပါးနှင့် အညီအညွတ်ကြုံကြိုက်ရာ ဗုဒ္ဓထံ၌ ဗျာဒိတ်ခံရတုန် သည်ဟု ပြီးပြေလေသတည်း။

ဂင်္ဂါဝါဠုက ဗုဒ္ဓတို့တွင် လက်ဦး ပဌမဗုဒ္ဓကား အခြား ဗုဒ္ဓတစ်ဦး တစ်ဆူဆူမှ မပွင့်သေးသဖြင့် မည်သူထံ၌ ဗျာဒိတ်ခံ ယူပါသနည်း-ဟူသော ဒုတိယမေးခွန်း၌ ပြင်ဆင်ရန် အချက်ရှိ၏။ ဂင်္ဂါဝါဠုကဗုဒ္ဓတို့တွင်- ဟူသော စကားသည် မပြည့်မစုံဖြစ်၍ နေ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုရိုးမှာမူကား “ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစုမက” ဟူ၍သာ ဆိုရိုးဖြစ်၏။ ဤ၌ “မက” ဟူသောစကားဖြင့် ဂင်္ဂါဝါဠုသဲစုထက် အဆတစ်ရာမက, အဆတစ်ထောင်မက, အဆတစ်သောင်းမက, အဆတစ်သိန်းမက တစ်သန်း တစ်ကုဋေမက ဟုဆိုလို၏။ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ဆိုခဲ့သော် လက်ဦးပဌမ ဗုဒ္ဓဟူ၍ပင် မရှိသော ကြောင့် လက်ဦးဗုဒ္ဓသည် ဘယ်ဗုဒ္ဓထံမှ ဗျာဒိတ်ခံပါသနည်း-

ဟူ၍လည်းမေးဘွယ်မရှိ၊ စဉ်းစား၍ ယုံကြည်ကြပါကုန်-ဟူ၍ လည်း သတိပေးဘွယ်မရှိ၊ ပြီးပြေလေ၏။

ဤ၌ “ဂင်္ဂါဝါဠသဲစုမက” ဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုရိုး စကား၏ အထောက်ပါဠိတော်ကား --

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက် သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့လျှောက်ထား၏။ “အရှင်ဂေါတမ လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာတို့သည် အဘယ်မျှ များပြားကုန်ပါ သနည်း” ဟူ၍ မေးလျှောက်ထား၏။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။

သေယျထာပိ ဗြဟ္မဏ ယတောစာယံ ဂင်္ဂါနဒီ ပဟောတိ၊ ယတ္ထစ မဟာသမုဒ္ဒံ အပေတိ၊ ယာဇေ တသ္မိံ အန္တရေ ဝါလိကာ၊ သာ နသုကရာ သင်္ခါတုံ တတော ဗဟုတရာ ခေါ ဗြဟ္မဏ၊ ကပ္ပိ အတ္တာတိတာ အတိက္ကန္တာ၊ တေ နသုကရာ သင်္ခါတုံ။

(နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်၊ အနမတဂ္ဂသံယုတ်၊ ပဌမဝဂ်၊ အဋ္ဌမသုတ်ပါဠိတော်။)

အနက် ကား။ ။ ဗြဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ သေယျထာပိ- ဥပမာဆိုသည်ရှိသော်ကား၊ ယတောစ-အကြင်အရပ်မှလည်း၊ အယ် ဂင်္ဂါနဒီ-ဤဂင်္ဂါမြစ်ကြီးသည်၊ ပဟောတိ-အစဖြစ်၍ စီးလာ၏၊ ယတ္ထစ-အကြင်အရပ်၌လည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒံ-မဟာ သမုဒ္ဒရာသို့၊ အပေတိ-စီးဝင်လေ၏၊ တေသ္မိံအန္တရေ-ဤ အတွင်း၌၊ ယာဝါလိကာ-အကြင်သဲမှုန့်အစုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။

သာ-ထိုသဲမှုန်စုသည်၊ သင်္ခါတုံ-ရေတွက်ခြင်းငှာ၊ နသုကရာ-
မလွယ်လေ၊ ဗြဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ တတော-ထိုဂင်္ဂါသဲစုထက်၊
အတ္တတိတာ-အတိက္ကန္တာ-လွန်လေကုန်ပြီးသော၊ ကပ္ပါ-ကမ္ဘာ
တို့သည်၊ ဗဟုတရာ-အလွန်များကုန်၏၊ တေ-ထိုလွန်လေပြီး
သော ကမ္ဘာတို့သည်၊ သင်္ခါတုံ-ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ နသုကရာ-
မလွယ်ကုန်။

ဤပါဠိတော်၌ လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာတို့ကို ဂင်္ဂါသဲစု
ထက် အလွန်များကုန်၏ဟူ၍ ဟောတော်မူသဖြင့် အတိတ်
သံသရာ၌ ပွင့်တော်မူကြကုန်သော ဘုရားတို့သည်လည်း ဂင်္ဂါ
သဲစုထက် အလွန်များကုန်၏-ဟု သိအပ်လေသတည်း။ ဤကား
ဂင်္ဂါသဲစုမျှမက ဟူသော စကား၏ သက်သေပေတည်း။

**ကမ္ဘာ၏ အစသည် ရှိ၏၊
သတ္တဝါ၏အစသည် ရှိ၏-ဟု ယူသော ဒိဋ္ဌိအတွက်
ဒိဋ္ဌိအဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပွား၍သွားပုံကို ပြဆိုချက်**

တစ်ပါးသော ဘာသာတို့၌ ကမ္ဘာသည် အစရှိ၏၊
သတ္တဝါသည်လည်း အစရှိ၏-ဟုယူသောကြောင့် ထိုအခါ၌
ကမ္ဘာဖြစ်ပေါ်နိုင်ရန်အကြောင်း၊ သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ရန်
အကြောင်းကို ရှာကြံမရ ရှိနေကြသည့်အတွက် ကမ္ဘာကို၎င်း၊
သတ္တဝါကို၎င်း ဖန်ဆင်းသူရှိသည်ဟု အခိုင်အမြဲယူကြ၏၊
ထိုအယူကို ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိ အယူဟူ၍၎င်း၊
ဣဿရနိမ္မာနဒိဋ္ဌိ အယူဟူ၍၎င်း ကျမ်းဂန်တို့ ဆို၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

- * ဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိ- ဆိုသည်ကား ကမ္ဘာဖြစ်ပေါ်ရန် သတ္တဝါဖြစ်ပေါ်ရန် ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းကို လွတ်၍၊ မဟုတ် မမှန်သော အကြောင်းကို ယူခြင်းတည်း။
- * ဣဿရနိမ္မာနဒိဋ္ဌိ- ဆိုသည်ကား ကမ္ဘာကို အစိုးရသော ကမ္ဘာ့သခင်ကြီးသည် ရှိ၏။ ထိုသခင်ကြီးသည် ကမ္ဘာကို၎င်း၊ သတ္တဝါကို၎င်း ဖန်ဆင်းသည်ဟု ယူခြင်းတည်း။

ဤကား ကမ္ဘာသည် အစရှိ၏။ သတ္တဝါသည် အစရှိ၏-ဟု ယူသည့်အတွက် ဒုတိယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပွား၍ သွားပုံတည်း။

တစ်ဖန် ထိုကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းသော သခင်ကြီးသည် အစရှိသလော၊ အစမရှိသလော-ဟု မေးရန်ရှိ၏။ အစရှိသည်ဟု ဆိုခဲ့သော် ထိုသခင်ကြီးကို ဖန်ဆင်းသူပေါ်ရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော် အဆင့်အဆင့် ဖန်ဆင်းသော သူ မဆုံးနိုင်ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသခင်ကြီးကို အစလည်းမရှိ၊ အဆုံးလည်းမရှိ၊ နိစ္စထာဝရဖြစ်၏ဟု ခိုင်မြဲစွာ ယူရပြန်၏။ ဤအယူကို ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ဟုခေါ်၏။ ဤကား တတိယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပွား၍ သွားပုံတည်း။

ထိုအစမရှိသော အနန္တကာလ၌ ကမ္ဘာ၊ သတ္တဝါကို မဖန်ဆင်းဘဲ တစ်ဦးတစ်ကိုယ်တည်း နေခဲ့လေသလော၊ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာ၊ သတ္တဝါကို ဖန်ဆင်းလိမ့်မည်လောဟု တွေးတောဖွယ်ရှိ၏။ မဖန်ဆင်းဘဲ တစ်ပါးတည်း တစ်ကိုယ်တည်း နေခဲ့

သော် အကျိုး မရှိ၊ ဧကန်ဖန်ဆင်းလိမ့်မည်ဟု ကြံဖွယ်ရှိ၏။ ဖန်ဆင်းခဲ့သော ထိုသခင်ကြီးသည်လည်း အစမရှိသောကြောင့် ကမ္ဘာသည်လည်း အစမရှိ၊ ဖြစ်တုံ့ပျက်တုံ့ အဆက်ဆက်ရှည်လျား၍ နေသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ရောမိကြ၏။

ထိုသခင်ကြီးသည်လည်း ကမ္ဘာ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဖန်ဆင်းနိုင်သောအလွန်ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိကို ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်တို့မှ ပပောက်စေ၍သေကြသည်မှ နောက်၌ အထက်ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကယ်တင်နိုင်သော တန်ခိုးရှိ၏ဟူ၍လည်း ယုံကြည်ကြ၏။ ။ ဤကား စတုတ္ထဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပွား၍ သွားပုံတည်း။

သို့သော် ကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းသည်ဟူသော အချက်သည် ပင်လျှင် တွေးပုံကြံပုံထုတ်၍ ယူဆရသော အချက်မျှသာ ဖြစ်၏။ အခိုင်အမြဲ ယူသင့်မည်၊ မယူသင့်မည် ကြံဆရန်ရှိသေး၏။ ကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းသည် ဟူသော အယူ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ချော်လွဲခဲ့သည် ရှိသော် ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို တန်ခိုးတော်ဖြင့် ပပောက်စေနိုင်သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကယ်တင်နိုင်သည်ဟူသော ယုံကြည်ခြင်းများသည်လည်း ဧကန်ချော်လွဲလေရာ၏။ ဤသည်လည်း တစ်ကြောင်း။

ခရစ်ယာန်ဆရာသည် တပည့်များကို ဆုံးမခန်းတစ်ခု၌-

* မျက်စိကို မတော်ရာကို မကြည့်စေရန် နိုင်နင်းအောင် ဆုံးမရမည်၊ မဆုံးမနိုင်လျှင် မျက်စိကို ဖောက်၍ထားရမည်၊ မျက်စိကို ဖောက်၍

ထားခဲ့သော် ဒုက္ခကြီးမရောက်ပါလော-ဆိုမူ
ဤဒုက္ခသည် မပြောစလောက်၊ မျက်စိကို
မဆုံးမနိုင်၍ မတော်ရာကို ကြည့်သည့်အတွက်
သေသည်မှ နောက်၌ အနန္တငဲ့ကြီးသို့ ကျ
တတ်၏။

ထို့အတူ နားကိုဆုံးမရမည်၊ နှာခေါင်း၊ နှုတ်လျှာတို့ကို
ဆုံးမရမည်၊ ခြေလက်တို့ကို ဆုံးမရမည်၊ ဆုံးမ၍ မရနိုင်ခဲ့သော်
ဖြတ်ထားရမည်၊ ဖြတ်ထားခဲ့သော် ဒုက္ခကြီး မရောက်ပါလော-
ဆိုမူ ဤဒုက္ခသည် မပြောစလောက်၊ ခြေလက်ကို မဆုံးမနိုင်၍
မတော်ရာသို့ သွားသည်အတွက် မတော်ရာကို ပြုလုပ်သည့်
အတွက် သေသည်မှ နောက်၌ အနန္တငဲ့ကြီးသို့ ကျရောက်တတ်
၏-ဟုခရစ်တော် ဆုံးမချက်များကို ဖတ်ရှုရဘူး၏၊ အလွန်
ကောင်းလှပေ၏၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလခေါ်၏၊
ဤဆုံးမချက်ကို ထောက်သော် ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်စွာ
ကိုးကွယ်လျှင် ဒုစရိုက်အပြစ်မှ ပပျောက်သည်ဟူသော အယူ
သည် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါမည်လားဟု တွေးတောဘွယ်ရှိ၏။

အကြောင်းမူကား ဒုစရိုက်ကို ပပျောက်စေနိုင်သော
တန်ခိုးရှိသည် မှန်ခဲ့သော် ခရစ်တော်သည် ဤဆုံးမခန်းကို
ဟောဖွယ်မရှိ၊ မျက်စိကို မဆုံးမနိုင်၍ ဒုစရိုက်အပြစ်ပင် ရောက်
သော်လည်း ထာဝရဘုရားအမြဲကိုးကွယ်သော သူတို့မှာ ထို
ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ပပျောက်ရမည် ဧကန်ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ကား

မဟုတ်၊ ခရစ်တော်သည် မျက်စိကိုဖောက်၍ ပစ်ရမည် အစရှိသည်ဖြင့် အလွန်ကြပ်တည်းစွာ ဆုံးမပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို တန်ခိုးတော်ဖြင့် ပယ်ဖျောက်နိုင်သည် ဟူသော ယုံကြည်ခြင်းသည် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါမည်လော-ဟုတွေးတောဖွယ်ရှိ၏။ ဤသည်လည်းတစ်ကြောင်း။

ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ အသတ်ခံသည်မှာ ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်သောသူတို့၌ ဒုစရိုက်အပြစ်များကို ပြေပျောက်စေခြင်းငှါ အသေခံတော်မူ သည်ဟု ဟောပြောကြသည်များကို များစွာကြားဘူးရ၏။ ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ကြလျှင် ဒုစရိုက်အပြစ်တို့မှ ပပျောက်ရိုးမှန်ခဲ့သော် ခရစ်တော်သည် သတ္တဝါတို့၌ ဒုစရိုက်အပြစ် ပပျောက်စေခြင်းငှါ အသေခံဖွယ် ကိစ္စမရှိ၊ အသေခံရမှုသည် အကြီးဆုံးသော ဆုံးရှုံးမှုကြီးဖြစ်၏။

တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်သည် ဟူသော အယူသည် ပျက်ကွက်သောအယူ ဖြစ်လျှင်လည်း တန်ခိုးဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဘုံ ကယ်တင်နိုင်သည်ဟူသော အယူသည်လည်း ပျက်ကွက်သောအယူ ဖြစ်လေတော့သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော် ဒုစရိုက်ပျောက်ကင်းမှုမရှိလျှင် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်နိုင်ခွင့် မရှိသောကြောင့်တည်း။ စဉ်းစား၍ ယုံကြည်ကြပါလေကုန်။

၇၂၀

ဤသို့သောအကြောင်းများကြောင့် ထိုကမ္ဘာ့သခင်ကြီးသည် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်နိုင်သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကယ်တင်နိုင်သည်ဟူသော အယူ၌ အလွန်စဉ်းစားချက်များကြောင်းကို သတိထားကြရန် ကောင်းလှ၏။ စဉ်းစား၍ ယုံကြည်ကြပါလေကုန်။

ဧဝံဂေလီပုစ္ဆာ အဖြေကျမ်း

ဤတွင်ပြီး၏။

၁၂၈၁-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၀-ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့၊ ဆင်လမ်း၊
မြန်မာ-ဥပဒေရေးရာ၊ လယ်တီကျောင်းနေ့စဉ် ဤအဖြေ (မှ)ကို လယ်တီဦးဝဏ္ဏိတ
ရေးကူး စုဆောင်းအပ်သည်။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရှင်းလင်းဖြေဆိုချက်နှင့်

ခရစ်ယာန်ဘာသာမှ တင်ဆိုသော-၁၁-ချက်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အမှာ။ ။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်သူ တစ်ဦးက ပုံနှိပ်ဝေငှသော စာကို ရှေးဦးစွာ ပြုပြီးသည့်နောက် ထပ်ခါဖြေဆို ချက်နှင့်တကွ တစ်ပုဒ်စီဟပ်၍ ပြပါလိမ့်မည်။

ယခုစာ ခရစ်ယာန်အဆိုမူရင်း

- ၁။ သံသရာ၌ ကျင်လည်ရခြင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာက မကောင်း ဟုဟော၏။ နိဗ္ဗာန်သို့မရောက်မီအတွင်း ဗုဒ္ဓဘာသာတရားအတိုင်း ကျင့်သော်လည်း ကောင်းသောအကျိုးကို မပေးပဲ မကောင်းသော သံသရာ အကျိုးကိုသာ ပေး၏။
- ၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားအတိုင်း အကုန်လွတ် ကျင့်သော အခါလည်း သံသရာမှ ထုတ်ပြီးလျှင် ရှိနှင့်ရင်း ကိုယ်ခန္ဓာ၊ နာမ်ဝိညာဉ်ကို တခါပြန် မဖြစ်လေ အောင် အစဉ်ပျက်စီးခြင်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးကိုသာ ပေး၏။ ထို့ကြောင့် အမှုငယ်ကို လုပ်သောအခါ ထောင်မှာချသည်။ ကြီးသောအမှုကို လုပ်မိပြန်

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

သော် ထောင်က ထုတ်သတ်သည့်အရာနှင့် တူ၏။
ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားမှားသည်။ မှားသော တရားကို
ကျင့်သောကြောင့် ကောင်းသောအကျိုးကိုမပေး
ဟု သဘောရသည်။

၃။ နာမ်ဝိညာဉ်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာရှိသရွေ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
အနတ္တ တည်းဟူသော မကောင်းကျိုးကို ခံရမည်။
သို့နှင့် နိဗ္ဗာန်ဝင်၍ ဘာမျှမကျန်လိုက်ဘဲ လုံးလုံး
ပျက်စီး သေကြေခြင်းကိုပင် ကောင်းသည်ဟု
ဗုဒ္ဓဘာသာက ဟောပြန်၏။ ဟောသည့်အတိုင်း
ကောင်းသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အယူရှိကြ၏။
ထိုအယူသည် မကောင်းသော ဆေးသမား၏
ဆေးကို စားမိ၍ သေသောအခါ လူနာများ
ဝေဒနာကင်းသည်ဟု ဆိုသောအရာနှင့် တူ၏။
သေသောအခါ ဝေဒနာကင်းသည်ဟု ဆိုသော
စကားမှန်၏။ မသေဘဲ ဆရာကောင်းကိုတွေ့၍
ဆေးကောင်းကို စားရသောကြောင့် ဝေဒနာကင်း
သည်လည်း မှန်၏။ ဤနည်း နှစ်နည်းမှာ မသေဘဲ
ဝေဒနာကင်းသောနည်း ကောင်း၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ
က ဘုရားမရှိဆိုသောကြောင့် ရှိသည့်အခါလည်း
ဘုရားမတတ်နိုင်၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ-
ဆိုသောကြောင့် မသေရဘဲ ဝေဒနာကို ကင်းစေ
နိုင်သော ဆေးသမားသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ မရှိ။

၄။ ကိုယ်နှင့်နာမ် ဝိညာဉ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဖြစ်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို ဘယ်သူမျှ မဖြစ်ချင်၊ မဖြစ်ချင်သောကြောင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို ညည်းတွားပုတီးစိပ်ကြ၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို အလိုမရှိလျှင် နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တကို လိုချင်ကြ၏။ အနိစ္စ-သေခြင်းဖြစ်၍ နိစ္စ-မသေအမြဲ နေရခြင်း ကိုဆို၏။ ဒုက္ခ-နာခြင်းဖြစ်၍ သုခ-ချမ်းသာခြင်း ကိုဆို၏။ အနတ္တ-မိမိလိုဘ ရှိသည်အတိုင်း မအို မသေဘဲ မနေရ အိုရ သေရသောကြောင့် အတ္တ- မအိုမသေဘဲ နေနိုင်ခြင်းကို ဆို၏။ ထိုကြောင့်နိစ္စ သုခ၊ အတ္တကို လိုချင်သည်ဆို၍ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ အစဉ်သေကြေ ပျက်စီး ရပါလို၏။ ဆုတောင်းသောတရားသည် မှား ကြောင်း ထင်ရှား၏။

အကုသိုလ်အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာ၊ နာမ်ဝိညာဉ်နှင့် တကွ အမေအဖေကို တရအောင် ငရဲတွင်ခံ စေ၏။ ကုသိုလ်အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာ ဝိညာဉ်နှင့် တကွ ရွှင်လန်းခြင်းဖြစ်စေရအောင် မစံစားရဘဲ ဖျက်ဆီး နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့သည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဆိုချက်သည် အသွားအလာ မညီသောကြောင့် မကောင်းမမှန်ဟု သဘောရ၏။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

၆။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ- အနက်ကား- ဘုရားသည် လည်းလျောင်း မှီခိုကိုးကွယ်ရာဆို၏။ သို့ဆိုသောကြောင့် မိမိ၌ရှိသော ဝေဒနာကို ကွယ်ပျောက်စေလို၍ နတ်ကိုကိုးဘိသကဲ့သို့ မိမိတို့၌ရှိသော မကောင်းမှု ဒုစရိုက် အပြစ်ကွယ်ပျောက်ရအောင် ဘုရားကို ကိုးရမည်။ ဘုရားတန်ခိုးကို ခိုလှုံရ ရမည်ဖြစ်၏။ ဘုရားသည် လည်းလျောင်းမှီခို ကိုးကွယ်ရာ ဆိုသောကြောင့် ကိုးလျှင်ကွယ်မည်။ ခိုလျှင် လှုံမည်မှန်၏။ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်း မှီခိုလို၍ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ဘုရားကိုရှာသော် မတွေ့၊ ဘုရားမရှိ၊ ရှိသည့်အခါလည်း မကွယ်နိုင်၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ-ဟုသာ ဘုရားက ဆို၏။ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ပင် ဝဋ်တော်ဆိုက် အနိစ္စဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ မရှိ၍ ပျက်စီးရာလမ်းဟု နေရာ ကျ၏။

၇။ ဘုရားမရှိသော်လည်း မိမိကိုယ်ကျင့်တရားရှိ၏။ ကိုယ်ကျင့်တရားကိုပင် အားကိုးဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဝီရိယစိုက် ဟောပြန်၏။ ဤအရာသည် ဘုရား ဂုဏ်တော်ကို အားမကိုးနှင့် မိမိဂုဏ်ကိုသာ အားကိုးဟု သွန်သင်ရာရောက်၏။ အနတ္တကောင် မှာ တန်ခိုးဘယ်မှာ ရှိသနည်း၊ ရှိလျှင် အနတ္တ

ဟုခေါ်ဦးမည်လော၊ ထို့ကြောင့်ဟောသော သူသည် အနတ္တအကြောင်းကို လုံးလုံးမသိရာ ထင်ရှားသည်။ သတ္တဝါတို့သည် အနတ္တဖြစ်၍ မိမိလိုဘရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်စေရအောင် အစွမ်း မရှိလောက၌ မင်းမှုကို ထမ်းသည့်အခါဖြစ်စေ ကုန်သွယ်ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားသည့်အခါ ဖြစ်စေ၊ လယ်ယာလုပ်စားသည့်အခါဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးဦးကို မခိုမလှုံရလျှင် မဖြစ်ထွန်းနိုင်၊ လောကီအကျိုးစီးပွားထက် လောကုတ္တရာအကျိုး အလွန်ကြီးကျယ်၏။ ဘာမျှမဟုတ်သည့် လောကီအကျိုးကို မိမိစွမ်းအားနှင့် မရနိုင်၊ မတတ်နိုင်ခဲ့လျှင် လောကုတ္တရာ အကျိုးကို မိမိအစွမ်းနှင့်ရနိုင်၏ဟု ဟောသောတရားကို အဘယ်သို့ ကြည်ညို နှစ်သက်နိုင်ပါမည်နည်း။

၈။ လောဘနှင့် ဒေါသသည် လာနိုင်သမျှ အပြစ်တကာတို့မှာ မိနှင့်ဘဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လောဘနှင့် ဒေါသကို ရှေးဦးစွာ ဖြတ်ရမည့် တရားရှိ၏။ လောဘကို မတိုက်မလှန်ဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာက ကြီးစေသည်ကို မသိ၊ အမှတ်မဲ့ ကောင်းသည် ထင်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ဘုရားဆုကို တောင်းကြ၏။ ဘုရားသည် အကြီးဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ ဘာမျှမဟုတ်သည့် အနတ္တ ဒုစရိုက်ကောင်သည်

မိခင်ဧရာဝတီ

F. 3. 3. 3

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

မိမိအပြစ်ကို မမြင်ဘဲ ဘုရားဖြစ်ရပါလို့၏ ဟု တောင်းသောအရာသည် လောဘမဟုတ်လား၊ သည်လောဘထက် ကြီးနိုင်စရာ မရှိ၊ သူကြီး တစ်ယောက်သည် အရေးပိုင်မင်းအရာကို ရလိုပါ သည်ဟု လျှောက်လျှင် လူတကာတို့ ကဲ့ရဲ့ဘွယ် ဖြစ်၏။ အရေးပိုင်မင်းအရာနှင့် ဘုရားအရာကို ပြိုင်နိုင်ဘွယ်မရှိ၊ ဘုရားအရာသည် အတိုင်းမသိ ကြီး၏။ အရေးပိုင်မင်းအရာကို မရနိုင်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ဘုရားအရာကို ရလို ကြောင်းနှင့် လျှောက်ကြ၏။ အဘယ်မျှ လောဘ ကြီးသလဲဟု စဉ်းစားကြပါ။ ထိုအတွက် အပြစ်မှ လွတ်နိုင်ရာ မထိုက်တန်ဘဲ အရေးပိုင် မင်းအရာ ကို လျှောက်မိသောသူကြီးသည် ဤ လောကမှာ ပင် အရူးဟု အခေါ်ခံရလျှင် ဘုရားအရာကို ခံလိုသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ကို အဘယ်သို့ ဆို ဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ထို့ပြင် အချို့တို့သည် ဘုရားဆုကို မတောင်းဘဲ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လိုပါ၏ဟု ဆုတောင်းကြ၏။ ဘုရားမရှိ၊ ဘုရားမရှိသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို ဘုရားပင်လိုချင်၍ တောင်းတ ရသေးသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓ ဘာသာမှာ ဘုရားကို မပေးနိုင်၊ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားထံ နိဗ္ဗာန်ကို တောင်းသော သူတို့သည် မှားလေပြီ တကား။

မိခင်ဧရာဝတီ

၉။ ဘာသာတိုင်းက ဘုရားသည် အမြတ်ဆုံး အကြီးဆုံး ဟု ဆိုကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာကသာ မဆို၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပင် ဘုရားတို့တောင်းတရသေးသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဆိုသောကြောင့် ဘုရားထက် နိဗ္ဗာန်ကသာ၍ မြတ်သည် ကြီးသည်ဟု ဆိုရာဖြစ်၏။ ဘုရားကိုပင် အမြတ်ဆုံး မဆိုသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် မှန်သော ဘာသာဟု ဆိုနိုင်စရာ အခွင့်မရှိ။

၁၀။ အဘယ့်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ရှေ့အဆိုနှင့် နောက်အဆိုမညီ လွဲချော်မှားယွင်းရသနည်း၊ အကောင်းကို ကျင့်သောအခါလည်း ကောင်းကျိုးကို မပေး၊ မကောင်းသော သံသရာအကျိုးကိုသာ ပေးသည်ကို ထောက်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားကို ဘုရားထားသည်၊ မထားသည်ဟု လိုက်စစ်စရာ သင့်၏။ ဘုရားထားခဲ့လျှင် မှန်ရမည်၊ ဤကဲ့သို့ ချွတ်ယွင်းသောကြောင့် ဘုရားမထားဟု ထင်ရ၏။ ထင်သည့်အတိုင်း မှန်မမှန်ကို လိုက်စစ်သော် တရားကို ဘုရားထားသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက မဆို၊ ဂေါတမလည်းမထား၊ ရှိနှင့်ရင်းတရားကို မြင်၍သာ ဟောပြောသည်၊ တရားကိုကျင့်မှ ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့် ဘုရား မဖြစ်ခင်ကပင် တရားရှိနှင့်ပြီးဖြစ်၍ ဘုရားထားသည်ဟု ဆိုရန်အခွင့်မရှိ။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဘုရားမထားလျှင် လူထား၏၊ လူထားသည် ဟုဆိုသော် လူထားသော တရားကို မကျင့်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်၊ မရှိသေဘဲရှိလိမ့်မည်ကို မြင်သော ကြောင့် ဘယ်သူမျှမထား ဓမ္မနိယာမ ဟုဆို၏၊ ဓမ္မနိယာမအနက်ကား တရားသည် အစဉ်ထာဝရ ရှိ၏ ဟုဆို၏၊ စာတစ်စောင်ကို ဘယ်သူမှ မရေးဘဲ အလကားဖြစ်သည် ဟုဆိုလျှင် မယုံနိုင်၊ မယုံသင့်ဟု လူတိုင်း ကဆိုကြ၏၊ တရားသည် လောကီ လောကုတ္တရာ အချုပ်အချာဖြစ်သော ကြောင့် ထိုစာ တစ်စောင်ထက် တရားသာ မြတ်၏၊ ဤကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သော တရားကို ဘယ်သူမျှ မထားဆိုလျက် ယုံလျှင် သည်ထက် မယုံသင့် သောအရာ ရှိနိုင်သေး၏လား၊ ဘုရားသာလျှင် အစိန္တေယျ မကြံစည်နိုင် မကြံစည်အပ်၊ တရား သည် အစိန္တေယျ မဟုတ်၍တစ်ဦးဦးက ထားရ မည်၊ ဓမ္မနိယာမ ဆိုသည့်အတိုင်း ဘယ်သူမျှ မထားလျှင် အလကားဖြစ်လာသည် ဟုဆို၏၊ ထိုကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားသည် အလကား တရားဖြစ်၏၊ အလကားတရားကို အလကား လူများ ကျင့်စရာဖြစ်၏၊ အလကား တရားကို ကျင့်လျှင် အလကားပင်ဖြစ်ရမည် မှန်၏၊ ဆိုသည့် အတိုင်းလည်း အလကားတရားကို ကျင့်မိသော

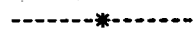

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၂၅

ကြောင့် မကောင်းသောသံသရာ၌ ကျင်လည်ရ၏။
အဆုံးမှာ ဘာမျှမရှိဘဲ နိဗ္ဗာန်၌ အလကားပင်
ဖြစ်လေ၏။

၁၁။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားသည် အလကားတရားဖြစ်၍
အထက်ကပြခဲ့သည့်အတိုင်း အချွတ်ချွတ်အလွဲလွဲ
မမှန်ဘဲ ရှေ့နောက်မညီ အလကားဖြစ်ကြောင်း
ကို သဘောရ၍ ဗုဒ္ဓနိယာမ၊ ဓမ္မနိယာမ ဘုရား
အစဉ်၊ တရားအစဉ် ရှိတော်မူသည်။ ဘုရားအစဉ်
ရှိတော်မူသောကြောင့် တရားတော်ကို ဘုရားထား
တော်မူသည်။ ဘုရားနှင့်တရား အတူတူ အစဉ်ရှိ
တော်မူ၏။ ဘုရားမရှိဘဲ တရား မဖြစ်နိုင်ဟု
ခရစ်ယာန်ဘာသာက ပြသည်။ မရှိဘဲလျက် ဖြစ်
နိုင်သည်ဆိုသော အရာသည် ဘုရားကို ကိုးကွယ်
လည်းလျောင်း မှီခိုရာမရောက်၊ ဘုရားကို ပယ်
ထားရာရောက်၏။ ဘုရားမရှိဘဲ မဖြစ်နိုင်ဆိုသော
အရာသည် ဘုရားကိုလည်းလျောင်း မှီခိုရာကျ၏။
ခရစ်ယာန်ဘာသာသည် ယုံဘွယ် ကောင်းသော
ကြောင့် အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ လည်းလျောင်း
မှီခိုဆည်းကပ်ပါ၏။ ။

ဤတွင် ခရစ်ယာန်အဆို-၁၁- ချက်ပြီးပြီ။

မိခင်ဧရာဝတီ

လယ်တီသုတေသန သုတားကြီး ဖြေဆိုချက်

ဝဋ်ညာဉ်စကား

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်သူ တစ်ဦးက ဗုဒ္ဓဘာသာကို အပြစ်ဆိုချက်-၁၁-ချက်ကို ဖြေဆိုတော်မူပါမည့်အကြောင်းနှင့် တောင်းပန်လျှောက်ထားလိုက်သော စာလွှာသည် မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၆၂-ခု၊ ပြာသိုလဆုတ် ၃-ရက်နေ့တွင် ရောက် လာသည်ဖြစ်၍ ၎င်းအပြစ်ဆိုချက် ၁၁-ချက်ကို ဖြေဆိုပေ အံ့သတည်း။

အဖြေဖန်တီး အခြေခံ

ဖြေဆိုလတံ့သော အချက်စုကို ပြက်ပြက်ကွင်းကွင်း ရှင်း လင်းစွာ ထင်နိုင်မြင်နိုင်ရန် အခြေပါဒသဘာဝ ဓာတ်ရင်းစုကို ခင်းကျင်း၍ ပြဋီအံ့။

ဓာတ် ၁၈-ပါးသည့်အာ အခြေခံ

စက္ခုဓာတ်-၁၊ သောတဓာတ်-၁၊ ယာနဓာတ်-၁၊ ဇိဂ္ဂါဓာတ်-၁၊ ကာယဓာတ်-၁၊ ရူပဓာတ်-၁၊ သဒ္ဓဓာတ်-၁၊ ဂန္ဓဓာတ်-၁၊ ရသဓာတ်-၁၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်-၁၊ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတ်-၁၊ သောတဝိညာဏဓာတ်-၁၊ ယာနဝိညာဏဓာတ်-၁၊ ဇိဂ္ဂိဝိညာဏဓာတ်-၁၊ ကာယဝိညာဏဓာတ်-၁၊ မနောဓာတ်- ၁၊ မနောဝိညာဏဓာတ်-၁၊ ဓမ္မဓာတ်-၁၊ ဟူ၍ ဓာတ်ရင်း ဓာတ်မှန်-၁၈-ပါး ပင်တည်း။

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၂၇

- အနမတဂ္ဂသံသရာဓမ္မဟူသည်လည်း ဤဇာတ်-၁၈-ပါးပင်တည်း။
- သုံးဆယ့်တစ်ဘုံဟူသည်လည်း ဤဇာတ်-၁၈-ပါးပင်တည်း။
- အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းသည်လည်း ဤဇာတ်-၁၈-ပါးပင်တည်း။
- စကြဝဠာအနန္တ ဆိုသည်လည်း ဤဇာတ် -၁၈-ပါးပင်တည်း။

ဤ ဇာတ် ၁၈-ပါး သည်ပင်လျှင် အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း ဖြစ်၏။ ဤ ဇာတ် ၁၈-ပါး သည်ပင်လျှင် အနမတဂ္ဂ သံသရာကြီး ဖြစ်နေ၏။ ဤ ဇာတ် ၁၈-ပါး သည်သာလျှင် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ဖြစ်၍နေ၏။ ဤ ဇာတ် ၁၈-ပါးသည်ပင်လျှင် စကြဝဠာအနန္တတွေ ဖြစ်၍နေ၏။ ဤ ဇာတ် ၁၈-ပါးသည်ပင်လျှင် သတ္တဝါ အနန္တတွေ ဖြစ်၍နေ၏။ ဤ ဇာတ် ၁၈-ပါးသည်သာလျှင် ပုထုဇန်သတ္တဝါ အနန္တတွေ ဖြစ်၍နေ၏။ ဤဇာတ် ၁၈-ပါးသည်ပင်လျှင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်နေရ၏။ ဤ ဇာတ် ၁၈-ပါးသည်ပင်လျှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတွေ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတွေ ဖြစ်ရ၏။ မုချ ဆတ်ဆတ်အားဖြင့် ဤဇာတ် ၁၈-ပါးကို လွတ်၍ အဏုမြူမျှ သဘာဝဟူ၍ မရှိပြီ။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမှန်ရရှိသော ဓာတ်သား

ဤကား အတိတ် အနာဂတ် သံသရာ ကမ္ဘာအနန္တ စကြဝဠာအနန္တ သတ္တဝါအနန္တ သင်္ခါရအနန္တ ဓမ္မအနန္တတို့ကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် ညက်စွာထောင်းထုအမှန်ပြု၍ သတ္တုချတော်မူသောအခါ အမှန်ရရှိသော ဓာတ်သား သတ္တုဓမ္မစုပေတည်း။

ဥပမာကား ယူဇနာပေါင်း ၈၄၀၀၀-နှစ်ပြန်ဆောင်သော မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကို ဉာဏ်မီးမှာချ သတ္တုရအောင် ထုတ်ယူခဲ့လျှင်-

- ၁။ မြေဓာတ်၊   ၅။ အဆင်းဓာတ်၊
- ၂။ ရေဓာတ်၊   ၆။ အနံ့ဓာတ်၊
- ၃။ မီးဓာတ်၊   ၇။ ရသဓာတ်၊
- ၄။ လေဓာတ်၊   ၈။ သြဇာဓာတ်၊

ဤ ဓာတ်မှန်ဓာတ်စစ် ရှစ်ပါးသာ အသားတင်ရ၏။ စကြဝဠာတောင်ကြီး မဟာပထဝီမြေကြီးတို့မှာလည်း ထိုနည်းအတူပင်တည်း။ ယခုရှိသော မြင့်မိုရ် စကြဝဠာ မဟာပထဝီမြေကြီးမှာကဲ့သို့ ထို့အတူ အနမတဂ္ဂသံသရာမှာ ရှိဘူးသမျှ ရှိလတ်သမျှသော မြင့်မိုရ်စကြဝဠာမဟာပထဝီ မြေကြီးဟူသမျှမှာလည်း ထိုနည်းအတူ ဓာတ်ရှစ်ပါးသာ သတ္တုအသား မှန်ရ၏။ ဉာဏ်တည်းဟူသော လှော်အိုး မိုက်လုံမှာချ၍ မီးကုန်ကျိုချက်သည်ရှိသော် အဟုတ်အမှန်ရှိရင်းဖြစ်သော ထိုဓာတ် ၁၈-ပါးသာ အသားတင်တွေ့မြင်ရ၏။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဗြဟ္မာ နတ် လူဟူ

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၂၉

သမျှသည် ပပျောက်ကုန်၏။ မြင့်မိုရ် စကြဝဠာ မဟာပထဝီစု
သည် ပပျောက်၍ကုန်၏။

ဤဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ခု

ထို့ကြောင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်ဆိုင်သော
တရားလက်ကိုင်ပြု စကားကို ပြောဆိုသူသည်အဟုတ်အမှန်
ရှိဖြစ်သော ထိုဓာတ် ၁၈-ပါးကို လက်ကိုင်ပြု၍ ပြောဆိုတတ်မှ
အဟုတ် အမှန်နေရာ ကျနိုင်မည်။ မျက်လှည့်ဆရာ ဖန်ဆင်း၍
ပြုသောဝတ္ထုနှင့် အလားတူသော လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အဘာဝ သဏ္ဍာန ပညတ်ခြပ်အထည်စုကို
လက်ကိုင်ပြု၍ ပြောခဲ့လျှင် သဘောထွေး ရှုပ်၍ ယုတ္တိအဆင်
ကောင်းရာကို ဟုတ်သလို မှန်သလို ထင်ယောင်ထင်မှား ပါ၍
သွားတတ်သည်။ သတိကြပ်ကြပ်မူကြလေ။

ဓမ္မဓာတ်သား ထူးအရ

ထို-၁၈-ရပ်သော ဓာတ်စစ်ဓာတ်မှန်တို့တွင် ဓမ္မဓာတ်ဆို
သည်ကား- စေတသိက် ၅၂-ခု၊ သုခုမရုပ် ၁၆-ခု၊ နိဗ္ဗာန် ဤ
သုံးမျိုးကိုဆိုသည်။ ။စေတသိက် ၅၂-ခုမှာ ပညာဆိုသော
ဓမ္မဓာတ်ပါသည်။ ထိုပညာသည် လောကီပညာ၊ လောကုတ္တရာ
ပညာဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ လောကီပညာသည် အနည်းငယ်သာ
သိသောပညာ၊ ထို့ထက် အများသိသောပညာဟူ၍ အဆင့်ဆင့်
အားဖြင့် အသိန်းအသန်းမက များရာ၏။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်

မိခင်ဧရာဝတီ

အဖြစ်သို့ရောက်သော ပညာသည် အကြီးဆုံးသောပညာဖြစ်၏။ ဘယ်ဟာတခုမျှ အကြွင်းအကျန်မရှိ သိနိုင်၏။ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ် ဉာဏ်သည် လောကုတ္တရာ ပညာမည်၏။ ထိုလောကုတ္တရာ ပညာသည်ကား နိဗ္ဗာန်တစ်ခုကိုသာ အာရုံပြု၏။ သစ္စာလေးပါး၌ ဖုံးလွှမ်းသော မောဟကို ပယ်ဖျက်ပေးသည့်အတွက် သစ္စာ လေးပါးကို သိနိုင်သည် ဟူ၍လည်းဆိုရ၏။

ထိုစေတသိက်-၅၂-ခုတွင် လောဘခေါ်သော အလိုချင် ဓာတ်တစ်ခု၊ ဆန္ဒခေါ်သောအလိုချင်ဓာတ်တစ်ခုဟူ၍ အလိုချင် ဓာတ်နှစ်ပါးပါရှိ၏။ မကောင်းသောအရာကို လိုချင်သည်ကား လောဘတည်း။ ကောင်းသောအရာကို လိုချင်သည်ကား လောဘ မဟုတ်ဆန္ဒသာတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတို့၏ အထူးသည် နောက်၌ ထင်ရှားလာလတ်။

အသိံတဒွင်္ဂသိံတဓာတ်

ဤဓာတ်-၁၈-ပါးတို့တွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဓမ္မဓာတ် တွင် ပါဝင်သော နိဗ္ဗာန်သည်ကား အသိံတဓာတ်တည်း။ နိဗ္ဗာန်မှ ကြွင်းသော ဓာတ်-၁၈-ပါးစုကား သိံတဓာတ်စုသာတည်း။ ဤသိံတဓာတ်စုကား ဖြစ်ချည် ပျက်ချည် ရှင်ချည် သေချည် အတည်မမြဲ ဖောက်လဲဖောက်ပြန်မှုရှိနေသော အနိစ္စဓာတ်စု တည်း။ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အသိံတဓာတ်တစ်ခုသည်ကား ပျက်မှု သေမှုမရှိသော နိစ္စဓာတ်ပေတည်း။ ဤနိဗ္ဗာန်ဓာတ်တစ်ခု သည်သာ အစဉ်ထာဝရမြဲသော နိစ္စဓာတ်ဖြစ်သည်။ ဤကား

ဖြေဆိုလတုံသော အချက်စုကို ပြက်ပြက်ကွင်းကွင်း ရှင်းလင်းစွာ သိသာနိုင်ရန် အခြေပါဒ သဘာဝဓာတ်ရင်းစုကို အကျဉ်းမျှပြ ဆိုလိုက်သော စကားရပ်တည်း။ ။တစ်ရပ်။

ယခုအခါ ထိုဗုဒ္ဓဘာသာ
သာသနာပြုသတင်းစာတွင်ပါရှိသော
ခရစ်ယာန်ဘာသာဆရာ၏ စကားကို အစဉ်အတိုင်း
ထုတ်ပြုရှင်းလင်း၍
အကျဉ်းသိသာရုံမျှ ဖြေဆိုပေအံ့။

ခရစ်ယာန်အဆို - ၂-ချက်

၁။ သံသရာ၌ ကျင်လည်ခြင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာက မကောင်းဟုဟော၏။ နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်မီ အတွင်း ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားအတိုင်း ကျင့်သော် လည်း ကောင်းသောအကျိုးကို မပေးဘဲ ကောင်းသော သံသရာအကျိုးကိုသာ ပေး၏။ ဤကား တစ်ဂဏန်းအရ ပဌမအပြစ်ဆိုချက် တည်း။

အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား- ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ သံသရာကို မကောင်း ဆို၏။ ဘုရားဟောတိုင်းကျင့်ပြန်လျှင် နိဗ္ဗာန် မရောက်မှီအကြား ထိုအကျင့်ကြောင့် ထိုမကောင်းသော သံသရာ၌ပင်ကျပြန်၏ ထိုမကောင်းသော သံသရာ၌ ကျစေ တတ်သော ထိုအကျင့်ကို အကျင့်ကောင်းအကျင့်မှန် မဟုတ်။

မိခင်ဧရာဝတီ

၇၂

အကျင့်ဆိုး အကျင့်မှား ဟူ၍သာသိအပ်၏။ အကျင့်ကောင်း အကျင့်မှန်ဟုတ်ခဲ့လျှင် ကောင်းမြတ်ရာသို့ ချရမည်။ မကောင်း သောသံသရာသို့ ချဘို့မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်မရောက်မှီ အကြား၌ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သံသရာ၌ အကျိုးပေးတတ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ လူများတို့၏ ဒါနမှု သီလမှု ဘာဝနာမှု ကုသိုလ်စု သည် မကောင်းသောအမှု မှားသောအမှုသာဖြစ်၏ဟု သိသာ ထင်ရှား၏ ဟူလိုသည်။

၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားအတိုင်း အကုန်လွတ်၍ ကျင့်သောအခါ၌လည်း သံသရာမှ ထုတ်ပြီး လျှင် ရှိနှင့်ရင်း ကိုယ်ခန္ဓာ နာမ်ဝိညာဉ်ကို တစ်ခါပြန်၍ မဖြစ်လေအောင် အစဉ် ပျက်စီး ခြင်းဟူသော နိဗ္ဗာန် အကျိုးကိုသာ ပေး၏။ ထို့ကြောင့် အမှုငယ်ကို လုပ်သောအခါ ထောင် မှာချသည်။ ကြီးသောအမှုကို လုပ်မိပြန်သော် ထောင်မှထုတ်၍ သတ်သည့်အရာနှင့် တူ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရား မှား၏။ မှားသော တရားကို ကျင့်သောကြောင့် ကောင်းသောအကျိုးကို မပေးဟု သဘောရ၏။ ဤကား နှစ်ဂဏန်း အရ ဒုတိယအပြစ် ဆိုချက်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား-နိဗ္ဗာန်မည်သည် ဝိညာဉ်နှင့် တကွ ခန္ဓာပျက်ကြေသေဆုံးမှုကြီး တစ်ခုဖြစ်၏။ အလွန်အား ထုတ်၍ ကောင်းကောင်းကြီး ကျင့်သည့်အတွက် သံသရာထက်

မကောင်းကျိုးနက်လှသော အသေကြီး သေရလေ၏။ သင့်လျော် ရုံကျင့်လျှင် သေပြီးနောက် တစ်ဖန် ရှင်ပြန်ရသော အသေငယ် သာ သေရ၏။ ကောင်းကောင်းကြီးကျင့်လျှင် တစ်ဖန်မရှင်ရ သော အသေကြီးသေရ၏။ ထို့ကြောင့် အသေကြီး သေရသော ထိုအကုန်လွတ်၍ ကျင့်မှုသည်လည်း အမှားကြီးမှားသော အကျင့်သာဖြစ်သည်ဟု သိသာထင်ရှား၏ ဟူလိုသည်။

အဆို ၂-ချက်ကို ပေါင်း၍ ဖြေဆိုချက်
ထို ၂- ချက်ကို ပေါင်း၍ဖြေပေအံ့။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ သံသရာကို မကောင်းဆိုသည်မှာ နိဗ္ဗာန် နှင့် ထောက်စာ၍ ဆိုပေသည်။ အပါယ်လေးပါးနှင့် ထောက်စာ သော် လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ ကောင်း၏။ ထို့ထက် ဗြဟ္မာ့ဘဝ ကောင်း၏ ထိုထက်နိဗ္ဗာန်သည် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏ ထို အကောင်းဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်နှင့် ထောက်စာသော် လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာ့ဘဝဟူသော သံသရာကို မကောင်းဆိုရ၏။ အပါယ်ဘဝ အပါယ်သံသရာကို ထောက်စာသော် လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာ့ဘဝ သံသရာကို အကောင်းဆိုထိုက်သည်မှာ သိသာထင်ရှားလှပြီ။

လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာ့ဘဝသံသရာထက် နိဗ္ဗာန်ကို အကောင်းဆုံးဆိုသည်မှာ ထိုလူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာ့ ဘဝဆိုရ သော ဓာတ်စုသည် သင်္ခတဓာတ်စုသာတည်း။ အနိစ္စ ဓာတ်စုသာ တည်း။ ဖြစ်ချည် ပျက်ချည် သေချည် ရှင်ချည် အတည်မမြဲ ဖောက်လဲ ဖောက်ပြန်မှုရှိနေသော ဝိပရိကာမ ဓာတ်စုသာတည်း။

၃၂

လူ့ဘဝ လူ့ဝိညာဉ် လူ့ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော ဓာတ်စုသည် အနိစ္စဓာတ်စု၊ ဝိပရိကာမဓာတ်စုဖြစ်ခဲ့၍ ယခုနေ့ လူ့ဘဝမှာ ပဋိသန္ဓေနေ၍ ရရှိပြီးသော လူ့ဝိညာဉ်၊ လူ့ခန္ဓာသည် ယခုနေ့ပင် သေပျက်ချုပ်ကွယ်၍ အပါယ်ငရဲမီးပုံထဲမှာ ယခုနေ့ပင်ကျကြသူ မရေတွက်နိုင်များပြား၏။ ပဋိသန္ဓေနေ၍ လူ့ဝိညာဉ် လူ့ခန္ဓာကို ရပြီးနောက်- ၂-ရက်မြောက်တွင် သေ၍ အပါယ်ငရဲမှာ ကျရောက်လေသောသူ မရေတွက်နိုင်၊ -၃-ရက်မြောက်တွင်-၄-ရက်၊ -၅-ရက်၊ -၁၀-ရက်၊ -၁-လ၊- ၂-လ စသည်အသက်တမ်း ဆုံးအောင် နေ့စဉ်၊ လစဉ်၊ နှစ်စဉ် ပိုင်းခြား၍ဆိုလေ၊ အမိဝမ်းတွင်းမှ မျက်မြင်မဟုတ်သော်လည်း ဖွားမြင်၍ ပြီးသည်နောက် တစ်ရက်တွင် ပျက်ဆုံးမှု၊ နှစ်ရက်တွင်ပျက်ဆုံးမှု စသည်ကား မျက်မြင်ပင်ဖြစ်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ လူမျိုးမှာသာ မဟုတ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ဝင်စသော ခပ်သိမ်းသော လူမျိုး သတ္တဝါမျိုး ခန္ဓာမျိုးမှာပင် ဤနည်းနှင့် ချည်းသာတည်း။

ပဋိသန္ဓေနေသော နာရီ မိနစ် မှစ၍ အသက် ထက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် နာရီတွေကိုစဉ်၍ထား၊ မိနစ်တွေကို စဉ်၍ထား၊ လက်ပစ်တစ်တွက်၊ လျှပ်တစ်ပြက်တွေကိုစဉ်၍ထား ထိုနာရီ မိနစ် လက်ပစ် လျှပ်ပြက်တို့တွင် သေဘေးလာလျှင် မသေနိုင်ကောင်းသော နာရီဟူ၍ တစ်နာရီမရှိ၊ တစ်မိနစ်မရှိ၊ တစ်လက်ပစ်မရှိ၊ တစ်လျှပ်စစ်မရှိ၊ သေအံ့သော နာရီ မိနစ် လက်ပစ် လျှပ်ပြက် ချည်းသာဖြစ်၏။

၆. ၃. ၇

ဥပမာကား အလွန်ထက်မြက်လှစွာသော ဘီလပ်ဇား
ငယ်တွေကို ကိုယ်တွင်းမှာတစ်ကိုယ်လုံး အပြည့်သွင်းထားသော
သူသည် အလှုပ်အခက် အခန့်မသင့်ခဲ့လျှင် ဘယ်နာရီ မိနစ်
လက်ပစ် လျှပ်စစ်မှာမဆို သေခွင့် သေပေါက်အပြီးပါရှိ၍
နေသကဲ့သို့တည်း။ ဘယ်နာရီ မိနစ် လက်ပစ် လျှပ်စစ်မှာ
မဆိုနိုင်ကောင်းသော ခန္ဓာ ဝိညာဉ် ဓာတ်စု ဓာတ်ခဲဖြစ်သည်
ဖြစ်၍လည်း ဘယ်နာရီ မိနစ် လက်ပစ် လျှပ်ပြက်မှာမဆို အပါယ်
ငဲ့ကျပေါက်ကျလမ်းလည်း ထက်ကြပ်ပါရှိ၍ နေသည်သာ
ဖြစ်၏။

ငလက်တို့နှင့်ငည့် တစ်ချက်တည်းသာ ဆိုသကဲ့သို့
အပါယ်ငဲ့သို့ ချတတ်သော လောဘ ဒေါသ မောဟ ဒိဋ္ဌိတို့နှင့်
ထိုသေမှုအနိစ္စတရားသည် တစ်ချက်တည်းဖြစ်ကြ၏။ ပုထုဇဉ်
သတ္တဝါတို့၏အဖြစ်မှာ လောဘ ဒေါသ မောဟတို့လည်း
မနိုင်တရားဖြစ်ကြ၏။ မိမိ၏ ဝိညာဉ်ခန္ဓာတို့၏ သေခြင်းအမှု
လည်း မနိုင်တရားဖြစ်၏။ သေသောအခါတွင် လောဘ ဒေါသ
မောဟ ဒိဋ္ဌိတို့ ဝင်၍ကပ်လာခဲ့သော် အပါယ်ငဲ့သို့ ကျရောက်၏။
လောဘ ဒေါသ မောဟ ဒိဋ္ဌိတို့သည် ရှေးရှေး၌ ပြုသမျှသော
မကောင်းမှု ဒုစုရိုက်တို့၏ သဟဲတို့ပေတည်း။ သေခါနီးမှာ
လောဘ ဒေါသ မောဟ ဒိဋ္ဌိကပ်ဝင်ခဲ့လျှင် ပြုပြုခဲ့သမျှသော
မကောင်းမှုဒုစုရိုက် ကံဟောင်းတို့သည် အပါယ်ချခွင့် ရကြ
တုန်၏။

ဤလူ့ဝိညာဉ် လူ့ခန္ဓာစုသည် သေတတ်သော ဓာတ်မျိုး မဟုတ်ခဲ့လျှင် လောဘ ဒေါသ မောဟ ဒိဋ္ဌိတို့ပင် ရှိနေသော်လည်း အပါယ်ကျပေါက်မရှိ၊ သေတတ်သော ဓာတ်မျိုးပင်ဖြစ်သော်လည်း လောဘ ဒေါသ မောဟ ဒိဋ္ဌိမရှိခဲ့လျှင် အပါယ်ကျပေါက်မရှိ၊ နှစ်ပါးစုံရှိနေကြသည့်အတွက် အနမတဂ္ဂသံသရာမှာ အပါယ်ငဲ့ရသို့ ကျရောက်ခဲ့သည်လည်း အနန္တများလှပြီ၊ ယခုဘဝမှာလည်း ကျမည်ကိုစိုးရိမ်ရလျက်ရှိနေ၏။ နောင်သံသရာမှ မလွတ်သမျှလည်း ကျကိန်းတင်းလင်း ထက်ကြပ်ပါရှိ၍ နေသည်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သေခြင်းအနိစ္စသဘော ထက်ကြပ်တင်းလင်း ပါရှိနေသော လူ့ဝိညာဉ် လူ့ခန္ဓာဟူသော ဓာတ်စုဓာတ်ခဲသည် အပါယ်ပေါက် တင်းလင်း ပါရှိ၍နေသောကြောင့် မသေနိုင်သော နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို ထောက်ဆသော် မကောင်းဆိုရသတည်း။ နတ်ဝိညာဉ် နတ်ခန္ဓာ ဗြဟ္မာ့ဝိညာဉ် ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာ ဆိုသော ဓာတ်ခဲစုသည်လည်း လူ့ဝိညာဉ် လူ့ခန္ဓာစုနှင့်အတူ သေမှုထက်ကြပ်တင်းလင်း အမြဲနိစ္စပါရှိ၍ နေသည်သာဖြစ်၍ လူ့ဝိညာဉ် လူ့ခန္ဓာစုနှင့်အတူတူသိလေ။

ဤကား နိဗ္ဗာန်ဟူသော နိစ္စဓာတ်ကို ထောက်စာ၍ လူနတ် ဗြဟ္မာသံသရာဟူသော အနိစ္စဓာတ်မျိုးကို မကောင်းဆိုရာ၌ သိသာအောင် ပြဆိုသော စကားရပ်တည်း။

အနိစ္စဓာတ်မျိုးချည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အပါယ်ဝိညာဉ် အပါယ်ခန္ဓာစုကို ထောက်စာသော် လူနတ်ဗြဟ္မာ ခန္ဓာစုသည် အလွန်ကောင်းမြတ်သော ဝိညာဉ်ခန္ဓာစုသည် အလွန်ကောင်း

မြတ်သော ဝိညာဉ်ခန္ဓာစုပင်ဖြစ်၏။ ကောင်းမြတ်သော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်တော်မျိုး မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အစဉ်ထာဝရ စိတ်ချရသော ဓာတ်မျိုးမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ သံသရာ၌ ကျင်လည်ခြင်းကို မကောင်းဆိုပေသည် အပါယ် ခန္ဓာစုထက်မူကား အဆအရာ၊ အဆအထောင်၊ အသိန်းအသန်း မက ကောင်းမြတ်လှသည်သာဖြစ်၏။

ကောင်းပုံကား အပါယ်ဝိညာဉ်စုမှာ သုစရိုက်၊ ဒုစရိုက်ကို သိနိုင်သော ပညာဟူသော ဓမ္မဓာတ်မဖြစ်နိုင်ကြ၊ လောဘ ဒေါသ မောဟဟူသော ဓာတ်ဆိုးဓာတ်ဝါးစုနှင့်သာ နေကြ၏။ လူနတ် ဗြဟ္မာသုဂတိဝိညာဉ်စုမှာ ပညာဟူသော အသိဓာတ် ဖြစ်နိုင် ကြ၏။ သုစရိုက် ဒုစရိုက်စသော တရားဓမ္မကို သိနိုင်သော ပညာဆိုသောဓာတ်သည် တစ်နေ့တစ်နေ့အဖို့တွင် အနည်း ငယ်မျှပင်ဖြစ်သော်လည်း အဘိုးဘယ်မျှ ထိုက်တန်သည်ဟု ပြဆိုနိုင်သောဓာတ် မဟုတ်ပေ။ ပညာ၏ကျေးဇူးကို ခရစ်ယာန် ဆရာတို့လည်း သိနိုင်ရာပါ၏။ အနေအထိုင်နှင့်တကွ အသက် ရှည်သမျှ အကျိုးပေးပုံ၊ အပါယ်ခန္ဓာစုထက် လူ့ခန္ဓာက ကောင်း မြတ်သည်မှာ ထင်ရှားမျက်မြင်ရှိပြီ။

ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတို့ပြုကြသော ဒါနမှုသီလမှု ဘာဝနာမှု စသည် နိဗ္ဗာန်သို့မရောက်မီ အကြားမှာ အပါယ်ခန္ဓာသို့ မကျစေ မှု၍ လူ့ခန္ဓာ နတ်ခန္ဓာ ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာဟူသော သုဂတိသံသရာ ကောင်းမြတ်ရာဘုံဘဝတို့သို့ ရောက်စေတတ်သောအမှုစုဖြစ် ပေ၍ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်စုပင်ဖြစ်၏။ အလတ်အားဖြင့်

အကျင့်ကောင်း အကျင့်မှန်ပင် ဖြစ်၏။ ခရစ်ယာန်ဆရာဆိုတိုင်း အကျင့်ဆိုးအကျင့်မှားမဟုတ်၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့သော် သံသရာ၌ ကျင်လည်ခြင်းကို မကောင်းဟု ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အဘယ့်ကြောင့် ဟောသနည်းဆိုသော် နိဗ္ဗာန်လောက မကောင်းသောကြောင့် ဟောပေသည်။

ဥပမာကား တစ်နေ့တစ်နေ့လုပ်လျှင် တစ်ကျပ်တန်မျှသာ ရသောပညာလည်းရှိသတတ်၊ တစ်နေ့လုပ်လျှင် ရွှေတစ်သိန်း ရ၍ အသက်ထက်ဆုံး ချမ်းသာစေနိုင်သော ပညာအလုပ်လည်း ရှိသတတ်၊ ထိုသို့ရှိရာမှာ ရွှေတစ်သိန်း တန်ပညာကို ထောက်စာ သော် တစ်ရာတန်ပညာကိုပင် မကောင်းဆို၏။ မဆိုခဲ့လျှင် တစ်ရာတန်နှင့် အားရ၍ နေလိမ့်မည်၊ တစ်ကျပ်တန်နှင့် အားရ၍ နေလိမ့်မည်၊ တစ်ကျပ်တန်အလုပ်နှင့် နေသည်ကိုပင် တစ်ရာတန်နှင့် အားရ၍ နေလိမ့်မည်၊ ထိုသို့အားရ၍ မနေရ အောင် တစ်ရာတန် အလုပ်နှင့်နေသည်ကိုပင် မကောင်း ဆိုရ သကဲ့သို့တည်း။ သိသာလှပြီ။

ဗုဒ္ဓဘာသာတရားကို အလွန်ကြီးကျင့်ပြန်လျှင် အသေ ကြီး သေရသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ရသည်ဖြစ်၍ အမှားကြီး မှား ပြန်၏ဟူသော နောက်အဆိုမှာ-သံသရာဆိုရသော ဝိညာဉ်စု ခန္ဓာစု ဓာတ်စုသည်သာ ဖြစ်ချည်ပျက်ချည် ရှင်ချည် သေချည် နေကြသော အသေဓာတ်မျိုး အနိစ္စဓာတ်မျိုးစုဖြစ်သည်၊ နိဗ္ဗာန် ဆိုသော အသိဓာတ်သည်မူကား ထာဝရဓာတ် နိစ္စဓာတ်ဖြစ် ပေ၍ သေတတ်သော ဓာတ်မျိုးမဟုတ်၊ အထက်၌ သတ္တုချ၍

ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဗြဟ္မာနတ်လူ ငါ သူတပါး
ယောက်ျား မိန်းမဟူ၍ အစစ်အမှန်အားဖြင့်မရှိ၊ ဟစ်ဆယ်ရှစ်ရပ်
ဓာတ်သဘာဝစုသည်သာ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့် ရှိသည်။
ထိုဓာတ်သဘာဝစုတွင်လည်း နိဗ္ဗာန်မှတစ်ပါးသော ဓာတ်စု
သည်ကား အနိစ္စဓာတ် ဝိပရိဏာမ ဓာတ်စုသာဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်
ဆိုသော ဓမ္မဓာတ်တစ်ပါးသည်သာလျှင် နိစ္စဓာတ် ထာဝရဓာတ်
ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်မှုဆိုသည်မှာ အနိစ္စဓာတ် ဝိပရိဏာမ
ဓာတ်စုကို ချုပ်ဆုံးစေ၍ နိစ္စဓာတ် ထာဝရဓာတ် ပြောင်းမှုသာ
ဖြစ်သတည်း။

လောက၌ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာလမ်းကို လုပ်ကြံ၍ အထမြောက်
ကြကုန်သော သူတို့သည် ပကတိသော လူ့ခန္ဓာကို လဲလှယ်
ပယ်ရှား၍ ပညာဖြင့်ပြီးသော ဂိဇ္ဇာခန္ဓာသို့ ပြောင်းသကဲ့သို့
တည်း။ ခရစ်ယာန်ဆရာသည်ကား နိဗ္ဗာန်ကို အသင်္ခါမာဏကြီး
ကစ်ပါးဟု မသိသည့်အတွက် ထောင်မှထုတ်၍ သတ်သော
ဥပမာကို ဆိုလေသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာမှာလည်း ထာဝရ
နိဗ္ဗာန်ကြီးဟု အယူရှိသည်သာဖြစ်၏။ မိုဟာမက်ဘာသာ
မှာလည်း အယူရှိ၏။ ထိုဘာသာတို့မှာလည်း ယခုရှိမြဲတိုင်းသော
လူ့ခန္ဓာနှင့် ရောက်နိုင်ကြသည်ဟု မယူကြ၊ ခန္ဓာပြောင်းမှ ရောက်
နိုင်ကြသည်ဟု ယူကြသည်ပင်၊ ငါတို့ဗုဒ္ဓဘာသာ နိဗ္ဗာန်မှာလည်း
အနိစ္စဓာတ်စုကို အဆုံးတိုင်း စွန့်ပြစ်ပြီးမှ နိစ္စဓာတ်ကြီးသို့ ပြောင်း
နိုင်သည်။

ဤကား ပဌမ ဒုတိယအဖြေတည်း။

၃-နံပါတ် တတိယအပြစ်ဆိုချက်

၃။ နာမ်ဝိညာဉ်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာရှိသ၍ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတည်းဟူသော မကောင်းကျိုးကိုခံရမည်။ သို့နှင့်နိဗ္ဗာန် ဝင်၍ ဘာမှမကျန်လိုက်ဘဲ လုံးလုံးပျက်စီး သေကြေခြင်းကိုပင် ကောင်းသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဟောပြန်၏။ ဟောသည့်အတိုင်း ကောင်းသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အယူရှိကြ၏။ ဤအယူသည် မကောင်းသော ဆေးသမား၏ ဆေးကိုစားမိ၍ သေသောအခါ လူနာမှာ ဝေဒနာကင်းသည်ဟု ဆိုသောအရာနှင့်တူ၏။ သေ သောအခါ ဝေဒနာကင်း ဆိုသောစကားမှန်၏။ မသေဘဲ ဆရာ ကောင်းကိုတွေ့၍ ဆေးကောင်းကိုစားရသောကြောင့် ဝေဒနာ ကင်းသည်လည်းမှန်၏။ ဤနှစ်နည်းမှာ မသေဘဲ ဝေဒနာကင်း သောနည်း ကောင်း၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာက ဘုရားမရှိဆိုသောကြောင့် ရှိသည့်အခါလည်း ဘုရားမတတ်နိုင်- သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ- ဆိုသောကြောင့် မသေရဘဲ ဝေဒနာကို ကင်းစေနိုင်သော ဆေး သမားလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ မရှိ။

ဤကား ၃-ဂဏန်းအရ တတိယအပြစ်ဆိုချက်တည်း။

အဆို-၃-အချက်ကိုဖြေဆိုချက်

ဤတတိယဆိုချက်မှာ ကိုယ်ခန္ဓာရှိသ၍ သံသရာ၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတည်းဟူသော မကောင်းကျိုးကို ခံရသည် ဟူရာ၌ အထက်ဆိုချက်တွင် ဖြေဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အမြဲနိစ္စ ထာဝရ မဟုတ်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သံသရာဓာတ်စုသည် အနိစ္စမျိုးပင်

အမှန်ဖြစ်၏။ အနိစ္စဓာတ်မျိုးဖြစ်သည့်အတွက် လူ့ခန္ဓာ နတ်ခန္ဓာ ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာကို ယခုရရှိသော်လည်း သေခွင့်ဆိုက်လျှင် သေဆုံးမြဲ ဓမ္မတာဖြစ်ချေ၍ နောင်လူ့ခန္ဓာသစ် နတ်ခန္ဓာသစ် ဗြဟ္မာ့ ခန္ဓာသစ် ဖြစ်ပြန်ရအောင် ဒါနပြုမှုဒုက္ခ၊ သီလပြုမှုဒုက္ခ၊ ဘာဝနာ ကို အားထုတ်မှုဒုက္ခ ဖြစ်ရပြန်သည်နှင့် ဒုက္ခဓာတ်မျိုး အမှန်ဖြစ်၏။ မသေအောင်လည်း အစိုးမရ၊ ဒါန သီလ ဘာဝနာမှုကိုမပြုဘဲ မိမိအလိုရှိရာမှာ ဖြစ်နိုင်ဘို့လည်း အစိုးမရသောကြောင့် အနတ္တ ဓာတ်မျိုးလည်း အမှန်ဖြစ်၏။ ထိုအနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဓာတ် မျိုးကို မကောင်းကျိုးဆိုသည်မှာလည်း နိစ္စသုခဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်နှင့် ထောက်စာ၍ ဆိုသင့်၏။

ဥပမာကား လူ့ပြည်၌ အလွန်ချမ်းသာ၍ ထမင်းတစ်ထပ် တစ်ထပ်ကို တစ်ထောင်တန်စားသောသူ ရှိသတတ်၊ နတ်ပြည်မှာ တစ်ကြိမ်စားသော နတ်ဩဇာသည် အနှစ်ခုနစ်ရာ ရှစ်ရာစသည် မဆာမမွတ် ဝဖြိုး၍နေသတတ်၊ ထိုနတ်ဩဇာကို ထောက်စာ သော် တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် နှစ်ခါနှစ်ခါစားရသော တစ်ထောင် တန် ထမင်းကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ မကောင်းကျိုး ဟုဆိုသကဲ့ သို့တည်း၊ ထိုတစ်ထောင်တန်ထမင်းသည် တစ်နေ့တစ်နေ့ တစ်ထပ်တစ်ထပ်လျှင် တစ်ကျပ်တန်မျှကို စားရသောသူ၏ ထမင်းနှင့်ထောက်စာသော် အဆပေါင်း ကိုးရာကိုးဆယ့်ကိုးဆ သာသော ချမ်းသာကောင်းကျိုးသာဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း တစ်ထပ်စားလျှင် အနှစ်ခုနစ်ရာ ရှစ်ရာအီ၍ အချမ်းသာကြီး ချမ်းသာစေနိုင်သော နတ်ဩဇာကို မသိက တစ်ထောင်တန်

ထမင်းမျှနှင့် အားရတင်းတိမ်၍ နတ်ဩဇာကို နောက်နောက်ဘဝ ခံစားရအောင် ဒါန သီလ ဘာဝနာမှုကို မပြုဘဲ နေတတ် သည်ဖြစ်၍ ထိုတစ်ထောင်တန်ထမင်းကို အနိစ္စမျိုး ဒုက္ခမျိုး မကောင်းကျိုးဟု ပြောဟောပြန်သကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော အကျင့်ကို အားမကျဘဲ နေမည်စိုး၍ လူ့ခန္ဓာ နတ်ခန္ဓာ ဗြဟ္မာ့ ခန္ဓာ သံသရာဓမ္မကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တမကောင်းကျိုးဟု ပြော ဟောရပြန်သတည်း။ ခရစ်ယာန်ဆရာကား ဤကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ အလိမ္မာမှုကို မသိ၍ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တမျိုး ဆိုသံကြားဘူးရုံမျှနှင့် ရစရာမရှိ အတိဒုက္ခကြီးအသံနှင့် အပြစ်ဆိုလေသည်။

သို့နှင့်နိဗ္ဗာန်ဝင်၍ ဘာမျှမကျန်လိုက်ဘဲ လုံးလုံးပျက်စီး သေကြေခြင်းကိုပင် ကောင်းသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဟောပြန် ၏- ဟူသော စကားမှာ အနိစ္စ သင်္ခတဓာတ်ညံ့ ဓာတ်နုတ်စုမှ နိစ္စ ထာဝရဖြစ်သော အသင်္ခတဓာတ်ကြီးသို့ ပြောင်းသောအမှုမှာ ဘာမျှမကျန်လိုက်ဘဲ အနိစ္စသင်္ခတဓာတ်ညံ့ ဓာတ်နုတ်စု ပျက်ဆုံး မှုသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဘွယ်သာဖြစ်၏။

ဥပမာကား ခဲတစ်ပိဿာနှင့် ရွှေတစ်ပိဿာ ရောနှော၍ နေရာ ရွှေကိုမသုံးရရှိနေသည်နှင့် ဖိုသို့ချရာ ခဲအညစ်ကြေး လုံးလုံး ကုန်ဆုံးလေလေ ကောင်းမြတ်လေလေ ဖြစ်သကဲ့သို့၎င်း၊ တစ်ယောက်သောသူသည် အလွန်ရုန့်ရင်းသော ထန်းရွက် သက်ကယ်မိုးသော ဝါးသစ်သားအိမ် တစ်ခုမှာနေရ၍ ပြုမှုပြင်မှု နှစ်စဉ် ဒုက္ခဖြစ်ရရာ၏။ ထိုသူကို သူ့ဌေးတစ်ဦးက ဆိုပေရာ၏။ သင့်အိမ်လုံးလုံး မရှိလျှင် တစ်သောင်းတန်အခိုင်အလုံ တိုက်ကြီး

တစ်လုံးကို ယူတော့ဟု ဆိုပေရာ၏။ ဆို၍မကြာမီ ထိုထန်းရွက် သက်ကယ်မိုးအိမ်ကြီးကို မီးလောင်လေ၏။ အကုန်လောင် လေ လေ အဘိုးတန် တိုက်ကြီးပေါ်သို့ စိတ်ချလက်ချ ပြောင်းတဲ့ရရန် အခွင့်နှင့် ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ကောင်းလေလေသာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် မိထွေးတော်ဂေါတမီ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည်ရှိရာ၊ များစွာသောသူအပေါင်းတို့ ငိုကြသည်ကို မိထွေးတော် ဂေါတမီ က မငိုကြကုန်လင့်၊ ငိုရမည့်အခွင့် မဟုတ်၊ ဝမ်းမြောက်ရမည့် အခွင့်ဖြစ်သည်ဟုဆိုပေ၏။

ခရစ်ယာန်ဆရာကား အနိစ္စသင်္ခတဖြစ်သော ဓာတ်နုတ် ဓာတ်စုတွေကို ဓာတ်ကောင်း ဓာတ်မြတ်တွေထင်၍ အပြစ်တင် ဆိုမိလေသည်။ သေတတ်သော ဓာတ်စုကိုစွန့်၍ မသေသော ဓာတ်စုသို့ ပြောင်းသည်ကို မသိ၊ မသေသော ဓာတ်ကြီးတစ်ပါး ရှိသည်ကို မသိဘူး၍ အပြစ်တင်ဆိုမိလေသည်။

လူသေသည်ဟုဆိုရန် အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် လူဟူ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမရှိ၊ ပရမတ္ထဓာတ် သဘာဝမျှသာရှိသည်။ အနိစ္စသင်္ခတဓာတ်စု ပျောက်ကွယ်၍ နိစ္စအသင်္ခတဓာတ်သို့ ပြောင်းလဲမှုသာဖြစ်လေရကား ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်မှုသည် သူနာရောဂါ သည် ဆေးသမားကောင်းနှင့်တွေ့၍ ရောဂါရုပ်စုပျောက်၍ ပကတိ မာရုပ် ကျန်းရုပ်ကို ရသည်နှင့် သာတူသည်။ ခရစ်ယာန် ဆရာဆိုတိုင်း ဆေးသမားမကောင်းနှင့် တွေ့၍သေဆုံးသော အားဖြင့် ရောဂါပျောက်ငြိမ်းသည်နှင့် မတူပေ။ ခရစ်ယာန် ဆရာကား အသင်္ခတနိစ္စဓာတ်ကြီးသို့ ပြောင်းကူးမှုကိုမသိ၍

သေသော သူနှင့်တူ၏ဟု ဥပမာ ပြုလေသည်။

ပကတိလူ့ခန္ဓာ နတ်ခန္ဓာ ဗြဟ္မဒုခန္ဓာဖြစ်၍ နေသော ဓာတ်စုသည် ရောဂဓမ္မ၊ ဂဏ္ဍဓမ္မ၊ အာဟာဓမ္မစုဖြစ်ချေ၍ အနာ မျိုးတွေ ရောဂါမျိုးတွေသာဖြစ်၏။ မရဏဓမ္မဖြစ်ချေ၍ အသေမျိုး တွေသာဖြစ်၏။ အသင်္ခတနိဗ္ဗာနဓာတ်ကြီးကား-

အဇာတိ မဇရာဗျာဓိ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတံ။

ဟူသည်နှင့်အညီ ရောဂါအနာဟူ၍ မငွေ့နိုင်၊ သေခြင်း ဟူ၍ မငွေ့နိုင်သော ဓာတ်ကြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဓာတ်ကြီးသို့ ရောက်သည်ကို သေသူနှင့်တူသည်ဟု မဆိုသင့်၊ သေခြင်း သဘောမှ ထွက်မြောက်သူဖြစ်၍ အမြဲနိစ္စ မာကျန်းမှုသို့ ရောက် သည်ဟူ၍သာ ဆိုသင့်သတည်း။

ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ယခုဘုရားမရှိဟု ဆိုသည်တစ်ရပ်၊ ဘုရား ရှိစဉ်အခါ၌လည်း မသေအောင်ဘုရားမတတ်နိုင်၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ- ဟူ၍ ဆိုသည်တစ်ရပ်၊ သည်နှစ်ရပ်ကြောင့် မသေဘဲဝေဒနာကင်းစေနိုင်သော ဆေးသမားသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ မှာ မရှိ၊ ဟူရာ၌- ယခုရှိသော လူ့ခန္ဓာကို ဘယ်တော့မှ မသေဘဲ ဝေဒနာကိုကင်းစေနိုင်သော ဆေးသမားသည် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာသာ မရှိသည်မဟုတ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာလည်း မရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ မသေအောင်တတ်နိုင်သော ဆေးသမားရှိ၍ ခရစ်ယာန် ဘာသာမှာ အနှစ်တစ်ထောင်မက မအို မသေနေရသော ခရစ်ယာန်ဆရာကြီး မည်သူမည်ဝါ တစ်ဦးတစ်ယောက် ရှိသည် ဟု မကြားဘူးပေ။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၄၅

ယခုလူ့ပကတိခန္ဓာကို ရောဂါရှိလျှင် ကုစားသော ဆေးသမားမှာ ခရစ်ယာန်မှာလည်း ဆေးဆရာဝန်ကြီးအများ ရှိကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာလည်း ဆေးဆရာအများရှိကြ၏။ ယခုရှိသော လူ့ခန္ဓာ သေဆုံးကွယ်လွန်ပြီးသောနောက် မသေရအောင် ဆေးသမားများရှိနိုင်သည်။

လောကဆေးသမားအရာမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ ယခုဆရာဝန်တို့လက်ကိုင်ပြု၍ ကုကြသော နည်းနာနိဿယသည် စုသည် ယခုရှိကြသော ဆရာဝန်တို့တွင်မှ ဖြစ်ကြသောနည်းချည်းမဟုတ်၊ သေလွန်လေပြီးသော ရှေးရှေးသော ပညာရှိကြီးတို့ ကြံစည်၍ထားခဲ့သော နည်းနာနိဿယသာ များချေသည်။ ထိုပညာရှိကြီးတို့ပင် မရှိသော်လည်း နည်းနာနိဿယ ရှိရစ်လေသည့်အတွက် ယခုလူ့နာကို ကုစားနိုင်ကြသည်သာဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာလည်း ဘုရားရှိစဉ်အခါ ဇီဝကဆရာကြီး ရှိ၏။ ထိုဆရာကြီး သေလွန်သည့်နောက် ထိုဆရာကြီးနည်းနာ နိဿယကို ယခုတိုင် လက်ကိုင်ပြု၍ ကုစားကြ၏။

ထို့ကြောင့် လောကမှာ အထက်အထက်သော ဆရာကြီးများသေလွန်၍ မရှိကာမျှနှင့် လောကမှာသူနာကို ကုစားနိုင်သော ဆေးသမားမရှိဟု မဆိုသင့်၊ ဤအတူ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ယခုသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်၍ မရှိကာမျှနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ မသေရဘဲ ဝေဒနာကို ကင်းစေနိုင်သော ဆေးသမား မရှိဟု မဆိုသင့်၊ မြတ်စွာဘုရား ဟော၍ ထားခဲ့သော ဓမ္မက္ခန္ဓာအပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်သည် မသေဘဲ

မိခင်ဧရာဝတီ

ဝေဒနာကို ကင်းစေနိုင်သော ဆေးသမားပေါင်း ရှစ်သောင်း
လေးထောင်ပင် ထင်ရှားရှိ၏။

ယော ဝေါ အာနန္ဒ မယာ ဓမ္မောစ ဝိနယောစ
ဒေသိတော၊ ပညတ္တော သော ဝေါ မမစ္စယေန သတ္တာ။

ဟူ၍ ဘုရားဗျာဒိတ်တော်မြတ်လည်း ရှိ၏။ ယခုရှိကြ
သော ကျမ်းတတ် ဂန်တတ် ရဟန်းတော် သံဃာတော် ဆရာ
တော်တို့သည် ထိုဓမ္မက္ခန္ဓာအပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကို
လက်ကိုင်ပြု၍ ကုနေကြသော ဆေးသမားတို့ပေတည်း။ ဤ
လောကုတ္တရာဆေးသမားတို့မှာ ယခုလူ့ခန္ဓာကို မအိုမသေအမြဲ
နေရအောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ဘယ်ဘာသာမှာမျှ
မရှိပြီ။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာလည်း အမြိုက်ဆေးဆရာဖြစ်သူ ဆရာ-
တော်တို့ပင် ပြန်လွန်တော်မူကြကုန်သေးသည်။ ခရစ်ယာန်
ဘာသာ ဆရာကြီးတွေပင် သေလွန်ကြသည် များလှလေတော့
မည်။ ထို့ကြောင့်ဘုရားမရှိ ဆိုရုံမျှနှင့် ယခုဗုဒ္ဓဘာသာမှာ
မသေအောင်တတ်နိုင်သော ဆေးသမားမရှိဟု မဆိုသင့်။

ဘုရားရှိစဉ်အခါ၌လည်း မသေရအောင် မတတ်နိုင်၊
သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ ဆိုသောကြောင့် ဘုရားရှိစဉ်ကပင်
ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ မသေရအောင် ကိုးကွယ်ရန် မရှိဟူရာမှာ
လည်း... သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ- ဆိုသည်ကား လောက
မှာ ဆေးသမားဆရာဝန်ကြီးငုတ်တုတ်ရှိသော်လည်း ရောဂါကြီး
ဝေဒနာကြီးရှိသောသူအား ထိုဆရာဝန်ကြီးကို ရှိခိုး၍ ကိုးကွယ်၍
နေရုံမျှနှင့် ထိုရောဂါ မပျောက်၊ ထို ဆရာဝန်ကြီးပြောဆိုရာကို

နားထောင်၍ ဆေးကိုသောက်ခြင်းဟူသော မိမိပြုထိုက်သော အမှုကို မိမိပြုမှပင် ပျောက်သည်။ ထိုသို့ဆရာဝန်ကြီးပြောဆိုတိုင်း နေရာကျအောင် မိမိပြုထိုက်သောအမှုကို မိမိကပြုပေလျှင် ဆရာဝန်ကြီးရှိရာသို့ မလာမရောက်ဘဲ တစ်တိုင်းတစ်နိုင်ငံက နေ၍ သောက်သော်လည်း ပျောက်၏။ ဤသို့လျှင် လောကမှပင် သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ-ဆိုသည့်အတိုင်း မိမိပြုထိုက်သော အမှုကို မိမိပြုမှပင် အကျိုးခံရသည်။ ဆရာဝန်ကြီးမှာ နေရာကျ ပြယု ပြောယုံ ဆေးပေးယုံသာ တတ်နိုင်သည်။

ဤအတူ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားမှာလည်း မအို မသေ အမြဲနေရသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြအောင် နည်းလမ်းကို ပြယု ပြောယုံ တရားဒေသနာတည်းဟူသော အမြိုက်ဆေးကို ပေးယုံ မျှသာ တတ်နိုင်သည်။ သတ္တဝါတို့ ဆုံးမ ပြောဟောသည်ကို နာခံခြင်း တရားဒေသနာကို နာခံ၍ ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း ဟူသော မိမိတို့ပြုထိုက်သောအမှုကို မိမိတို့ပြုကြမှ မိမိတို့ပြုသော အကျိုးကို မိမိတို့ခံကြ စံကြရသည်။

ခရစ်ယာန်တို့ ထာဝရဘုရားမှာလည်း သူတရားကို နာယူမှု ကျင့်ကြံမှုဟူသော မိမိတို့ပြုထိုက်သောအမှုကို ဘာသာဝင် လူ တို့က ပြုကြမှသာ ကယ်ဆယ်နိုင်သည်ဟု ရှိရာသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာသို့ မဝင်၊ မိမိပြုထိုက်သော ခရစ်ယာန်တရား အနည်း ငယ်မျှမရှိသော အခြားတစ်ပါးသော သတ္တဝါတွေကို ကယ်ဆယ် နိုင်၏ဟု မရှိလေရာ၊ ထိုသို့ ကယ်ဆယ်နိုင်ခဲ့လျှင် တရားဟူ၍ပင် ယားရန်မရှိပြီ။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတရား ခရစ်ယာန်ဘာသာ

တရား နှစ်ပါးမှာပင် - သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ-ချည်းသာ ဖြစ်သတည်း။

ယခုဘဝမှနောက်၌ မအို မသေ အမြဲနေရအောင်ကို မဆိုထားလင့်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ ဝင်အောင်အမှုကိုပင် ခရစ်ယာန်ဆရာတို့က ပြောယုံဟောယုံသာ တတ်နိုင်ကြကုန် သည်။ သတ္တဝါတို့က မိမိတို့စိတ်နှင့် ယုံကြည်ခြင်း၊ သက်ဝင်ခြင်း၊ ဝန်ခံခြင်း၊ ဘာသာဝင်ခြင်းဟူသော မိမိတို့ပြုထိုက်သော အမှုကို ကမ္မဿကာဖြစ်အောင်ပြုကြမှ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖြစ်ကုန် ကြသည်။

လောကမှာလည်း အနာပျောက်ငြိမ်းရာသော နည်းလမ်း ကို ပြောဟောဖော်ရ၊ ဆေးပေးဖော်ရသော ဆရာဝန်ကြီး ရှိခဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ ၎င်းဆရာဝန်ကြီးပင် မရှိသော်လည်း ဆေးနှင့်တကွ လက်ထောက်တပည့်တို့ ရှိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ လက်ထောက်တပည့်တို့ပင် မရှိကုန်သော်လည်း အမှာနံပါတ်နှင့် တကွ ဆေးပုလင်း ဆေးဘူးရှိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ဆေးပင် မရှိခဲ့သော်လည်း ဆေးနည်းစာအုပ်ရှိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ရောဂါဖြစ်သူတို့မှာ ကိုးကွယ်ရာရှိသည်သာဖြစ်၏။ ဤအတူ ဘုရားရှိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားတရားကိုတတ်သိသူ ဆရာရှိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ဆရာပင် မရှိခဲ့သော်လည်း ပေစာဖတ်စာနှင့် နည်းနာနိဿယထင်ရှားရှိခဲ့သော်လည်း ကောင်း၊ ထိုဘာသာဝင်တို့မှာ မသေရအောင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည် သာဖြစ်၏။ ခရစ်ယာန်ဆရာသည်ကား ဤမျှသောလမ်းကိုမျှ

မြော်မြင်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာမရှိရှာ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ရာ မရှိဟုဆိုပေသည်။

တတိယအဖြေ ပြီး၏။

-----*-----

၄-နံပါတ် စတုတ္ထ အပြစ်ဆိုချက်

၄။ ကိုယ်နှင့်နာမ်ဝိညာဉ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဖြစ်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို ဘယ်သူမျှမဖြစ်ချင်၊ မဖြစ်ချင်သောကြောင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို ညည်းတွား၍ ပုတီးစိပ်ကြ၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို အလိုမရှိလျှင် နိစ္စ သုခ အတ္တကို လိုချင်ကြ၏။ အနိစ္စ-သေခြင်းဖြစ်၍ နိစ္စ-မသေအမြဲနေရခြင်းကိုဆို၏။ ဒုက္ခ-နာခြင်းဖြစ်၍ သုခ-ချမ်းသာခြင်းကိုဆို၏။ အနတ္တ- မိမိလိုဘ ရှိသည့်အတိုင်း မအို မသေဘဲ မနေရ၊ အိုရ သေရသောကြောင့် အတ္တ-မအို မသေဘဲနေနိုင်ခြင်းကိုဆို၏။ ထို့ကြောင့် နိစ္စ သုခ အတ္တကို လိုချင်သည်ဆို၍ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍ အစဉ်သေကြေပျက်စီးရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းသောတရားသည် မှားကြောင်းထင်ရှား၏-ဟူသော စတုတ္ထဆိုချက်မှာ-

၄-နံပါတ် စတုတ္ထအပြစ်ဆိုချက်ကို ဖြေဆိုချက်

နိဗ္ဗာန်သည်သာ နိစ္စဖြစ်၏။ အမြဲထားဝရတည်နေသော သုခဖြစ်၏။ ထိုအတူမရှိ မြင့်မြတ်သော နိစ္စကြီး၊ သုခကြီးကို ရနိုင်ရန်အခွင့်မှာလည်း လူ့ခန္ဓာ နတ်ခန္ဓာ ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာဟူသော

Fi. 4. B

တေဘုမ္မက သံသရာဓမ္မတို့နှင့်တကွ ယခုရရှိ၍ နေသော မိမိ ကိုယ်ခန္ဓာဓမ္မတို့ကို ငြီးငွေ့မှ မုန်းမှ စက်ဆုတ်မှ တွယ်တာခြင်း ကင်းမှ ထိုနိစ္စသုခကြီးကို ရောက်နိုင်သည်။

ဥပမာကား အကျင့်အမူ ယုတ်မာညစ်ငြမ်းလှသော မယား နှင့်ပေါင်းဖော်နေရသော ယောက်ျားသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး ပင်ပန်းခြင်းဖြစ်၍ နေလေရာ ထိုဒုက္ခဝန်မှလွတ်၍ ရဟန်းပြု၍ ချမ်းသာစွာနေလိုသော် ထိုမယား၌ ခင်တွယ်ခြင်း ပြတ်ကင်းမှ နေနိုင်ခွင့်ရှိသကဲ့သို့တည်း။

မိမိကိုယ်ခန္ဓာနှင့်တကွ သံသရာဓမ္မတို့ကို တပ်ခြင်း ခင်တွယ်ခြင်းကင်းပြတ်ရန် အခွင့်မှာလည်း မိမိကိုယ်ခန္ဓာ သံသရာဓမ္မတို့၌ရှိသော အနိစ္စဘေး၊ ဒုက္ခဘေး၊ အနတ္တဘေးတို့ကို လင်းလင်းထင်မြင်နိုင်မှ တပ်ခြင်း ခင်တွယ်ခြင်း ပြတ်ကင်းနိုင် သည်။ ထိုမယား၏ အကျင့်ဆိုးအမူဆိုးတို့ကို များများကြီး မြင်နိုင်မှ အဖန်ဖန်အခါအခါ အပြစ်ရှာ၍ ကြည့်နိုင်မှ ထိုမယား၌ ခင်တွယ်ခြင်း ပြတ်ကင်းနိုင်သကဲ့သို့တည်း။

ထို့ကြောင့် တေဘုမ္မကသံသရာနှင့်တကွ မိမိခန္ဓာကိုယ် ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု ပုတီးစိပ်မှုသည် အတုမရှိသော နိစ္စသုခကြီးသို့ ရောက်နိုင်ရန် ဖြောင့်မှန်သော အကျင့်စစ်ဖြစ်၏။ နိစ္စ သုခ အတ္တကိုလို၍ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်ကို ဆုတောင်း ပြန်သည်မှာ အစဉ်သေကြေပျက်စီးခြင်း ဒုက္ခကြီးကို တောင်းမှု ဖြစ်ပြန်၍ မှားကြောင်း ထင်ရှား၏ဟူသော စကားကိုကား သည်းခြေပျက်၍ သွက်သွက်ရှူးသော အရှူးသည် ရွှေတောင်

F 4 A

ကြီးကို မီးပုံကြီးထင်၍ မီးပုံကြီးကို ရွှေတောင်ကြီး ထင်သကဲ့သို့ ခရစ်ယာန်ဆရာသည်-

အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိ၊ အမတံ နိဗ္ဗယ် ဂတံ။

ဟူသည်နှင့်အညီ နိဗ္ဗာန်တရားတစ်ပါးတည်းသာလျှင် သေကြေပျက်စီးခြင်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းသော တရားဖြစ်၏။ လူ့ခန္ဓာ၊ နတ်ခန္ဓာ၊ ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာသံသရာ ဝဋ်တရားတို့သည်သာ အစဉ်သေကြေပျက်စီး၍ နေကြသော မရဏဓမ္မမျိုးအစစ် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် ခရစ်ယာန်ဆရာသည် အမတံ- သေကြေပျက်စီးခြင်း အစဉ်ကင်းသော အသင်္ခတ ဓာတ်ကြီးကို ပင်လျှင် အစဉ်သေကြေ ပျက်စီးမှုနှင့် အဖန်အဖန်စွပ်စွဲဘိ၏။
စတုတ္ထ အဖြေပြီး၏။

၅-နံပါတ် ပဉ္စမအပြစ်ဆိုချက်

၅။ အကုသိုလ်အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာ ဝိညာဉ်နှင့်တကွ အမေအဖေကို တရအောင် ငရဲတွင်ခံစေ၏။ ကုသိုလ်အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာ ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ရွှင်လန်းခြင်းဖြစ်စေရအောင် မခံစားရပဲ ဖျက်စီးနိဗ္ဗာန်သို့ပို့သည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာကဆိုချက် အသွား အလာမညီသောကြောင့် မကောင်းမမှန်ဟု သဘောရ၏-ဟူ သော ပဉ္စမဆိုချက်မှာ-

၅-နံပါတ်ပဉ္စမအပြစ်ဆိုချက်ကို ဖြေဆိုချက်

၅။ အထက်၌ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ကိုယ်ခန္ဓာဝိညာဉ် မည်သည် သေခြင်းထက်ကြပ်ပါ၍နေ၏။ လူဖြစ်စေ၊ နတ်ဖြစ်စေ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်စေ ပဋိသန္ဓေနေမိသည့်နောက် ဘယ်နာရီ ဘယ်မိနစ် ဘယ်လက်ပစ် ဘယ်လျှပ်ပြက်မဆို သေကြေ ပျက်စီးတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ လောဘဒိဋ္ဌိတင်းလင်း ရှိနေသည် ဖြစ်၍လည်း သေပြန်လျှင် ဘယ်ဘုံ ဘယ်ဘဝကို ရောက်လိမ့်မည် ကျလိမ့်မည် မသိနိုင်၊ ပေါက်လွှတ်ထားကြရသော သတ္တဝါ အများထုံးနည်း ဖြစ်၏။ သည်ကသေလျှင် ဘယ်ဘုံဘယ်ဘဝသို့ သွားမည်ဟု မှတ်ချက်ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သွားနိုင်ကြသော သတ္တဝါထုံးမရှိ၊ ကုသိုလ်တရား အားရှိလှသူဖြစ်၍ သေခါနီးမှာ အလောဘ အဒေါသ တရားများကပ်၍ သေပါမှ ကောင်းရာမြတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်၏။ ထိုတစ်ဘဝ စွပ်မိ၍ရောက်သော်လည်း နောက် တစ်ဘဝ စောက်ထိုး သွားပြန်၏။

ဤသို့ ကိလေသာဘေး မရဏဘေး အပါယ်ဘေး အမြဲ အစဉ် သုံးလွန်းတင်ထွေး၍ အေးစရာအတွက် လျှပ်တစ်ပြက်မျှ မရှိသော ကိုယ်ခန္ဓာဝိညာဉ်ကိုပင် ရွှင်လန်းခြင်း ဖြစ်စေရအောင် မစံစားဘဲဟု ခရစ်ယာန်ဆရာ ဆိုခြင်းသည် ယခုရှိသော မိမိကိုယ် မိမိခန္ဓာ မိမိဝိညာဉ် သေရမည့်ဖြစ်အင် လူတကာမြင်ကြသော ထုံးအစဉ် ဓမ္မတာကြီးကိုပင် မြင်စရာ မျက်စိမရှိ၍ ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့ သုံးလွန်းတင်ထွေး၍ နေကြသည့်အတွက် အပါယ်ဘေးတင်းလင်းနှင့် နေကြရသော ကိုယ်ခန္ဓာ ဝိညာဉ်သည် အလျင်အမြန် ကွယ်ပျောက်၍ ထိုဘေးသုံးပါး အလျဉ်း လွတ်ကင်းရာ မဟာအမတဓာတ်သို့ ပို့နိုင်မှ ချမ်းသာသူခစစ် ရသတည်း။

ပဉ္စမ အဖြေပြီး၏။

၆-နံပါတ် ဆဋ္ဌမအပြစ်ဆိုချက်

၆။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - အနက်ကား ဘုရားသည် လည်းလျောင်းမှီခို ကိုးကွယ်ရာ ဆို၏။ သို့ဆိုသောကြောင့် မိမိ၌ ရှိသောဝေဒနာကို ကွယ်ပျောက်စေလို၍ နတ်ကို ကိုးဘိသကဲ့သို့ မိမိ၌ရှိသော မကောင်းမှု ဒုစရိုက်အပြစ် ကွယ်ပျောက်ရအောင် ဘုရားကို ကိုးရမည်၊ ဘုရားတန်ခိုးကို ခိုလှုံရမည်ဖြစ်၏။ ဘုရားသည် လည်းလျောင်းမှီခို ကိုးကွယ်ရာဆိုသောကြောင့် ကိုးလျှင် ကွယ်မည်၊ ခိုလျှင်လှုံမည်မှန်၏။ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းမှီခို လို၍ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ဘုရားကိုရှာသော် မတွေ့၊ ဘုရားမရှိ၊ ရှိသည့်အခါလည်း မကွယ်နိုင် သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ- ဟူ၍သာ ဘုရားက ဆိုလို၏။ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ပင် ဝဋ်တော် ဆိုက် အနိစ္စဖြစ်ရသည်၊ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ မရှိ၍ ပျက်စီးရာလမ်းဟု နေရာကျ၏-ဟူသော ဆဋ္ဌမအဆို၌-

၆-နံပါတ် ဆဌမအဖြစ်ဆိုချက်ကို ဖြေဆိုချက်

၆။ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ ကိုးကွယ်ကြသော ဘုရားသည် ကိုးကွယ်ရာအမှန်ဖြစ်ခဲ့လျှင် မိမိပြုကျင့်သော ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို ပျောက်ငြိမ်းစေလို၍ ကိုးကွယ်လျှင် ဧကန်ပျောက်ငြိမ်းခွင့် ရရမည်။ သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ- ဟု ဘုရားက ဆိုထား သောကြောင့် မိမိပြုသော ဒုစရိုက်တို့ကို ဘုရားပျောက်ငြိမ်း အောင် မတတ်နိုင်ဟုသိရ၏။ ပျောက်ငြိမ်း အောင်မတတ်နိုင်လျှင် ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်ဟု ဆိုလို၏။

ခရစ်ယာန်ဘုရားမှာ ဒုစရိုက်အတွက်ကိုးကွယ်လျှင် ဒုစရိုက်ပျောက်ငြိမ်း၏ ဟုဆိုလို၏။ ဒုစရိုက်ပျောက်ငြိမ်းသည် မပျောက်ငြိမ်းသည်မှာ ရှိစေဦး၊ သက်သေရှိသောအချက်မဟုတ်။ နောက်ဘဝမှ သိရမည့်အချက်ဖြစ်သည်။ နောက်ဘဝကို မြင်နိုင် ကြသည်လည်းမဟုတ်။ ထားဘိဦး။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်လူတို့မှာ ကိုယ်တွင်း၌ ကိုးဆဲ့ ခြောက်ဖြာ ဝေဒနာကပ်ရောက်သူ အများပင်ရှိကြလိမ့်မည်။ ဆေးဝါးမစားဘဲ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်က ထာဝရဘုရား ကွယ်မှုနှင့်ချည်း ပျောက်ငြိမ်းရာ၏။ ဆရာဝန်တွေ ဆေးဝါးတွေ ဆေးရုံတွေသည် အပိုသက်သက်သာ ဖြစ်ရာ၏။ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ် သည့်သူတိုင်း ရောဂါဝေဒနာဖြစ်ခဲ့လျှင် ဆေးဝါးစားရိုး မရှိ ဘုရားကိုးကွယ်မှုနှင့်ချည်း ပျောက်ငြိမ်းရိုးအစဉ်ဖြစ်ခဲ့ပေလျှင် ဒုစရိုက်ပျောက်ငြိမ်းမှု၌ ရောဂါဝေဒနာပျောက်ငြိမ်းမှုသည် ဒိဌ သက်သေဖြစ်ထိုက်၏။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၅၅

ရောဂါဝေဒနာဖြစ်သည့်အခါ ဘုရားကိုးကွယ်မှုနှင့် ပျောက်ငြိမ်းရိုးမရှိ၍ ဆေးရုံသို့တက်ရ၊ ဆေးဝါးစားရမှုရှိခဲ့လျှင် ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်သည့်အတွက် ဒုစရိုက် ပျောက်ငြိမ်းသည်ဆိုသော စကားအမှားစင်စစ် မှန်ကြောင်း၌ ဒိဋ္ဌသက်သေဖြစ်၏။

ကိုးကွယ်၍ ရောဂါဝေဒနာပျောက်ငြိမ်းခဲ့လျှင် အကျွန်ုပ် မှာ ရောဂါဝေဒနာဆို၍ အဏုမြူမှု မရောက်ပါစေလင့်ဆို၍ ကိုးကွယ်လျှင် အဏုမြူမှု မရောက်ရအောင် ဘုရားကကွယ်နိုင်ရ လိမ့်မည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်လူမျိုး မကျန်းမမာသည်ဟူ၍ မရှိရ၊ မရှိပေလျှင် ဒုစရိုက်ပျောက်ငြိမ်းမှု၌ ဒိဋ္ဌသက်သေဖြစ်၏။ မကျန်းမမာသည်ရှိခဲ့လျှင် ဒုစရိုက်ပျောက်ငြိမ်းမှု မဟုတ်ကြောင်း ဒိဋ္ဌသက်သေဖြစ်၏။

ဘုရားကို ကိုးကွယ်လျှင် အစိုးရဥပဒေကို လွန်ကျူး ခဲ့သော်၎င်း၊ သူတစ်ပါးကို သတ်ခဲ့သော်၎င်း၊ သူခိုး ဓားပြပြုလုပ်ခဲ့ သော်၎င်း၊ မင်းပြစ် မင်းဒဏ်လွတ်ငြိမ်းရမည်၊ မင်းပြစ် မင်းဒဏ် သင့်သည်ဟု မရှိရ၊ မရှိပေလျှင် ဒုစရိုက်လွတ်ငြိမ်းမှု၌ သက်သေ ရ၏။ မလွတ်လျှင် ဒုစရိုက်မှု၌ မလွတ်မှုသက်သေဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် အရာအထောင်မကသော လောကမှုတို့မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်လူတို့လည်း ဘုရားကိုကိုးကွယ်၍ မရသော ကြောင့် ကိုယ့်အမှုနှင့် ကိုယ့်ကမ္မဿကာဖြစ်၍ နေကြသော မျက်မြင်ဒိဋ္ဌတွေ အထောင်မကရှိကြပါလျက် မျက်မြင်မဟုတ်၊ သက်သေမရှိရာ ဒုစရိုက်မှုမှ ဘုရားကို ကိုးကွယ်လျှင်ပျောက်ငြိမ်း

သည်ဟု ပြောဆိုမှုသည် ဉာဏ်မျက်စိ သက်သက်မရှိသော လူပြိုန်းတို့ကို လည်စယ်မှုသာဖြစ်၏ဟု သိသာလှ၏။ လူတို့မှာ အတတ်ပညာ သင်ကြားမှုသည် အလွန်ဆင်းရဲ၏။ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် လူများသည် အတတ်ပညာကို မသင်ဘဲ ဘုရားကို အတတ် ပညာတတ်ပြီးဖြစ်အောင် ကိုးကွယ်လျှင်တတ်ပြီး ဖြစ်ပါ မည်လော၊ တတ်ပြီးဖြစ်ရိုးမှန်ခဲ့လျှင် ကမ္မဿကာ-ဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသာ မှား၏။ ကိုယ်ဟာကို ကိုယ်သင်မှ တတ်ရိုးမှန်ခဲ့လျှင် ကမ္မဿကာသာ အမှန်ဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်ကို ကွယ်နိုင်သည် ဆို သော ခရစ်ယာန်စကားမှား၏။

အသက်မွေးမှု အလုပ်စုသည် ဆင်းရဲ၏။ တစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှ မလုပ်ဘဲ ဘုရားကို ကိုးကွယ်မှုနှင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာကြသော အရိုးမှန်ခဲ့လျှင် ကမ္မဿကာဟူသော စကားမှား၏။ ဒုစရိုက်မှု ပျောက်ငြိမ်းမှုမှန်၏။ ကိုယ့်ဖို့ကို ကိုယ်လုပ်ကိုင်မှ စားသောက် ရရိုးအမှန်ဖြစ်ခဲ့လျှင်ကမ္မဿကာသာ အမှန်ဖြစ်၏။ ကိုးကွယ်၍ ဒုစရိုက်ငြိမ်းသည် ဆိုသောစကားမှား၏။

ဤစကားရပ်စုနှင့်ပင် ခရစ်ယာန်တို့ ကိုးကွယ်သောဘုရားလည်း ကမ္မဿကာမှုမျိုးမှာ ကိုးသော်လည်းမကွယ်နိုင်၊ ခိုသော်လည်း မလှစေနိုင်ဟု ထင်ရှား၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ဘုရားရှာ၍ မတွေ့ ဟူသောစကားနှိုက် ခရစ်ယာန်မှာ ဘုရားရှာ၍ တွေ့သည်ဟုဆိုလို၏။ တွေ့လျှင် ကြည့်ရှုပါရစေ၊ ထာဝရဘုရားကို မြင်အောင်ပြုပါဆိုလျှင် ခရစ်ယာန်ဆရာအဘယ်သို့ ဒိဋ္ဌဖြစ်အောင် ပြရှာလိမ့်မည်နည်း။

ယခုကောင်းကင်ဘုံမှာ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ထင်ရှားရှိကြောင်းကို ကျမ်းစာအဆိုအရနှင့် ပြောလိမ့်မည်။ ငါတို့ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုရားလည်း ယခုအသစ်တ မဟာနိဗ္ဗာန်ကြီးမှာ ရှိသည်ပင်ဖြစ်၏။ အနိစ္စသစ်တဖြစ်သော ဝိညာဉ်နှင့်တကွသော ဓာတ်ကြမ်းစုကို စွန့်တော်မူ၍ နိစ္စထာဝရဖြစ်သော အသစ်တ အမတဓာတ်ကြီး အနေနှင့် ထာဝရဘုရား တည်နေတော်မူ၏။

ကုသိန္နာရုံပြည်မှာ ခန္ဓာတော်ကိုသာ စွန့်တော်မူသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်သည်မူကား အနန္တဂုဏ်တော်တို့နှင့်တကွ အမတမဟာနိဗ္ဗာန်ဟူသော လောကုတ္တရာဘုံကြီးမှာ အသစ်တဓာတ် ကိုယ်တော်မြတ်အဖြစ်ဖြင့် စံတော်မူလျက် ရှိသည်ပင်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားမှာ ဝိညာဏဓာတ်တော် ငါတို့ဘုရားမှာ အသစ်တဓာတ်တော် ဤမျှသာကွဲကြသည်။ ကုသိန္နာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တော်မှာ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ဟု ခရစ်ယာန်ဆရာ မကြားဘူးသလော။

ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ မရှိ၍ ပျက်စီးရာလမ်းဟု နေရာကျ၏ဟူသော စကားမှာ- ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားမှာ လူမှဖြစ်သည်ဖြစ်၍ တိုင်းတော်ပြည်တော် ဆွေတော်မျိုးတော် အစရှိသော ယုံဘွယ်ရာသော သက်သေအခြေအမြစ်တို့သည် ယခုထက်တိုင် အထင်အရှားများစွာရှိကုန်၏။ ခရစ်ယာန်တို့ ဘုရားမှ တစ်စွန်းတစ်စမျှ မရှိ၊ ထိုထိုသက်သေဒိဋ္ဌပြရန် မရှိသည့်အတွက် ကြောင့် ဘုရားဟူက အတုမရှိဖြစ်၍ လူကဖြစ်သည်။ နတ်ကဖြစ်သည်။ မရှိရ၊ ဘယ်ကမှဖြစ်သည် မဟုတ်၊ အစဉ်ထာဝရ

မြ၍နေသော ဝိညာဉ်တော်တစ်ဆူသာ ရှိသည်ဟု ခြေရာပျောက်
ပြောကြကုန်၏။

ခရစ်ယာန်တို့ဘုရားနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်
ဘုံကြီးမှာ ထင်ရှားရှိနေကြခြင်း အတူတူဖြစ်၍ ရှိမရှိအတွက်နှင့်
အထူးပြောဆိုဘွယ်ရာ မရှိ၊ ပျက်စီးရာလမ်းလည်း မဟုတ်၊
ခရစ်ယာန်မှာလည်း နိဗ္ဗာန်ဘုံမှာ စံနေရာကိုမှန်း၍ စိတ်ထဲမှာ
တွေ့သည်ကို အတွေ့လုပ်ရသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားကိုလည်း
နိဗ္ဗာန်ဘုံကြီးမှာ စံနေရာကို မှန်း၍ စိတ်ထဲမှာ အတွေ့ လုပ်နိုင်
သည်သာဖြစ်၏။ စိတ်ထဲမှာတွေ့၍သာ ဘုရားကို ကိုးကွယ်
သောစိတ်၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိခိုးပူဇော်မှု ဘုရားစကား
ပြောမှုဖြစ်နိုင်ကြသည်။ စိတ်ထဲမှာမတွေ့လျှင် အောက်မေ့ရုံမျှမှ
စိတ်ထဲမှာပေါ်တော့မည် မဟုတ်။

ပျက်စီးရာလမ်းမဟုတ်ပုံမှာ- အထက်ဆရာကြီး ကိုယ်တိုင်
ဤတိုင်းပြည်မှာမရှိသော်လည်း ဆရာဝန်ကြီးနည်းကို လက်ကိုင်ရ
ရှိသော နောက်ဆရာဝန်တို့ရှိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ အမှာနံပါတ်
နှင့် အပြည့်အစုံ ဆေးဝါးရှိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ဆေးကျမ်း
ဓာတ်ကျမ်း ဆေးစာဓာတ် စာအုပ်ထင်ရှားရှိသော်လည်းကောင်း၊
ဤတိုင်းပြည်မှာ ရောဂါရှိသူအား ကိုးကွယ်ရာမရှိ မဆိုရသကဲ့သို့
ပျက်စီးရာလမ်းလည်း မဆိုရ၊ ဤအတူ သတ္တဝါတို့အကျိုးငှာ
ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ လောကီ လောကုတ္တရာ နည်းလမ်းတို့ကို မကြွင်း
မကျန် အကုန်အစင် ဖော်ပြထားခဲ့သော-ဓမ္မက္ခန္ဓာအပေါင်း
ရှစ်သောင်းလေးထောင်နှင့်တကွ တပည့်တပန်း ရဟန်းတော်

အဆက်ဆက် ဆောင်ရွက် လေ့လာသူ အစဉ်မပြတ် ယခုထက် တိုင် ရှိနေသည်ဖြစ်၍ ပျက်စီးရာလမ်းမရှိ၊ နောက်နောင်ဘဝ အဆက်ဆက်နှင့်တကွ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ဆိုက်အောင် ပွားစီးရာလမ်းသာ ဖြစ်သတည်း။

ဆဋ္ဌ အဖြေပြီး၏။

၇-နံပါတ် သတ္တမ အပြစ်ဆိုချက်

၇။ ဘုရားမရှိသော်လည်း မိမိကိုယ်ကျင့် တရားရှိ၏၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကိုပင် အားကိုးဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဝီရိယစိုက်၍ ဟောပြန်၏။ ဤအရာသည် ဘုရားဂုဏ်တော်ကို အားမကိုးနှင့် မိမိဂုဏ်ကိုသာ အားကိုးဟုသွန်သင်ရာ ရောက်၏။ အနတ္တကောင်မှာ တန်ခိုးဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ရှိလျှင် အနတ္တဟု ခေါ်ဦးမည်လော၊ ထို့ကြောင့် ဟောသောသူသည် အနတ္တအကြောင်းကို လုံးလုံး မသိရာ ထင်ရှားသည်။ သတ္တဝါတို့သည် အနတ္တဖြစ်၍ မိမိလိုဘ ရှိသည့်အတိုင်း ဖြစ်စေရအောင် အစွမ်းမရှိ၊ လောက၌ မင်းမှုကို ထမ်းသည့်အခါဖြစ်စေ၊ ကုန်သွယ်ရောင်းဝယ် ဖောက်ကား သည့်အခါ ဖြစ်စေ၊ လယ်ယာ လုပ်ဆောင်သည့် အခါဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးဦးကို မခိုမလုံရလျှင် မဖြစ်ထွန်းနိုင်၊ လောကီအကျိုး စီးပွားထက် လောကုတ္တရာအကျိုး အလွန်ကြီးကျယ်၏။ ဘာမျှ မဟုတ်သည့် လောကီအကျိုးကိုမျှ မိမိစွမ်းအားနှင့် မရနိုင် မတတ်နိုင်ခဲ့လျှင် လောကုတ္တရာအကျိုးကို မိမိအစွမ်းနှင့် ရနိုင်

မိခင်ဧရာဝတီ

၏ဟု ဟောသောတရားကို အဘယ်သို့ ကြည်ညိုနှစ်သက်နိုင် ပါမည်နည်း။

၇-နံပါတ် သတ္တမ အပြစ်ဆိုချက်ကို ဖြေဆိုချက်

၇။ ဤသတ္တမအဆို၌ ဘုရားမရှိသော်လည်း မိမိကိုယ် ကျင့်တရားကို အားကိုးဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဝီရိယ စိုက်ဟော သည်မှာ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို အားမကိုးနှင့်ဟု ဟောသည်မဟုတ်၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုကား နမောတဿ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ၊ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ-ဂုဏ်တော်များကို ငယ်စဉ်ကာလကပင် မိဘတို့က သားငယ် သမီးငယ်ကို သင်ကြားမြဲ ထုံးစံပြု၍ ထားကြသည်၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံယာဉ္ဇဂုဏ်တော်များကို မမေ့မလျော့အောင် တစ်ဦးတစ်ဦး နှိုးဆော်ကြမြဲ အထင်အရှား ရှိနေသည်။ ဝတ်တက် ဝတ်ကပ် မပြတ်မလပ်အောင် ကြိုးစားကြ သည်။

ဤအရာစုသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ နိုင်ငံအလုံး အုံးအုံးဆူ ထင်ရှား၍နေသည်ကို ခရစ်ယာန်ဆရာ မကြားသလော၊ ကြား လျှင်လည်း ဂုဏ်တော်ကို အားမကိုးနှင့်ဟု သွန်သင်ရာကျ သည်ဟု ဆိုခွင့်မရှိ၊ မဇ္ဈတော်ကြီးမရှိသည့်အတွက်နှင့်သာ ဘုရားမရှိသော်လည်းဟု ဆိုကြပေသည်၊ ဂုဏ်တော်များကိုကား အားကိုးအားထားစွဲမြဲကြရန် ပြောဟောတိုက်တွန်းမှု အလွန် ထင်ရှားလျက်ပင်၊ အနတ္တကောင်မှာ တန်ခိုးဘယ်မှာ ရှိသနည်း၊ ရှိလျှင် အနတ္တဟု ခေါ်ဦးမည်လော၊ ထို့ကြောင့် ဟောသောသူမှာ

မိခင်ဧရာဝတီ

အနတ္တကို လုံးလုံးမသိရာ ထင်ရှားသည်ဟူသော စကား၌-
ခရစ်ယာန်ဘာသာတို့မှာ တန်ခိုးအစွမ်း ဟူသမျှသည် ဘုရားက
ပေးမှ ရရှိနိုင်သည်ဟု ယူရိပ်ထင်ပေသည်။

ထိုသို့ယူခဲ့သော် သူ့ခိုးဓားပြတို့ကို ခိုးစွမ်း တိုက်စွမ်းပေး
သည်ကား ခရစ်ယာန်ဘုရား အတတ်သာဖြစ်သည်။ မိုက်လိုသော
သူတို့ကို မိုက်စွမ်းပေးမှု ဆိုးလိုသောသူတို့ကို ဆိုးစွမ်းပေးမှု
ဒုစရိုက်ကို ကျင့်ကြံလိုသော သူတို့ကို ကျင့်စွမ်းပေးမှု ခြင်္သေ့
သစ်ကျား သားရဲ ငါးရဲတို့ကို ရဲစွမ်း ပေးမှုစသော လောက၌
မကောင်းညစ်ညမ်း ဆိုးသွမ်း မိုက်မဲသမျှကို ခရစ်ယာန်ဘုရား
ပေးသော အစွမ်းနှင့် ညစ်ညမ်းနိုင်ကြသည်။ ဆိုးသွမ်းနိုင်ကြ
သည်။ မိုက်မဲနိုင်ကြသည်ဟု ထင်ရှား၏။

ဘုရားပေးသော အစွမ်းမဟုတ်၊ သူ့အစွမ်းနှင့်သူ ဆိုးသွမ်း
မိုက်မဲပါသည် ဆိုပြန်လျှင် အနတ္တကောင်မှာ တန်ခိုး အစွမ်း
မရှိဆိုသော ခရစ်ယာန်ဆရာ စကားပျက်၏။ အနတ္တကောင်ကို
မဆိုထားလင့် အသက်ဝိညာဏ်မရှိသော ဆေးဝါးမှာပင် ဆေး
တန်ခိုး ဝါးတန်ခိုး အနာမျိုး ရောဂါမျိုးကို ပျောက်ငြိမ်းစေနိုင်သော
အစွမ်းရှိသည်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအတူ မီးအခွင့်မှာ မီးတန်ခိုး၊
ရေအခွင့်မှာ ရေတန်ခိုး၊ လေအခွင့်မှာ၊ လေတန်ခိုး မြေအခွင့်မှာ
မြေတန်ခိုး အစရှိသဖြင့် သက်ရှိသက်မဲ့ အလုံးစုံမှာပင် တန်ခိုး
အစွမ်း အသီးသီးရှိကြသည်ချည်း ဖြစ်သည်။ မရှိဘူး၊ ဘုရားပေးမှ
အစွမ်းရသည်ဆိုလျှင် အထက်စကားအတိုင်း ခရစ်ယာန်ဘုရား
အပေါ်ကို အမှုလဲ၍ သွားလိမ့်မည်။

တန်ခိုးအစွမ်း အသီးသီးရှိကြသည်ရှိသော် အဘယ်ကြောင့် အနတ္တဆိုသနည်းဟူမူ- အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်း ဖောက်ပြန်ဖောက်လဲ ဖြစ်ခြင်းတို့၌ အစိုးမရ၍ အနတ္တဆိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ်ကျင့်တရားကို အားကိုးရမည် ဟောသောသူသည် အနတ္တကို လုံးလုံး မသိရာမကျ။ ခရစ်ယာန် ဆရာသည်သာ အနတ္တအနက်သွားကို လားလား မသိရာ ကျလေသည်။

သတ္တဝါတို့သည် အနတ္တဖြစ်၍ မိမိလိုဘရှိသည့်အတိုင်း ဖြစ်စေရအောင် အစွမ်းမရှိဟူသော စကားသည် အထက်က ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ခရစ်ယာန် ဘုရားအပေါ်ကို လဲဘို့စကား ဖြစ်သည်။ ဘာမျှမဟုတ်သော လောကီအကျိုးမျှကိုပင် တစ်ဦးဦး ခိုလှုံရမှဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ ထို့ထက်ကြီးကျယ်သော လောကုတ္တရာ အကျိုးမှာ ဆိုဘွယ်ရာမရှိ။ မိမိကိုယ်ကျင့်တရားကို အားကိုးရမည်ဟု ဟောသောသူသည်ကား အလွန်ကြီးကျယ်စွာသော လောကုတ္တရာ အကျိုးကြီးသို့ပင် မိမိအစွမ်းနှင့် ရနိုင်၏- ဟောသည်ကို အဘယ်သို့ကြည်ညိုနိုင်ဘွယ်ရှိမည်နည်း-ဟူရာမှာ-

မိမိကိုယ်ကျင့်တရားကို အားကိုးရမည် ဟောသည်မှာ မြတ်စွာဘုရားတရား၏ တရားဒေသနာ နည်းလမ်းတော်ကြီးကို အကျင့်တိုက်တွန်းမှုဖြစ်ပေသည်။ ကျင့်သောသူသည်လည်း ဒေသနာနည်းလမ်းနှင့် ကျင့်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဟောသောသူ ကျင့်သောသူ နှစ်ဦးလုံးသည်ပင်လျှင် ဘုရားကိုခိုလှုံရင်းပင်ဖြစ်သတည်း။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်စွမ်း ဒေသနာစွမ်း ထင်ရှားရှိပြီ။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၆၃

မိမိက လုံ့လအစွမ်းလို၍ နေတတ်သည်။ လုံ့လအစွမ်းကိုသာ ကြပ်ကြပ်အားကိုးဟု လို၍ နေတတ်ရာကို သိ၍ ဟောသော စကားသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဒေသနာတော်ကို အားမကိုးနှင့် ဂုဏ်တော်ကို အားမကိုးနှင့်ဟု ဆိုလိုသည်မဟုတ်။ မဟုတ်ကြောင်းသည်လည်း ဒေသနာတော်ကို စွဲမြဲကြ ဂုဏ်တော်များကို စွဲမြဲကြသော အရာသည် နိုင်ငံပေါ်မှာ အလွန်ထင်ရှားပါ၏။

သတ္တမ အဖြေပြီး၏။

၈-နံပါတ် အဌမအပြစ်ဆိုချက်

၈။ လောဘ နှင့် ဒေါသသည် လာနိုင်သမျှ အပြစ်တကာ တို့မှာ အမိနှင့်အဘဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လောဘ နှင့် ဒေါသကို ရှေးဦးစွာ ဖြတ်ရမည့်တရားရှိ၏။ လောဘကိုမတိုက်မလှန်ဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာက ကြီးစေသည်ကို မသိ၊ အမှတ်မဲ့ ကောင်းသည်ထင်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ဘုရားဆုကို တောင်းကြ၏။ ဘုရားသည် အကြီးဆုံးအမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။ ဘာမျှ မဟုတ်သည့် အနတ္တဒုစရိုက်ကောင်သည် မိမိအပြစ်ကို မမြင်ဘဲ ဘုရားဖြစ်ရ ပါလို၏။ တောင်းသောအရာသည် လောဘ မဟုတ်လား။ သည်လောဘထက် ကြီးနိုင်စရာ မရှိ၊ သူကြီးတစ်ယောက်သည် အရေးပိုင်မင်း အရာကို ရပါလိုသည်ဟု လျှောက်လျှင် လူတကာ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ဖြစ်၏။ အရေးပိုင်မင်းအရာနှင့် ဘုရားအရာကို ပြိုင်နှိုင်းဘွယ် မရှိ၊ ဘုရားအရာသည် အတိုင်းမသိကြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

F.5.2B

အရေးပိုင်မင်းအရာကိုပင် မရနိုင်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ဘုရားအရာကို ရလိုပါကြောင်းနှင့် လျှောက်ကြ၏။ ဘယ်လောဘကြီးသလဲ-ဟုစဉ်းစားကြပါ။ သို့အတွက် အပြစ်မှ လွတ်နိုင်ရာ မထိုက်တန်ဘဲ အရေးပိုင်မင်းအရာကို လျှောက်မိသော သူကြီးသည် ဤလောကမှာပင် အရှုံးဟုအခေါ်ခံရလျှင် ဘုရားအရာကို ခံလိုသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ကို အဘယ်သို့ ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။

ထို့အပြင်-အချို့တို့သည် ဘုရားဆုကို မတောင်းဘဲ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်လိုပါ၏ဟု ဆုတောင်းကြ၏။ ဘုရားမရှိ၊ ဘုရားမရှိသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို ဘုရားပင်လိုချင်၍ တောင့်တရသေးသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာဘုရားကို မပေးနိုင်သူဖြစ်၍ ဘုရားထံမှာ နိဗ္ဗာန်ကို တောင်းသောသူတို့သည် မှားလေပြီတကား-ဟူသော အဋ္ဌမဆိုချက်၌-

၈-နံပါတ် အဋ္ဌမအပြစ်ဆိုချက်ကို ဖြေဆိုချက်

၈။ ခရစ်ယာန်ဆရာသည် လိုချင်သမျှသည် လောဘချည်းဟု မှတ်ထင်၏။ လောဘနှင့် ဒေါသလာနိုင်သမျှ အပြစ်တကာတို့မှာ မိနှင့်ဘဖြစ်၏ဟူသောစကားဖြင့်လည်း လောဘနှင့် ဒေါသသည် အပြစ်တကာတို့၏ အမြစ်လည်းဖြစ်၏။ အကြီးဆုံးသော အပြစ်ထာဝရလည်းဖြစ်၏။

လိုလုံးပါရှိသမျှကို လောဘဆိုခဲ့သော် ခရစ်ယာန်ဆရာသည် ဇမ္ဗူဒီပါ၌ ရှိသမျှသောလူစုကို ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဖြစ်စေလိုချင်ကြ၍ များစွာအားထုတ်ကြ၏။ အပြစ်ကြီးမားလှ၏။ ကြီးမားသော မကောင်းမှုကို ပြုကြသော သူများဖြစ်၏။ သေ

သည်မှနောက်၌ ထာဝရဘုရားစံနေရာ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ ရောက်
လိုကြ၍ ကျင့်ကြံမှုသည်လည်း ကြီးမားသော မကောင်းမှုကြီး
လောဘမှုကြီးဖြစ်ရာ၏။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ တရားကို သင်ကြား
စေလိုချင်သည်၊ မိမိတတ်လိုသည်၊ သွားလိုသည်၊ လာလိုသည်
အစရှိသည်ဖြင့် ပြုလို၍ ပြုသမျှသည် လိုလုံးနှင့်ချည်းဖြစ်၍
လောဘမှု မကောင်းမှုချည်းဖြစ်ရာ၏။ လောဘမှု မကောင်းမှု
မည်သည် ယုတ်ညံ့သော ခွေး ဝက် ကြက် ငှက်စသော အပါယ်သို့
ချတတ်ချေ၏။ ဒုစရိုက်မှုကို ထာဝရဘုရား ပျောက်ငြိမ်းအောင်
မတတ်နိုင်မှုမှာ အထက်ကထင်ရှားရှိခဲ့ပြီ။

ဗုဒ္ဓဘာသာ တရား၌ကား လိုချင်မှုသည် မကောင်းသော
ကိလေသာ အစီးအပွားကို လိုချင်မှုလောဘ၊ ကုသိုလ်ကို လိုချင်
သည်၊ ဖိုလ်ကို လိုချင်သည်၊ နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်သည်၊ သာဝကဆုကို
လိုချင်သည်၊ ပစ္စေကဆုကို လိုချင်သည်၊ ဘုရားဆုကို လိုချင်
သည်စသော အလိုချင်မျိုးကား အလွန်ကောင်းမြတ်သော
ကုသလစ္ဆန္ဒသာတည်း။ လောဘနှင့် ဝေးစွာ။

စပါး ဆန် ရေ ရွှေ ငွေ ရတနာစသည်ကို လိုချင်မှုမှာ
လောဘအလိုချင်လည်းရှိ၏။ ဆန္ဒအလိုချင်လည်းရှိ၏။ မိမိ
ခံစားခံစားဖို့ အလိုရှိမှု လောဘ၊ လျှာဒါန်းဖို့ ကုသိုလ်ပြုဖို့ အလိုရှိမှု
ကုသလစ္ဆန္ဒ- - -

ဒါနဝတ္ထု ဝိဿဇ္ဇနဝသပဝတ္တကာလေပိ စေ
ဝိဿဇ္ဇိတဗွေန တေန အတ္ထိကောယေဝ ဒီပိတဗ္ဗ ဥဿုနံ
ဂဟကော အတ္ထိကော ဣဿာသောဝိယ။

(ဆန္ဒအဖွင့်--ဒိုကာကျော်)

ဒါနဝတ္ထုဝိဿဇ္ဇန ဝသပဝတ္တကာလေပိစ-လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို စွန့်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောကာလ၌လည်း၊ သေ-ဤ ဆန္ဒသည်၊ ဝိဿဇ္ဇိတဗျေန-စွန့်ခြင်းငှါထိုက်သော စွန့်စရာဖို့ဖြစ် သော၊ တေန-ထိုလှူဖွယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္ထိကောယေဝ-အလိုရှိ သည်သာလျှင်တည်း၊ ကောဝိယ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ၊ ဒိပိတဗျဉာဏ်န-ပစ်ရန်ဖို့ဖြစ်သော မြှားတို့ကို၊ ဂဟဏေ-ယူခြင်း၌၊ အတ္ထိကော-အလိုရှိသော၊ ဣဿာသောဝိယ-လေးသမားကဲ့သို့ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား မြှားတို့မည်သည် ရန်သူရှိလျှင် ပစ်ဖို့သာ ဖြစ်ကုန်၏၊ မိမိအိမ်မှာ အဖွယ်အရာသုံးဆောင်ဖို့ မဟုတ်ကုန်၊ ပစ်လိုက်စရာ သက်သက်သာဖြစ်သော မြှားကိုပင် လေးသမားတို့ ယူလိုရလိုကုန်၏၊ မြှားအလိုငှာ ဝါးစသည်ကို ရှာကြံ၍ များစွာ သော မြှားတို့ကို လုပ်ဆောင်၍ ထားကြကုန်၏။

ထို့အတူ ဝတ္ထုမည်သည် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စွန့်လှူ ဖို့သာဖြစ်၏၊ မိမိအိမ်တွင် သုံးဆောင်ဖို့မဟုတ်၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ လျက် ထိုအလှူဝတ္ထုမျိုးကို အလိုရှိကြကုန်၏၊ ကျောင်းဆောက် ၍ လှူလိုသောသူသည် ကျောင်းဆောက်ဖို့ ကြေးငွေကို အလိုရှိကြကုန်၏၊ သားကို ရှင်ပြုလိုသောသူသည် သားကိုရှင်ပြု ရန် တောင်သူမှုကို ပိုမို၍လုပ်၏၊ ကြေးငွေကို အားထုတ်၍ရှာ၏၊ ဤသို့ လှူဒါန်းဖို့ လိုချင်သမျှသည် ကုသိုလ်ဆန္ဒသာဖြစ်၏၊ လောဘမဟုတ်ဟု လောဘနှင့် ဆန္ဒအထူး အခြားကို ဋီကာရှင် ပြတော်မူသည်၊ အယူဝါဒ အထူးထူး အထွေထွေများကြသော

ပါငြိဖြစ်၍ ပါဠိအနက်နှင့်တကွ နေရာကျ ပြဆိုလိုက်သည်။

ဤသို့လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ လောဘလိုချင်မှု၊ ဆန္ဒလိုချင်မှု နှစ်ပါးခြားနားလျက်ရှိသည်။ ခရစ်ယာန်ဆရာသည် အဘိဓမ္မာနှင့် ဝေးလှ၍ ရောက်တတ်ရာကို ဆိုမိနေလေသည်။

ယခုဘဝတွင် အရေးပိုင်အရာမျှကိုမှ ရအောင် မတတ်နိုင် သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူသည် အလွန်ကြီးကျယ်လှ၍ အရာ မဟုတ်သော ဘုရားဆုကြီးကို တောင်းသည်မှာ အရေးဆိုဘွယ်သာ ဖြစ်၏-ဟူရာ၌-အရေးပိုင်အရာကို ယခု ဘဝရအောင် မတတ်နိုင် သော်လည်း ဘုရားဆုကို တောင်းထိုက်သည်သာဖြစ်၏။ အရေး ပိုင်အရာမှာ အင်္ဂလိပ်မင်းတို့သည် အမျိုးကွဲ ဖြစ်သောသူကို အရေးပိုင်အရာ ခန့်ခြင်းမရှိသော ဥပဒေအတွက်ကြောင့် ယခု ဘဝ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူသည် အရေးပိုင်ဖြစ်အောင် မကြံနိုင်ရှိရ သည် ဘုရားဆုမှာမူကား ယခုဘဝဖြစ်တည်ဖို့မဟုတ်၊ ဝါသနာ ဘာဂီ ပါရမီမျိုးစ ဖြစ်ဖို့မျှသာရှိပေသည်။

ယခုဘဝ ဝသီဝါသနာ အထုံပါသဖြင့် ဖြစ်လေရာရာ ဘဝတို့၌လည်း ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်သည် ဘုရားပါရမီ အနေ တည်သဖြင့် ရှည်မြင့်လှသောအခါ ဘုရားဖြစ်ဖို့ ဖြစ်နိုင်ရန် အရှိန်သည်သာ ဖြစ်၏။ အရေးပိုင်အရာကို ယခုဘဝ မရနိုင်မှုနှင့် ဘုရားဆုပန်သူကို ငြူစူသောအချက်မှာ အခွင့်မဟုတ်၊ ယုတ် သည်ဖြစ်စေ၊ မြတ်သည်ဖြစ်စေ ယခုဘဝရအောင်မကြံနိုင် သည်သာဖြစ်၏။ ယခုဘဝ ယခုခန္ဓာ မပြောင်းဘဲ သန်းဖြစ် အောင်မျှ မကြံနိုင်ဘဲလျက် နောင်ဘဝ ဆင်ပြောင်ကြီးဖြစ် အောင် ကြံနိုင်မည်ဝေးစွာဟု မဆိုအပ်။ ယခုဘဝဖြစ်နိုင်သော

အခွင့်မရှိ၍ သန်းဖြစ်အောင် မကြံနိုင်သည်။ နောက်ဘဝ၌ ဆင်ပြောင်ကြီးဖြစ်အောင်မူကား အခွင့်ရှိ၍ ကြံနိုင်၏။ ယခုဘဝ တီကောင်ဖြစ်အောင် မကြံနိုင်က နောင်ဘဝ နဂါးမင်းဖြစ်အောင် ကြံနိုင်မည် ဝေးစွဟု မဆိုအပ်။ ယခုဘဝ ဖြုတ်ကောင် ဖြစ်အောင် မျှ မကြံနိုင်မူ နောက်ဘဝ ဂဠုငှက်ကြီးဖြစ်အောင်ကြံနိုင်မည် ဝေးစွဟု မဆိုအပ်။ ယခုဘဝသာ အရေးပိုင်ဖြစ်အောင် မကြံနိုင် သည်။ နောက်နောက်ဘဝ၌ကား အင်္ဂလိပ်တိုင်းပြည်မှာ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်အောင် ကြံနိုင်ခွင့် ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ခရစ်ယာန်လူပျက် ကတောက်ကတက် ဆို မြည်၍ထားသည်ကို နားမယောင်ကြလေနှင့်။ ထို့အပြင် အချို့ တို့သည် ဘုရားဆုကို မတောင်းကြပဲ အဆုံးစွန်သော ဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းကြ၏။ ဘုရားမရှိ၊ ဘုရား ရှိသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို ဘုရားကပင် လိုချင်၍ တောင်းရသေး သည်ဖြစ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ဘုရားကို မပေးနိုင်၊ သို့ဖြစ်၍ဘုရားထံမှာ နိဗ္ဗာန်ကို တောင်းသောသူတို့သည် မှား လေ၏ ဟူရာ၌- - -

ဆုတောင်းဆိုသည်ကား ဝေဿန္တရာ မင်းကြီးထံမှာ ထမင်းကိုလို၍တောင်းလျှင် ထမင်းပေးသည်။ အဝတ်ကိုလို၍ တောင်းလျှင် အဝတ်ကိုပေးသည်။ ငွေကိုလို၍ တောင်းလျှင် ငွေကိုပေးသကဲ့သို့ မိမိပြုသောကုသိုလ်အတွက်နှင့် ဘုရားထံမှာ နိဗ္ဗာန်ကို ဆုတောင်းရာ ဘုရားက ယခုလက်ငင်း ဖန်ဆင်း ယူငင်၍ နိဗ္ဗာန်ကို ပေးနိုင်သည် မဟုတ်။ ခရစ်ယာန်ဘုရားလည်း ပေးနိုင်မည် မဟုတ်။ ပေးနိုင်ခဲ့လျှင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်

လူစုသည် အရေးပိုင်ဆု မင်းကြီးဆု သူဌေးဆုကို တောင်းကြ၍ အရေးပိုင်မင်းကြီး သူဌေးကြီးဖြစ်၍ ကုန်လတ္တံ့။

မျက်မြင်ဆုကို မပေးနိုင်လျှင် နိဗ္ဗာန်ကို ပေးနိုင်သည်။ ဘယ်ဟာကို ပေးနိုင်သည်။ ဆိုသော် မျက်ကွယ်ဆုကိုလည်း တစ်ခုမျှမယုံလင့်။ ဆုပေးဆိုသည်မှာ မိမိပြုသော ကုသိုလ် အတွက်နှင့် ဘုရားကို တိုင်တည်၍ အလိုရှိရာ ကောင်းမှုသည် ဖြစ်၏။ ဘုရားလည်း ရတန်လောက်သော အခွင့်ရှိလျှင် တောင်းတိုင်းပြည့်စုံစေဟု ဆုပေး၏။ ပြည့်စုံအံ့သော အခွင့်မရှိ သူကိုကား ဆုပင်မပေး။ ဆုပေးဆိုသည်ကား သူတောင်းသောဆုကို တောင်းတိုင်းပြည့်စုံပါစေဟု ကူညီပေးရုံမျှသာတည်း။

ရဟန်းတို့မှာမူကား တောင်းတိုင်းပြည့်မည် မပြည့်မည်ကို မသိနိုင်ကြ ဆုပေးထုံးစံအစဉ်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၍ ဆိုရိုး နှုတ်တတ်ရာ ပတ္တနာစကားနှင့် ဆုပေးကြရတော့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ဘုရားထံ ဆုတောင်းမှုသည် ဘုရားမရှိပါဘဲနှင့် တောင်းသည့် အတွက် အမှားတစ်ချက်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်ကို သူတစ်ပါးအား ပေးနိုင်မည်ဝေးစွာ၊ မိမိပင်နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တရ လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရားထံ နိဗ္ဗာန်ဆုတောင်းမှားပုံတစ်ချက်၊ ပြဆိုသောစကားများမှာလည်း ဆုတောင်းမှု ဆုပေးမှုအချက် များကို အထက်ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုသွားကို မသိ၍ ဗလစ်ဗလစ် ဆိုမည်သော စကားစုသာမှတ်။

အဋ္ဌမ အဖြေပြီး၏။

၃.၅.၂၂

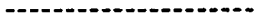
၉-နံပါတ် နဝမအပြစ်ဆိုချက်

၉။ ဘာသာတိုင်းက ဘုရားသည် အကြီးဆုံး အမြတ်ဆုံး ဟုဆိုကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာက ဘာမဆို နိဗ္ဗာန်ကို ဘုရားတို့ တောင်းတရသေးသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဆိုသောကြောင့် ဘုရားထက် နိဗ္ဗာန်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဟု ဆိုစရာဖြစ်၏။ ဘုရားကိုပင် အမြတ်ဆုံးမဆိုသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် မှန်သောဘာသာဟု ဆိုနိုင်စေရန် အခွင့်မရှိဟူသော နဝမ ဆိုချက်၌-

၉-နံပါတ် နဝမအပြစ်ဆိုချက်ကို ဖြေဆိုချက်

နိဗ္ဗာန်ကို တောင်းတရသည့်အတွက်ကြောင့် ဘုရား ထက်နိဗ္ဗာန်သာ၍ကြီးမြတ်သည်ဟု တောင်းတမှုကို စွဲ၍ဆို၏။ တောင်းတမှုကို စွဲ၍ဆိုလျှင် လူသည်ထမင်းကို တောင်းတရ သည်၊ ရေကိုတောင်းတရသည်၊ ထမင်း ရေတို့သည် လူထက်ကြီး မြတ်ကုန်၏ ဆိုမည်လော၊ လောကမှာ အလိုရှိသမျှ အသုံးကျ သောအခါ တောင်းတကြရသည်၊ အလွန်များ၏။ တောင်းတတိုင်း တောင်းသူက အယုတ်အညံ့ ထိုဝတ္ထုက အကြီးအမြတ်ဆို မည်လော၊ ခရစ်ယာန်ဆရာ ကတောက်ကတက် ဆိုမည်ချက်မျှ သာတည်း။

နဝမ အဖြေပြီး၏။

၁၀- နံပါတ် ဒသမ အပြစ်ဆိုချက်

၁၀။ အဘယ့်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ရှေ့အဆိုနှင့် နောက်အဆို မညီလွဲချွတ် မှားယွင်းရသနည်း၊ အကောင်းကို ကျင့်သောအခါ လည်း ကောင်းကျိုးမပေး၊ မကောင်းသော သံသရာအကျိုး ပေးသည်ကိုသာ ထောက်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားကို ဘုရားထား သည် မထားသည်ဟု လိုက်စစ်စရာသင့်၏။ ဘုရားထားခဲ့လျှင် မှန်ရမည်၊ ဤကဲ့သို့ ချွတ်ယွင်းသောကြောင့် ဘုရားမထား ဟု ထင်ရ၏။ ထင်သည်အတိုင်းမှန် မမှန်ကို စစ်ဆေးသော် တရားကို ဘုရားထားသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာကမဆို၊ ရှင်ဂေါတမလည်း မထားရှိနှင့်၊ ရှိနှင့်ရင်း တရားကိုမြင်၍သာ ဟောပြောသည် တရားကျင့်မှ ဘုရားဖြစ်သည်ဆိုသောကြောင့် ဘုရားမဖြစ် ခင်ကပင် တရားရှိနှင့်ပြီးဖြစ်၍ ဘုရားထားသည်ဟု ဆိုရန် အခွင့်မရှိ ဘုရားမထားလျှင် လူထား၏။ လူထားသည် ဟုဆိုသော် လူထားသောတရားကို မကျင့်ဘဲရှိလိမ့်မည်၊ မရှိသော် ရှိလိမ့် မည်ကို မြင်သောကြောင့် ဘယ်သူမှ မထား ဓမ္မနိယာမ ဟုဆို၏။ ဓမ္မနိယာမအနက်ကား တရားသည် အစဉ်ထာဝရရှိ၏ ဟုဆို၏။ စာတစ်စောင်ကိုဘယ်သူမှ မရေးဘဲ အလကား ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင် မယုံနိုင်၊ မယုံသင့်ဟု လူတိုင်းကဆိုကြ၏။ လောကီ လောကုတ္တရာ အချုပ်အချာ ဖြစ်သောကြောင့် စာတစ်စောင်ထက် တရားသာမြတ်၏။ ဤကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သောတရားကို ဘယ်သူမှ မထားဆိုလျက် ယုံလျှင် ဒီထက် မယုံသင့်သောအရာ ရှိနိုင်သေး

၏လား။ ဘုရားသာလျှင် အစိန္တေယျ မကြံစည်နိုင်၊ မကြံစည်အပ်
တရားသည် အစိန္တေယျ မဟုတ်၍ တစ်ဦးဦးက ထားရမည်။
ဓမ္မနိယာမဆိုသည့်အတိုင်း ဘယ်သူမျှ မထားလျှင် အလကားဖြစ်
လာသည်ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားသည် အလ
ကားတရားဖြစ်၏။ အကာတရားကို အလကားလူများ ကျင့်စရာ
ဖြစ်၏။ အလကားတရားကို ကျင့်လျှင် အလကားပင် ဖြစ်ရ
မည်မှန်၏။ ဆိုသည့် အတိုင်းလည်း အလကားတရားကို ကျင့်မိ
သောကြောင့် မကောင်းသော သံသရာ၌ ကျင်လည်ရ၏။ အဆုံး
မှာ ဘာမျှမရှိဘဲနိဗ္ဗာန်၌ အလကားပင်ဖြစ်ရလေ၏-ဟူသော
ဒသမအဆို၌-

၁၀-နံပါတ် ဒသမအပြစ်ဆိုချက်ကို ဖြေဆိုချက်

ရှေးအဆို နောက်အဆိုမညီ လွဲချွတ်မှားယွင်းသည်ဟု
ခရစ်ယာန်ဆရာဆိုချက်မှာ ၎င်းဆရာဉာဏ်သေးလှ၍ အဆိုမညီ
ရှိသည်ကိုဖြေဆိုခဲ့ပြီ။ တရားကိုစစ်မည်ဟု ခရစ်ယာန်ဆရာ
ဆိုချက်သည် တစ်ခုသော ရွံ့အိုင်အတွင်းမှာရှိသော တီငယ်
တစ်ကောင်သည် ယူဇနာနှစ်သိန်းလေးသောင်း အထူရှိသော
မဟာပထဝီမြေကြီးကို ဝါးကုန်အောင် စားမည်ဟု ဆိုသည်နှင့်
အလားတူချေသည်။

တရားကို ဘုရားထားသည်၊ မထားသည်၊ ဘုရားနှင့်
တရားဘယ်သူက အလျင်ဖြစ်သည်ဟု စစ်မှုမှာ တရားအချက်ကို
သက်သက်မသိဘဲ ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းနှင့် စစ်သောအရာဖြစ်သည်။
တရားမည်သည် အလွန်များပြားသည်။ အနမတဂ္ဂသံသရာ

ကြီးသည် တရားချည်းဖြစ်သည်။ သုံးဆဲ့တစ်ဘုံနှင့်တကွ စကြဝဠာ အနန္တတွင် ရှိသမျှသည် တရားချည်းသာဖြစ်သည်။ ဘုရားနှင့် စပ်၍ဆိုပြန်လျှင် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအတွင်း ဘုရား မဖြစ်မှီ ရှေးရှေးဘဝတို့၌ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော ပါရမီတရား လည်းရှိ၏။ ဘုရားမဖြစ်မီ တောထွက်ပြီးနောက် ကျင့်တော်မူသော တရားလည်းရှိသည်။ ဗောဓိပင်နှင့်ရွှေပလ္လင်ပေါ်မှာ ရတော်မူ သော မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဒသဗလဉာဏ် စသောတရားလည်း ရှိသည်။ ခန္ဓာတည်းဟူသော တရားလည်း ရှိသည်။ မိဂဒါဝုန်တော၌ ဟောတော်မူသော ဓမ္မစကြာတရား တော်မှစ၍ လေးဆယ့်ငါးဝါ ကာလပတ်လုံး ဟောကြားတော် မူသော ဝိနည်း သုတ္တန် အဘိဓမ္မာဟူသော ပိဋကအားဖြင့်သုံးပါး၊ နိကာယ်အားဖြင့်ငါးပါး၊ အင်္ဂါအားဖြင့် ကိုးပါး၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအားဖြင့် ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဒေသနာတရားလည်း ရှိသည်။

ဓမ္မနိယာမဟူရာ၌ ဓမ္မအရသည် ဘုရားအလောင်းတော် ပဋိသန္ဓေယူသော အခါစသည်၌ စကြဝဠာတစ်သောင်း တုန် လှုပ်ခြင်းစသည်ကို ဓမ္မနိယာမဆိုသည်။ အနမတဂ္ဂသံသရာ၌ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သတ္တဝါ၏ ခန္ဓာအစဉ်ဖြစ်မှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုလည်း ဓမ္မနိယာမဆိုသည်။ ခရစ်ယာန်ဆရာကား ရိပ်ဖမ်း ရမ်းဖမ်း၍ ဓမ္မနိယာမကိုဆို၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားကို ဘယ်သူထားသည်ဟူရာ၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည် မှစ၍ လေးဆယ့်ငါးဝါ ကာလပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူသည်။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက် လေးဆယ့်ငါးဝါ ကာလပတ်လုံး ဟောတော်မူသော တရားတော်

တို့ကို ပိဋကသုံးပုံ ဖွဲ့စည်း၍ ပဌမသင်္ဂါယနာ၊ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ၊ တတိယသင်္ဂါယနာ၊ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်၍ အစဉ်မပျက် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ယခုရှိနေသည်။ ဤဗုဒ္ဓဘာသာ တရားသည် ရှေးဦးစွာ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားကြောင်း ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်ပြီးနောက် မဇ္ဈိမတိုင်းတွင် ပဌမသင်္ဂါယနာ၊ ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ၊ တတိယသင်္ဂါယနာတင်၍ အစဉ်အလာရှိကြောင်း ၎င်းနောက် သီဟိုဠ်သို့ရောက်၍ ပေါတ္တကာရုဋ္ဌ စတုတ္ထ သင်္ဂါယနာတင်၍ အစဉ်အဆက်ရှိကြောင်း ၎င်းနောက် သုဓမ္မပုရ-သထုံပြည်မှစ၍ တလိုင်း ယိုးဒယားပြည် မြန်မာပြည် ရာဇဝင် သာသနာဝင် အစဉ်အဆက်လာကြောင်း မဟာဝင် ရာဇဝင် သာသနာဝင် မိရိုးဖလာပြောရိုးဆိုစဉ် လူရှင်အများ အလွန်ထင်ရှားသော အစဉ်အလာကြီးဖြစ်ပါလျက် ခရစ်ယာန် ဆရာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားကို မည်သူထားသည်ဟု ရှာကြံ မရရှိရသည်မှာ ခရစ်ယာန်ဆရာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာမျိုးထဲက မဟုတ်၊ အရိုင်းအစိုင်းမျိုးထဲက ဖြစ်ရာသည်ဟု တွေးထင် ရန်ရှိချေသည်။ ဤဒသမဆိုချက်နှင့်တကွ နောက်/ဧကဒသမ ဆိုချက်များသည် ကတောက်ကတက် ဆိုမိချက်မျှသာဖြစ်၍ အဖြေစကား ရေးသားဖွယ် မရှိပြီ။

ဒသမ-ဧကဒသမ အဖြေပြီး၏။

ခရစ်ယာန်ဘာသာမှ တင်ဆိုသော ၁၁-ချက်ကို
ဖြေဆိုချက် ဤတွင်ပြီးပြီ။

----- * -----

ဇီးကုန်းကြီး ခရစ်ယာန်အမေးအဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မီးရထားလမ်း ဇီးကုန်းကြီးမြို့

ခရစ်ယာန်အသင်းသားတို့၏

မေးခွန်း(၁၆) ချက်ကို အကျဉ်းဖြေဆိုတော်မူချက်

အမှာစာရေးနှင့် ဝင်္ဂိညာဉ်

မြို့စဉ်ရွာစဉ် လှည့်လည်လျှောက်သွားခိုက် ကြုံကြိုက်
သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ရောက်လေရာရာ မြို့ရွာတို့၌ လူပရိသတ်
ရှင်ပရိသတ်တို့နှင့် နေ့မစဲ ညဉ့်မစဲ ရောနှောဆက်ဆံ၍ နေရ
သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ထိုအကြောင်းများကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ
ကျမ်းဂန်၌လာရှိသော ပါဠိဘာသာစကားတော်များကို ထုတ်
ဖော်ညွှန်ပြ၍ အကျယ်ဝိထ္တာရအားဖြင့် ဖြေဆိုခွင့်မရ၊ ကျမ်းလာ
ရှိသည့်အတိုင်း သိမှတ်၍နေသော အနက်သဘောကို ပြောပြ
ဖြေဆိုပေအံ့။

အမှတ် ၁- အမေးလွှာ

- ၁။ အရိယာသူတော်တို့၏ ရှေးကာလ နေရင်းအရပ်
သည်၊ အဘယ်ဒေသမှာရှိပါသနည်း?။

မိခင်ဧရာဝတီ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမှတ် ၁- အဖြေလွှာ

၁။ ကုန္ဒိယနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းမှာရှိပါသည်။ ကာသိ
တိုင်း ဗာရာဏသီပြည်၊ ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိ
ပြည်၊ မာဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝဇ္ဇီတိုင်း
ဝေသာလီပြည်အစရှိသော အရပ်ဒေသများသည်
ရှေးကာလမှစ၍ အရိယာသူတော်တို့၏ နေရပ်
ဒေသများဖြစ်ကြပေသတည်း။

အမှတ် ၂- အမေးလွှာ

၂။ ထိုအရိယာလူမျိုးတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အရိယာ
ဟု ခေါ်ပါသနည်း?။

အမှတ် ၂- အဖြေလွှာ

၂။ အရိယာဟူသော စကားသည် စင်ကြယ်ခြင်း
အနက်၊ မြင့်မြတ်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏။ ပစ္စန္ဒရစ်
ခေါ်သော အစွန်အဖျားကျသော တိုင်းသားပြည်
သားတို့ထက် ထိုအရိယာသားတို့သည် အယူသီလ
စင်ကြယ်ကြကုန်၏။ အယူစင်ကြယ်ကြကုန် သည်
ဖြစ်၍ မြင့်မြတ်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလူမျိုး
တို့ကို အရိယာ ဟုခေါ်သည်။

အမှတ် ၃- အမေးလွှာ

၃။ ထိုအရိယာလူမျိုးတို့သည် ဘယ်အတွက်ကြောင့် မဇ္ဈိမတိုက်သို့ ရောက်ကြပါသနည်း?။

အမှတ် ၃- အဖြေလွှာ

၃။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ရှေးအခါ၌ မဇ္ဈိမတိုက်တွင် တိုင်းရင်းသား ပြည်ရင်းသားများ ဖြစ်ကြ၏။ တစ်ခြားတစ်ပါးသော ပစ္စန္နရစ် တိုင်းပြည်တို့မှ လာရောက်ကြသော တစ်တိုင်းသား တစ်ပြည်သား များ မဟုတ်ကြကုန်။

အမှတ် ၄- အမေးလွှာ

၄။ ယခုထိုအရိယာလူမျိုးတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြပါ ကုန်သနည်း?။

အမှတ် ၄- အဖြေလွှာ

၄။ ယခုကာလ၌ ထိုအရိယာခေါ်သော ဟိန္ဒူလူမျိုး တို့သည် မဇ္ဈိမဒေသခေါ်သော ဟိန္ဒူပြည်မှာ ရှိကြ ကုန်၏။ အချို့အချို့သော သူတို့သည် အယူသီလ ဖောက်ပြားကြကုန်သဖြင့် တိုင်းချင်း ပြည်ချင်း တိုက်ခိုက်ကြကုန်၍ ရှင်ဂေါတမဘုရား မပေါ် ထွန်းမီ ရှေးအနှစ်သုံးရာခန့် ကာလကပင် အရှေ့

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဘက်သို့ အချို့ရောက်လာကြကုန်၍ သလ္လာဝတီ မြစ်စဉ်တလျှောက် ဧရာဝတီမြစ်စဉ် တလျှောက် မြို့ပြပြည်ရွာများတို့ကို တည်ထောင်၍ နေကြ ကုန်သည်။ မြန်မာလူမျိုး တလိုင်းလူမျိုး ရခိုင်လူမျိုး တို့သည် အရိယာလူမျိုးတို့၏ အနွယ်အဆက်ဖြစ် ကြောင်းကို ရှေးရာဇဝင်ဟောင်းများတွင် လာ ရှိသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ်- ၁၂၅၇-ခုနှစ်တွင် မာဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင်ရောက်ရှိ၍ ထိုအရပ်သား ပညာရှိကြီးများနှင့် တွေ့ဆုံကြရာ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ဇာတ် ပျက်သဖြင့် ဣန္ဒြိယမဇ္ဈိမဒေသမှ အရှေ့ဘက်သို့ နှင်ထုတ် ထွက်သွားရသော ဣန္ဒြိယမဇ္ဈိမ အနွယ်အဆက်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုသည်ကို ကြားသိခဲ့ရသည်။ မြန်မာရာဇဝင်ဟောင်းများ အထွက်နှင့် မာဂဓတိုင်းသား ပညာရှိကြီးများ ပြောဆိုချက် ညီညွတ်သကဲ့သို့ ထင်ပေသည်။

အမှတ် ၅- အမေးလွှာ

၅။ ရှေးကာလမှာရှိခဲ့လျှင် ယခုကာလမှာ မရှိသင့်ပါ လော့?။

အမှတ် ၅- အဖြေလွှာ

၅။ ရှေးကာလမှာရှိသကဲ့သို့ ယခုကာလမှာလည်း ထိုဒေသမှာ ရှိကြပါ၏။ ရှိကြသော်လည်း ရှေး

ကာလမှာ ရှိကြသော အရိယာလူမျိုးတို့သည် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဉာဏ်ပညာ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးကြကုန်၏။ နောက်ကာလ၌ အရိယာ တရားဖောက်ပြားကြသဖြင့် တစ်တိုင်းနှင့်တစ်တိုင်း တစ်ပြည်နှင့်တစ်ပြည် တိုက်ခိုက်ခြင်း မိုးခေါင်ရေရှား များပြားကြသဖြင့် ယခုကာလရှိနေကြသော အရိယာလူမျိုးတို့သည် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဉာဏ်ပညာ ဘုန်းတန်ခိုး သေးသိမ်ယုတ်ညံ့လျက် ရှိကြကုန်၏။ ဤလူမျိုးတို့သည် ရှေးအခါ၌ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးဘူးသည်ဟု ပြော၍ပင် မယုံနိုင်လောက်အောင် ရှိနေကြကုန်၏။

မြန်မာသက္ကရာဇ် - ၁၂၅၇-ခုနှစ်တွင် ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် ဗင်္ဂလားမြို့သို့ရောက်၍ ဗင်္ဂလားမြို့ရှိ ဆေးရုံတော်ကြီးများ၌ ဆေးပညာကိုသင်ကြား၍ နေကြကုန်သော ဆေးရုံတော်သားများနှင့် တွေ့ဆုံကြရာ အစိုးရဆေးရုံတော်မှာ ရှိနေကြကုန်သော ဆေးပညာကြီးများသည် ဤဣန္ဒြိယတိုင်းမှ အရင်းမူလဖြစ်ကြောင်း ဥရောပတိုက်တိုင်းများ၌ ယခုအခါ ရှိနေကြသော ဗေဒင်ပညာ လောကဓာတ်ပညာများသည် ဣန္ဒြိယနိုင်ငံမှ နည်းဟောင်း မူဟောင်းတို့ကိုတွေ့ကြ၍ ဉာဏ်ပညာ ပွားများကြကြောင်း ဆရာဝန်ကြီးတို့ မိန့်ဆိုကြကုန်သည်ဟု ပြောဆိုကြသည်ကို ကိုယ်တိုင် ကြားသိခဲ့ရသည်။

၁၁၂

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမှတ် ၆- အမေးလွှာ

၆။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသည် အဘယ်မှာရှိပါသနည်း၊ ၎င်းကို နယ်နိမိတ်သတ်မှတ်ပြပါ။

အမှတ် ၆- အဖြေလွှာ

၆။ ဥရောပတိုက် အာဖရိကတိုက် အာရှတိုက် တည်း ဟူသော တိုက်ကြီးသုံးတိုက်တို့ဖြင့် ခြားနားလျက် တည်ရှိသော ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသို့ နယ်နိမိတ်နှင့်တကွ သီလို့သော် ပထဝီဝင်ချုပ် အဟောင်းအသစ် အကျယ်အကျဉ်းနှင့်တကွ ပထဝီမြေပုံ အကျယ် အကျဉ်း ရှိလေ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်တို့၌ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသည် ယူဇနာ တစ်သောင်းရှိသည်ဟု လာ၏။ ပထဝီကျမ်းအလို ယူဇနာ တစ်သောင်း မရှိ၊ ကမ္ဘာဦးအခါ၌ ယူဇနာတစ်သောင်းပင် ရှိ ပေရာ၏။ နောက်ကာလ၌ အချို့အချို့သော နိုင်ငံ အရပ်ဒေသ များသည် ပင်လယ်ရေလွှမ်းသဖြင့် ပင်လယ်ရေပြင်ဖြစ်သည် လည်း အလွန်များ၏။ သတင်းစာများမှာပင် မကြာမကြာ တွေ့ရ၏။ ယခုအခါ၌ ယူဇနာတစ်သောင်းမရှိနိုင်ပြီ ကျမ်းစာ နှစ်ပါးလုံးပင် အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ရသည်။

ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကြီးမှာ ကျွန်းငါးရာအရံရှိသည်ဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်စကားများသည် ကမ္ဘာဦးအခါနှင့် ညီပေရာ

၏။ ယခုအခါ၌ကား ကျွန်းငယ်အထောင်မက များပြားသည်ကို ပထဝီဝင်ကျမ်း၌ တွေ့မြင်ရ၏။ ရှေ့ကိုလည်း ကျွန်းအများတိုးပွား လိမ့်ဦးမည်။ ရေကြောင်း လေကြောင်းမည်သည် အတည်အမြဲမရှိ၊ ရေကြောင်း လေကြောင်း ရွှေ့ပြောင်းတိုင်း ကျွန်းသောင်အများ ပေါ်ထွန်းရ၏။

အမှတ် ၇-အမေးလွှာ

၇။ မြင့်မိုရ်တောင် ဘယ်မှာရှိပါသနည်း?

အမှတ် ၇-အဖြေလွှာ

၇။ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းမှ မြောက်အရပ် မျက်နှာမှာ ရှိသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းတို့မှာ လာ၏။ ဥရောပ တိုက်သား တို့သည် သင်္ဘောဖြင့် မြောက်စူးစူးသို့ သုံးလတိုင် တိုင် သွားကြ၏။ ဓူဝံကြယ်၏အောက်သို့ ရောက် ၏။ မြင့်မိုရ်တောင်ကို မတွေ့၊ မြင့်မိုရ်တောင်မရှိဟု ဆိုကြ၏။

မြင့်မိုရ်တောင်ကို ပတ်ဝိုက်နေသော မဟာသမုဒ္ဒရာသည် အနံအားဖြင့် ယူဇနာပေါင်းရှစ်သောင်း လေးထောင် ကျယ် သည်ဟုလာ၏။ အင်္ဂလိပ်မိုင်ပေါင်း တစ်သန်းကိုးသောင်း နှစ်ထောင်ခန့်ကျယ်၏။ ပြင်ဘက်မှာ သတ္တရဘန်နှင့် သမုဒ္ဒရာ ခုနစ်ထပ် အရံရှိသေး၏။ ဥရောပတိုက်သင်္ဘောသည် တစ်နေ့ တစ်နေ့လျှင် မိုင်ပေါင်းသုံးရာပင် သွားသော်လည်း မြင့်မိုရ်တောင်

အကွာခရီးကို မမှီနိုင်၊ ဓူဝံကြယ်၏အောက်သို့ ရောက်၏ဟူသော စကားသည် အမှန်ပင် ဖြစ်ပေရာ၏။ ဓူဝံကြယ်သည် တစ်ခုသော ကောင်းကင်အဘို့၌ အမြဲတည်သော ကြယ်တစ်ခုပေတည်း။ မြောက်အရပ်သို့ ခရီးတာရှည်သွားခဲ့လျှင် ထိုကြယ်တို့၏ မြောက်သို့ပင် ရောက်နိုင်လတံ့။

အမှတ် ၈- အမေးလွှာ

၈။ မြစ်ကြီးငါးသွယ် မြစ်ငယ်ငါးရာသည် ဘယ်မှလာ သနည်း?။

အမှတ် ၈- အဖြေလွှာ

၈။ မဇ္ဈိမဒေသ မြောက်အရပ်၌ရှိသော ဟိမဝန္တာ တောကြီးမှ လာ၏။ ထိုတောကြီးကို ပထဝီဝင် ကျမ်းများ၌ ဟိမလတောင် ဟိမလတော ဟု လာ၏။

အမှာ။ ။ဤမေးခွန်း ၈-ချက်သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာနှင့် မဆိုင်၊ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့မှာ ထိုဝေါဟာရမျိုး မလာမရှိ၊ ပထဝီဝင်ကျမ်း လောကီမှတ်စု စာအုပ်များမှာ တွေ့ရှိ၍ ဖြစ်လာသော မေးခွန်းစုပေတည်း။

မေးခွန်းပေါင်း ၈-ချက်ပြီး၏။

အမှတ် ၉- မေးခွန်းလွှာ

၉။ အရှင်ဂေါတမဘုရားသည် မပေါ်ထွန်းမီ မာဂဓ တိုင်းတွင် ဘယ်ဘာသာများ ရှိပါသနည်း၊ ရှင်ဂေါတမဘုရား ပေါ်ထွန်းပြီးမှ ဘယ်ဘာသာများ ရှိပါသနည်း၊ ရှိသောဘာသာများကို အတိုချုပ် ပြပါ?။

အမှတ် ၉- အဖြေလွှာ

၉။ ထိုအခါ၌ မာဂဓတိုင်းမှာ အကျဉ်းအားဖြင့် ကြိယဘာသာ၊ အကြိယဘာသာဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ အလတ်အားဖြင့် ဗြာဟ္မဏဘာသာ၊ ပုရာဏဘာသာ၊ မက္ခလိဘာသာ စသည်တို့ဖြင့် ခုနစ်ပါးရှိ၏။ အကျယ်အားဖြင့်(၉၉)ပါးရှိ၏။

ကြိယာဘာသာဆိုသည်ကား- ဒါန သီလ စသော သုစရိုက်မှုကို ပြုခဲ့လျှင် နောက်ဘဝ၌ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ခံစားရ၏။ အသက်ရှိုသောသတ္တဝါကို သတ်ခြင်းအစရှိသော ဒုစရိုက်မှုကို ပြုခဲ့လျှင် နောက်ဘဝ၌ မကောင်းသော ဒုက္ခကို ခံစားရ၏-ဟူသော အယူဘာသာတည်း။

အကြိယာဘာသာသည် နှစ်ပါးရှိ၏-

- ဣဿရန်ဗ္ဗာန ဘာသာတစ်ပါး၊
- အဟေတုက ဘာသာတစ်ပါး။

ဣဿရနိမ္မာနဘာသာဆိုသည်ကား- လောက၌ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးဟူသမျှကို ထာဝရဘုရားသည်သာ ပြုလုပ်နိုင်၏။ ကောင်းကျိုးကိုလည်း ထာဝရဘုရားသာ ပေးနိုင်၏။ မကောင်းကျိုးကိုလည်း ထာဝရဘုရားသာ ပေးနိုင်၏။ ထာဝရဘုရားသည်သာ အစိုးရ၏။ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည် ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို မပေးနိုင်ဟူသော အယူဘာသာ တည်း။

အဟေတုကဘာသာဆိုသည်ကား- ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးမည်သည် ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ ထာဝရဘုရားဖန်ဆင်း၍ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ တွေ့ကြုံလာသော အခွင့်အားလျော်စွာ ဘောက်သောက် လျောက်လျား ဖြစ်၏ဟူသော အယူဘာသာတည်း။ အလတ်အကျယ်တို့ကို သရုပ်မထုတ်ပြီ။ ဤကား ရှင်ဂေါတမဘုရား မပေါ်ထွန်းမီ မာဂဓတိုင်း၌ရှိသော ဘာသာအပြားတည်း။

ရှင်ဂေါတမဘုရား ပေါ်ထွန်းလာသောအခါ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာ တိုး၍လာ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုသည်ကား ကြိယဘာသာပင်ဖြစ်၏။ ရှေးအခါ၌ရှိနှင့်သော ကြိယဘာသာသည် သံသရာနယ်အတွင်း၌သာ ကောင်း၏။ သံသရာနယ်ကို လွန်၍ မသွားနိုင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာသည်မူကား သံသရာနယ်အတွင်း၌လည်း ကောင်း၏။ သံသရာကို အလို့မရှိသောအခါ၌ သံသရာကို လွန်နိုင်၏။

အမှတ် ၁၀- အမေးလွှာ

၁၀။ ရှင်ဂေါတမ ဘိုးဘွားမိတ်ဆွေတို့ ကိုးကွယ်သော ဘာသာကား အဘယ်ဘာသာပါနည်း။ ထို ဘာသာကို သိခဲ့ပါလျှင် ၎င်းဘာသာ၏ မူလ၊ ၎င်း ဘာသာ၏ အဆုံးထိအောင် အတိုချုပ်ပြပါ။

အမှတ် ၁၀- အဖြေလွှာ

၁၀။ ရှင်ဂေါတမ ဘိုးဘွား မိတ်ဆွေတို့ ကိုးကွယ်သော ဘာသာကား ကြိယဘာသာပေတည်း။ ၎င်း ဘာသာ၏ မူလကား ကမ္မသကတာ ဉာဏ်ပညာ ပေတည်း။ ၎င်းဘာသာ၏ အဆုံးကား ဘဝဂ်ခေါ် သောဘုံသို့ ပေါက်ရောက်နိုင်၏။ ၎င်းထက် မလွန်နိုင်။

ဘဝဂ်ခေါ်သော ဘုံဆိုသည်ကား ဗြဟ္မာဘုံနှစ်ဆယ်တွင် အထက်ဆုံး ဘုံပေတည်း။ ဗြဟ္မာဘုံနှစ်ဆယ်ဆိုသည်ကား ပထမဈာန် သုံးဘုံ၊ ဒုတိယဈာန် သုံးဘုံ၊ တတိယဈာန် သုံးဘုံ၊ စတုတ္ထဈာန် ၁၁-ဘုံ၊ ထိုဘုံနှစ်ဆယ်တို့တွင် ထာဝရဘုရားဟု ခေါ်ဆိုကြသော မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးသည်ကား ပထမဈာန် ဗြဟ္မာမင်းကြီးပေတည်း။

၎င်းဗြဟ္မာမင်းကြီးကို -

* ပုဏ္ဏားလူမျိုးတို့မှာ မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးဟူ၍ပင် ခေါ်ဆို ကိုးကွယ်ကြ၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

- * ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ ဂေါ့-ဟူ၍ခေါ်ဆို ကိုးကွယ်ကြ၏။
- * မိုဟာမက်ဘာသာမှာ-အာလာ-ဟူ၍ ခေါ်ဆို ကိုးကွယ်ကြ၏။

ထိုဗြဟ္မာမင်းကြီးသည် အလွန်တန်ခိုးကြီးသည်ဟု ရှင်ဂေါတမလည်းဟော၏။

ထိုမဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးနေရာ ပထမဈာန်ဘုံမှ အထက်၌ ဗြဟ္မာဘုံပေါင်း-၁၇-ဘုံ အဆင့်ဆင့်တည်ရှိ၏။ တစ်ဆင့်တစ်ဆင့်သည် ယူဇနာပေါင်း ငါးသိန်းငါးသောင်းရှစ်ထောင်စီ ကွာလှမ်းကြသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်၌ ဆို၏။

ရှင်ဂေါတမ ဘိုးဘွားမိတ်ဆွေတို့ ကိုးကွယ်ကြသော ကြိယဘာသာသည် ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်တွင် အထက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝဂ်ခေါ်သော ဘုံသို့ ပေါက်ရောက်နိုင်၏။ ထို့ထက်မလွန်နိုင်၊ ပထမဈာန်ကုသိုလ်သုံးမျိုး၊ ဒုတိယဈာန် ကုသိုလ်သုံးမျိုး၊ တတိယဈာန်ကုသိုလ်သုံးမျိုး၊ စတုတ္ထဈာန်ကုသိုလ် တစ်ဆယ့်တစ်မျိုး၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်၏ ဆိုင်ရာ ကုသိုလ်ကံပေါင်း နှစ်ဆယ်ဖြစ်၏။

ရသေ့ရဟန်း ပြုလုပ်၍ တောထွက်၍ အထက်ဆုံးကုသိုလ်ကံသို့ရောက်အောင် အားထုတ်နိုင်သောသူသည် သေသည်မှနောက်၌ ဘဝဂ်ခေါ်သော အထက်ဘုံသို့ ပေါက်ရောက်နိုင်၏။ ထိုထက် မလွန်နိုင်၊ ဤကား ၎င်းဘာသာ၏ အဆုံးထိအောင် အကျဉ်းချုပ်ပြချက်တည်း။

F.7.CB

အမှတ် -၁၁--အမေးလွှာ

၁၁။ ရှင်ဂေါတမသည် မိဘဘိုးဘွားတို့၏ ဘာသာကို ဘယ်အတွက် စွန့်ပစ်လိုပါသနည်း?။

အမှတ်-၁၁--အဖြေလွှာ

၁၁။ ရှင်ဂေါတမသည် ထိုမိဘဘိုးဘွားတို့၏ ဘာသာကို လုံးလုံးစွန့်ပစ်သည် မဟုတ်ပေ။ ထိုကမ္မကြိယ ဘာသာကို အရင်းမူလထား၍ ထိုဘာသာမှ အထက်ကို အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ရန်နည်းလမ်း၊ သံသရာနယ်ကို လွန်နိုင်သော နည်းလမ်းတို့ကို အမှန်ကေန် သိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ပေါက်ရောက်အောင် ကျင့်ဆောင်တော်မူ၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ပေါက်ရောက်တော်မူသဖြင့် ထိုမိဘဘိုးဘွားတို့၏ ဘာသာကိုပထမတန်း၊ ဒုတိယတန်း၊ တတိယတန်း၊ ထားတော်မူ၍ တတိယတန်းမှစ၍ အထက်ငါးတန်းတို့ကို ကိုယ်တိုင်ပေါက်ရောက်အောင် ကျင့်ဆောင် ထမြောက်တော်မူသဖြင့် သတ္တဝါအများတို့ကို လည်း ကျင့်ဆောင်စေခြင်းငှါ ဗုဒ္ဓဘာသာတရား တို့ကို ဟောကြားတော်မူပေသတည်း။

သီဇဝိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ လော- ကုတ္တရာဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ---ဤကား တန်းခုနစ်ဆင့်တည်း။

မိခင်ဧရာဝတီ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ထိုခုနစ်ဆင့်တို့တွင် ---

- ပထမ ကုသိုလ်ကံစုသည် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ လှူပြည်နှင့် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်သို့ရောက်နိုင်၏။
- ဒုတိယတန်း ကုသိုလ်ကံစုသည် ဗြဟ္မာဘုံ နှစ်ဆယ်သို့ ရောက်နိုင်၏။ လူလောက နတ်လောက ဗြဟ္မာလောက ဟူသော သံသရာ လောကအတွင်း၌ အလွန်ကြီးကျယ်သော ဘုန်းတန်ခိုးကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ လောက၌ ထာဝရဘုရား ခေါ်ကြသော မဟာဗြဟ္မာ မင်းကြီးသည် ရှေးဘဝ၌ ဒုတိယတန်းတွင် ပထမဈာန်ခေါ်သော ဘာဝနာကံ အလုပ်ထမြောက်သောသူ ဖြစ်ပေ၍ ယခု ဘုန်းတန်ခိုးကြီးကျယ်သော မဟာဗြဟ္မာမင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပေ၏။ အသက်လည်း ကမ္ဘာဆုံးအောင် ရှည်ပေ၏။
- မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီး နေရာဘုံမှ အောက်တခွင်၌ ရှိကြသော ဘုံသားတို့သည် အလွန်အသက်တိုကြကုန်၏။ ထိုမဟာဗြဟ္မာ မင်းကြီးအသက်ကို အသက်ပေါင်း တစ်သောင်း တစ်သိန်း လိုက်သော်လည်း မမှီနိုင်ကြကုန်။ ထို့ကြောင့် မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးကို မအို မသေ အမြဲနေသော ထာဝရမင်းကြီး ဟု အယူရှိကြကုန်၏။

- ထို မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးသည်မူကား လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟူသော အမိုက်တရား သုံးပါးနှင့် ဒိဋ္ဌိ မာန ဣဿာ မစ္ဆေရ အစရှိသော အမိုက်တရားများတို့ကို လုံးလုံး မစွန့်နိုင်သေး။ ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှစ၍ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစု ဓမ္မသစ်ကျမ်းစုကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ ထာဝရဘုရား၏ လောဘအချက် အဖျက်ဒေါသအချက် မောဟအချက် ဒိဋ္ဌိမာန ဣဿာ မစ္ဆေရအချက်တို့ကို အလွန်များစွာပင်တွေ့မြင်ရ၏။

ဤ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဟူသော ဒုတိယတန်းအစသည် လောဘဒေါသစသည်တို့ကို အပြီးတိုင် မစွန့်နိုင်ကြသေးသောကြောင့် သံသရာလောကကို မလွန်နိုင်ကြကုန်။ အိုခြင်း သေခြင်း စုတေခြင်း အပါယ်လေးပါးသို့ တစ်ဖန်ကျရောက် လာကြပြန်ခြင်းကို လုံးလုံးမလွန်နိုင်ကြကုန်သေး။ အသက်အရှည်ကြီး ရှည်ကြာစွာ နေပြီးနောက် စုတေ၍ လူ့ပြည် လူ့ရွာသို့၎င်း၊ အပါယ်လေးပါးသို့၎င်း၊ တစ်ဖန်ကျရောက်လာကြရကုန်လတံ့။ ထို့ကြောင့် ထိုအမိုက်တရားတို့ကို ပယ်သတ်ခြင်းအကျိုးငှါ ငါတို့သခင် အရှင်ဂေါတမဘုရားသည် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ အစရှိသော အထက်တန်း ငါးတန်းတို့ကို ကျင့်ဆောင် ပေါက်ရောက် ထမြောက် တည်ထောင်တော်မူပေသတည်း။

အမှတ် ၁၂-အမေးလွှာ

၁၂။ ရှင်ဂေါတမလက်ထက်တွင် စာရှိ မရှိ၊ ရှိခဲ့လျှင် ၎င်းစာကို ရှင်ဂေါတမ တတ် မတတ်၊ တတ်ခဲ့လျှင် ရှင်ဂေါတမကို ဘယ်သူသင်ပေးသနည်း?။

အမှတ် -၁၂- အဖြေလွှာ

၁၂။ ရှင်ဂေါတမလက်ထက်တွင် သင်ရိုး ကြားရိုး မိရိုး ဖလာ ကျမ်းစာများစွာပင် အမှန်ရှိ၏။ ၎င်းစာကို ရှင်ဂေါတမ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင်တတ်သည် အမှန် ဖြစ်၏။ ကပိလဝတ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ သားတော်မြတ်ဖြစ်ပေ၍ သင်ကြားပေးသည့်သူ ဆရာများစွာပင်ရှိပေရာ၏။

ဤ မေးခွန်းကိုမူကား ရှင်ဂေါတမကို သင်ကြား၍ပေးသူ ဆရာရှိခဲ့ပါလျှင် ရှင်ဂေါတမသည် ဆရာထက် တတ်နိုင် မည်လော၊ ရှင်ဂေါတမသည် အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတဘုရား ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဆရာလည်း သဗ္ဗညုတဘုရား ဖြစ်သင့်သည် မဟုတ်လော၊ ဆရာဘုရား မဟုတ်ခဲ့လျှင်၊ တပည့် ဖြစ်သူ ရှင်ဂေါတမလည်း ဘုရား မဟုတ်ရာဟူသော အနက်သွား ကို ရည်ရွယ်၍ ထုတ်သည် ထင်၏။

အနောက်နိုင်ငံများ၌ ရှေးအခါက မပေါ်ဘူးသော အချို့ သောပညာကြီးများသည် ရှိကြ၏။ မည်သည့် ပညာကြီးမှာ မည်သူသည် အစ-ဟူ၍ မှတ်သားချက်များကို ကြားသိဘူးရ၏။

အဆင့်ဆင့်သင်ကြား၍ တတ်မြောက်ပေါက်ရောက်ကြသော ပညာကြီးမျိုးလည်းရှိ၏။ ဝီရိယအစွမ်း၊ အကြံအစည်ဉာဏ်စွမ်း ရှိသူတို့သည် ဆရာမရှိဘဲ မိမိသဘောဉာဏ်နှင့်မဖြစ်လျှင် ဖြစ်အောင်ကြံဖန် လုပ်ဆောင်၍ ဖြစ်မြောက်ပေါ်ပေါက်လာသော ပညာသစ်ကိုလည်း ကြားသိရသည်။

ရှင်ဂေါတမသည် လောကီပညာမျိုးမှာ ဆရာထံတွင် သင်ကြား၍ တတ်မြောက်ပေါ်ပေါက်သော ပညာမျိုးလည်း ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာပညာမျိုးမှာ ဝီရိယအစွမ်းကို အားကိုး၍ ဆရာမရှိဘဲ မိမိသဘောဉာဏ်နှင့် မဖြစ်လျှင် ဖြစ်အောင် ကြံဖန်လုပ်ဆောင်၍ ဖြစ်မြောက်ပေါ်ပေါက်သောသူ ဖြစ်ပေသတည်း။

မေးခွန်းဆရာများအလိုမှာ-ရှေးက မီးရထားမရှိဘူးလျှင် နောက်မှ မီးရထား မပေါ်လာသင့်၊ ရှေးက မီးသင်္ဘော မရှိလျှင် နောက်မှမီးသင်္ဘော မပေါ်လာသင့်၊ ရှေးက လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး မရှိဘူးလျှင် နောက်မှလျှပ်စစ်ဓာတ်မီး မပေါ်သင့် ဟူ၍ဆိုရာ ကျ၏။ ရှေးက မရှိဘူးဘဲ နောက်မှ အကြံအစွမ်းအလျှောက် ပေါ်ပေါက်ကြသော ပညာကြီးများသည် ယခုအခါ၌ အများပင် ရှိကြပေသတည်း။

ထို့ကြောင့် သင်ကြား၍ ပေးသောဆရာ ဘုရား မဟုတ်လျှင် ရှင်ဂေါတမသည် ဘုရားမဟုတ်သင့်၊ ရှေးအခါက ဗုဒ္ဓဘာသာ မရှိခဲ့ဘူးလျှင် နောက်အခါ ရှင်ဂေါတမ လက်ထက် မှာမှ ဗုဒ္ဓဘာသာ မပေါ်ပေါက်သင့်-ဟူသော အကြံကို အခိုင်အမြဲ မစွဲလန်းရာ။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမှတ်- ၁၃- အမေးလွှာ

၁၃။ ရှေးအနှစ်သုံးရာကျော်လောက်က နှုတ်ဖြင့် မှတ်သားသောအရာကို ယခုမှန်ကန်စွာ ဖော်ပြနိုင်မည်၊ မပြနိုင်မည်?။

အမှတ်-၁၃-အဖြေလွှာ

၁၃။ အချို့ဖော်ပြနိုင်ရာ၏၊ အချို့မဖော်ပြနိုင်ရာ၊ အဘယ်သို့ အချို့ဖော်ပြနိုင်ရာသနည်းမူကား- ပြောဟောသောသူသည် အလွန်ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူဖြစ်၍ ထိုသူ၏ အမိန့်ဩဇာ ဒေသနာစကားကို ခံယူကြသူ အသိန်းများစွာ အသန်းများစွာ အကုဋေများစွာ အသင်္ချေ များစွာရှိခဲ့သည်ဖြစ်အံ့၊ အနှစ်သုံးရာလောက် မျှမက အနှစ်သုံးထောင်လောက်က နှုတ်ဖြင့် မှတ်ထားသော အရာကိုပင် ယခုမှန်ကန်စွာ ဖော်ပြနိုင်ရာ၏။

အဘယ်သို့ အချို့မဖော်ပြနိုင်ရာသနည်း ဟူမူကား ပြောဟောသောသူသည် ဘုန်းတန်ခိုးနည်းပါးသော သူဖြစ်၍ ထိုသူ၏ အမိန့်ဩဇာကို ခံယူသူ အနည်းငယ်မျှဖြစ်ခဲ့အံ့၊ အနှစ်သုံးရာကို မဆိုထားဘိ၊ ဆယ်နှစ်လောက်မျှပင် နှုတ်ဖြင့် မှတ်ထားသော အရာကို ယခုမှန်ကန်စွာ မဖော်ပြနိုင်ရာ။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၉၃

အမှတ်-၁၄-အမေးလွှာ

၁၄။ ဘိုး၊ ဘေး၊ ဘီ၊ ဘင် လက်ထက်က သုံးစွဲကြသော စကားနှင့် တီ၊ တွတ်၊ ကျွတ်၊ ဆတ် ကာလ လောက်တွင် ပြောသောစကား များသည် အသုံး အားလုံး အမျိုးအားလုံး တူနိုင်ကြမည်လော?။
(ဤမေးခွန်းအဖြေမှာ အထက်မေးခွန်းအဖြေနှင့် ပြီးပြေသင့်ပြီ။)

အမှတ်-၁၅-အမေးလွှာ

၁၅။ ဆရာတော်၏ ကျမ်းစာအရ ဓာတ်-၁၈-ပါး အားဖြင့် အရာခပ်သိမ်း ဖြစ်ပျက်ပုံတို့ကို သရုပ်နှင့် တကွဖော်ပြပါ?။

အမှတ်-၁၅-အဖြေလွှာ

၁၅။ ဓာတ်-၁၈-ပါးအားဖြင့် အရာခပ်သိမ်း ဖြစ်ပျက်ပုံ သရုပ်နှင့်တကွ ဖော်ပြနိုင်မည်ပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် လည်း အရာခပ်သိမ်း ဖြစ်ပျက်ပုံမည်သည် အသင်္ချေယျ အနန္တ များပြားလှ၏။ ဓာတ်-၁၈-ပါး မန့်စပ်နိုင် ရှိလိမ့်မည်ထင်သော ဝတ္ထုမျိုး အမှုမျိုးကို ဝိသေသ ရွေးကောက်၍ မေးခွန်း ထုတ်ဘို့ ကောင်း၏။ ဤမေးခွန်းကို နောက် မေးခွန်းနှင့် ပေါင်း၍ ဖြေမည်။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမှတ်-၁၆-အမေးလွှာ

၁၆။ တစ်စုံတစ်ခုသောအရာသည် အကြောင်းနှင့်ကင်း၍ မဖြစ်၊ ပြုသူ မရှိလျှင်အမှုဖြစ်မည်လား?။

အမှတ်-၁၆-အဖြေလွှာ

၁၆။ လောက၌ရှိကြသော တစ်စုံတစ်ခုသော အရာသည် အကြောင်းနှင့်ကင်း၍မဖြစ်၊ ကောက်စပါးမည်သည် လယ်မြေ မိုးရေနှင့် တောင်သူယောက်ျား၏ လုပ်ဆောင်မှုဟူသော အကြောင်းတရားစု စုံလင်ပါမှ ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသော သက်ရှိသက်မဲ့ သင်္ခါရဝတ္ထုမျိုး သင်္ခါရအမှုမျိုးဟူသမျှသည် ဖြစ်ပေါ်ရန် အကြောင်းရှိမှ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြသည်။

ဤအရာ၌ ရန်ကုန်မြို့ ဟိုက်စကူးကျောင်းကြီးမှာ ဘုန်းကြီးဟောဘူးသော တရားကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြဆိုလိုက်အံ့-

သဘာဝံ ဝါ ကိစ္စံ ဝါ ဓာရေတီတိ ဓာတု။

သဘာဝံဝါ=မိမိသဘောကို၎င်း၊ ကိစ္စံဝါ=မိမိကိစ္စကို၎င်း၊ ဓာရေတီ=ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ=ထို့ကြောင့်၊ ဓာတု=ဓာတ်မည်၏။

မီးသည် ပူခြင်းဟူသော မိမိသဘောကို ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ မီးစာဝတ္ထုကို ကျက်စေခြင်းဟူသော ကိစ္စကို ရွက်

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၉၅

ဆောင်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် မီးကို ဓာတ်ဟူ၍ ခေါ်၏။ ထို့အတူ ခပ်သိမ်းသော ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့သည် မိမိသဘော မိမိ ကိစ္စကို မိမိတို့အားရှိသလောက် ရွက်ဆောင်ကြကုန်သော ကြောင့် ဓာတ်မည်ကုန်၏။

ထိုဓာတ်တို့သည်-

- အကျဉ်းအားဖြင့် ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ် ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။
- အလတ်အားဖြင့် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ရှိ၏။
- အကျယ်အားဖြင့်မူကား ရုပ်ဓာတ်မျိုးတို့တွင် ခက်မာမှု၊ နူးညံ့မှု ဟူသော ပထဝီမြေဓာတ်သည် အထွေထွေအပြားပြား အသင်္ချေယျ အနန္တများ ပြား၏။

ထို့အတူ ရေဓာတ် မီးဓာတ် လေဓာတ် အစရှိကုန်သော ရုပ်ဓာတ်တို့သည်လည်း အသင်္ချေယျ အနန္တ များပြားကြကုန်၏။

စိတ်ဝိညာဏ်ဓာတ် ဖဿဓာတ် ဝေဒနာဓာတ် သညာဓာတ် စေတနာဓာတ် ဝိတက်ဓာတ် ဝိစာရဓာတ် ဝီရိယဓာတ် ပီတိဓာတ် ဆန္ဒဓာတ် လောဘဓာတ် ဒေါသဓာတ် မောဟဓာတ် မာနဓာတ် သဒ္ဓါဓာတ် ပညာဓာတ် အစရှိကုန်သော နာမ်ဓာတ် အပြားတို့သည်၎င်း၊ ထိုနာမ်ဓာတ်အပြားတို့တွင် တစ်ခုတစ်ခု သော နာမ်ဓာတ်အပြားသည်၎င်း၊ အသင်္ချေယျ အနန္တ များ ပြား၏။

လောကီသားတို့သည် ရုပ်ဓာတ်တို့ကိုလည်း ခွဲခြမ်း၍ မသိကြကုန်၊ နာမ်ဓာတ်တို့ကိုလည်း ခွဲခြမ်း၍ မသိကြကုန်၊ နာမ်ဓာတ်တို့၏ တန်ခိုးအစွမ်းကိုလည်း ခွဲခြမ်း၍ မသိကြကုန်၊ ထိုထိုသို့သောဝတ္ထုကို တွေ့မြင်ကြသောအခါ စိတ်ထင်ရာ အမည်ပေး၍ သစ်ပင်ဟူ၍၎င်း၊ အချို၊ သရက်ပင်ဟူ၍၎င်း၊ အချိုကို ပိန္နဲပင်ဟူ၍၎င်း၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ လူဟူ၍၎င်း၊ နွားဟူ၍၎င်း၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။

နောင်လာနောက်သား အစဉ်အဆက်တို့သည်လည်း ရှေးရှေးသူတို့ ခေါ်ဝေါ်ကြသည့်အတိုင်း သိမှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ လူတို့သစ်ပင်ခေါ်ကြသော ဝတ္ထုမျိုးမှာရှိသော ဓာတ်အထွေအပြားကို မသိကြကုန်၊ လူဟူ၍ခေါ်ကြသော ဝတ္ထုမျိုးမှာ ရှိနေသော ဓာတ်အထွေအပြားကိုလည်း မသိကုန်။

ဆေးပညာကို ကောင်းစွာ တတ်ကြကုန်သော ဆရာဝန်ကြီးတို့သည် လူသတ္တဝါတို့၌ရှိသော အချို့သော ဓာတ်၊ အစား အစာတို့၌ရှိသော အချို့သောဓာတ်တို့၏ တန်ခိုးအစွမ်းကို သိကြကုန်သော်လည်း ရုပ်ဓာတ်အချို့၌သာ သိကြကုန်၏၊ နာမ်ဓာတ်ဖက်၌ မသိကြကုန်။ ပညာကို ကောင်းစွာတတ်ကြကုန်သော ဓာတ်စက်ပညာ ဆရာကြီးတို့သည်လည်း စိန်ဆေးဒန်း ကန့် ဒုတ္တာအစရှိသည်တို့၌ အချို့သောဓာတ်တို့၏ တန်ခိုးအစွမ်းကိုသိကြ၍ ဓာတ်အိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုလုပ်စီရင်၍ မိုးရွာခြင်း မိုးကြိုးပစ်ခြင်း လျှပ်ပြက်ခြင်း အစရှိသော အံ့ဩဘွယ်

107 CA

အမျိုးမျိုးတို့ကို ဓာတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်ဖော်ပြကြကုန်သော်လည်း ရုပ်ဓာတ်အချို့၌သာ သိကြကုန်၏။ နာမ်ဓာတ်ဖက်၌ မသိကြကုန်။

မြေ ရေ တော တောင် သစ်ပင် နွယ်မြက် အစရှိသော သက်မဲ့ ဝတ္ထုမျိုး လူ နတ် ဗြဟ္မာ ဘုရား ရဟန္တာ နွား ကျွဲ ဆင် မြင်း အစရှိကုန်သောသက်ရှိဝတ္ထုမျိုးတို့သည် ဓာတ်တုံး ဓာတ်ခဲ တို့သာတည်း။

ဓာတ်သည်လည်း တန်ခိုးအစွမ်း ငယ်သောဓာတ်၊ တန်ခိုးအစွမ်း ကြီးသောဓာတ်၊ တန်ခိုးအစွမ်း ကြီးသည်ထက်ကြီးသော ဓာတ်ဟူ၍ အယုတ်အလယ်အမြတ် အဆင့်ဆင့် အသင်္ချေယျ အနန္တများပြားကုန်၏။ ယုတ်ညံ့သော ဓာတ်တုံး ဓာတ်ခဲတို့ကို ယုတ်ညံ့သော သစ်ပင်မျိုး လူမျိုး ယုတ်ညံ့သော နတ်မျိုး ဗြဟ္မာမျိုး ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ တန်ခိုးအစွမ်းရှိသော ဓာတ်တုံး ဓာတ်ခဲတို့ကို ကောင်းမြတ်သောသစ်ပင်မျိုး ကောင်းမြတ်သောလူ ကောင်းမြတ်သောနတ် ကောင်းမြတ်သော ဗြဟ္မာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။

သစ်ပင် နွယ် မြက် ကောက်စပါး ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်သော ရုပ်ဓာတ်ခဲတို့သည် မြေကောင်း ရေကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘက် ရလျှင် ပေါက်ရောက်စည်ကား ကြီးပွားတိုးတက်၍ သွားကုန်၏။ သို့မဟုတ်လျှင် ဆုတ်ယုတ်သိမ်ဖျင်း၍ သွားကြကုန်၏။

နာမ်ဓာတ်တို့သည်လည်း အပြုအပြင်မရှိခဲ့သော် အဆင့်ဆင့် ယုတ်ညံ့သွားကုန်၏။ အလိမ္မာဓာတ်မျိုးနှင့် အဆင့်ဆင့်

ချီးပင့်ပြုပြင်၍ သွားခဲ့သော် တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်ထက်မြင့် မြတ်ထက်မြတ် တိုးတက်ကြီးပွား၍ သွားကုန်၏။

တန်ခိုးခေါ်သော ဣဒ္ဓိဓာတ်မျိုး၊ ပညာခေါ်သော ဗုဒ္ဓိဓာတ်မျိုးဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ဣဒ္ဓိဓာတ်မျိုးကို အဆင့်ဆင့် ချီးပင့်ပြုပြင်၍ သွားခဲ့သော် အထက်ကောင်းကင်ဘုံကြီးတို့၌ တန်ခိုးကြီးကျယ်လှသော မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်၏။ ဗုဒ္ဓိဓာတ်မျိုးကို အဆင့်ဆင့်ချီးပင့်ပြုပြင်၍ သွားခဲ့သော် လောဘဒေါသ မောဟအစရှိသော အမိုက်ဓာတ်မျိုး ကုန်ဆုံးသော ဘုရားရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်၏။

ထာဝရဘုရားခေါ်သော မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးသည် ဣဒ္ဓိဓာတ်မျိုးဖြစ်၍ တန်ခိုးအလွန်ကြီး၏။ ဗုဒ္ဓိဓာတ်မျိုး မဟုတ်သော ကြောင့် လောဘ ဒေါသ မောဟတို့ကို ကုန်ဆုံးအောင် မတတ်နိုင်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌လည်း ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ ထာဝရဘုရား၏ လောဘ ဒေါသ မောဟ အချက်တို့ကို များစွာတွေ့မြင်ရ၏။

- ယခုလူ့လောက၌လည်း အတတ်ပညာ အကြီးအကျယ်မတတ်ဘဲ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၍ နေကြသော မင်းစိုး ရာဇာစသော သူတစ်မျိုး၊
- ဘုန်းတန်ခိုးကား မရှိ၊ အတတ်ပညာ အကြီးအကျယ်တတ်ကြသော လူဆရာကြီး ရသေ့ရဟန်းဆရာကြီးတစ်မျိုး၊

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၉၉

ဟူ၍ ကုဒ္ဒိလမ်း၊ ဗုဒ္ဓိလမ်း၊ နှစ်လမ်းခြားနား ထင်ရှားလျက် ရှိကြ၏။ တစ်ဦးတစ်ယောက်ဖြစ်လျက်ပင် ကုဒ္ဒိလမ်း၊ ဗုဒ္ဓိလမ်း၊ နှစ်လမ်းပေါက်သူလည်း ရှိကြ၏။ ဤကား ရုပ်ဓာတ် နာမ် ဓာတ်တို့၏ အလားကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြဆိုခြင်းတည်း။

- ကမ္ဘာတည်ပုံ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိနေကြကုန်သော သက်မဲ့ဝတ္ထုမျိုး သက်ရှိဝတ္ထုမျိုးတို့၏ ကမ္ဘာဦး အခါ၌ အစစွာ ဖြစ်ပေါ်ပုံကို ဗုဒ္ဓဘာသာအလို တစ်ချက်၊
- ကမ္ဘာဦးကျမ်းခေါ်သော ခရစ်ယာန်ဘာသာ အလို တစ်ချက်၊

ဤနှစ်ချက်တို့ဖြင့် ပြဆိုရာ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာအလို၌ ဤကမ္ဘာမြေကြီးသည် တည်ချည် ပျက်ချည် ကမ္ဘာအစဉ်အဆက်အားဖြင့် ရှေး၌လည်း အစမရှိ၊ နောက်၌လည်း အဆုံးမရှိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ကမ္ဘာ၌မူကား အစအဆုံးရှိ၏။

တစ်ခုတစ်ခုသော ကမ္ဘာ၏အစစွာ တည်ထောင်ပုံကို ပြဆိုရာ၏။ ကမ္ဘာပျက်သောအခါ၌ ဤမဟာပထဝီ မြေကြီးမှ စ၍ လူ့ဘုံ၊ ၎င်းအထက်နတ်ပြည်ခြောက်ဘုံ၊ ၎င်းအထက် ထာဝရဘုရားခေါ်ကြသော မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီး တည်နေရာ ပထမဈာန်သုံးဘုံ၊ ၎င်းအထက် ဒုတိယဈာန်သုံးဘုံ၊ ၎င်းအထက် တတိယဈာန်သုံးဘုံတိုင်အောင် ပျက်၏။ ၎င်းအထက် ၁၁-ဘုံ တို့ကား ကမ္ဘာပျက်ဟူ၍ မရှိပြီ။

မိခင်ဧရာဝတီ

၃၀၂

သက်မဲ့ဝတ္ထုမျိုး သက်ရှိဝတ္ထုမျိုးတို့ကို အသစ်အသစ်ဖြစ် ပေါ်လေအောင် ဖန်ဆင်းတည်ထောင်သော ပဓာနဓာတ်ကြီး နှစ်ပါးရှိ၏။ ဥတုခေါ်သော ရုပ်ဓာတ်ကြီးတစ်ပါး၊ စေတနာကံ ခေါ်သော နာမ်ဓာတ်ကြီးတစ်ပါး၊ သက်မဲ့ဝတ္ထုမျိုးတို့ကို ဥတု ခေါ်၏။ ရုပ်ဓာတ်ကြီးသည် ဖန်ဆင်း၏။ သက်ရှိဝတ္ထုမျိုးတို့ကို စေတနာကံခေါ်သော နာမ်ဓာတ်ကြီးသည် ဖန်ဆင်း၏။

ဥတုခေါ်သောရုပ်ဓာတ်ကြီးမှာလည်း အကူအပံ့ဖြစ်သော ဓာတ်ကောင်းဓာတ်ဆိုး အလွန်များပြား၏။ စေတနာ ကံခေါ် သော နာမ်ဓာတ်ကြီးမှာလည်း သဒ္ဓါပညာစသော ဓာတ်ကောင်း၊ လောဘ ဒေါသအစရှိသော ဓာတ်ဆိုးအမျိုးမျိုး အကူအပံ့ အလွန်များပြား၏။ ဥတုခေါ်သော ရုပ်ဓာတ်ကြီးသည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အစဉ်မပြတ် တည်ရှိ၏။

ထိုဓာတ်ကြီးသည် ကမ္ဘာမြေကြီးကိုလည်း တည်ထောင်၏။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ သစ်ပင် တော တောင် နေ လ နက္ခတ် တာရာ အစရှိသော ကမ္ဘာအဆောက်အဦးတို့ကိုလည်း တည်ထောင်၏။ လောက၌ ညောင်မျိုးစေ့တွေသည် ညောင်ပင်ကြီးတွေကို ဖန် ဆင်းတည်ထောင်သကဲ့သို့တည်း။

ဓာတ်မသိကြသော လောကီသားတို့ အလိုအားဖြင့် ညောင်ပင်ကြီးသည် ညောင်စေ့မှ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရ၏။ ဓာတ်ကို သိသော သူတို့၏အလိုအားဖြင့် ညောင်စေ့၏အတွင်းမှာ ဥတု ခေါ်သော ဓာတ်စွမ်းကောင်းရှိ၏။ ထိုဥတုမှ ညောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာဦး၌မူကား ကမ္ဘာအဆက်အဆက် အစဉ်မပြတ်တည်ရှိ

၇
၉
၀

သော ထိုဥတုမှ ဤကမ္ဘာတွင် ညောင်စေ့ညောင်ပင် အစဉ် အဆက်ဖြစ်ပွား၍ နေရ၏။ ခပ်သိမ်းသော သစ်ပင်နွယ်မြက် ကောက်စပါး စသည်တို့မှာလည်း ဤနည်းအတူတည်း။

စေတနာကံခေါ်သော နာမ်ဓာတ်ကြီးမူကား တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော သတ္တဝါတို့၏ သဏ္ဍာန်တွင် အစဉ်အဆက် တည်ရှိ၏။ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သတ္တဝါဘဝအစဉ်မှာ ဦးခေါင်း ခြေလက်အစရှိသော ရုပ်ဓာတ်ခဲစုသည်သာ တစ်ဘဝ လျှင် တစ်ခါတစ်ခါ အစဉ်ပြတ်၏။ နာမ်ဓာတ်စုကား အစဉ် ပြတ်သည်ဟူ၍ မရှိ၊ အနန္တဖြစ်၍ ဘဝအဆက်အဆက် တစ်စဉ် တစ်ဆက်တည်းသွား၏။

အောက်တစ်ခွင်၌ ကမ္ဘာပျက်၍ နေသောအခါ ကမ္ဘာ မပျက်သော အထက်ဘုံတို့၌ဖြစ်၍ နေကြကုန်၏။ အောက် တစ်ခွင်၌ ကမ္ဘာတည်ထောင်၍ လာသောအခါ အထက်အထက် ဘုံတို့မှ သေလွန်ကြသော အချို့အချို့သော သတ္တဝါတို့သည် စေတနာကံ ဖန်ဆင်းချက်နှင့် အောက်အောက်ဘုံတို့၌ ဖြစ်ပေါ် လာကြကုန်၏။ ထိုမှဆက်လက်၍ ယခုထက်တိုင် သားစဉ် မြေး ဆက် ဖြစ်ပွား၍နေကြကုန်၏။ ယခုတည်ရှိ၍နေသော ဤကမ္ဘာ ပျက်ပြန်သောအခါ ကမ္ဘာမပျက်သော အထက်ဘုံသို့ ရောက် ကြပြန်ကုန်လတုံ။ နောင်ကမ္ဘာသစ် တည်ထောင်ပြန်သောအခါ အောက်အောက်ဘုံတို့၌ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်လတုံ။

(ဤကား ဗုဒ္ဓဘာသာအလိုတည်း။)

F.8.CA

ခရစ်ယာန်ဘာသာအလိုကား ကမ္ဘာ မြေ ရေ မိုးကောင်းကင်မှစ၍ သက်ရှိသက်မဲ့အလုံးစုံသည် ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်း၍ ဖြစ်ရသည်။ အကျယ်ကိုမူကား ကမ္ဘာဦးကျမ်းခေါ်သော ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှာ ကြည့်လေ။

ရေသတ္တဝါ ကုန်းသတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင် တတ်သိလိမ္မာ ရှိသော သတ္တဝါသည် အလွန်နည်းပါး၏။ မတတ် မသိသော သတ္တဝါ၊ မိုက်မဲသောသတ္တဝါတို့သည်သာ အလွန်များပြားကုန်၏။ လူသတ္တဝါတို့မှာပင် လိမ္မာသောလူ အလွန်နည်းပါး၏။ မိုက်မဲသောလူ အလွန်များ၏။

ထာဝရဘုရားသည်-

- မိုက်မဲသောလူ၊ မိုက်မဲသောစိတ်၊ မိုက်မဲသော ဒုစရိုက်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖန်ဆင်းရလေသနည်း?။

လူတို့၌လည်း ချမ်းသာသောသူ အလွန်နည်းပါး၏။ ဆင်းရဲသောသူ အလွန်များ၏။

ထာဝရဘုရားသည်-

- ဆင်းရဲသောသူတို့ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖန်ဆင်းလေသနည်း?။

ထာဝရဘုရားကို မကိုးကွယ်သောသူတို့သည် အလွန်များပြားကုန်၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူတို့ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖန်ဆင်းလေသနည်း?။

U: ၁၀၂

လူတို့တွင် အနာဆိုး ရောဂါဆိုးတို့သည် များစွာရှိကြကုန်၏။ လူတို့တွင် မကောင်းသော အမှုမျိုးတို့သည် များစွာရှိကြကုန်၏။ ထာဝရဘုရားသည် ရောဂါဆိုး အနာဆိုး မကောင်းသော အမှု မျိုးတို့ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖန်ဆင်းလေသနည်း?။

ရေ မြေ တော တောင် ကျောက်လုံး ကျောက်ပြား သစ်ပင် ချုံ မြက်တို့မှာလည်း အကောင်းကား အလွန်နည်း၏။ မကောင်း သည်သာ အလွန်များ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မကောင်းသည်ကို များများကြီး အလိုရှိလေသလော၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ ဖန်ဆင်း တော်မူသော တန်ခိုးတော်က မျိုးမစင်ကြယ်၍ မကောင်းမှုတွေ များများဖြစ်ထွန်း၍ နေရသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် ထာဝရ ဘုရားဖန်ဆင်းသည် ဆိုသောစကားသည် ရုဇီစကားပင် ဖြစ် လေသလောဟု တွေးတောဆင်ခြင်ဘွယ် ရှိချေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာအလိုကား ဥတုခေါ်သော ရုပ်ဓာတ်ကြီး သည် အကောင်းအမျိုးမျိုး အဆိုးအမျိုးမျိုး အနန္တရှိသည်တွင် အကောင်းအမျိုးတို့မှ ကောင်းသော ရွှေ ငွေ စိန် ကျောက် သရက် ပိန္နဲ ပြောင်း ပဲ စပါး စသောဝတ္ထုတို့ ဖြစ်ပေါ်ပွားများ၍ နေကြကုန်သည်။ အဆိုးမျိုးအနန္တတို့မှ မကောင်းသော မြေ ရေ ကျောက် သံ သစ်ပင် တောချုံ နွယ်မြက် စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ် ပွားများ၍ နေကြသည်။

စေတနာကံခေါ်သော နာမ်ဓာတ်ကြီးသည်လည်း ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ စသည်တို့နှင့်ယှဉ်သော အကောင်းအမျိုးမျိုး၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊

မာန၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆေရ စသည်တို့နှင့်ယှဉ်သော အဆိုးမျိုး အနန္တရှိသည်တွင် အကောင်းအမျိုးမျိုးတို့မှ လူခေါ်သော ဓာတ်တုံးဓာတ်ခဲအမျိုးမျိုး၊ နတ်ခေါ်သော ဓာတ်တုံးဓာတ်ခဲ အမျိုးမျိုး၊ ဗြဟ္မာခေါ်သော ဓာတ်တုံးဓာတ်ခဲအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ် ပွားများ၍ နေကြကုန်သည်။ အဆိုးမျိုးအနန္တတို့မှ နွား ကျွဲ ခွေး ဝက် ကြက် ငှက် တိရစ္ဆာန် ငရဲ ပြိတ္တာ အသူရကာယ် ခေါ်ကြ သော ဓာတ်တုံး ဓာတ်ခဲအနန္တ ဖြစ်ပေါ်ပွားများ၍ နေကြကုန် သည်။

ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ်နှစ်မျိုးလုံးသည် အားရှိသော အ ကောင်းမျိုးတို့နှင့် ရောနှောမိပြန်လျှင် အကောင်းဖြစ်၍ သွား ကုန်၏။ အားရှိသော အဆိုးမျိုးတို့နှင့် ရောနှောမိပြန်လျှင် အဆိုးဖြစ်၍ သွားကုန်၏။ သူ့အလိုအလျောက် ပေါက်လွတ် ထားခဲ့လျှင် အဆိုးဖက်သို့သာ လဲမြဲဖြစ်၏။

အပြုအပြင် ကောင်းပြန်လျှင် ဣဒ္ဓိလမ်း သမာဓိလမ်း ဖြစ်ငြားအံ့။ ထာဝရဘုရားခေါ်သော မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီး အဖြစ်တိုင်အောင်၎င်း၊ ထိုမှအထက် အဆင့်ဆင့်သော ဗြဟ္မာ မင်းကြီးတို့အဖြစ်တိုင်အောင် ပေါက်ရောက်နိုင်၏။ ဗုဒ္ဓိလမ်း ပညာလမ်းဖြစ်ငြားအံ့ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်တိုင်အောင် ပေါက် ရောက်နိုင်၏။

(ဤစား ဗုဒ္ဓဘာသာအလိုတည်း။)

ဤကား ခပ်သိမ်းသော သက်ရှိသက်မဲ့ဝတ္ထုမျိုး အမှုမျိုး သည် အကြောင်းနှင့်ကင်း၍ ဖြစ်နိုင်မည်၊ မဖြစ်နိုင်မည် ဟူရာ၌

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၀၅

အကြောင်းနှင့်ကင်း၍ မဖြစ်နိုင်၊ အကြောင်းဟူသည်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာအလို ဥတုခေါ်သော ရုပ်ဓာတ်ကြီး စေတနာခေါ် သော နာမ်ဓာတ်ကြီးပေတည်း။ ခရစ်ယာန်ဘာသာအလို ထာဝရ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ပေတည်းဟု ထုတ်ဖော်ဖြေဆိုချက်ပေ တည်း။

ပြုသူမရှိလျှင် အမှုဖြစ်နိုင်ပါမည်လော-ဟူသော နောက် ဆုံးစကား၌ ပြုသူဆိုသည်ကား ဗုဒ္ဓဘာသာအလို ဓာတ်တုံး ဓာတ်ခဲစုတို့ပေတည်း။ လူခေါ်သော ဓာတ်တုံးဓာတ်ခဲကြီး တစ်စု တို့၌ ရုပ်ဓာတ်အမျိုးမျိုးတို့သည်ကား မြေဓာတ် ရေဓာတ် မီးဓာတ် လေဓာတ် အဆင်းဓာတ် အသံဓာတ် အနံ့ဓာတ် ရသဓာတ် သြဇာဓာတ် စက္ခုဓာတ် သောတဓာတ် ယာနဓာတ် အစရှိသည် တည်း။

နာမ်ဓာတ် အမျိုးမျိုးဆိုသည်ကား အမြင်ဓာတ် အကြား ဓာတ် အနံ့ဓာတ် အရသာကိုသိသောဓာတ် အတွေ့အထိကို သိသောဓာတ် ထွေထွေလာလာကြံ့မှုသိမှုကို ပြုသောဓာတ် လောဘဓာတ် ဒေါသဓာတ် သဒ္ဓါဓာတ် ပညာဓာတ် ကိုယ် အင်္ဂါချိုကြွလှုပ်ရှား သွားလာမှုတို့ကို ပြုပြင်သောဓာတ်စု စကား ပြောဆိုမှုကို ပြုပြင်သောဓာတ်စု အစရှိသည်တည်း။ ထို ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့သည် သဘောအားဖြင့် အသီးအခြားတို့သာတည်း။

ဥရောပတိုက်သား ဆရာဝန်ကြီးတို့သည်၎င်း (ဆိုင်းယင်း) ပညာကို တတ်ကြကုန်သော လောကဓာတ်ပညာ ဆရာတို့သည် ၎င်း ထိုထိုသော ဝတ္ထုတို့၌ ဓာတ်ထုတ်မှု ဓာတ်ဘော်မှု ဓာတ်ခွဲမှု

တို့ကို လေ့ကျက်ကြကုန်၏။ ထိုပညာရှိတို့သည် ရုပ်ဓာတ်တုံး ရုပ်ဓာတ်ခဲတို့ကိုသာ ဓာတ်ခွဲနိုင်ကြကုန်သည်။ နာမ်ဓာတ်စုကို မခွဲနိုင်ကြကုန်။

လောက၌ ထိုသို့ကောင်းမှု မကောင်းသောအမှုတို့ကို ဓာတ်တို့သည်သာ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ဓာတ်တို့ကို လွှတ်၍ ထိုထိုသော အမှုကိုပြုနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မရှိ၊ သတ္တဝါဟူ၍ မရှိ၊ ကောက်စပါးတို့၏ ဖြစ်ထွန်းမှု၌ လောကီသားတို့၏ အလိုအားဖြင့် လယ်မြေ၊ မိုးရေ၊ မျိုးစပါး၊ လုပ်ဆောင်သူယောက်ျား ဟူ၍ အကြောင်းလေးပါးကို ပြဆိုရာ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာအဘိဓမ္မာအလိုအားဖြင့် လယ်မြေဟူသည် မြေဥတုပေတည်း။ မိုးရေဟူသည် ရေဥတုပေတည်း။ မျိုးစပါး ဟူသည် ပေါက်ပွားတတ်သော ဥတုဓာတ်အထူးပေတည်း။

လုပ်ဆောင်သူယောက်ျားဟူသည် ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ် အစုအခဲသာတည်း။ ရုပ်ဓာတ်စုသည် အကောင်အထည် ဖြစ်၏။ နာမ်ဓာတ်စုတွင် ဝိညာဏ်ဓာတ် သညာဓာတ်တို့သည် လယ် လုပ်မှုတို့၌ တတ်သိလိမ္မာသောဓာတ်ပေတည်း။ စေတနာဓာတ် ဝီရိယဓာတ်တို့သည် လယ်လုပ်မှုကိုယ်အင်္ဂါ နှုတ်အင်္ဂါ စိတ် အင်္ဂါတို့ကို လှုံ့ဆောင်တိုက်တွန်းသော ဓာတ်တို့ပေတည်း။

ဤနည်းအတူ လယ်ယာလုပ်မှုတစ်မျိုး၌ပင်လျှင် မီး သင်္ဘော မီးရထားစသော ဓာတ်စက်ကိရိယာမျိုးတို့၌ကဲ့သို့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ လှုံ့ဆော်ကြသော ဓာတ်မျိုးတို့သည် လယ်လုပ် သော ယောက်ျားသန္တာန်မှာ များစွာရှိနေ၏။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၀၇

ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့ကို မသိကြကုန်သော လောကီ သားတို့သည် လူဟူ၍ ယောက်ျားဟူ၍သာ ခေါ်တတ်ကြကုန်၏။ ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့ကို တတ်သိလိမ္မာကြသော သူတို့သည် မူကား လောကီလူသားတို့အလိုက် လူဟူ၍ ယောက်ျားဟူ၍ လည်း ခေါ်၏။

အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်အလိုက် အမှန်မုချအားဖြင့် ဓာတ်တုံးဓာတ်ခဲဟူ၍၎င်း၊ မြင်သည်ကား ဘယ်ဓာတ်၊ ကြား သည်ကား ဘယ်ဓာတ်၊ လှုပ်ရှားသွားလာပြုလုပ်သည်ကား ဘယ် ဓာတ်၊ စကားစမြည်ပြောဆိုသည်ကား ဘယ်ဓာတ်၊ ထွေထွေ လာလာကြံဖန်သည်ကား ဘယ်ဓာတ်ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ပြော ဆိုကြကုန်၏။

ဓာတ်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိ တန်ခိုးဣဒ္ဓိ ဆန်းကြယ်ကြီး ကျယ်မှုကို မသိကြကုန်သည့်အတွက် လောကကြီးကို သိကြား ဖန်ဆင်းသည်၊ ဗြဟ္မာဖန်ဆင်းသည်၊ ထာဝရဘုရားဖန်ဆင်း သည်ဟု ကြံဖန်တွေးဆ မှတ်ယူကြကုန်၏။

ဤကား ပြုသူမရှိလျှင် အမှုဖြစ်နိုင်မည်လော-ဟူသော မေးခွန်း၌ ဗုဒ္ဓဘာသာအလိုအားဖြင့် ဓာတ်တို့သည်သာ ပြုသူ ဖြစ်သည်။ ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့သည် ဓာတ်ပြုလုပ်မှ ဖြစ်နိုင် ကြသည်ဟူ၍ ဖြေဆိုခြင်းတည်း။

ခရစ်ယာန်ဘာသာ အလိုအားဖြင့်မူကား ထာဝရဘုရား သည်သာ ပြုသူဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား တန်ခိုးတော်နှင့် ပြုမှ အမှုခပ်သိမ်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍ ဖြေဆိုရာ၏။ ထိုသို့ဖြေဆိုခဲ့သော်

အမှုဟူသော မေးခွန်းစကား၌ ဖြစ်မှု ပျက်မှု ရှင်မှု သေမှု သာမှု နာမှု လိမ္မာမှု မိုက်မဲမှုစသည်ဖြင့် ကောင်းသောအမှု မကောင်းသောအမှု အလွန်များပြား၏။

အသက်ခန္ဓာ ချမ်းသာစီးပွားဖြစ်သမျှသည် ထာဝရဘုရား ပြုလုပ်၍ဖြစ်သည်။ အသက်ခန္ဓာ ချမ်းသာစီးပွား ပျက်သမျှသည် ထာဝရဘုရားဖျက်၍ ပျက်ရသည်။ အသက်ရှင်သမျှသည် ထာဝရဘုရားပြု၍ရှင်ရသည်။ လောက၌ သေကြသမျှသည် ထာဝရဘုရားသတ်၍ သေကြရသည်။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ထာဝရဘုရားအပေါ်၌ အပြစ်တင်ဘွယ် မများလောဟု တွေးတောဆင်ခြင်ဘွယ် ရှိချေသည်။

အပြစ်တင်ဆိုဘွယ်မဟုတ်၊ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်မှု ပျက်မှု ရှင်မှု သေမှု စသည်အလုံးစုံကို အကုန်ပြုလုပ်နိုင်သော အနန္တတန်ခိုး ရှင်ဖြစ်၍ ဘုရားဟုခေါ်ရသည်တကားဟူငြားအံ့၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် ထာဝရဘုရားကို မကိုးကွယ်ကြသော သူတို့မှာလည်း ဖြစ်မှု ပျက်မှု ရှင်မှု သေမှု အပြည့်ရှိနေကြသည်။ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြသောသူတို့မှာလည်း ဖြစ်မှု ပျက်မှု ရှင်မှု သေမှု အပြည့်ရှိနေကြသည်။ ကိုးကွယ်သည့်အတွက် ကိုးကွယ်သူတို့အား ထာဝရဘုရား၏ ညာတာချက်ဟူ၍ အပိုအမို မရှိသောကြောင့် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြမှုသည် အကျိုးမရှိ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုဘွယ်ရှိပြန်သည်။

ယခုဘဝ၌ကား အကျိုးမထင်ရှား သေသည်မှနောက်၌ ကောင်းကင်ဘုံကြီးသို့ ရောက်အောင်ကယ်တင်၍ ထာဝရ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၀၉

အသက် ထာဝရစည်းစိမ်ကို ရကြကုန်လိမ့်မည်ဟူသောအံ့၊ ကိုးကွယ်ကြသော သူတို့အား တစ်ခြားတစ်ပါးသူတို့ကို မဆိုထားဘိဦး သားတော်ဟူ၍ ယုံကြည်ကြသော ခရစ်တော်ကိုပင် မင်းဘေး သေဘေးမှ မကယ်၊ လောက၌ ကိုးကွယ်ကြသော သူအများ ထင်ရှားတွေ့မြင်ကြရသော ကယ်တင်ချက်ဟူ၍ မရှိပါဘဲလျက် သေသည်မှ နောက်၌ ကယ်တင်လိမ့်မည်ဟူသော စကားကို စိတ်ချ၍ အလွတ်ယုံကြည်ရမည် မခက်လော။

ခရစ်တော်သေဆုံးရသည်မှာ ကိုးကွယ်ကြသူ အများ တို့အား ဒုစရိုက်အပြစ်တို့မှ လွတ်ငြိမ်းကြစေရန် အသေခံတော်မူမှု ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား မကယ်နိုင်၍ သေရသည် မဟုတ်ဟူသောအံ့၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်လျှင် ဒုစရိုက်အပြစ်တို့မှ လွတ်ငြိမ်းသည်။ ထာဝရဘုရားသည် သတ္တဝါတို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်မှ လွတ်ငြိမ်းစေနိုင်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ကြလျက်ရှိသည်။ ထိုစကားမှန်ခဲ့ပါလျှင် သတ္တဝါတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ် လွတ်ငြိမ်းစေရန်ကိစ္စနှင့် ခရစ်တော် အသေခံဘွယ်ကိစ္စ မရှိ။

သတ္တဝါတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်လွတ်ငြိမ်းကြစေရန် ခရစ်တော်အသေခံသည် မှန်ခဲ့ပါလျှင်လည်း ထာဝရဘုရားသည် သတ္တဝါတို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်မှ လွတ်ငြိမ်းစေနိုင်သည်။ ကယ်တင်နိုင်သည်ဟူသောစကားသည် ရှဦးစကားမျှသာဖြစ်သည်။ မုချ အမှန်ယူရသော စကားမဟုတ်ဟု ဆိုဘွယ်မရှိလော။

ဤကား ပြုသူမရှိလျှင် အမှုရှိနိုင်မည်လောဟူသော
မေးခွန်း၌ ဖြေဆိုချက်တည်း။

ယခု မျက်မြင်လောက၌ ရှိနေကြသော ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့မှာ ယခုမျက်မြင်လောက၌ ရှိနေကြသူ အပေါင်းတို့သည် ပြုသူ အမှုသည်တို့ပေတည်း။ ကမ္ဘာဦးအခါ အစစက ကမ္ဘာကိုပြုသူ သက်ရှိသက်မဲ့ဝတ္ထုတို့ကို ကမ္ဘာဦးအစ၌ ပြုသူကိုဆိုလိုသော မေးခွန်းပါဟူငြားအံ့။ ခရစ်ယာန်ဘာသာအလို ထာဝရဘုရား သည် ပြုသူပေတည်း။ ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ပြုသူရှိ၍ ကမ္ဘာတည်ထောင်မှု သက်ရှိသက်မဲ့တို့ဖြစ်ပေါ်မှုဟူ၍ ရှိနိုင်လေ သည်ဟု ဖြေရန်ရှိ၏။

ထာဝရဘုရားကို အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသော ခရစ်တော် ကိုပင် မင်းဘေး သေဘေးမှ မကယ်နိုင်ပါဘဲလျက် ကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းနိုင်သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ သက်ရှိသက်မဲ့တို့ကို ဖန်ဆင်းနိုင် သည်ဟူသောစကားကို ပြုသူမရှိလျှင် အမှုရှိနိုင် မည်လော ဟူသော အတွေးအဆ ယုတ္တိမျှနှင့် မုချယုံကြည်ရမှုမည်သည် မခက်လော။

ထာဝရဘုရားသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝအကျိုး၌ ကြောင့်ကြ မစိုက် သေသည်မှနောက်၌ ကယ်တင်မှုကိုသာ ကြောင့်ကြ စိုက်သည်။ ခရစ်တော်ကိုလည်း ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကယ်တင် သည်ဟူငြားအံ့။ ခရစ်တော်သည် သေသည်မှနောက်၌ ကောင်း ကင်ဘုံသို့ ရောက်သည်ကို ခရစ်တော်၏ တပည့်လက်သားတို့ ဖြေဆိုကြသော အရာသာဖြစ်၍ ယုံကြည်ရမည် မခက်တောင်း။

ဤကား ပြုသူမရှိလျှင် အမှုရှိနိုင်မည်လောဟူသော မေးခွန်း၌
 ခရစ်ယာန်ဘာသာအလို တစ်နည်းဖြေဆိုချက်။
 ၎င်းအဖြေမှာ အပြစ်ဆိုဘွယ်ကို ပြဆိုချက်တည်း။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၁၁

ဗုဒ္ဓဘာသာအလို၌ ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့မှတစ်ပါး ကမ္ဘာကိုပြုသူ ဖန်ဆင်းသူဟူ၍ မရှိ၊ ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တို့ သည်လည်း ကမ္ဘာအဆက် မျိုးစပြတ်ဆုံးသည်ဟူ၍ မရှိကုန်။

ဤအရာ၌ ရှေးဖြစ်သော အတိတ်ကာလ အတိတ် သံသရာ အတိတ်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တို့သည် အစဟူ၍ မရှိကုန်၊ အစမရှိဟူသည်ကို အချို့သူတို့ မယူကြကုန်၊ အစရှိတန်ရာ သည်ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ အတွေးအဆ ယုတ္တိမျှနှင့် ပြောဆိုကြ သည်ကို ပမာဏ မပြုအပ်။

ဇီးကုန်းကြီး ခရစ်ယာန်မေးခွန်းအဖြေနှင့်
သောဠသဝိသဇ္ဇနာကျမ်း
ဤတွင်ပြီး၏။

ဤသည်လျှင် မုံရွာမြို့၊ မဟာလယ်တီဆရာတော်ဘုရား ကြီး ဖြေဆိုရေးသားတော်မူသော ခရစ်ယာန်ပုစ္ဆာအဖြေကျမ်း ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်သတည်း။

ခရစ်ယာန် ရွှေချိန်ခွင်အဆိုကို
ဆရာတော်ရှင်းလင်းချက်

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

- ၁။ (က) ခရစ်ယာန် ဘာသာက မသေ၊ မနာ၊ မအို
ထာဝရ ဘုရားရှိသည်ဟု ဆို၏။
- (ခ) ဗုဒ္ဓဘာသာက ယခုဘုရားမရှိဟု ဆို၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဘုရား၏ကိုယ်တော်သည်-

- ၁။ ရူပကာယ ကိုယ်တော်၊
- ၂။ ဓမ္မကာယ ကိုယ်တော်

ဟူ၍ ၂-ကိုယ်တော်ပါရှိသည်။

- ၁။ ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူရာတွင် ချုပ်ငြိမ်း
သော ခန္ဓာတော်ကို ရူပကာယကိုယ်တော် ခေါ်ပါ
သည်။
- ၂။ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်အနန္တကိုလည်းကောင်း၊
ပိဋကတ် သုံးပုံတည်းဟူသော တရားတော်ကို
လည်းကောင်း ဓမ္မကာယ ကိုယ်တော်ခေါ်ပါသည်။

ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်-

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၁၃

ရူပကာယ ကိုယ်တော်မှာ။ ။ အချို့သာ ချုပ်ငြိမ်း
ပါသည်။ သုံးကုဋေ

ခြောက်သန်းမျှမကသော ဆံတော်၊ သွားတော်လေးဆယ်၊
စွယ်တော်နှစ်စုံ၊ နဖူးသင်းကျစ်တော်၊ ညှပ်ရိုးတော် နှစ်ချောင်း၊
ရှစ်စရွက်မျှလောက်သော အရိုးတော်တို့မှဖြစ်သော ဓာတ်တော်
ဟူသော ဤရူပကာယ ကိုယ်တော်တို့မှာမူကား ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင်
ယခုပင် အနှံ့အပြား ရှိလျက်ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မကာယ ကိုယ်တော်မှာမူကား။ ။ ခံယူသူရှိပါ
သမျှ ကာလ

ပတ်လုံး ဘယ်အခါမှ မကွယ်ပါ။ ခံယူသူရှိရာမှာ တည်ထွန်းပါ
သည်။ အကနိဋ္ဌခေါ်သော အထက်ကောင်းကင်ဘုံကြီး၌ကား
မဟာကမ္ဘာကြီး တစ်သောင်းခြောက်ထောင်မက တည်ထွန်း
လျက် ရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် “ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ယခုဘုရားမရှိ”
ဆိုသောစကားသည် ဘုရား၏ ကိုယ်တော်နှစ်ပါးတွင် ပရိနိဗ္ဗာန်
စံရာ၌ ချုပ်ငြိမ်းလေသော အချို့သော ရူပကာယကိုယ်တော်
တစ်စိတ်မျှကိုသာ ရည်၍ ဆိုသောစကား ဖြစ်ပါသည်။ အထက်၌
ပြခဲ့သော ဆံတော်အစရှိသော ရူပကာယ ကိုယ်တော်စုနှင့်
ဓမ္မကာယ ကိုယ်တော် မြတ်များမှာ ယခုထင်ရှားရှိပါသည်။

[ဦးစောလှဖြူဆိုတိုင်း ယခုဘုရားလုံးလုံး မရှိသည်မဟုတ်ပါ။]
ပဌမ ရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက် ပြီး၏။

ဣဒါနိဒ္ဓါ အနိ

- ၂။ (က) ခရစ်ယာန်ဘာသာက ဘုရား၌ အနန္တတန်ခိုးတော်ရှိ၍ မတတ်နိုင်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခု မရှိ၊ ထို့ကြောင့် လူကို ကယ်မ-နိုင်သည်ဟု ဆို၏။
- (ခ) ဗုဒ္ဓဘာသာကလည်း အနန္တတန်ခိုးတော် ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဆိုပြီးလျှင် ဘုရားသည် သူတစ်ပါးကို မ-မနိုင်၊ မိမိဖို့ကိုပင် မတတ်နိုင်၍ ဝဋ်ဆိုက်သေရသည်ဆို၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

“ခရစ်ယာန်ဘာသာက ဘုရား၌ အနန္တတန်ခိုးတော်ရှိ၍ မတတ်နိုင်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခု မရှိ” ဟူသော စကားမှာ--

၁။ လောက၌ သေခြင်းသဘော မရှိရအောင် တတ်နိုင်ပါမည်လော။
 ကမ္ဘာပေါ်တွင် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် လူမျိုး တို့၏ သင်းချိုင်းသည် အနံ့အပြားပင် ရှိလျက် ပါတကား။

၂။ မအိုရအောင် တတ်နိုင်ပါမည်လော။
 ကမ္ဘာပေါ်တွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် လူမျိုး တို့၏ ခေါင်းဖြူ စွယ်ကျိုးတွေ အနံ့အပြားပင် ရှိလျက်ပါတကား။

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၁၅

- ၃။ နာခြင်းသဘောမရှိရအောင် တတ်နိုင်ပါမည်လော။ ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် လူမျိုးတို့၏ အကျိုးတွေ-အကန်းတွေ၊ အနူတွေ၊ အရွဲတွေ၊ ထိုထိုရောဂါအနာ ကပ်ရောက်သူတွေ၊ ဆရာဝန်တွေ၊ ဆေးရုံတော်တွေ အနှံ့အပြားပင် ရှိလျက်ပါတကား။
- ၄။ လောက၌ မိုက်မဲသောသဘောမရှိရအောင် တတ်နိုင်ပါမည်လော။ ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် မိုက်မဲသောသူ သာ၍ ပေါများသည် တကား။
- ၅။ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို မခံယူသူတစ်ယောက်မျှ တစ်ခဏချင်း မရှိရအောင် တတ်နိုင်ပါမည်လော။ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို မခံယူသူ သာ၍ များသည် တကား။
- ၆။ ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် အရုပ်အဆင်းမလှသူ မရှိရအောင် တတ်နိုင်ပါမည်လော။
- ၇။ ဥစ္စာပစ္စည်းမဲ့သူ မရှိရအောင် တတ်နိုင်ပါမည်လော။
- ၈။ ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် လူအားလုံး အညီအမျှ အသက်ရှည်ရှည်ချည်း နေရအောင် တတ်နိုင်ပါ မည်လော။
- ၉။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် လူမျိုးတို့မှာ မွေးဖွားစဉ်နှင့် သေကြသည် မရှိပါသလော။ တစ်လတွင်

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

သေသူ၊ တစ်နှစ်တွင် သေသူ စသည် မရှိပါသ
လော။

၁၀။ ကမ္ဘာမြေပေါ်၌ ရှိသမျှသောသတ္တဝါတွေကို
ခဏချက်ချင်း နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ရောက်အောင် ပြု
နိုင်ပါမည်လော။

ဤသို့စသည်ဖြင့် ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် မသင့်မမြတ်သော
အမူအရာတွေ အနန္တရှိပါလျက် ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်၍
နေသော အရာတွေကို ဝန်ထောက်မင်း ဦးစောလှဖြူ မမြင်ပါသ
လော။

[ထာဝရဘုရား ကယ်မနိုင်သောအရာ မရှိပါတကား။]

**မိမိဖက်ပါအောင် ငွေနှင့်မျှားခြင်းကား
ဘုရားတန်ခိုးမဟုတ်**

ဘာသာတစ်ပါးက ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ ဝင်သောသူကို
စာဖြူဆရာတို့က ကြေးငွေပေးသည်၊ အစိုးရများထံ အားထုတ်၍
ပေးသည်၊ သည်အရာများကို ထာဝရဘုရားစောင်မသည်ဟု
စာဖြူဆရာက ပြောဟောလေ့ရှိသည်။

လောက၌ နဂိုက ဓားပြမဟုတ်ဘဲ နောက်မှဓားပြကဲ့သို့
ဝင်လာသောသူကို အပေါင်းအသင်းများခြင်းကို အလိုရှိသော
ဓားပြဟောင်းတို့က ပစ္စည်းဥစ္စာအဝတ်ပုဆိုးပေးသည်၊ သူ့ခိုး-
သူ့ခိုးချင်းလည်း ထိုအတူ၊ မုဆိုး-မုဆိုးချင်း၊ တံငါ-တံငါချင်း၊

သူတောင်းစား-သူတောင်းစားချင်းလည်း ထို့အတူ၊ မိမိတို့ အပင်းအသင်းများခြင်းကို အလိုရှိသော သူတို့သဘောသည် မိမိတို့အလေ့အကျက်ကို ဝင်လာသူတို့ကို တတ်နိုင်သလောက် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့မြဲ လောကထုံးစံတည်း။

ဤသို့သော ထုံးစံဖြင့် များခြင်းကိုအလိုရှိသော စာဖြူဆရာ တို့က စာဖြူသို့ မဝင်သောသူတို့ကို ဝင်ချင်အောင် တတ်နိုင်သ လောက် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့သည်ကို ထာဝရဘုရားပေးသည်၊ ကယ်မည်ဟု ပြောဟောကြခြင်းသည် ဟုတ်နိုင်ပါမည်လော။

[အဘယ်မှာ ထာဝရဘုရား ကယ်မနိုင်သောအရာ ရှိပါသနည်း။]

ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်များ

ငါတို့ဘုရားသည် အနန္တတန်ခိုးတော်ရှိသည်မှန်၏။ ကောင်းကင်၊ မြေ၊ မိုး ပျံလျှိုးနိုင်၏။ အနန္တကမ္ဘာ၊ အနန္တစကြဝဠာ၌ ရှိသရွေ့ကို အကုန်အစင် မြင်နိုင်၏။ ယူဇနာ တစ်ရာ တစ်ထောင် က အသံကြားနိုင်၏။ သူတစ်ပါးစိတ်ကို အကုန်သိနိုင်၏။ ကိုယ်တော်ကို နတ်ယောင်၊ သိကြားယောင်၊ ဗြဟ္မာယောင်၊ တစ်ရာတစ်ထောင်မက ခဏချင်းဖန်ဆင်းနိုင်၏။ ဤသို့စသည် ဖြင့် သူတကာတို့မတတ်နိုင်၊ ဘုရားသာတတ်နိုင်သော အရာသည် အနန္တ များပြား၏။

[ထို့ကြောင့် ငါတို့ဘုရားမှာ တန်ခိုးတော်အနန္တရှိသည် ဆိုပါသည်။]

F.9.CA

**မအို, မသေ, အမြဲနေရအောင်
ဘယ်ဘုရားမှ မတတ်နိုင်**

ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင်ရှိသော သတ္တဝါတွေကို မသေဘဲ
နေနိုင်အောင်, မအိုဘဲနေနိုင်အောင်, မနာဘဲနေနိုင်အောင်
စသည်ဖြင့် အထက်ကဆိုခဲ့သော အရာများကိုမူကား ဘယ်
ဘုရားမှပင် မတတ်နိုင်ကြ၊ မိမိတို့ခန္ဓာကိုလည်း မအို, မသေ,
မနာအောင် မတတ်နိုင်ကြ၊ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ ရောက်သောကာလ
မှသာ တတ်နိုင်ကြသည်။

နိဗ္ဗာန်ရောက်မှ ဒုက္ခငြိမ်းမည်

ငါတို့ဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ ရောက်တော်မူသော နေ့က
စ၍ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မအို, မသေ, အမြဲနေရအောင် တတ်
နိုင်ပါ၏။ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ ရောက်လာသမျှသော သူ့အပေါင်းတို့ကို
မအို, မသေ, အမြဲနေရအောင် တတ်နိုင်ပါ၏။

ဒုတိယ ရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

- ၃။ (က) ခရစ်ယာန်ဘာသာက ဘုရား၌ အနန္တကရုဏာ
ရှိသည် ဆို၏။
- (ခ) ဗုဒ္ဓဘာသာကလည်း ဆို၏။

(က) အပြစ်ရှိသော သူသည် အကျွတ်တရားကိုရ၍ နောင် ထပ်မံမပြုမကျင့်ပါပြီ၊ ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်အတွက် ချမ်းသာ ပေးသနားတော်မူပါဟု ခွင့်တောင်းလျှင် အနန္တကရုဏာ တော်ရှိသည်ဟုဆိုသောအတိုင်း ဘုရားက ခွင့်လွှတ်သည်ဟု ခရစ်ယာန်ဘာသာက ဆို၏။

(ခ) ဗုဒ္ဓဘာသာက မလွတ်၊ လွတ်လည်း မလွတ်နိုင် ဆို၍ ဘုရား၌ အနန္တကရုဏာတော်ရှိသည်ဟု ဆိုချက်နှင့်မညီ၊ အနန္တတန်ခိုးတော် ရှိသည်ဟု ဆိုချက်နှင့်လည်း မညီ။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

“ထာဝရဘုရားသည် အနန္တကရုဏာတော်လည်းရှိသည်၊ အနန္တတန်ခိုးတော်လည်း ရှိသည်နှင့်အညီ ဒုစရိုက်အပြစ်ရှိသော သူအား လွန်သမျှကိုဝန်ချ၍ ခွင့်တောင်းလျှင် ဒုစရိုက်အပြစ် လွတ်ခွင့်ပေးနိုင်သည်”ဟူသော စကား၌-

“အနန္တ တန်ခိုးတော်ရှင်ဖြစ်၍ မတတ်နိုင်သည် မရှိ” မှန်ပါလျှင်-

၁။ ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ဒုစရိုက်အပြစ်ဟူ၍ မရှိရ အောင် ပြု၍ထားလျှင် မပြီးပါလော။

၂။ အကျွတ်တရားကိုရ၍ ခွင့်တောင်းလာမှ ခွင့်လွှတ်နိုင်သည် ဆိုသောကြောင့် အကျွတ် တရားကို မရသူကိုလည်း ပြုမိသောဒုစရိုက်မှ လွတ်ခွင့်မပေးနိုင်။

၃။ အကျွတ်တရားကိုပင် ရပါသော်လည်း ခွင့်
မတောင်းမိသော သူ့ကို လွတ်ခွင့်မပေးနိုင်။

“အနန္တ တန်ခိုးတော်ရှင်ဖြစ်၍ မတတ်နိုင်သည်
မရှိ” မှန်ပါလျှင် ကျွတ်ခွင့်ကို မရသောသူကိုလည်း လွတ်
ခွင့်ပေးနိုင်ရမည်။ ကျွတ်ခွင့်ကို ရသည့်သူမှသော၊ ခွင့်တောင်း
သည့်သူမှသော စကားမရှုတ်သင့်၊ “မတတ်နိုင်သည် မရှိ” ဟူ
သောစကားနှင့်မညီ။

ဒုစရိုက်ဟူသောအပြစ်သည်-

၁။ ယခုမျက်မြင်၌ ခံရသောအပြစ်၊

၂။ သေပြီးသော နောက်မှခံရသော အပြစ်
ဟူ၍ နှစ်ဌာနရှိသည်။

ထိုနှစ်ဌာနတွင်-

သေပြီးသော နောက်မှ ခံရသော အပြစ်မှာ သေသော
သူက ပြန်၍မပြောလာသောကြောင့် လွတ်ခွင့်ရသည်၊ မရသည်
ကို သက်သေ မရှိ-ရှိစေဦး၊ ယခုမျက်မြင်၌ ခံရသောအပြစ်မှာ
ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ဝင်သောသူသည် လူတစ်ယောက်ကို
သတ်ပြီးလျှင် အကျွတ်ယူ၍ နောင်မသတ်ပါပြီ၊ ယခုသတ်မိသော
ဒုစရိုက်အပြစ် လွတ်ခွင့်ပေးပါဟု ထာဝရဘုရားမှာ ခွင့်တောင်း
လျှင် မင်းဒဏ်မင်းပြစ် လွတ်ပါ၏လော။

နိုင်ငံရှင်မင်းတို့ကို ပုံကန် ပုံစားပြုပြီးလျှင်။ ။
ကျွတ်ခွင့်ယူ၍ ဘုရားထံခွင့်တောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဓားပြ
လုပ်ပြီးလျှင်၊ သူခိုးလုပ်ပြီးလျှင်၊ သူ့မယားကို ခိုးပြီးလျှင်၊
အရှင်မင်းဧရာဇ် အာဏာဥပဒေကို လွန်ကျူး ကျော်နင်းပြီးလျှင်
မင်းပြစ်မင်းဒဏ် မပေးမီ အကျွတ်တရားယူ၍ လွတ်ခွင့်တောင်း
သော်လည်းကောင်း ဘုရားက လွတ်ခွင့်ပေးနိုင်ပါမည်လော။

“မျက်မြင်၌ ခံရသောအပြစ်ကို လွတ်ခွင့်ပေးနိုင်
သည်” မှန်ပါလျှင် သေပြီးသောနောက်မှ ခံရသော အပြစ်ကို
လည်း ပေးနိုင်ပေရာ၏ ဟုယူရန်ရှိ၏။ ယခုမျက်မြင်၌ ခံရသော
အပြစ်ကို ထာဝရဘုရား လွတ်ခွင့် မပေးနိုင်သည် အမှန်-မျက်
မြင်ဖြစ်၍ သေပြီးသောနောက်မှ ခံရသော အပြစ်ကို ထာဝရ
ဘုရား လွတ်ခွင့်ပေးနိုင်သည်ဟူသော စကားသည် မဟုတ်
စင်စစ်သာ ဖြစ်၏။

“အနန္တတန်ခိုးတော်ရှင်ဖြစ်၍လည်း မတတ်နိုင်
သည် မရှိ၊ အနန္တကရုဏာတော်ရှင်ဖြစ်၍လည်း သတ္တဝါ
အများကို ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သနားခြင်းကြီးလှသည်”
မှန်ပါလျှင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မဆိုထားဘိဦး၊ ယခုမျက်မြင်၌
မျက်စိကန်း၍ သနားဖွယ် ကောင်းလှသောသူ၊ နားပင်း၍၊
ခြေလက်ကျိုး၍၊ ရောဂါဆိုး အနာမိ၍၊ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်၍
သနားဖွယ်ကောင်းလှသောသူ၊ ဥစ္စာပစ္စည်း ပျက်စီးပြုန်းတီး၍
သနားဖွယ် ကောင်းလှသောသူများသည် လောက၌ အနန္တ
များပြားပါသည်။

[ထာဝရဘုရား မမြင်သလော၊ သနားစရာ ကရုဏာ မရှိသလော၊ မတတ်နိုင်၍ နေရသည်အမှန်မဟုတ်လော]

ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အနန္တကရုဏာတော်များ

ငါတို့ဘုရားသည် အနန္တကရုဏာတော် ရှိသည်မှန်၏။ သတ္တဝါများကို ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သနားတော်မူလှသောကြောင့် သတ္တဝါများအတွက်နှင့် ၄-သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး သူတစ်ပါးတို့ မကြံပုံလောက်သော ဆင်းရဲတွေကို ခံတော်မူ၍ ဘုရားဖြစ်အောင် အားထုတ်တော်မူပေသောကြောင့် ပိဋကတ်သုံးပုံ တည်းဟူသော တရားတော်တွေကို ဟောနိုင်ပေသည်။ ဟောနိုင်ပေသောကြောင့် သတ္တဝါတို့ ကြားရ-နာရ-သိကြရသဖြင့် ကောင်းစွာကျင့်နိုင်သူတို့ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ ရောက်နိုင်ကြကုန်သည်။ မကျင့်နိုင်သူတို့ မရောက်ကုန်၊ ကောင်းစွာ မကျင့်နိုင်သူတို့ကို မတတ်နိုင်။

[သတ္တဝါအနန္တအတွက်နှင့် ဘုရားဖြစ်ရအောင် ရှည်မြင့်စွာကာလ၌ ကြီးစွာသောဆင်းရဲ အပင်အပန်းကို ခံနိုင်တော်မူခြင်းသည် အနန္တ ကရုဏာတော်ရှင် ဖြစ်ပေ၍ ခံနိုင်သည်။]

တတိယ ရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

၄-(က) ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့သည် ဘုရားမှာ အနန္တကရုဏာ၊ အနန္တတန်ခိုးတော်ရှိသည်ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း

မိခင်ဧရာဝတီ

ယုံ၍သုခဘုံ၌ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ မနိုင်သော ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် မသေ၊ မနာ၊ မအို၊ နိစ္စ၊ ထာဝရ ခံစားရပါလို၏ ဟု ဆုတောင်းကြ၏။

(ခ) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့က ဘုရား၌ အနန္တကရုဏာတော် ရှိသော်လည်း မ၊မနိုင်၊ အနန္တတန်ခိုးရှိသော်လည်း မ၊မနိုင်၊ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်မှ ဝဋ်ဆိုက်သေရသည်ဟု အယူရှိသည့် အတိုင်း လူတစ်ခါပြန် မဖြစ်ရဘဲ နိဗ္ဗာန်၌ ခန္ဓာ၊ နာမ်ဝိညာဉ် ပျောက်ပျက် အစဉ်သေနေရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းကြ၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

[ဆုတောင်းနှစ်ရပ် ကွဲလွဲကြသည်တွင် သုခဘုံ၌ ကိုယ်ခန္ဓာ နှင့်တကွ အမြစ်စားခါ နေရပါလို၏ဟု ကရုဏာတော်၊ တန်ခိုးတော်များကို ယုံကြည်အားကိုး၍ ဆုတောင်းကြသောအရာမှာ တန်ခိုးတော်၊ ကရုဏာတော်များကိုပင် မယုံသာကြောင်း၊ အားမကိုးသာကြောင်းကို အထက်၌ ထင်လင်းခဲ့ပြီ။]

“သေပြီးသောနောက်၌ သုခဘုံမှာ အမြဲခံစား၍ နေရသည်” ဆိုသည်မှာ ယခုမျက်မြင်၌ပင် ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်၍ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်လူတို့မှာပင် မွေးဖွားကာစကာလ၌ သေသည်၊ တစ်လ၊ နှစ်လ၊ တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ် စသည်၌ သေကြရသည်၊ နာကြရသည် အထင်အရှား ဖြစ်သည်၊ ကရုဏာတော် တန်ခိုးတော်များသည် ယခုမျက်မြင်မှာပင် မတတ်နိုင် မကယ်နိုင်ကြောင်း အထင်အလင်း သိသာပါလျက် သေပြီးနောက် သက်

သေမရှိရာ သုခဘုံ၌ အမြဲနေရအောင် ကရုဏာတော်၊ ဉာဏ်တော်များကို ယုံကြည်ကြခြင်းသည် ရှေ့တွင် အုန်းသီးတစ်လုံးမှ မခွဲနိုင်သော မျောက်ငယ်တစ်ကောင်က နောင်နှစ်ခါတိုင်ရောက်လျှင် ဟိမဝန္တာတောင်ကြီးကို ငါခွဲ၍ ရတနာ၊ ရွှေ၊ ငွေတွေကို သင်တို့အား ပေးမည်ဟု ဆိုသည်ကို ယုံကြည်အားကိုးလှ၍ မျောက်ငယ်မှာ ခစားသောသူတို့နှင့် ခြားနားဦးမည်လော။

ခန္ဓာဟူသော ဓာတ်၊ ဝိညာဉ်ဟူသော ဓာတ်တို့သည်။ ။ ဓာတ်ကြမ်း၊ ဓာတ်ယုတ်တွေဖြစ်၍ ထိုခန္ဓာ၊ ဝိညာဉ်တို့နှင့်မကင်းသမျှ ကာလပတ်လုံး ဘယ်ဘုံမှာပင်နေသော်လည်း အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းနှင့် မလွတ်နိုင်၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတို့ လက်တွင်းမှ မလွတ်နိုင်၊ ထိုခန္ဓာဟူသော-ဝိညာဏ်ဟူသော ဓာတ်ကြမ်း၊ ဓာတ်ဖြုန်း၊ ဓာတ်သွံတွေကို အရှင်းစွန့်ပစ်၍ အတုမရှိ နူးညံ့သိမ်မွေ့လှစွာသော နှစ်သာရ အတိဖြစ်သော အတုမရှိ ခိုင်ခံ့ကောင်းမြတ်လှစွာသော အသင်္ခတ ခေါ်သော ဓာတ်ကြီးတစ်ခုသည်ရှိ၏။ ထိုအသင်္ခတဓာတ်သို့ ကူးနိုင်မှ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း မရှိဘဲ၊ အမြဲနေရသည်ဟု ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူသည်။ ထိုဓာတ်ကြီးသို့ ကူးနိုင်အောင်၊ ဓာတ်ပြောင်းနိုင်အောင်လည်း ဘုရားသခင်ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ကျင့်လည်း ကျင့်မှ၊ ဆုလည်းတောင်းမှ ဓာတ်ပြောင်းနိုင်သည်။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၂၅

အကျင့်သည်ကား။ ။ လှေမှာ လှော်ရ၊ ထိုးရ၊ ခတ်ရ
သော အလုပ်နှင့်တူသည်။ ဆုတောင်းခြင်းသည်ကား။ ပဲ့ရသော
အလုပ်နှင့် တူသည်။ မလှော်မခတ်ဘဲ ပဲ့ကာမျှနှင့် လှေမဆန်၊
မပဲ့ဘဲ လှော်ကာ၊ ခတ်ကာမျှနှင့် လိုရာ ရေကြောင်းသို့ ဖြောင့်
ဖြောင့်မသွား။

ကောင်းကောင်းမကျင့်သောသူကိုလည်း ဓာတ်ပြောင်း
ရအောင် ဘုရားမတတ်နိုင်ကောင်း၊ အရာမဟုတ်ပေ။ အနန္တ
ကရုဏာတော်ရှင်၊ တန်ခိုးတော်ရှင် ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်ကောင်း
သော အရာမှာသာ တတ်နိုင်သည်။ မဖြစ်ကောင်းသော အရာမှာ
မတတ်နိုင်။

ထာဝရဘုရားသည် မတတ်နိုင်သောအရာ မရှိဟူသော
စကား မဟုတ်ကြောင်းကို ဆိုခဲ့လှပြီ။

စတုတ္ထရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

- ၅။ (က) ခရစ်ယာန်ဘာသာက ကိလေသာ တဏှာ
ရာဂကို မြစ်တား၏။
- (ခ) ဗုဒ္ဓဘာသာက မမြစ်တား၊ ခွင့်ပြု၏။ ခွင့်ပြု
သောကြောင့် မိမိသဘောရှိသည့်အတိုင်း
မယားများများနေတတ်ကြ၏။ ကွာရှင်းကြ၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

လောကမှာသာ ခွင့်ပြုသည်မဟုတ်၊ နတ်ပြည်၌
နတ်သမီးငါးရာ၊ ခုနစ်ရာ ဘုံခုနစ်ဆင့်တွင်
ခံစားစေသေး၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤစကားကို ဦးစောလှဖြူသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် အလွန်
ဝေးသူဖြစ်၍ ဆိုမိလေသည်။

ငါတို့ဘုရားသည်။ ။ ကိလေသာ တဏှာရာဂများကို
မစင် ဘင်ပုပ်ထက်မက အလွန်စက်ဆုပ်တော်မူလှသည်။ စက်
ဆုပ်တော်မူသောကြောင့်ပင်လျှင် ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်ပစ်၍
တစ်ကိုယ်တော်တည်း တောထွက်တော်မူကြောင်း၊ တပည့်သား
ရဟန်းတို့ကိုလည်း ကိလေသာ တဏှာရာဂတို့ကို ကုန်စင်အောင်
စွန့်ပစ်ခြင်းငှါ ဥစ္စာစီးပွား- သားမယားနှင့် မစပ်ရကြောင်းကိုမျှ
ဦးစောလှဖြူ မကြားဘူးဘဲ ရှိရလေသည်။

ယခုမျက်မြင်၌။ ။ တပည့်သားတော် အဆက်
အနွယ်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာကျင့်ပေးသော ရဟန်းတော်၊ သံဃာ
တော်တွေအနန္တရှိသည်ကိုမျှလည်း ဦးစောလှဖြူ အမြင်မျက်စိ
မရှိရလေ။

ကိလေသာအပေါင်းတို့တွင်-

- ၁။ မြင်ကောင်းသော အရာကို မမြင်နိုင်ဘဲ မိုက်မဲ
ဖုံးပိတ်၍နေသော မောဟကိလေသာနှင့်၊

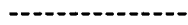
၂။ အမှားကိုအားကျ၍ သွားတတ်သော ဒိဋ္ဌိ ကိလေသာသည် အဆိုးဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မယားတစ်ယောက်မှပင် မယူငြားသော်လည်း ထိုကိလေသာကြီးနှစ်ပါးဖက်သို့ ပါသောသူသည် မယား တစ်ထောင်ယူသောသူထက်ပင် အပြစ်ကြီးလှသည်ဟု တရား တော်ရှိသည်။

မယားများများ ယူသောသူသည်။ ။ ဘုရားစကားကို ကောင်းကောင်းကြီး နားမထောင်နိုင်သေးသော သူတို့သာတည်း။ ဘုရားစကားကို ကောင်းကောင်း နားထောင်နိုင်သော သူတို့မှာ မူကား ရဟန်းပြုကြရသည်။

နတ်ပြည်၌ နတ်သွီးငါးရာ၊ ခုနစ်ရာနှင့် စံစားခြင်းသည် နတ်ပြည်၏ အလှပေတည်း။ ဘုရားတရားနှင့်မစပ်၊ ဘုရားစက် ဆုပ်တော်မူသောအမှုသာတည်း။

ပဉ္စမရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

၆။ (က) ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ-ဆိုသည့်အတိုင်း ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ ကိုးကွယ်ရာ သရဏဂုံသုံးပါးရှိ၏။ ထိုသုံးပါးသည်ကား ထာဝရ မြတ်စွာဘုရားသခင်၊ ယေရှုခရစ်တော်နှင့်၊ ဝိညာဉ်တော်ဖြစ်၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

၇
၀

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

(ခ) ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ထိုသုံးပါးအနက် တရား
တစ်ပါးသာ ရှိသည်၊ ဘုရားနှင့်သံဃာမရှိ၍ မခံလင်။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်
ဆို၍ သုံးပါးကို ပြရာမှာ---

၁။ ထာဝရဘုရားသခင်တစ်ပါး၊

၂။ ယေရှုခရစ်တော်တစ်ပါး၊

၃။ ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါးကိုပြသည်။

ဤသုံးပါးကို ဦးစောလှဖြူကိုယ်တိုင် မြင်ဘူးသလော၊
မြင်ဘူးပါသည်ဆိုသူနှင့် တွေ့ဘူးရသလော။

[စာတွေ့မျှလောက်ကို အစွဲဖြု၍ ပြောမှာရသည်။]

ငါတို့မှာမူ။ ။ အထက် ပဌမစကားအချက်၌ ဆိုခဲ့
ပြီးသော--

၁။ ဆံတော်၊ သွားတော်၊ စွယ်တော်၊ ညှပ်ရိုးတော်၊
နဖူးသင်းကျစ်တော်၊ ရှစ်စရွက်မျှလောက် အရိုး
ဓာတ်တော်တို့ကို ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည့်
နေ့မှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင် ဆက်လက်မပြတ်
စောင့်ရှောက် ကိုးကွယ်၍ လာကြသည်၊ အကျော်
စေရဖြစ်တော်မူသော စေတီပုထိုးတွေ အထင်
အရှားဖြစ်၍ ဘုရားလည်း မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့
ဖြစ်သည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၂၉

၂။ ပိဋကတ်သုံးပုံဟူသော တရားတော်လည်း အထင် အရှား ဖြစ်သည်။

၃။ ကလျာဏပုထုဇဉ် ဖြစ်ပေကုန်သော သမ္မုတိ သံဃာတော်လည်း အထင်အရှားပင်ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ဆင်းရဲတစ်ယောက်ကို အိပ်၍ နေစဉ်အခါ စိတ်တန်းမိ တန်းရာနှင့် အတောင်တစ်ရာခန့်ရှိသော ရွှေပုံ၊ ငွေပုံတွေကို အိပ်မက် မြင်မက်သည်ကို တကယ်မှတ်၍ ကစုန်း၊ ကပွါးထ၍ ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးထံ သွားပြီးလျှင် ယနေ့ မှစ၍ ငါသူဌေးကြီးလုပ်မည်၊ သင်သူဌေးငယ်သာ လုပ်ရမည်ဟု ဆိုမှားသောသူနှင့် ခြားနားဦးမည်လော။

ဆဋ္ဌရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

၇။ (က) ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ဘုရားအစဉ်မရှိ တရားကို ကျင့်မှ ဖြစ်သည်၊ နောက်နိဗ္ဗာန်ဝင်၍ ပျက်စီးပြန် သည်ဟုဆို၏။

(ခ) ပဌမဗုဒ္ဓ ကျင့်သောတရားကို အဘယ်သူ ထားခဲ့သနည်း၊ ကျင့်သည့်အခါ ဘယ်ဘုရားထံ ဆုတောင်းပါသနည်းဟု-မေးစရာရှိ၏။ ပဌမ ဗုဒ္ဓသည် အဦးဆုံးဖြစ်၍ သူ့အထက်က ပေါက် သော ဗုဒ္ဓမရှိသေးသောကြောင့် မပေါက်ဘဲ

မိခင်ဧရာဝတီ

နိစ္စထာဝရတည်နေသော မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို ကျင့်သည်၊ ထိုဘုရားထံ ဆုတောင်းသည်ဟု သိသင့်၏။ ထိုနှင့်ပေါ် ပေါက်ရသော ဗုဒ္ဓသည် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မဟုတ်၊ သုတဗုဒ္ဓ သက်သက်ဖြစ်၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤစကားကိုလည်း ဦးစောလှဖြူသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရား ကျမ်းဂန် နှင့် အနားအနီးမျှ မသိဘူးသောကြောင့် စကားဖြစ်ရသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားကျမ်းဂန်နှင့် သိဘူးလျှင် စကားဖြစ်ဖွယ်မရှိ။

အနမတဂ္ဂေါယံ ဘိက္ခုဝေ သံသာဓရာ-ဟူသော ဒေသနာ တော်မြတ်နှင့်အညီ-သံသရာလည်း အစမရှိ၊ ကမ္ဘာလည်း အစမရှိ၊ သတ္တဝါလည်း အစမရှိ၊ ဘုရားလည်းအစမရှိသည်ဖြစ်၍ အဘယ်မှာ “ပဌမဗုဒ္ဓ-အဦးဆုံးဖြစ်သော ဘုရား”ဟူ၍ ရှိပါအံ့ နည်း။

အဦးဆုံးဖြစ်သော ဘုရားဟူ၍ မရှိခဲ့သော်။ ။ဘုရား ဖြစ်အောင် ကျင့်သောတရားလည်း လောက၌ အလျဉ်မပြတ်၊ ဆုတောင်းရန် ဘုရားလည်း အလျဉ်မပြတ်သည်ဖြစ်၍ ထာဝရ ဘုရား ဝင်စရာအကွက်ပင် မရှိ၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားလည်း ညှပ်စရာအကြားပင် မရှိ၊ ထာဝရဘုရားထံလည်း ဆုတောင်းဖွယ် မရှိ။

ရှေးရှေးသော ဘုရားတို့ထံ၌ ဆုတောင်း၍ ဖြစ်ရသော ဘုရားပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ။ နောက်ဆုံးဘဝ၌မူကား ဆရာဟူ၍မရှိဘဲ မိမိအလိုလိုကိုယ်တိုင်လည်းသိသည်၊ အကြွင်းအကျန်မရှိလည်း သိသည်ဖြစ်၍ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသည်သာ ဧကန်စင်စစ်ဖြစ်၏။ သုတဗုဒ္ဓ မဖြစ်လေ။

သတ္တမရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

- ၈။ (က) ပဌမသတ္တဝါနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ အဘယ်က ဖြစ်သနည်း-မေးလျှင် ကံကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာက ဆို၏။
- (ခ) အထက်ကဖြစ်သော ဘဝမရှိသေးသော ကြောင့် ကံကို မလုပ်ရသေး၍ ကံမရှိနိုင်၊ ကံမရှိလျှင် ကံကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော အယူဝါဒ မမှန်ဟု သိရ၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ရှေး၌ ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း သံသရာလည်း အစမရှိ၊ ကမ္ဘာလည်း အစမရှိ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သတ္တဝါလည်း အစမရှိ၊ ကံလည်း အစမရှိသည်သာဖြစ်၍ ဦးစောလှဖြူစကား၌ “အထက်က ဖြစ်ဘူးသော ဘဝမရှိသေး-ဟူသောစကား၊

ကံကိုမလုပ်ရသေး-ဟူသော စကား"များသည် ရယ်ဖွယ်သာ ဖြစ်၏။

[အဋ္ဌမရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။]

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

- ၉။ (က) ထာဝရဘုရားမရှိလျှင် ကမ္ဘာဦးသူများသည် အလင်းကို အဘယ်သူ့ထံ တောင့်တသနည်း။
- (ခ) တောင့်တသည့်အတိုင်း နေကို အဘယ်သူ ပေးတော်မူပါသနည်း။
- (ဂ) ကမ္ဘာဦးက ဘယ်သူမျှ မရှိသေးသောကြောင့် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသည်ဟု သိသင့်၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ရှေးရှေးသော ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တို့ကပြုခဲ့သော ကံတွေ များစွာရှိပြီးသော ကမ္ဘာဦးသူတို့အား စိတ်နှင့်နှုတ်နှင့် တ-သ-လိက်လျှင်ပင် အများတကာ ကံတွေကြောင့် နေ၊ လ၊ နက္ခတ်၊ တာရာတို့သည် ပေါ်လာမြဲမေ့တာ ဖြစ်လေရကား အလင်းကို အဘယ်သူ့ထံ ခ-ခ၊ စား-စားတောင့်တရတော့ အံ့နည်း။ ထိုသတ္တဝါတို့ ရှေးရှေးကမ္ဘာ အဆက်ဆက်က ပြုခဲ့ပြီးသော ကံတရား ထင်ရှားရှိလေပြီဖြစ်သောကြောင့် ကမ္ဘာဦးအခါ၌ ထာဝရဘုရားကို အသုံးချရန် အကွက်မရှိပြီ။

[နဝမရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။]

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၃၃

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

၁၀။ သိကြား၊ နတ်များရှိသည်ကို မမြင်ရဘဲနှင့်ပင်
ယုံသောကြောင့် ဘုရားလည်း အရှုပဖြစ်တော်မူ၍
မမြင်နိုင်သော်လည်း ရှိသည်ကို ယုံသင့်၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ပကတိသောလူတို့၏ မျက်စိနှင့် မြင်ကောင်းသော
သတ္တဝါတို့ကား---

၁။ လူ့ဘုံသား၊

၂။ တိရစ္ဆာန်ဘုံသား၊

ဤနှစ်ဘုံသားသာ ရှိသည်။

၃။ ငရဲဘုံသား၊

၄။ ပြိတ္တာဘုံသား

တို့လည်း အကောင်အထည် ကြီးမားကြလျက် မမြင်
ကောင်းသည်သာ များ၏။

လူ့ဘုံမှအထက် တစ်ဆင့်ထက်-တစ်ဆင့်အလွန်ကြီးကျယ်
လှစွာသော ကောင်းကင်ဘုံကြီးပေါင်း ၂၆-ဆင့်ရှိ၏။ ထိုကောင်း
ကင်ဘုံကြီးသားတို့ကိုလည်း လူတို့ပကတိမျက်စိနှင့် မမြင်နိုင်၊
ဈာန်၊ အဘိညာဏ် အကျင့်ကို ကျင့်နိုင်သော သူတို့သာ မြင်နိုင်
သည်။ ရောက်အောင်လည်း သွားနိုင်သည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

ထိုကောင်းကင်ဘုံတို့ကို မြင်နိုင်သော သူတို့ကား။
 ။ကမ္ဘာဦးအခါ၌လည်း ပေါများ၏။ ငါတို့ ဘုရားလက်ထက်
 တော်၌ကား မဇ္ဈိမဒေသအရပ်တွင် ကုဋေမကများ၏။ သီဟိုဠ်
 ကျွန်း၌ သာသနာသက္ကရာဇ် ခုနစ်ရာ ရှစ်ရာခန့်တိုင်အောင်
 ပေါများ၏။ နောက်မှ တရွေ့ရွေ့ ကွယ်ပျောက်သည်။ ထိုကောင်း
 ကင်ဘုံကြီး ၂၆-ဆင့်၌ နေကြကုန်သောနတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ
 တို့သည် ငါတို့ဘုရား၏ တပည့်တပန်းလည်း များ၏။ အလွတ်
 လည်းများ၏။

[ကောင်းကင်ဘုံ၌ မအို၊ မသေ အမြဲနေသော လောက၌ မှီခိုသမျှကို
 ဖန်ဆင်းနိုင်သော ထာဝရဘုရားရှိ၏ ဟူသောအယူသည် ခရစ်တော်ပေါ်မှ
 သာဖြစ်သော အယူမဟုတ်။ ကကုသန်၊ ကောဏာဂုဗ်၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ
 ဟူသောဘုရား ၄-ဆူ မပွင့်မီ ကမ္ဘာဦးအခါကပင် ဖြစ်၍လာခဲ့သော
 အယူတည်း။]

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတို့ပွင့်တော်မူ၍ သာသနာတော်မြတ်
 ထွန်းကားတုန်းအခါ ထွန်းကားရာအရပ်တို့၌သာ ထိုအယူ
 ကွယ်ပ၍ နေသည်။ သာသနာကွယ်ပြန်လျှင် ထိုအယူထွန်းကားမြဲ
 ထွန်းကားပြန်၏။ သာသနာကွယ်သောအခါမှာလည်း ဉာဏ်
 ပညာကြီးလှသော မင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရသေ့၊ ရဟန်းတို့ဖြစ်ထွန်းရာ
 နိုင်ငံကြီးများ၌ ထိုအယူ မထွန်းနိုင်ရှိ၏။

[ဤအယူကို ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်၌ “ကေစ္ဆသဿတဝါဒ” ခေါ်သည်။
 ဗြဟ္မဇာလသုတ်တွင်လာသည်။]

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၃၅

ထိုသုတ်၌ လာသောဗြဟ္မာမင်းကြီးကိုပင် ခရစ်ယာန် ဘာသာ၊ ပသီဘာသာတို့၌ “ထာဝရဘုရား” ခေါ်သည်။ ဟိန္ဒူ ပုဏ္ဏား ဘာသာ၌ကား “ဗြဟ္မာ” ဟူ၍ပင်ခေါ်သည်။

ထိုဗြဟ္မာမင်းကြီးသည် နတ်၊ သိကြားကဲ့သို့ထင်ရှား ရှိပေ သောကြောင့် နတ်၊ သိကြားရှိသည်ကို ယုံကြည်အပ်သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှိ၏ဟူသည်ကို ယုံကြည်သင့်၏ဟု ဦးစောလှဖြူ ဆိုပေသည်။

ဒသမရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

-----*-----

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

- ၁၁။ (က) ခရစ်ယာန် ဘာသာ၌ မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှား ရှိ၍ “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ဟုကျမ်းဂန်လာ သည်နှင့်အညီ-ဘုရားထံ ခိုမှီး ကိုးကွယ်ကြ၏။ ခိုမှီးကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ဘုရားရှိသည်ဟု ဆိုခြင်း ညီ၍ မှန်သည်ဟု သိသင့်၏။
- (ခ) ဗုဒ္ဓဘာသာက ယခုဘုရားမရှိဟုဆို၍ ရှိခိုး ပူဇော် ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့်မညီ၊ မှားပြီဟု-သိ သင့်၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤစကား၌-

မိခင်ဧရာဝတီ

“ထာဝရဘုရားထင်ရှားရှိသည်”ဟူသော စကားမှာ။

။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ စာအုပ်ငယ်များက အဆိုနှင့်သာ ပြောရသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် စာ၍ကြည့်သော် ကျမ်းဂန်အနေချင်းသည် အနန္တက္ခာကြသည်။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာကျမ်းဂန်ကြီးသည် မဟာသမုဒြာလေးစင်း၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်၊ မြစ်ငယ်ငါးရာ၊ တိုင်းကြီးခုနစ်တိုင်းနှင့် အလား တူသည်။ ခရစ်ယန်ဘာသာ စာအုပ်ငယ်များသည် နွားခွါရာခွက်ရေမျှသာ ဖြစ်ချေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာသည်။ ။ရွှေ၊ ငွေ၊ ပုလဲ၊ ပတ္တမြားစသော ရတနာဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်သော မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးနှင့် အလားတူသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဗုဒ္ဓဘာသာကို ကောင်းကောင်း တတ်ကျွမ်းကုန်သော အရှင်တို့သည် အနှစ်သာရနှင့် ပြည့်စုံသော များစွာသော ကျမ်းဂန်တွေ ထွန်းကားသည်။

ခရစ်ယာန် ဘာသာသည်။ ။မြေအတိပြည့်သော တောင်ပို့ပျက်၊ တောင်ပို့ဟောင်းငယ် နှင့်တူပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကောင်းကောင်းတတ်ကျွမ်းသည် ဆိုသော သူတို့သော်မှလည်း မဖြစ်စလောက် ရောက်တတ်ရာရာ စာငယ်ဘုတ်အုပ် နှစ်နှစ်ဖွဲ့ဖွဲ့သာ အနိုင်ထုတ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်-

- ၁။ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကောင်းကောင်း တတ်သည်ဟု ဆရာတစ်ယောက်လုပ်သော သူတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို အတော်အလျော်

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၃၇

တတ်သော သူနှင့်တွေ့၍ ဘာသာစကား ပြောဆိုကြလျှင် အရေလယ်အောင် မပြောနိုင် ကြကုန်။

၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုတတ်ကျွမ်း၍ နေရာကျ မေး တတ်သောသူ ရှိရာသို့ တစ်ခေါက်ပြင် နှစ် ခေါက်မလာဝံ့ရှာကြကုန်။

၃။ ကောင်းကောင်း မေးနိုင်သောသူနှင့် တွေ့ရ မည်ကို အလွန်ကြောက်ရှာကြကုန်သည်။

၄။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို အကျွမ်းအကျင့်နည်းပါးလှ၍ အဆစ်အပိုင်းကို မသိသေးသော လူပြိန်းတို့ရှိ ရာသို့သာ လာဝံ့ရှာကြကုန်သည်။

၅။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကောင်းကောင်း တတ်ကျွမ်း သည်ဖြစ်၍ အဆစ်အပိုင်းကို သိပြီးသော သူတစ်ယောက်သည်ကား ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကို အကုန်တတ်ကျွမ်းသူ တစ်ထောင်ကို အမှု မထား။

[ဤကား ယခုလောကတွင် မြင်ရသောအခြေအနေချင်း ကွာလှမ်းပုံတည်း။]

ထို့ကြောင့်-

ဦးစောလှဖြူသည်။ ။ ရေပြည့်သော နွားခွါရာခွက်ငယ် များနှင့်လည်းကောင်း၊ မြေအတိပြည့်သော ခြံတောင်ပို့ပျက် ငယ်နှင့်လည်းကောင်း အလွန်တူလှစွာသော ခရစ်ယာန်စာအုပ်

မိခင်ဧရာဝတီ

ငယ်များကိုသာ အမြင်မျက်စိရှိ၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော မဟာသမုဒြာ စသည်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ရတနာဆယ်ပါးအတိပြည့်သော မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးတွေနှင့်လည်းကောင်း အလွန်တူလှစွာသော ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းကြီးတွေကို အမြင်မျက်စိ မရှိရွာသောကြောင့် အယူမှောက်မှား၍-

- ၁။ သရဏဂုံသုံးပါးဟူ၍ အစ-အန ပြစရာ ယခု လည်းမရှိ၊ ရှေးကလည်း မရှိစဘူး။ နောင်လည်း ရှိ မည်မဟုတ်သော ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ သရဏဂုံသုံးပါး ထင်ရှားရှိသည် ဟုဆိုမှားခြင်း၊
- ၂။ သရဏဂုံသုံးပါး မျက်မြင်ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် အနှံ့အပြား ထင်ရှားရှိပါသော ဗုဒ္ဓဘာသာကြီး မှာ သရဏဂုံသုံးပါး အစေ့အစုံမရှိဟု ဆိုမှား ခြင်းများသည်-

ဘုရားအလောင်းတော် မဟောသဓဇာတ်၌။ ။ ပဲဝက် မျှသော ဥစ္စာ၊ လည်ပင်း၌ရှိသော ပုတ်သင်ငယ်သည် မိခိလာပြည် ကြီးရှင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးကို ငါ့လောက်ဥစ္စာမရှိဟု ဆိုမှား သည်နှင့် မခြားနား ဖြစ်ချေသည်။

- ၁။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌ ဘုရားထင်ရှား ရှိသည် သာဆို၍ ဘုရားရှိကြောင်းကို အစွန်းအစ သက်သေပြစရာ တစ်ခုမျှမရှိ။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၃၉

၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ရူပကာယ ကိုယ်တော် တစ်စိတ်နှင့် ဓမ္မကာယကိုယ်တော်မြတ် ထင်ရှားရှိကြောင်းကို ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် မျက်မြင်သက်သေ အစွန်းအစ ပေါများလှပါ၏။

[ဦးစောလှဖြူ အမြင်မျက်စိမရှိ၍ မမြင်ပါသည်။]

ထို့ကြောင့်---

ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ။ ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူသော သရဏဂုံသုံးပါး ယခုမျက်မြင် ထင်ရှားရှိသည်နှင့် ရှိခိုးပူဇော်ကိုးကွယ်ခြင်းသည် ညီညွတ်လှ၏။

ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ။ ။ ဘုရားလည်းပြုစရာ အစအနမရှိ၊ တရားလည်းပြုစရာ အစအနမရှိ၊ သံဃာလည်းပြုစရာ အစအန မရှိသည်ဖြစ်၍ မှီခိုကိုးကွယ်ကြသော အမှုသည် ဤရေသဖန်းပင်ကြီးသည် ပွင့်လိမ့်မည်၊ ရေသဖန်းပွင့် တစ်ပွင့်လျှင် ခဲတစ်ပိဿာကို ရွှေဖြစ်စေနိုင်၏ဟု လူလိမ့်တစ်ယောက်က စာရေး၍ချထားသည်ကိုမြင်၍ ရွှေသူဌေးလုပ်ရအောင် ရေသဖန်းပင်ကို ပွင့်နိုးနိုး ကိုးကွယ် စောင့်ရှောက်၍နေသော သူတို့၏ အမှုနှင့်မခြား ဖြစ်ချေသည်၊ ရေသဖန်းပင်တို့သည် ပွင့်ရိုးမရှိကုန်။

[ဧကာဒသမ ရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။]

ရွှေချိန်နှင့် အဆို

၁၂။ (က) ဂေါတမရှိသည့်အခါမှခို၍မလုံ၊ ငါမတတ်နိုင်၊
 ငါသော်မှ သေရဦးမည်ဖြစ်၍ “သဗ္ဗေသတ္တာ
 ကမ္မဿကာ” ဟုဆို၏။ ဘုရားမရှိဟု ယူသော
 ကြောင့်တစ်ချက်၊ ဘုရားမတတ်နိုင်၊ ဝဋ်ဆိုက်
 ၍ သေရသေးသည်ဟု ယူသောကြောင့်
 တစ်ချက် ဤအချက်နှစ်ချက် အကြောင်း
 ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ဘုရားကို ကိုးကွယ်
 ဆုတောင်း ဝတ်ပြုရန် မလို။

(ခ) ခရစ်ယာန်ဘာသာက ဘုရားမရှိခဲ့သော်
 သတ္တဝါတို့သည် အနတ္တ သက်သက်ဖြစ်၍
 တစ်စုံတစ်ခုကို မိမိစွမ်းအားဖြင့် မတတ်နိုင်ဟု
 အယူရှိ၍ ဘုရားကို ရှိခိုးဆည်းကပ် ကိုး
 ကွယ်ကြ၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

“ဂေါတမဘုရားရှိသည့်အခါမှ ခို၍မလုံ” ဟူသော
 စကား၌---

၁။ ခို၍လုံသည့် အမှုအပြစ်လည်းရှိသည်။

၂။ မလုံသည့် အမှုအပြစ်လည်းရှိသည်။

ခို၍လုံသည့် အမှုအပြစ်ဟူသည်ကား။ ။ မသိသော အပြစ်၊ မတတ်သောအပြစ်၊ မလိမ္မာသောအပြစ်၊ မိုက်မဲသော အပြစ်၊ မှားယွင်းတတ်သောအပြစ်၊ ကြမ်းတမ်းယုတ်မာသော အပြစ်၊ နောက်နောက် ၁၀တို့၌ ကာလအရှည် အပါလင်္ဂရဲ၌ ခံရတတ်သောအပြစ်၊ ဤအပြစ်မျိုးသည် ဘုရားကိုဆည်းကပ် ကိုးကွယ်၍ ဘုရားဟောသော တရားကို နေရာကျ ကျင့်သောသူ တို့အား ထိုနေ့ကစ၍ မနှိပ်စက်နိုင်ပြီ၊ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ၏။ ထိုမသိတတ်သောအပြစ်၊ မလိမ္မာတတ်သောအပြစ်၊ မိုက်မဲ မှောက်မှားတတ်သောအပြစ်များကို ဘုရားမှသာ ကယ်နိုင်၏။

ကယ်နိုင်သည်ဆိုသည်မှာ။ ။ အမှန်ကို နေရာကျ သိအောင် ဟော၍ ပေးနိုင်သည်။ လိမ္မာအောင်၊ မမှောက် မမှား ရအောင် ဟော၍ ပေးနိုင်သည်။ ဘုရားမှတစ်ပါး ကောင်း ကောင်းကြီးလိမ္မာအောင် ဟော၍ ပေးနိုင်သောသူ တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှမရှိ၊ အမိုက်ဘေးမှ လွတ်ကင်းလိုလျှင် ဘုရားကို ခိုမှလုံသည်။

[အမိုက်ဘေးကင်းလွတ်၍ အလိမ္မာကို ရခြင်းသည် ဘယ်လောက်အဖိုးတန်သည်ဟု ဦးစောလှဖြူ မြင်၏လော။]

မေး။ ။ လူတစ်ယောက်သည် ပစ္စည်းဥစ္စာအလွန်မဲ့၍ အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အလိမ္မာမရှိ၍ အလွန်လည်းမိုက်မဲ၏။ ထိုသူကို တစ်ဦးသောသူက ရွှေတစ်ကုဋေ၊ ငွေတစ်ကုဋေပေး၍ ဆင်းရဲ ပျောက်အောင် ကယ်မ-ပေ၏။ အမိုက်ကိုကား ပျောက်အောင် မတတ်နိုင်။

တစ်ဦးသောသူက အမိုက်အမဲကို ပျောက်အောင် ဟော ပြော၍ အလိမ္မာကို ကောင်းကောင်းပေးပေ၏။ ဥစ္စာ ပစ္စည်း ကိုကား မပေးနိုင်၊ ထို လူနှစ်ယောက်မှာ ဘယ်သူသာ၍ ကျေး ဇူးကြီးသနည်း။

ဖြေ။ ။ အလိမ္မာကို ပေးပေသောသူ၏ ကျေးဇူးသာ ကြီးပါသည်။ အလိမ္မာကိုရလျှင် ဥစ္စာပစ္စည်းလည်း တည်ထွန်း၍ လာတော့မည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကိုသာ များများကြီးပေး၍ အမိုက်မပျောက်လျှင် ထိုဥစ္စာတို့သည် မိုက်၍ ကုန်ဦးမည်။ ဆင်းရဲ မြဲဆင်းရဲဦးမည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေတစ်ကုဋေ၊ ငွေတစ်ကုဋေထက် အလိမ္မာ ကြီးတစ်ခု သာ၍ အဖိုးတန်သည်၊ သာ၍မြတ်သည်ဟု သိသာပါ သည်။

ထိုအလိမ္မာကြီးကိုမူကား။ ။ ဘုရားသာ ဟော၍ ပေးနိုင်ပါသည်။ အလိမ္မာကြီးတစ်ခုလုံးရလျှင် အပါယ်ငရဲမှလည်း လွတ်အောင် ကြံနိုင်ပါသည်။ လူဆင်းရဲ မဖြစ်ရအောင်လည်း ကြံနိုင်ပါသည်။ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာ့ချမ်းသာ ကိုလည်း ရအောင် ကြံနိုင်ပါသည်။ အကျွတ်တရားကိုလည်း ယူနိုင်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော သုခဘုံသို့လည်း ရောက် နိုင်ပါသည်။

[ဤကား ဘုရားကိုခို၍လုံသော အမှုအဖြစ်တွေတည်း။]

ဘုရားကို ခိုသော်လည်း မလုံသော အမှုကား။ ။
ဘုရားကို မခိုရသေးသောကြောင့် မလိမ္မာနိုင်သည်ဖြစ်၍ ရှေးရှေး
ကမ္ဘာက ရှေးရှေးဘဝတို့က အမိုက်တရားတွေကို များစွာ
လက်လွန်ခဲ့ပြီးသော သူတို့အား တစ်ခုတစ်ခုသော အမိုက်
တရားက အကျိုးပေးချိန်ရောက်၍ မိမိမိုက်ခဲ့သော အပြစ်အား
လျော်စွာ မကောင်းကျိုးကို ခံနေရသောသူတို့ကို ဘုရား
မကယ်နိုင်၊ ခို၍မလုံ။

ခို၍မလုံ ဆိုသော်လည်း။ ။ အနည်းငယ်သော
အပြစ်မှန်လျှင် ခို၍လုံပါသေး၏။ ရှေးကမိုက်ချက် အားကြီး
လှသော အပြစ်မှန်လျှင် ခို၍မလုံ၊ ဘုရားကိုဖက်၍ နေသော်လည်း
မပျောက်၊ ရှေးရှေးက အမိုက်လက်လွန် အားကြီးလှ၍ အပါယ်
ငရဲ၌ခံ၍ နေရသောသူကို ဘုရား မတတ်နိုင်။

[ငါတို့ဘုရားသာ မတတ်နိုင်သည်မဟုတ်၊
ထာဝရဘုရားလည်း မတတ်နိုင်၊ မကယ်နိုင်။]

“အကျွတ်တရားကိုရ၍ လက်လွန်ခဲ့သောအပြစ်ကို ဝန်ချ၍
တောင်းပန်လာလျှင် ထာဝရဘုရားက ချမ်းသာခွင့်ပေးနိုင်၏”
ဟူသော စကားသည်-

လားလားမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်သူ အကန်း
တွေ၊ အကျိုးတွေ၊ အနူတွေ၊ အရွဲတွေ၊ အမွဲအတိတွေ၊ မင်းပြစ်
မင်းဒဏ် ခံနေရသောသူတွေ အထောင်မက များသည်ကိုမြင်၍
ထိုစကား မဟုတ်ကြောင်းကို သိသာလှပါသည်။

F 102B

ရှေးရှေးက အမိုက်လက်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း။

။ ထိုအမိုက်မှုတို့ အကျိုးပေးချိန် မရောက်သေးမီ ဘုရားကို အခိုဦး၍ ဘုရားစကားကို ကောင်းကောင်းကြီး နားမထောင် နိုင်လျှင် လုံးလုံးပျောက်အောင် ဘုရား မတတ်နိုင်။

(က) ၁။ ရှေးရှေးသော ဘဝတို့ကလက်လွန်ခဲ့သော မိုက်ပြစ်တွေ အားကြီးလှသောသူ၊

၂။ ဘုရားကို အခိုနောက်ကျသောသူ၊

၃။ ခိုရုံသာခို၍ ဘုရားစကားတော်ကို ကောင်းကောင်းကြီး နားမထောင်နိုင်သော သူတို့ကို လည်း ငါဘုရားမတတ်နိုင်ဟု ဟောတော်မူပေသည်။

(ခ) ၂။ အသင်္ခတဓာတ်ခေါ်သော ဓာတ်နု၊ ဓာတ်မြတ်သို့ မကူးနိုင်သေး၍ ခန္ဓာ၊ နာမ်ဝိညာဉ်ဟူသော ဓာတ်ကြမ်း၊ ဓာတ်သုဉ်း၊ ဓာတ်သွံ၊ ဓာတ်ခွဲတွေနှင့် ဖြစ်နေရသေးသော သတ္တဝါတို့ကို လည်း မနာရအောင်၊ မအိုရအောင်၊ မသေရအောင် ငါမတတ်နိုင်ဟု ဟောတော်မူပေသည်။ မှန်ပါ၏-

(ဂ) ၃။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်မှာလည်း သတ္တဝါအများကို လိမ္မာဖို့ရာ ပိဋကတ်သုံးပုံကို စေ့စုံအောင် ဟော၍မပြီးသေးသောကြောင့် ဓာတ်မပြောင်းသာသေးမီဖြစ်၍ ငါသော်မှ သေရဦး

မည်ဟု ဟောတော်မူပေသည်။
[ဓာတ်ပြောင်း၍ သုခဘုံတည်မိသည့်နောက် အိုသည်၊ နာသည်၊
သေသည်ဟူ၍ မရှိပြီ၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်ပါတော့သည်။]

ငါတို့ဗုဒ္ဓဘာသာ၌။ ။ ခန္ဓာတော်၊ ဝိညာဉ်တော်ဆိုသော
ဓာတ်များသည် ဓာတ်ကျမ်း၊ ဓာတ်သွံတွေ ဖြစ်သည်။ မအို၊ မသေ
အမြဲနေသော ထာဝရဓာတ်မျိုး မဟုတ်။ အတုမရှိမြတ်သော
အနှစ်သာရဖြစ်သော အသင်္ခတဓာတ် တစ်ခုသာလျှင် မအို၊
မသေ အမြဲနေသော ထာဝရဓာတ် ဖြစ်သည်။

[ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့ ထိုဓာတ်ကို ရှိမှန်းမသိကြ။]

“ယခုဘုရားမရှိပြီဟု ယူသောကြောင့် မရှိသောဘုရားကို
ကိုးကွယ်ဆုတောင်းဝတ်ပြုရန် မလို” ဟူသော စကားမှာ-
အဘယ်ကြောင့် မလိုဘဲရှိရအံ့နည်း။

ငါတို့ဘုရားသည်။ ။ သုခဘုံသို့မပြောင်းမီ ပိဋကတ်
သုံးပုံကို ဟောကြား၍ ငါတို့ကို အလိမ္မာပေးခဲ့သော ကျေးဇူးတော်
ပိဋကတ်သုံးပုံ ထင်ရှားထားခဲ့ပေ၍ မိမိလုံ့လရှိသလောက်
ယခုလည်း လိမ္မာကြရပေသည်။ နောင်လည်း လိမ္မာကြလိမ့်ဦးမည်။
ဘယ်အခါမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ငါတို့အပေါ်၌ ကျေးဇူးတော်မြတ်
မကွာပါတကား။

၁။ သို့-ကျေးဇူးတော် အနန္တကြီးရင်ဖြစ်ပေ၍
ကိုးကွယ် ဆုတောင်းဝတ်ပြုကြသည်ကို ဦး
စောလှဖြူက အမှား ဆိုမည်လား။

၂။ ဘုရား ကျေးဇူးတော်မြတ်ကြီးကို မဆိုထားဘိဦး၊ ဤလောက၌ ခံရပေသော ဆရာသမား၊ မိဘဂုဏ် ကျေးဇူးများကိုပင် ထိုသူတို့မရှိသော်လည်း မမေ့ကောင်း၊ မမေ့ထိုက်ဟူ သော သူတော်ကောင်းတရားကြီးတစ်ပါးသည် လူမျိုးတိုင်းမှာပင် ရှိကြသည်ကို ဦးစောလှဖြူ မသိရှာသလား။

၃။ လူရိုင်း၊ သူရိုင်းတို့မှာပင် သည်တရားရှိပါသည်၊ ဦးစောလှဖြူသည် သူရိုင်း၊ သူရိုင်းထက်ပင် ရိုင်းသေးသလား။

[ငါတို့လိမ္မာဖို့ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဟောနိုင်အောင် ငါတို့အတွက် သက်သက်နှင့် ပါရမီဖြည့်တော်မူရ၍ ၄-သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အပန်းခံတော်မူသော ဘုရား ကျေးဇူးတော်မြတ်ကို ရှေး၌ဆိုခဲ့ပြီ။]

“ဝဋ်ဆိုက်သေရဦးမည်” ဟူသောစကားမှာ။ ။ ဘုရားတို့ မည်သည် ဝဋ်ဆိုက်သေရသည်ဟူ၍ မရှိ၊ ဦးစောလှဖြူ မသိ၍ ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်လူတို့သည်။ ။ သူတို့ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်၊ မမ၊နိုင်၊ မကယ်နိုင်သော အရာတွေများစွာ ရှိသည်ကို မသိရှာကြ၍ သူတို့ဘုရားကို ကိုးကွယ်လျှင်ပင် အပြစ်ခပ်သိမ်း အကုန်ငြိမ်းသည်ဟု အယူမှောက်မှားသဖြင့် တရားကို များစွာမကျင့်ကြပဲ ဘုရားကိုသာ အားကိုး၍ ရှိခိုးဆည်းကပ်

ကိုးကွယ်ကြခြင်းသည် သူတို့ဘုရားကိုကပင် တရားကို စေ့စေ့စုံစုံ မဟောတတ်ရှာ၍ ငါ့ကို ကိုးကွယ်လျှင် အပြစ်ခပ်သိမ်း အကုန် ငြိမ်း၏ဟု အပြီးစလွယ် လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ထားခဲ့သော တရားနှင့် ညီကြပေ၏။

[ထာဝရဘုရား မကယ်နိုင်သော အပြစ်တွေကို ရှေး၌ပြဆိုခဲ့ပြီ။]
ခွါဒသမရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

၁၃။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ဘုရားမရှိဘဲလျက် မိမိကိုယ်ကျင့် တရားကို ကျင့်လျှင်ပင်ဖြစ်နိုင်၏-ဆို၍ ဘုရားကို အားမကိုး၊ ဘုရားကို မခိုမှီးရာ ကျ၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤစကား၌---

မိမိကိုယ်ကျင့်တရားကို မိမိကျင့်မှ ဖြစ်နိုင်သည် မှန်ပါ၏။

မိမိကိုယ်ကျင့်တရားကိုမူကား---

၁။ ဘုရားက ဟော၍ပေးမှ နေရာကျ ကျင့်တတ် သည်။ ကျင့်တတ်အောင် ဟော၍ထားခဲ့ပေသော ကျေးဇူးတော်တွေသည် အနန္တရှိပေသည်ဖြစ်၍ ဘုရားကို အားလည်းကိုးရသည်။ ခိုလည်း ခိုမှီးရ သည်။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

၂။ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်မြတ်ကို သိ၍-
 ယုံကြည်၍ အားကိုးခြင်း၊ ကိုးကွယ်ခြင်း၊ ဝတ်ပြု
 ခြင်း၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းများသည်လည်း မိမိကိုယ်
 ကျင့်တရားတွေပင် ဖြစ်သည်။
 [ဦးစောလှဖြူ ဆိုခွင့်မရှိ]
 တေရသမဂ္ဂေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

၁၄။ ဘုရားမရှိဘဲဖြစ်နိုင်လျှင်။ လ ။ သွန်သင်ရာကျ၏။
 ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤစကား၌---

၁။ အတုမရှိသော ကျေးဇူးရှင်ကြီးဖြစ်သော ဘုရားကို
 ကြည်ညိုစိတ်နှင့် မ-ပါ၊ ကယ်-ပါ၊ ဆုပေးတော်
 မူပါဟု တောင့်တခြင်းများသည်လည်း ကိုယ်
 ကျင့်တရားတွေပင်ဖြစ်သည်။

၂။ ဘုရားတည်းဟူသောအာရုံကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ
 အာရုံခံခြင်းဖြစ်၍ ယခုအနီးအနား၌ ဘုရားမရှိ
 သော်လည်း ရှိသလောက်ပြု၍ အာရုံခံနိုင်သော
 သူဖြစ်ပေ၍ အလွန်ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ကျင့်
 တရားကို အားထုတ်သောသူ ဖြစ်ပေသည်။
 [ဘုရား အပိုအလကားဟု ဆိုခွင့်မရှိပေ။]

မိခင်ဧရာဝတီ

ဘုရားကို ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုသည်။ ။ ကိုယ်ကျင့်
တရားကောင်းကြီး တစ်ခုပင်ဖြစ်၍ ဤကိုယ်ကျင့် တရားသည်
လည်း လိုပတ်အကျိုးကို ပေးနိုင်ပါ၏။

စုဒ္ဓသမ ရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

၁၅။ လူတို့သည် အနတ္တဖြစ်၍ ။ လ ။ လျော်ကန်
သင့်မြတ်၏။

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤစကားမှာ သတ္တဝါတို့သည် အနတ္တပင်ဖြစ်သော်လည်း-

- ၁။ ဘုရားဟောသော တရားကို ငါသိအောင်၊
လိမ္မာအောင် အားထုတ်မည်။
- ၂။ သိတိုင်း ကျင့်နိုင်အောင် ငါကျင့်မည်။
- ၃။ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော အကျင့်ကိုလည်း
ငါကျင့်နိုင်အောင် ကျင့်မည်ဟု မိမိအားကို
လည်း မိမိကိုးရမည်။ ဘုရားကိုလည်း အားကိုး
ရမည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့မှာ။ ။ ဘုရားတရားကို
သိအောင်၊ လိမ္မာအောင်၊ ကျင့်နိုင်အောင်ဟူသော မိမိအားကို
ပယ်ထား၍ ဘုရားကိုသာ သက်သက်အားကိုးခြင်းသည်

မိခင်ဧရာဝတီ

R.T.T. ၂၄

အပြစ်ခပ်သိမ်းကုန်ငြိမ်းအောင် ကယ်နိုင်သောဘုရား မဟုတ်၍ မသင့်။

“အနန္တတန်ခိုးတော်ရှိတော်မူသောကြောင့် ဘုရားမတတ် နိုင်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမရှိ၍ မိမိ၌ ဘေး ဥပါဒ်ရောက် သည့်အခါ ကယ်-ပါ၊ မ-ပါဟု ဆုတောင်းကြခြင်းသည် လျော်ကန် သင့်မြတ်၏” ဟူသောစကား၌-

ဘေးဥပါဒ်ရောက်သည့်အခါ ကယ်-ပါ၊ မ-ပါဆိုလျှင် ခဏ ချက်ချင်း ဘေးဥပါဒ်ပျောက်ငြိမ်းပေလျှင် လျော်ကန်သင့်မြတ် ပေ၏။ ကယ်-ပါ၊ မ-ပါဆိုကာမျှနှင့် ခဏချက်ချင်း ပျောက်ငြိမ်း သည်ကို တစ်ယောက်မျှမမြင်ဘူး၊ မကြားဘူးရ၊ မပျောက်ငြိမ်း နိုင်၍ ဆေးရုံတော်တွေ-ဆရာဝန်တွေနှင့် တကဲကဲနေရသူ၊ မပျောက်နိုင်ဘဲ သေ၍ သွားသူတို့ကိုမူကား မြင်ဘူးလှပါပြီ။

[ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမရှိဟု ယုံကြည်၍ အားကိုးကြခြင်းသည် အမှားစင်စစ်ဖြစ်၏။]

“တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ဆောင်သည့်အခါလည်း ဆုပေး တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည်” ဟူသော စကား၌-

၁။ ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်သောအရာ တစ်စုံ တစ်ခု မရှိသည်မှန်လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာကဲ့သို့ အဘယ့်ကြောင့် တရားတော်အတိုင်း ကျင့် ဆောင်သည်ဟု ရှိပြန်သနည်း။ မကျင့်ဘဲနှင့် ပင် ဆုသာတောင်း၍ နေပါတော့လော။

- ၂။ တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ဆောင်သူကိုမှ ဆုပေးနိုင်သည်။ မကျင့်ဆောင်သူကိုမူကား ဆုမပေးပိုင်သလော၊ မပေးနိုင်လျှင် ငါတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဘာထူးသေးသနည်း။ ကိုယ် ကျင့်တရားကိုလည်း တစ်ဖက်အားကိုး ရေးသး သည်မဟုတ်လော။
- ၃။ ငါတို့ဘုရားလည်း သုခဘုံမှာ ထာဝရအမြဲ တည်နေတော်မူသည်။ ထာဝရဘုရား သုခ ဘုံမှာ ထာဝရ အမြဲနေသည်။ ငါတို့ဘုရား လည်း တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ဆောင်သော သူကိုသာ ကယ်နိုင်၊ ဆုပေးနိုင်သည်။ ထာဝရ ဘုရားလည်းတရားတော်အတိုင်း ကျင့်ဆောင် သောသူကိုသာ ကယ်နိုင်၊ ဆုပေးနိုင်သည်။ ဘာထူးသေးသနည်း။
- ၄။ ငါတို့ဘုရားမှာ ခန္ဓာတော်၊ ဝိညာဉ်တော် ဟူသော ဓာတ်ကြမ်းကြီးတွေကို စွန့်ပစ်ပြီးလျှင် အသင်္ခတဓာတ်ဟူသော အတုမရှိသော နာမ်ဓာတ်တော်နှင့် စံနေသည်။ ထာဝရဘုရား မှာ ခန္ဓာတော်၊ ဝိညာဉ်တော်ဟူသော ဓာတ် ကြမ်းကြီးတွေနှင့် နေရသည်။ သည်မျှသာ ထူးကြသည် မဟုတ်လော။

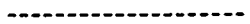
၁၅၂ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ငါတို့ဗုဒ္ဓဘာသာ၌။ ။ ခန္ဓာတော်၊ ဝိညာဉ်တော်ဟူသော ဓာတ်ကြမ်းကြီးတွေကို မစွန့်ဘဲ သုခဘုံတစ်မျိုး၌နေသော သူများကို “ဗြဟ္မာ” ဟူ၍သာ ခေါ်သည်။ “ဘုရားရဟန္တာ” မခေါ်။ ခန္ဓာတော်၊ ဝိညာဉ်တော်ဟူသော ဓာတ်ကြမ်းကြီး၊ ဓာတ်ဖြုန်း တွေကို အကုန်လဲ၍ အတုမရှိ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော အသင်္ခတဟူသော ထာဝရဓာတ်သို့ ကူးပြောင်းနေသော သူများ ကိုသာ “ဘုရားရဟန္တာ” ခေါ်သည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌။ ။ ထာဝရဓာတ်ကို ကူးပြောင်း ရန်ကို မဆိုထားလင့်၊ ဗြဟ္မာဘုံသို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ပင် သက်သက် မရှိ။

ငါတို့ဗုဒ္ဓဘာသာမှာသာ။ ။ သူတို့ထာဝရဘုရား ခေါ်သော ဗြဟ္မာဘုံသို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်တို့ထက် အဆအသင်္ချေမက မြတ်ထွတ်လှသော ထာဝရဓာတ်အစစ်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်တို့သည် အထင်အရှား များစွာ ရှိသတည်း။

ပန္နရသမရွေချိန်ခွင်အဆို ခွင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ရွှေချိန်ခွင် အဆို

၁၆။ ဗုဒ္ဓဘာသာကလည်း ဘုရား၌ အနန္တတန်ခိုးတော်၊ အနန္တကရုဏာတော်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ။ လ ။ အဘယ်သူကို မှီခိုကိုးကွယ်ရမည်နည်း။

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၅၃

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤစကားမှာ။ ။ ဦးစောလှဖြူသည်---

- ၁။ တန်ခိုးတော်နှင့် တတ်နိုင်ကောင်းသော အရာ၊
မတတ်နိုင်ကောင်းသော အရာ၊
- ၂။ ကရုဏာတော်နှင့် ကယ်နိုင်ကောင်းသောအရာ၊
မကယ်နိုင်ကောင်းသော အရာများကို ခွဲခြမ်း၍
သိနိုင်သော ဉာဏ်မရှိရာ၍ အထပ်ထပ် အလည်
လည် မြည်တွန် တောက်တီးခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

[ရှေး၌ပင် ပြီးပြေပြီဖြစ်၍ အသစ်ဖြေဆိုဖွယ် မရှိတော့ပြီ။]

သို့သော်လည်း ဤစကား၌---

- ၁။ အနန္တကရုဏာရှိတော်မူသော ဘုရားကို
ကရုဏာ မရှိဟုဆိုရာကျသည် ဟူသော စကား
တစ်ချက်၊
- ၂။ ဘုရားကို ပုတ်ခတ်ရာကျသည် ဟူသော စကား
တစ်ချက်၊
- ၃။ ဘုရားသည် အပိုဖြစ်သည်ဟူသော စကား
တစ်ချက်၊
- ၄။ တရားတော်ကိုလည်း ပုတ်ခတ်ရာကျသည်
ဟူသော စကားတစ်ချက်၊
- ၅။ ငရဲမှလွတ်ကင်းနိုင်ရာ မရှိဟူသော စကား
တစ်ချက်၊

မိခင်ဧရာဝတီ

ဤသို့အချက်များစွာ အပြစ်တင်၍ အလှိုင်းတကြီးဆိုလေသည်မှာ---

- ၁။ ဘုရားတို့၏အနန္တကရုဏာတော်နှင့် ကယ်နိုင်ကောင်းသော အရာလည်း ရှိသည်။
- ၂။ မကယ်နိုင်ကောင်းသော အရာလည်း ရှိသည်။
- ၃။ အနန္တတန်ခိုးတော်နှင့် တတ်နိုင်ကောင်းသော အရာ လည်းရှိသည်။
- ၄။ မတတ်နိုင်ကောင်းသော အရာလည်း ရှိသည် များကို ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့ ခွဲခြမ်း၍ မသိရှာကြ၍ ဆိုမိရှာကြလေသည်။

[အနန္တကရုဏာတော်, အနန္တတန်ခိုးတော်များနှင့် မ,နိုင်ကောင်းသောအရာ, မမ,နိုင်ကောင်းသောအရာများကို ဈေး၌ခွဲခြမ်း၍ ပြခဲ့ပါပြီ။]

“ထာဝရဘုရားသခင်သည် မတတ်နိုင်သောအရာ တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိ” ဟု- ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့ ယုံကြည်ကြခြင်းသည် မယုံတန်သည်ကို ယုံကြည်မိ၍ သူ့ကျွန်ဖြစ်ရသောသူနှင့် တူလှလေ၏။

တူပုံကား။ ။ လူလိမ်တစ်ယောက်သည် သူငယ်လေးယောက်ကိုမြင်၍ တစ်သက်လုံးကျွန်အနေနှင့် စေခိုင်းရအောင် ကြံဖန်၍ တစ်ခုသော သစ်ပင်၏အခေါင်း၌ စာရေး၍ ထားပြီးသော် သူငယ်လေးယောက်ကို ဆို၏။ ငါ့မိငါ့ဘသည် ဤရွာဝယ် ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးဖြစ်သည်။

ထိုအခါ သင်တို့ကို အပေါင်ပြု၍ သင်တို့မိဘတို့သည် ငွေတစ်သိန်းယူဖူးသည်၊ ငွေတစ်သိန်းရင် ပေးကြ၊ ငါ့ကျွန်ရင် လုပ်ကြဟု ဆို၏။

သက်သေပြဆိုသော်။ ။ သစ်ပင်စောင့်နတ်သိသည်၊ သင်တို့ မယုံလျှင် သစ်ပင်ခေါင်းမှာ လက်နှင့်နှိုက်ကြ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်က စာရေး၍ ထွက်ဆိုလိမ့်မည်ဟု ဆို၏၊ သစ်ပင်ခေါင်းကို နှိုက်လေသော် စာကိုတွေ့မြင်၍ သူငယ်လေးယောက်တို့ ယုံကြသဖြင့် အသက်ထက်ဆုံး သူ့ကျွန်ခံရလေကုန်၏။

နှိုင်းယှဉ်ပြချက်

- ၁။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းခေါ်သော စာအုပ်ကို လုပ်ကြံရေးသားပေသော ပဌမဆရာသည် လူလိမ်နှင့်တူ၏။
- ၂။ အကယ်မဟုတ်သော ထာဝရဘုရားသည် သစ်ပင်စောင့်နတ်နှင့်တူ၏။
- ၃။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့သည် သူငယ်လေးယောက်နှင့်တူ၏။

“ဘုရားမရှိလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ တရားတော်အတိုင်း မကျင့်၊ မကောင်းမှုကို ပြုမိသောကြောင့် ဘေးရောက်သောအခါ ကယ်ပါဟု အဘယ်သူကို မှီခိုကိုးကွယ်ရပါအံ့နည်း” ဟူ၍ အပြစ်တင်ရာ၌လည်း--

ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်။ ။ ခန္ဓာ၊ နာမ်ဝိညာဉ်တော် ဟူသောဓာတ်ယုတ်၊ ဓာတ်ကြမ်းတွေကို စွန့်ပြီးလျှင် အသင်္ခတ ခေါ်သော အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော ဓာတ်ကောင်း၊ ဓာတ်မြတ်သို့ ကူးပြောင်း၍ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ တက်တော်မူပြီးလျှင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တမနိုင်သော နိဗ္ဗာန်ဘုံမှာ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းမရှိ၊ အမြစ်နေတော်မူသည်။ လောကသို့ တစ်ဖန် မပြန်လာတော့ပြီ။

ထို့ကြောင့်---

- ၁။ ဤလောကမှာ “ငါတို့ဘုရား မရှိပြီ” ဟူ၍လည်း ဆိုရပါ၏။
- ၂။ ဘုရားမရှိသော်လည်း ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်၏ အစိတ်ဖြစ်သော ဓာတ်တော်၊ မေ့တော်၊ ဒေသနာတော် ထင်ရှားရှိပေသောကြောင့် “ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားရှိသည်” ဟူ၍လည်း ဆိုရပါ၏။
- ၃။ ဒေသနာတော် ထင်ရှားရှိပေသောကြောင့် တရားတော်အတိုင်း ကျင့်လိုလျှင် ကျင့်နိုင်ကြပါ၏။

မကျင့်လို၍ မကျင့်လေဘဲ။ ။ မိုက်မဲသဖြင့် မကောင်းမှုကို ပြုမိသောကြောင့် ဘေးရောက်သောအခါမူကား ငါတို့ဘုရားလည်း မကယ်နိုင်၊ ထာဝရဘုရားလည်း မကယ်နိုင်၊ ပြုမိသော မကောင်းမှု ကြေကုန်အောင် ခံရမြဲ ဓမ္မတာပေတည်း။

မိခင်ဧရာဝတီ

လောကတိထွာ ဓမ္မတာကား

- ၁။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် လူတစ်ယောက်သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာကို မခံယူသော နိုင်ငံအတွင်း၌ နေ၍ ထိုနိုင်ငံရှင်မင်းကို ပုန်ကန် ပုန်စားပြုလေအံ့၊ ဘေးရောက်မည်၊ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ကယ်ပါ ဆိုသော် လွတ်ငြိမ်းပါမည်လော။
- ၂။ ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုခံယူသော နိုင်ငံအတွင်း၌ ဖြစ်ပေမူကား ထိုနိုင်ငံရှင်မင်းတို့သည် ယေရှုခရစ် ဆရာကြီးတို့ကို ရိုသေသောအားဖြင့် လွတ်ပေ ရာ၏။

[ထာဝရဘုရားကယ်၍လွတ်သည်မဟုတ်။]

“ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌ ဘုရားသခင်၊ ယေရှုခရစ်နှင့်၊ ဝိညာဉ်တော်တစ်ပါး၊ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကြောင့် အားကိုး မှီခိုရာရှိ၍ မှီခိုအားကိုးသည့်အတွက် အကျိုး ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား၌ အနန္တတန်ခိုးတော်၊ အနန္တကရုဏာ တော်ရှိသောကြောင့် ကယ်မ၊တတ်သည်ဟု စိတ်ချယုံကြည် သင့်ပေ၏” သောစကား၌---

- ၁။ “ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌ သရဏဂုံသုံးပါးပြည့်စုံသည်” ဆိုသော စကားမှာ- သရဏဂုံသုံးပါး ရှိကြောင်းကို ယုံကြည်လောက်သော မျက်မြင်သက်သေ မရှိ။

၂။ ငါတို့ဗုဒ္ဓဘာသာမှာသာ သရဏဂုံသုံးပါး ရှိကြောင်းကို ယုံကြည်လောက်သော မျက်မြင် သက်သေရှိသည်။

သောဠသမ ရွှေချိန်ခွင်အဆို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

**မြန်မာတမန်စာကြော်ငြာကို
ဆရာတော်ရှင်းလင်းချက်**

“ရန်ကုန်မြို့ ၁၂၆၅-ခု ဝါဆိုလ၊ နံပါတ်-၇” ဟူ၍ ပါရှိသော ခရစ်ယာန်မြန်မာတမန်စာ အဝေးသာသနာ၏အကြောင်း ၂-ဂဏန်းအချက်မှာ ထုတ်ဖော်ကြော်ငြာချက် ပါရှိသည်ကား---

၂။ (က) အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း၌ ဘုရားသခင်သည် အသရေထင်ရှားကျော်စောသော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လိမ္မာစွာ တန်ခိုးနှင့်စီမံသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လောကီပညာရှိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မင်းအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သူတို့ကိုလည်းကောင်း များစွာအသုံးပြုတော်မမူတတ်ပါ။

(ခ) လောကီအရာ၌ မိုက်မဲသောသူ၊ အားနည်းသောသူ၊ ဆင်းရဲလှသောသူ၊ စိတ်နှိမ်ချနူးညံ့သောသူ၊ ယုတ်ညံ့သောသူတို့ကို ရွေးကောက်ခန့်ထား၍ အသုံးပြုတော်မူ၏။

[ဟူ၍ ထုတ်ဖော်ကြော်ငြာချက်ရှိပေ၏။]

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၅၉

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤကမ္ဘာမြေပေါ်၌---

၁။ အသရေထင်ရှားကျော်စောသောသူ တစ်မျိုး၊

၂။ လိမ္မာစွာတန်ခိုးနှင့် စီမံသူတစ်မျိုး၊

၃။ လောကီပညာရှိတစ်မျိုး၊

၄။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဖြစ်သူတစ်မျိုး၊

ထာဝရဘုရားသခင် အသုံးမပြု၊ ပယ်ထားသူ လူလေးမျိုး
တစ်ရပ်။

၁။ မိုက်မဲသောသူ၊

၂။ အားနည်းသောသူ၊

၃။ ဆင်းရဲလှသောသူ၊

၄။ စိတ်နှိမ်ချနူးညံ့သောသူ၊

၅။ ယုတ်ညံ့သောသူ၊

ဤကမ္ဘာမြေပေါ်၌ ထာဝရ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်
ခန့်ထား၍ အသုံးပြုတော်မူသောသူ လူငါးမျိုးတစ်ရပ်။

[ခြားနား၍မှတ်ရမည်ဟု ထုတ်ဖော်ကြော်ငြာချက် ဖြစ်ပေသတည်း။]

သက်သေခံချက်နှင့် သတိပေးချက်

ဤထုတ်ဖော်ကြော်ငြာချက်ဖြင့် ဤသို့သောသက်သေကို
ခံပေ၏။

၁။ မာရီဟူသော သူ့ဆင်းရဲမမှပွေးဖွားသော ခရစ်
ဆရာကို သားတော်အရာနှင့် ရွေးကောက်ခန့်ထား

မိခင်ဧရာဝတီ

၍ အသုံးပြုတော်မူ၏။

၂။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းပေါင်း (၃၉) ဓမ္မသစ်ကျမ်းပေါင်း (၂၇)တို့ကို ပြုကြကုန်သော သူတို့ကိုလည်း ကျမ်းပြုအရာနှင့် ရွေးကောက်ခန့်ထား၍ အသုံးပြုတော်မူ၏။

၃။ ထိုမှတစ်ပါး--

(က) တမန်တော်အရာနှင့် အသုံးပြုသောသူ၊

(ခ) တရားဟောပရောဖက်အရာနှင့် အသုံးပြုသောသူ၊

(ဂ) သာသနာပြု ဆရာအရာနှင့် အသုံးပြုသောသူ၊

ဤအလုံးစုံသောသူတို့သည် မိုက်သောသူအစရှိသော ထာဝရဘုရား အသုံးပြုတော်မူသောသူ လူငါးမျိုးထဲကချည်း ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ကြော်ငြာ၍ သက်သေခံပေ၏။

ထာဝရဘုရား အသုံးမပြု ပယ်ထားသော အသရေ ထင်ရှားကျော်စောသောသူ အစရှိသော လူလေးမျိုးထဲကမဟုတ်ကြကုန်ဟု ထုတ်ဖော်ကြော်ငြာ၍ သက်သေခံပေ၏။

[ဤကား သက်သေခံချက်တည်း။]

၎င်းသက်သေခံမှုသည်။ ။ ယခု ဤနိုင်ငံပေါ်တွင် မျက်မြင် ဒိဋ္ဌနှင့်လည်း ညီညွတ်လှပေ၏။ ဤနိုင်ငံပေါ်တွင် မျက်မြင်ဒိဋ္ဌနှင့် ညီညွတ်လှသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသဖြင့်လည်း

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၆၁

အရပ်ရပ်ကမ္ဘာမြေပေါ်ရှိ နိုင်ငံတို့မှာလည်း ဤနည်းအတိုင်းဟု ယုံကြည်ထိုက်လှပေ၏။

“ထာဝရဘုရား အသုံးပြုတော်မူသောလူငါးမျိုး” တို့ကို ထုတ်ဖော်ကြော်ငြာ၍ ပြပေသဖြင့်-

၁။ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်ခန့်ထား၍ အသုံးပြု တော်မူကုန်သော ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ ကျမ်းစကား များကိုလည်းကောင်း၊

၂။ သာသနာပြု တရားဟောဆရာတို့၏ တရားစကား များကိုလည်းကောင်း၊ နာခံသူအများတို့သည် သတိကြီးကြီးထား၍ နာကြပါလေကုန်ဟူသော အချက်ကိုလည်း သတိပေးပေ၏။

[ဤကား သတိပေးချက်တည်း။]

[သက်သေခံချက်၊ သတိပေးချက်အတိုင်း ရွှေချိန်ခွင်စာအုပ်ကို ကြည့်ရှုဆင်ကြရာ ထိုစာအုပ်ကိုပြုလုပ် စီရင်သောဆရာသည် ထာဝရဘုရား အသုံးပြုတော်မူသော လူငါးမျိုးထဲက မှန်လှပေသည်ဟု ဒုတိယသက်သေကို တွေ့ရှိရပြန်ပေသတည်း။]

ရွှေချိန်ခွင်သည် ဒုတိယသက်သေ

အဘယ်သို့ တွေ့ရှိရပြန်သနည်းဟူမူကား-

ဗုဒ္ဓဘာသာပိဋကတ်၌။ ။ တရားအရေအတွက် အစုအပေါင်းအားဖြင့် ဓမ္မက္ခန္ဓာအပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး ထောင် အရေအတွက်ရှိသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ပြောရိုး၊ ဆိုရိုး

မိခင်ဧရာဝတီ

၁၆၂ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

အစဉ်ထင်ရှားရှိပါ၏။ ရေတွက်ပိုင်းခြား၍ ထားအပ်သော တရား အစုအပေါင်းလည်း ထင်ရှားရှိ၏။

ရွှေချိန်ခွင်ဆရာသည်ကား။ ။ တရား ၂-ပါး နှိုင်း ချိန်ခန်းဖြစ်သော နံပါတ် ၁၀-၌ ရှင်ဂေါတမတရားရင်း ဟူ သည်ကား-

- ၁။ သူ့အသက်ကိုမသတ်နှင့်၊
- ၂။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်၊
- ၃။ သူ့အိမ်ရာကို မပြစ်မှားနှင့်၊
- ၄။ လိမ်၍ဝါ၍ မပြောနှင့်၊
- ၅။ သေရည်သေရက်ကို မသောက်နှင့်

ဟု ပဉ္စသီလ ၅-ပါးသာရှိ၏။

ထိုသို့ဆိုသော် ကာယကံ,ဝစီကံကိုသာပညတ်၍ မနောက် ကို မပညတ်ဟုဆို၏။

ရွှေချိန်ခွင်ဆရာသည်။ ။ ပဉ္စသီလငါးပါးမျှကိုသာ ကြားဖူးရှာ၏။ ပဉ္စသီလငါးပါးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အစမျှသာ ဖြစ်၏။ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်နှင့် အလွန် ကွာလှမ်းလျက်ရှိ၏။ ဤအချက်ကို တွေ့မြင်ကြသဖြင့် ရွှေချိန်ခွင် ဆရာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရား၌ သိနိုင်, လိမ္မာနိုင်ရန် စခန်း အဘယ်မျှလောက် ကွာသည်ဟု ဆင်ခြင်မိကြကုန်ရာ၏။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၆၃

ဤဥပမာကား။ ။ အမိဝမ်းမှ မျက်စိအင်္ဂါ ချို့တဲ့၍ လာခဲ့သော ဇစ္စန္ဒဖြစ်သူတစ်ယောက်သည် တစ်ဦးသောသူကို ဆိုရာ၏။ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ကျော်စောလှ၏။ မဟာသမုဒ္ဒရာ သို့ ငါ့ကိုပို့ပါ။ ရောက်ဘူးသည်ရှိရပါစေဟု ဆိုပေရာ၏။ ထိုအခါ မဟာသမုဒ္ဒရာ ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်အောင်ဆောင်ပို့၍ မဟာ သမုဒ္ဒရာသို့ သက်ဆင်းရာ ရေဆိပ်အစ၌ တစ်သစ်၊ နှစ်သစ်၊ သုံးသစ်၊ လေးသစ်၊ ရှစ်သစ်၊ တစ်ထွာမျှနက်သော ရေသို့ ရောက်အောင်ပို့၍ မိမိနေရာသို့ပြန်ခဲ့ကြရာ၏။

ထိုဇစ္စန္ဒအား မိမိဆင်းသက်ရာဖြစ်သော တစ်ဖျာရာ၊ တစ်ညောင်စောင်းရာဌာန အလွတ်ဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ အပြင်ကို မြင်နိုင်သော မျက်စိလိမ္မာလည်းမရှိ။ မဟာသမုဒ္ဒရာ မည်သည် အနက်အကျယ်ယူဇနာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး ထောင် ရှိသည်ဟူသော စကားကိုမျှ ကြားဖူးသော နားအလိမ္မာ လည်း မရှိ။

ထိုသူ၏နေရာ ရပ်ရွာဌာန၌ကား ရွာတံခါးဝတို့၌ မိုးလ အခါ၌ ပုဆစ်ဦးခန့်၊ ရေအိုးတင်ခန့်တိုင်အောင် ကျွန်နက်ရှိုင်း သော ရွှံ့အိုင်ပွက်ကြီးတစ်ခုရှိရာ၏။ ထိုသူသည် ရပ်ရွာဌာနသို့ ရောက်သောအခါ မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့် ရပ်ရွာတံခါးဝ ရွှံ့အိုင်ကို ယှဉ်ပြိုင်၍ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိရာ၏။ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ငါတို့ရွာတံခါးဝ ရွှံ့အိုင်မျှ အနက်အကျယ်မရှိဟု ပြောဆိုလေ့ ရှိရာ၏။

နှိုင်းယှဉ်ပြချက်

- ၁။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပိဋကတ်ကျမ်းစာသည် မဟာသမုဒ္ဓရာ နှင့်တူ၏။
- ၂။ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သည် မဟာသမုဒ္ဓရာ၏ အနက်အကျယ် ယူဇနာရှစ်သောင်း လေးထောင်နှင့် တူ၏။
- ၃။ ငါးပါးသီလသည် ထိုသူ့ဆင်းသက်မိရာ သမုဒ္ဓရာ ဆိပ်ကမ်းအစ လေးသစ်, ရှစ်သစ်, တစ်ထွာခန့်မျှ တည်ရှိသော ရေအစိတ်နှင့် တူ၏။
- ၄။ ခရစ်ယာန်ဘာသာသည် ထိုသူ့နေရာရပ်ရွာ၌ ရွာတံခါးဝမှာ ရှိနေသော ရွံ့အိုင်ပွက်နှင့် တူ၏။
- ၅။ ရွှေချိန်ခွင်ဆရာသည် ထိုသူနှင့် တူလှ၏။

မဟာသမုဒ္ဓရာနှင့် ထိုရွံ့အိုင်ပွက် အတိမ်အနက် ပြိုင်ဆိုင်မှုမှာ-

- ၁။ ထိုသူ့ကို အကြီးချုပ် ခုံသမတ်ပညာရှိ တင်မြှောက်၍ ယုံကြည်ထိုက်မည်လော။
- ၂။ ယုံကြည်သူတို့ရှိခဲ့ပြန်လျှင် ထိုယုံကြည်သူတို့ကား အဘယ်လိုလူစားမျိုး ဖြစ်ကြရာသည် ဟု သိနိုင်ရန် မရှိလော။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၆၅

ထို့အတူ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာတရား
အတိမ်အနက် ပြိုင်ဆိုင်မှုမှာ-

၁။ ငါးပါးသီလမျှ ကြားဖူးသူကို အကြီးအချုပ်
ခုံသမတ် ပညာရှိ တင်မြှောက်၍ ယုံကြည်
ထိုက်မည်လော။

၂။ ယုံကြည်သူတို့ ရှိခဲ့ပြန်လျှင် ထိုယုံကြည်သူ
တို့ကား အဘယ်လိုလူစားမျိုး ဖြစ်ကြရာသည်
ဟု သိနိုင်ရန် မရှိလော။

[ဤကား မြန်မာတမန်စာတွင် ထုတ်ဖော်ကြော်ငြာ
သက်သေခံချက်အတိုင်း ရွှေချိန်ခွင်စာအုပ်သည်
ဒုတိယသက်သေဖြစ်ပေကြောင်းကို ပြဆိုချက်တည်း။]

တမန်စာကြော်ငြာ ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

-----*-----

နောက်ဆက်တွဲ

ရွှေချိန်ခွင်ဘုရားချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်

ထိုမှတစ်ပါးလည်း ရွှေချိန်ခွင်စာတွင် မျက်နှာနံပါတ် ၅-
၀၈၈၆ မှစ၍ ၁၀-၀၈၈၆ တိုင် ဘုရားချင်း ချိန်စက်ပြိုင်ချက်
ပါရှိ၏။

ရွှေချိန်ခွင်အဆို

- ၁။ (က) အနှစ် ၄၅-နှစ်သာ ဘုရားအဖြစ်၌ တည်သော
ရှင်ဂေါတမကား မြတ်သလား။
- (ခ) အစမထင်, အဆုံးမရှိ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
အနန္တ ကာလပတ်လုံး ဘုရားဇာတိနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော ထာဝရဘုရားကား မြတ်သလား။
|ဤကား ပဌမအချက်တည်း။|

ဆရာတော် ရှင်းလင်းချက်

ဤပဌမအချက်၌ အထက်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော
ထာဝရဘုရားဆိုသူသည်-

- ၁။ ဘယ်အကျင့်ကို ထမြောက်အောင် ကျင့်၍
ထိုအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။
- ၂။ အသက် ကမ္ဘာမည်မျှလောက် ရှည်သည်။
- ၃။ အရောင်အဝါ မည်မျှလောက် ထွန်းလင်း
သည်။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၆၇

၄။ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ် မည်မျှလောက် ကြီးကျယ်
သည်။

၅။ မည်သည့်တရားကို အစွဲအမြဲယူ၍ ဟော
လေ့ရှိသည်။

အစရှိသည်ဖြင့် ထိုထာဝရဘုရားဆိုသူ၏ အရင်းမူလ
အမြစ်အခြေနှင့်တကွ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အလုံးစုံသည် “ဗုဒ္ဓဘာသာ
ကျမ်းရင်းကြီး” များ၌သာ အသေအချာလာရှိသည်။ ထိုကျမ်းရင်း
ကြီးများကို တတ်သောသူတို့မှသာ ထာဝရဘုရားဆိုသူ၏
ဇာစ်မြစ်ကို အကုန်သိနိုင်သည်။

ခရစ်ယာန် ဘာသာ၌။ ။ ဓမ္မဟောင်း၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်း
ပြု ဆရာတို့ကား ထာဝရဟူသော အသံမျိုး၊ တန်ခိုးကြီးကျယ်
လှ၏ဟူသော အသံမျိုး၊ လောကကိုဖန်ဆင်းသည် ဟူသောအသံ
မျိုးကိုသာ ကြားဘူးကြကုန်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၌။ ။ ငါးပါးသီလမျှကိုသာ ကြားဘူး
သော ရွှေချိန်ခွင်ဆရာသည် ထာဝရဘုရားဆိုသူ၏ အရင်းမူလ
အမြစ်အခြေကို အဘယ်မှာ သိနိုင်ရှာအံ့နည်း။

ထာဝရဘုရား၌ ဘုရားကတိရှိမရှိ

“အစမထင်၊ အဆုံးမရှိ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အနန္တကာလ
ပတ်လုံး ဘုရားဇာတိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်” ဟူသော အယူ
စကားသည်လည်း-

မိခင်ဧရာဝတီ

ထာဝရဟူသောအသံမျှကို အစွဲပြု၍ ရိပ်ဖမ်း၊ သံဖမ်း
 တွေးတော ကြံဆ ပြောဟောယုံကြည်ကြသော ပရိကပ္ပ စကား
 သက်သက်သာတည်း။ သက်သေသာဓက တစ်စုံတစ်ခုမျှရှိသော
 စကားမဟုတ်။ ထာဝရဘုရားဆိုသူကို အများဒိဋ္ဌ တွေ့ဖူးကြသည်
 မဟုတ်။ တပည့်ရင်းပြုလုပ်၍ ကျမ်းထုတ်လိုသော ဓမ္မဟောင်း၊
 ဓမ္မသစ်ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ထွေထွေလာလာ မာယာ
 ပရိယာယ်တို့ဖြင့်-

- ၁။ ကိုယ်တိုင်မြင်ရလေဟန်၊
- ၂။ ကိုယ်တိုင်ကြားရလေဟန်၊
- ၃။ ကောင်းကင်တမန် ကြွေးကြော်သံကို ကြားရ
လေဟန်၊
- ၄။ ဝိညာဏ်တော် လာရောက်ပူးကပ်လေဟန်
လုပ်ကြံ လှည့်ပတ်သော မုသားသက်သေမျှ
သာ ရှိကြ၏။

ထာဝရဘုရားဆိုသူသည်။ ။ သူတို့ ပြောဆိုထင်မှတ်
 ယုံကြည် ကြသည့်အတိုင်း တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ရှိခဲ့သည်ဖြစ်အံ့။
 ဘယ်အခါမဆို တစ်ထောင်သော ပရိသတ်၊ တစ်သောင်းသော
 ပရိသတ်၊ တစ်ရွာလုံး၊ တစ်မြို့လုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး မျက်မှောက်
 ထင်ထင် မြင်ကြရအောင် အရောင်အဝါ တောက်ပစွာနှင့်တကွ
 အလွန်အံ့ဩဖွယ် အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်သော ကိုယ်သဏ္ဍာန်ကို
 ထင်ရှားစွာပြု၍ တရားဓမ္မကို ဟောပြောဖူးသည် မရှိ။

ခရစ်ယာန်ကျမ်းစု ဒဂိုးတုနှင့်တူပုံ

ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌ ရှိသမျှသော “ဓမ္မဟောင်း၊ ဓမ္မသစ်” ကျမ်းစုသည် ထိုကဲ့သို့သော ပရိသတ်အများတို့၏ မျက်မှောက်၌ ကိုယ်သဏ္ဍာန်ကို ထင်ရှားစွာပြု၍ ထာဝရဘုရားကိုယ်တိုင် ဟောသောကျမ်းဟူ၍ တစိုးတစိမျှမရှိ၊ တပည့်ရင်းကြီး ပြုလုပ် သူတို့သည် ယုတ်ညံ့လှသောသူတို့ ယုံကြည်သဖွယ် ပရိယာယ် မာယာတို့ကို လုပ်ကြံလှည့်ပတ်၍ ဘုရား ပူးကပ်လေဟန်ပြုလျက် မိမိတို့စိတ်အလိုရှိရာကိုရေးသား၍ ထုတ်ကြသော မသူတယူ ကျမ်းစု၊ ကျမ်းလိမ်၊ ကျမ်းကောက်စုချည်းသာတည်း။

[လူသူတို့မမြင်ကြရာ အိမ်ကြိုအိမ်ကြား ချုံကြိုချုံကြား၌ ပြု လုပ်ပြီးလျှင် ဈေးနားရှိရာ၌ ထုတ်သုံးသော ဒဂိုးလိမ်၊ ဒဂိုးတုနှင့်တူလှ၏]

ထာဝရဘုရားလူ့ဇာတိနှင့် ပြည့်စုံပုံ

- ၁။ ဤပဌမအချက်၌- အစမထင် အဆုံးမရှိ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အနန္တကာလပတ်လုံး ဘုရားဇာတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ဆို၏။
- ၂။ စာမျက်နှာဂဏန်း ၆-အချက်၌ “ဘုရား ဇာတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သတ္တဝါအများကို ကယ်ချွတ်ခြင်းငှါသာ ယေရှုခရစ်ဟူသော နာမတော်နှင့် လူ့ဇာတိကို ယူဆောင်၍ ကိုယ့် အပြစ်မရှိ သူ့အပြစ်ကို ဖြေလိုသောငှါ အ သက်တော်ကိုစွန့်၍ သေပြီးလျှင် သုံးရက်

မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှ ထမြောက်
ရှင်ပြန်သည်” ဟူ၍ ဆို၏။

ဤစကား၌။ ။ သတ္တဝါ အများကို ကယ်ချွတ်ခြင်းငှါ
ယေရှုခရစ်ဟူသော အမည်နာမတော်နှင့် လူ့ဇာတိကို ယူဆောင်
သည် ဆိုသောကြောင့် ထာဝရဘုရားဆိုသူအား လူ့အဖြစ်သို့
မရောက်ဘဲ ပကတိသော ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဇာတိအတိုင်း
အားဖြင့် သတ္တဝါအများကို ကယ်ချွတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောတန်ခိုး
ဟူ၍ အဏုမြူမျှမရှိဟု သိသာထင်ရှားလှပေ၏။ လူ့ဘဝသို့
ပြောင်း၍ လူ့ဇာတိ၊ လူ့ပဋိသန္ဓေကိုယူ၍ လူ့သားစင်စစ် ဖြစ်ပြီးမှ
သာ သတ္တဝါအများကို ကယ်ချွတ်မှုမည်သည် ယခုကမ္ဘာမှာသာ
ရှိရမည်မဟုတ်၊ အစမထင် အဆုံးမရှိ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
အနန္တကာလပတ်လုံး ရှိရမည်ဧကန်ဖြစ်၏။

[အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်- ကမ္ဘာရှိတိုင်းရှိတိုင်း
သတ္တဝါအနန္တလည်း ရှိသည်ချည်း ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။]

ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ ။ အစမထင်သော ရှေးရှေး
သော ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဤကမ္ဘာမှ
နောက်လာလတ်သော အဆုံးမရှိသော နောက်နောက်သော
ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တို့၌လည်းကောင်း သတ္တဝါအများကို ကယ်
ချွတ်ခြင်းငှါ ကမ္ဘာတိုင်းကမ္ဘာတိုင်း လူမိန်းမဝမ်းပိုက်တွင်း၌
လူ့ဇာတိ လူ့ပဋိသန္ဓေကိုယူမှု၊ လူ့သားစင်စစ် ဖြစ်ရမှုသည် ဧကန်
ထင်ရှားလှပေ၏။ ဤကမ္ဘာ၌ မာရီဆိုသူ လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ
ယူ၍ ယေရှုခရစ် လူ့သားစင်စစ် ဖြစ်လာရသကဲ့သို့ အတိတ်၊

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၇၁

အနာဂတ် ကမ္ဘာအနန္တတို့၌လည်း လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍
ယေရှုခရစ် အမည်နာမတော်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ထိုထိုအမည်နာမ
တော်နှင့်ဖြစ်စေ လူသားစင်စစ် အဖန်ဖန်အနန္တဖြစ်၍ သတ္တဝါ
အများကို ကယ်ချွတ်မြဲ အရိုးအစဉ် ဓမ္မတာဖြစ်သည်ဟု ထင်ရှား
လှပေ၏။

တစ်ခုတစ်ခုသော ကမ္ဘာမှာလည်း။ ။ တစ်ပါးချွတ်၍
ပြီးနိုင်သည် မဟုတ်။ ဤကမ္ဘာတွင်ပင် ယေရှုခရစ်အဖြစ်နှင့်
တစ်သုတ် ကယ်ချွတ်ပေ၏။ ယေရှုခရစ်မဖြစ်မီ ရှေးရှေးကာလ၌
လည်း လူသားစင်စစ် အကြိမ်များစွာဖြစ်၍ အသုတ်ပေါင်းများစွာ
သတ္တဝါတို့ကို ကယ်ချွတ်လှပေပြီ။ နောက်နောက်ကာလ၌လည်း
ထိုအတူ လူသားစင်စစ် အကြိမ်များစွာဖြစ်၍ အသုတ်ပေါင်း
များစွာ သတ္တဝါတို့ကို ကယ်ချွတ်ပေလတုံဟု သိသာထင်ရှား၏။

စာမျက်နှာ ၇-၈၈န်း၌- “ခပ်သိမ်းသော စကြဝဠာ
တကာတို့ကို အုပ်ချုပ်စိုးစံတော်မူသည်”ဟု အဆိုပါရှိသောကြောင့်
ခပ်သိမ်းသော စကြဝဠာအနန္တတို့၌လည်း ခပ်သိမ်းသော ထိုထို
စကြဝဠာသူ သတ္တဝါ အနန္တတို့ကို ကယ်ချွတ်မူသည် ထာဝရ
ဘုရား၏ တာဝန်ချည်းဖြစ်၏။ ကယ်ချွတ်မူမည်သည် ခံတွင်း
နှုတ်လျှာ အသံစကားနှင့်ပြည့်စုံသော လူ့အဖြစ်ကိုယူပြီးမှ
စွမ်းနိုင်သော အမှုဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်တော် သက်သက်နှင့် စွမ်းနိုင်
သောအမှု မဟုတ်လေသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော စကြဝဠာ
အနန္တတို့၌လည်း ယေရှုခရစ်ဆရာကဲ့သို့ လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ

နေ၍ လူ့အဖြစ်၊ လူ့ဇာတိကိုယူ၍သာ ကယ်ချွတ်နိုင်သည် အမှန်ဖြစ်၏။

[ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဇာတိကိုစွန့်၍ လူမိန်းမဝမ်း၌ လူ့ဇာတိ၊ လူ့ပဋိသန္ဓေကို ယူမှုသည် ဘယ်အခါမှ မလွတ်သာမူ ဖြစ်၏။]

ခရစ်ယာန်ဓမ္မဆရာတို့ ကြံပန်ပြောဆိုမှုများ

ဘုရားမည်သည် တန်ခိုးတော်အနန္တရှိ၏။ ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဇာတိတော်အတိုင်းနှင့် ကယ်ချွတ်လိုလျှင်လည်း ကယ်ချွတ်နိုင်၏။ လူ့အဖြစ်၊ လူ့ဇာတိကိုယူဆောင်၍ ကယ်ချွတ်လိုလျှင်လည်း ကယ်ချွတ်နိုင်၏။ လူ့အဖြစ်၊ လူ့ဇာတိကို ယူဆောင်တော်မူသည် ဆိုရာ၌လည်း ပကတိလူသားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို ဆိုရင်းမဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဘုရားဇာတိတော်ကို မစွန့်မူ၍ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် အများယုံကြည်ကြရန် ဖန်ဆင်းမှုမျှသာဖြစ်သည်ဟု ကြံဖန်၍ ပြောကြကုန်ရာ၏။

ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဘုရားဇာတိတော်အတိုင်းနှင့် တစ်ရွာလုံး၊ တစ်မြို့လုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး မျက်မှောက်ထင် ထင်မြင်ကြရအောင် သဏ္ဍာန်တော်ကိုပြု၍ ဟောဖူး၊ ဆုံးမဖူး၊ ကယ်ချွတ်ဖူးသော သက်သေကား တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ။ ကျမ်းပြုဆရာတို့ လုပ်ကြံလှည့်ပတ်မှုသာရှိ၏။

[သတ္တဝါအများကို ကယ်ချွတ်ခြင်းငှါ ယေဂ္ဂခရစ်ဟူသော နာမတော်နှင့် လူ့ဇာတိကိုယူသည် ဟူသောစကားသည်ကား ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကျမ်းစုမှာ များစွာပါရှိ၏။ ဤရွှေချိန်ခွင်စာမှာလည်း များစွာပါရှိ၏။ ဒိုင်လုံသောသက်သေ ဖြစ်၏။]

“လူ့အဖြစ်၊ လူ့ဇာတိကို ယူဆောင်မှုသည် တန်ခိုးတော် အားဖြင့် အများဆုံးယုံကြည်ကြရန် ဖန်ဆင်းမှုမျှသာ ဖြစ်သည်” ဟူသော စကားသည်လည်း လူသားပကတိတို့နှင့် ထပ်တူကျ၍ သွားမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ကြံဖန်၍ ပြောခြင်းမျှသာဖြစ်၏။

ထမင်းစားမှုကို ပကတိလူတို့၌ ထမင်းစားသည်ဟုခေါ်၏။ ရဟန်းတော်တို့၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသည်ဟုခေါ်၏။ ရှင်ဘုရင်တို့၌ ပွဲတော် တည်သည်ဟုခေါ်၏။ ဝေါဟာရမျှသာကွဲကြ၏။ စားမှု ချည်းပင်ဖြစ်၏။

အိပ်မှုကို ပကတိလူတို့၌ အိပ်သည်ဟုခေါ်၏။ ရဟန်းတို့၌ ကျိန်းတော်မူသည်ဟု ခေါ်၏။ ရှင်ဘုရင်တို့၌ စက်တော်ခေါ် သည်ဟု ခေါ်၏။ ဝေါဟာရမျှသာကွဲကြ၏။ အိပ်မှုချည်းပင် ဖြစ်၏။

ဤဥပမာကဲ့သို့။ ။ ထာဝရဘုရားသည် ပကတိသော ကောင်းကင်ဘုံဇာတိမှစုတေ၍ လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေမှု အမှန်ကျလျက် ပကတိလူတို့နှင့် ထပ်တူကျမည်ကို စိုးရိမ်မှု ကြောင့် ခံသာနာပျော်ဘွယ်ရှိရုံ တန်ခိုးတော်အသံနှင့် ကြံဖန်၍ ပြောမှုသာ အမှန်ဖြစ်၏။

စင်စစ်အထူးအခြားမှာမူကား။ ။ ပကတိ လူတို့မှာ ထာဝရဘုရား တန်ခိုးတော်နှင့်သာ လူသားစင်စစ်ဖြစ်နိုင်ကြ၏။ မိမိတို့၏အစွမ်းနှင့် ဖြစ်နိုင်ကြသည်မဟုတ်။ ထာဝရဘုရားမှာ

သတ္တဝါအများကို ကယ်ချွတ်ခြင်းငှာ မိမိအလိုတော်နှင့် လူမိန်းမ
ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၍ လူသား စင်စစ်ဖြစ်နိုင်၏။ ဖြစ်သော
အခါ၌လည်း ပကတိလူတို့နှင့်မတူ သတ္တဝါအများကို ကယ်
ချွတ်မှုဟူသော ဘုရားအလုပ်၊ ဘုရားအကြံနှင့် နေသူဖြစ်၍
ဘုရားဇာတိပင် ဆိုရပြန်၏။

မာရီဆိုသူလူမိန်းမမှ မွေးဖွားသော ခရစ်ဆရာသည်
ထာဝရဘုရားအမှန်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်းသာ
အဖြောင့်အမှန်ကျ၏။

[ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားဇာတိသက်သက်နှင့် သတ္တဝါအများကို
ကယ်ချွတ်နိုင်သော တန်ခိုးအစွမ်းမရှိကြောင်း၌ကား စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သော
မာရီဆိုသူ လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၍ ယေဇူခရစ်ဆိုသူ လူသားစင်စစ်
ဖြစ်လာမှုသည် အလွန်ခိုင်လုံလှသော သက်သေပင်တည်း။]

ထာဝရဘုရား ဇာတိဝင်္ဂဆိုက်ပုံ

ယိုးကြောင့်-

- ၁။ ပဌမအချက်၌ အစမထင် အဆုံးမရှိ၊ ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက် အနန္တကာလပတ်လုံး ဟူသော
စကား၊
- ၂။ ၈-နံပါတ်မျက်နှာ၌ “ခပ်သိမ်းသောစကြဝဠာ
တကာတို့ကို အုပ်ချုပ်သည်” ဟူသော စကားများ
နှင့်အညီ-

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၇၅

- ၁။ ကမ္ဘာလည်း အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ။ စကြာဝဠာတွေလည်း အနန္တများပြား၏။
- ၂။ သတ္တဝါတွေလည်း အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ စကြာဝဠာတွေ အနန္တမှာလည်း သတ္တဝါတွေအနန္တ ရှိကြ၏။
- ၃။ ထာဝရဘုရား၏ ကယ်ချွတ်မှုသည်လည်း အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ ကယ်ချွတ်မှု၏ဆိုင်ရာ စကြာဝဠာတွေလည်း အနန္တဖြစ်၏။
- ၄။ ထာဝရဘုရား၏ လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရမှုလည်း အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ တစ်နာရီမျှ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချမ်းသာစွာနေသာသော အခွင့်မရှိ၊ လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရသော ဝဋ်ဒုက္ခမှ ကျွတ်လွတ်ရန် စခန်းလည်း မရှိပြီ။

“သူများအတွက်နှင့် ငဝက် ကျမ်းကိုင်သည်, “သူများအတွက်နှင့် ငဝက် ကျမ်းစူးသည်, “သူများအတွက်နှင့် ငဝက် ကျန်ဖြစ်သည်” ဟူသော စကားကဲ့သို့-

ထာဝရဘုရားသည်။ ။ အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိသော သတ္တဝါ အနန္တတို့အတွက်ကြောင့် လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အစ, အဆုံးမရှိသော ဘယ်အခါမှ ကျွတ်လွတ်ခွင့်မရှိသော ဝဋ်ဒုက္ခကြီးကို အနန္တကာလပတ်လုံး ခံရလေ၏။

F 12 B

ဘုရားနည်းတူ ဝင့်ခဲရသူများ

ထာဝရဘုရားခံရသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားအထံသို့ ရောက်ကြလေကုန်သော “တပည့်တော်အပေါင်း” တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ကိုယ်စားလှယ်၊ ကိုယ်ပွား၊ ကိုယ်စားပြုလုပ်၍ ယခုသိရှိကြသော “ကျမ်းပြုဆရာ၊ တရားဟောဆရာ” တို့ကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့ကို ကယ်ချွတ်မှုနှင့် အစမရှိ အဆုံးမရှိသော ဝင့်ဒုက္ခကြီးကို အနန္တကာလပတ်လုံး ခံကြရကုန်၏ ဟူသောလမ်းသည် အပြောင့်အမှန် ဧကန်ဆိုက်ရှိ၏။

[ဤတား ဘုရားဇာတိနှင့် အစဉ်ပြည့်စုံတော်မူ၍ သတ္တဝါအများကို ကယ်ချွတ်ခြင်းငှာ ယေဂ္ဂခရစ်ဟူသော နာမတော်နှင့် လူ့ဇာတိကို ယူဆောင်တော်မူသည်ဟူသော စကား၏ ပြောင့်စင်းသောအနက်သွား၊ ထင်ရှားသော ယုတ္တိသက်သေများကို ပြဆိုချက်တည်း။]

ထာဝရဘုရား၏ အဓိက ကယ်တင်မှုများ

- ၁။ “ကိုယ်အပြစ်မရှိ၊ သူ့အပြစ်ကို ဖြေလိုသောငှါ အသက်တော်ကိုစွန့်၍ သေပြီးလျှင်” ဟူသော စကား၊
- ၂။ ယုံကြည်ချက် ၁၂-ပါးကိုပြဆိုရာ စာမျက်နှာနံပါတ် ၂၃-၌ “လူတို့အတွက် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကိုခံ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူသောအားဖြင့် ယုံကြည်လိုသောသူတို့၏ အပြစ်ပြေရာ ပြေလမ်းကို ဖွင့်တော်မူ၏” ဟူသောစကားများ၌-

မိခင်ဧရာဝတီ

FOUCA

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၇၇

ထာဝရဘုရားနှင့် ယေရှုခရစ်ဆရာသည် အမည်နာမ မျှသာ ကွဲကြသည်။ ထာဝရဘုရားသည်ပင်လျှင် ယေရှုခရစ် ဟူသော နာမတော် ကိုခံယူ၍ ယေရှုခရစ်ဖြစ်လာသည်ဟူသော အထက်စကားနှင့်ဆက်၍ ဖြောင့်မှန်သော အနက်ကို ပြဆိုပေအံ့။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်သူတို့ အတွက် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို ခံ၍လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ “အသတ်ခံမှုသည်” ထာဝရဘုရား၏ “ကယ်တင်မှု” ပင်တည်း။

[ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်သူတို့၏အပြစ်ပြေရာ လမ်းရိုးဓမ္မတာပင်တည်း။]

အခြားတစ်ပါးသောသတ္တဝါတို့ကား။ ။ အနန္တတန်ခိုး မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တစ်ပါးသော သူတို့၏အပြစ်ကို ပြေငြိမ်း စေခြင်းငှာ တစ်ယောက်သောသူက အသတ်ခံသော်လည်း တစ်ပါးသောသူတို့ အပြစ်ငြိမ်းသည်မရှိ။

ထာဝရဘုရားသည် မူကား။ ။ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်ပေ၍ မိမိကိုယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ကြ ကုန်သော တစ်ထောင်သောသူ၊ တစ်သောင်း-တစ်သိန်းသော သူတို့အတွက် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေဒနာကိုခံ၍ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ မိမိက အသတ်ခံလိုက်သည်ရှိသော် ထိုသူတို့၌ရှိသော ဒုစွဲရိုက်အပြစ် အလုံးစုံတို့သည် အကုန် ပြေပျောက်လေကုန်၏ ဟူလိုသည်။

[ဤသည်ကား သတ္တဝါတို့၏ ဒုစွဲရိုက်အပြစ်များကို ပြေငြိမ်းစေနိုင်သော တန်ခိုးတော်ဟူသည် သတ္တဝါတို့အတွက် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို

မိခင်ဧရာဝတီ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ခံတော်မူမှု၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသတ်ခံ၍ အသေခံမှုနှင့်ဖက်စပ်ရမှသာ ပြေငြိမ်းစေနိုင်သော တန်ခိုးမည်သည်၊ မိမိကိုယ်ကို အသတ်၊ အသေမခံဘဲနှင့် ပြေငြိမ်းစေနိုင်သော တန်ခိုးမဟုတ်ကြောင်း အလွန်ခိုင်လုံလှသော ဒီဌ၊ သုတ သာဓက သက်သေကြီးပေတည်း။

သည်ပြင်မှတစ်ပါး။ ။ တန်ခိုးတော်အသံနှင့် ကြံဖန်၍ ပြောကြကုန်သော်လည်း ခိုင်လုံသော သက်သေမရှိပြီ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခရမှု၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသတ်ခံရမှု၊ အသေခံရမှုသည်ကား ယခုအခါ လက်ဝါးကပ်တိုင်နှင့်တကွ ကိုးကွယ်ရာပြုလျက် ထင်ရှားလှသော သက်သေကြီးပေတည်း။

ထာဝရဘုရားဝင့်ဆိုက်သေရပုံ

ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော် အစမထင်သော ရှေးရှေးကမ္ဘာအဆက် ဆက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဤကမ္ဘာမှ နောက်လာလတုံသော အဆုံးမရှိသော နောက်နောက်ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်တို့၌လည်း ကောင်း၊ အစရှိသည်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေခန်း၌ အကျယ်ဆိုခဲ့ပြီး သော အချက်အရာ အလုံးစုံတို့ကို အကုန်ချီ၍ ဤမရဏခန်း၌ အကျယ်သိလေ၊ သတ္တဝါတို့ကို ကယ်ချွတ်ရန် ပဋိသန္ဓေနေရ သော ဝဋ်ဒုက္ခမှုဆိုရာ၌ ကယ်ချွတ်၍ မိမိကို ယုံကြည်စွာ ကိုး ကွယ်ကြကုန်သော တပည့်တော်အပေါင်းတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြေငြိမ်းစေရန် အသတ်ခံမှုကို ထည့်သွင်း၍ ဆိုလေ။

အကျယ်ဆိုပုံ

- ၁။ ကမ္ဘာလည်း ရှေးရှေး၌ အစမရှိ၊ နောက်နောက်၌ အဆုံးမရှိ၊ စကြဝဠာတွေလည်း အနန္တများပြား၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၇၉

- ၂။ သတ္တဝါတွေလည်း အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ စကြဝဠာတွေ အနန္တမှာလည်း သတ္တဝါတွေအနန္တ ရှိကြ၏။
- ၃။ ထာဝရဘုရား၏ ကယ်တင်မှုသည်လည်း အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ ကယ်တင်မှု၏ဆိုင်ရာ စကြဝဠာ နယ်ပယ်လည်း အနန္တဖြစ်၏။
- ၄။ ထာဝရဘုရား၏သတ္တဝါတို့အတွက် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ ဒုက္ခဝေဒနာကိုခံမှု၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသတ်ခံမှုဟူသော မရဏဝဋ်ဒုက္ခမှုလည်း အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ တစ်နာရီမျှ ကောင်းကင်ဘုံမှာ ချမ်းသာစွာနေသာသော အခွင့်မရှိ၊ အသတ်ခံ၍ သေခြင်းဆိုးနှင့် သေရသောဝဋ်ဒုက္ခမှ ကျွတ်လွတ်ရန် စခန်းလည်း မရှိပြီ။

သူများအတွက်နှင့် ငဝက်ကျမ်းကိုင်သည်၊ သူများအတွက်နှင့် ငဝက်ကျွန်ဖြစ်သည်” ဟူသောစကားကဲ့သို့-

ထာဝရဘုရားသည်။ ။ အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ စကြဝဠာ နယ်ပယ် အပိုင်းအခြားမရှိ၊ သတ္တဝါအနန္တတို့အတွက်ကြောင့် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကိုခံရမှု၊ အသတ်ခံ၍သေခြင်းဆိုးနှင့် သေရမှုဟူသော အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ ဘယ်အခါမှ ကျွတ်လွတ်ခွင့်မရှိသော ဝဋ်ဒုက္ခကြီးကို အနန္တကာလပတ်လုံး ခံရလေ၏။

ဘုရားနည်းတူ ဝဋ်ဒုက္ခများ

ထာဝရဘုရား ခံရသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားအထံသို့ ရောက်ကြလေကုန်သော “တပည့်တော်အပေါင်း”တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ကိုယ်စားလှယ်၊ ကိုယ်ပွဲ၊ ကိုယ်စားပြု လုပ်၍ ယခုသိရှိကြသော “ကျမ်းပြုဆရာ၊ တရားဟောဆရာ” တို့ကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့အတွက် အသတ်ခံမှု၊ အသေခံမှု အတွက်နှင့် အစမရှိ၊ အဆုံးမရှိသော ဝဋ်ဒုက္ခကြီးကို အနန္တကာလပတ်လုံး ခံကြရ ကုန်၏ဟူသော-လမ်းသည် အဖြောင့်အမှန် ဧကန်ဆိုင်ရှိ၏။

ဆိုက်ရှိသည့်အတိုင်း ယုံကြည်နိုင်ရန် သက်သေမှာ မူကား။ ။ ကောင်းကင်ဘုံသို့ မရောက်သေးမီ ယခုဘဝ၌ ပင်လျှင် ကျမ်းပြုဆရာ၊ တရားဟောဆရာတို့ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေဒနာကိုခံကြရမှု၊ အသက်အသေခံကြရမှုသည် ဤရွှေချိန်ခွင်စာတွင် သာသနာချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်၊ ကျမ်းချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက် ၁၄-နံပါတ်၊ ၁၅-နံပါတ်တို့မှာ ဖော်ပြလျက် ပါရှိလေ၏။

[ဤကား ထာဝရဘုရားသည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်မှ ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို ခံတော်မူသည့်၊ အသေသတ်ခြင်းအမှုကို ခံတော်မူသည်ဟူသော အယူစကားမှ အဖြောင့်သွား သောအနက်ကို ပြဆိုချက်တည်း။]

ပညာရှိတို့ ဝေဖန်ချက်

“ထာဝရဘုရားသည် မိမိကိုယ့်ကြည်သူ သတ္တဝါတို့ အတွက် အသက်ကိုအသေခံသည်” ဟူသောအယူစကား၌-

အသက်အသေခံမှုကား ထင်ရှားလှပေ၏။ ထာဝရဘုရား အသေခံသည့်အတွက်ကြောင့် တပည့်တော် အပေါင်းကို၌ ဒုစရိုက် အပြစ်ပျောက်ငြိမ်းမှု၌ကား တစ်စုံတစ်ခု အဏုမြူမျှ သက်သေပြရန်မရှိကြ။ တပည့်အဆက်ဆက် သေလွန်၍ သွား သူတို့လည်း မြို့ရွာအများ သိထင်ရှားအောင် ပြန်ပြောလာသူဟူ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိကြ။

လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ တင်သတ်၍ ခရစ်ဆရာ သေဆုံး မှု၌ကား-

၁။ သေပြီးလျှင် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှ ထမြောက်ရှင်ပြန်သည်နှင့် အရက်လေးဆယ် ပတ်လုံး ကိုယ်ကိုပြုလျက်နေပြီးမှ တပည့်တော်များ၏ မျက်မှောက်တွင် သန်ရှင်းသော လောကုတ္တရာ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်တကွ နေရင်းပြည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ တက်သွားကြောင်း၊

၂။ ငါသည် ယခုထင်ရှားစွာ တက်သွားသကဲ့သို့ တစ်ဖန် ဆင်းသက်လိမ့်ဦးမည်ဟု ချက်ချင်း ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးကို စေလွှတ်၍

တပည့်တော်တို့အား ပြောကြားကြောင်းကို
ပြောဆိုကြကုန်၏။

[ထိုအမှုသည် သူများတို့ မြင်ကြ-ကြားကြရသည်မဟုတ်၊ တပည့်
ရင်းကြီး ဖြစ်သူတို့ ပွေလီဆန်းပြား ပြောစကားသာ ဖြစ်သည်ဟု- ပညာရှိတို့
သိကြကုန်၏။]

ပွေလီဆန်းပြား ပြုလုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား။ ။
ခရစ်ဆရာသည် အတော်အတန် အံ့ဖွယ်သရဲရှိသော နတ်မှော်
ကိုတတ်သဖြင့် ဘုရားတန်ခိုးတော်ဆို၍ ထိုမှော်အစွမ်းကို
ရံခါရံခါပြု၏။ ဉာဏ်ပညာနည်းလှသူ အချို့တို့သည် အဟုတ်
ယုံမှတ်၍ ကပ်ရပ် တွယ်တာကြကုန်၏။ တပည့်ရင်းချာ ဖြစ်ကြ
ကုန်၏။ ခရစ်ဆရာကို ထာဝရဘုရား အမြဲစောင့်မသော
သားတော်ဟု ကြော်ငြာဖြန့်ဖြူးကြကုန်၏။

မင်းနှင့်တကွ မယုံမနုံရှိကြသူအပေါင်းတို့က။ ။
အဆမတန် မောက်မာဝါကြွားသံကို မခံနိုင်ရှိကြ၍ ခရစ်ဆရာကို
ဖမ်းယူပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အတင်းအကြပ်ဖွဲ့နှောင်၍
သင်သည်ကြော်ငြာသည့်အတိုင်းမှန်လျှင် ယခုနေ့ညအတွင်း
ထွက်သွားလော့ဟု အစောင့်အကြပ်နှင့်ဆိုင်းလင့်၍ မသွားနိုင်
ရှိရာတွင် အသေသတ်ကြလေကုန်၏။

မတန်မရာ ကြော်ငြာကြသူ တပည့်ရင်းကြီးတို့
သည်။ ။ ခရစ်ဆရာအသတ်ခံရ၍ သေလွန်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နက် အယုတ်ပျက် အဆင်းပျက် အရှက်ကွဲ အကျိုးနိမ့် ရှိနေကြရာ

တွင် ယုံကြည်မိကြသူ အများတို့အပေါ်၌ အသရေ မပျက်ကြ လေအောင်ကြံဖန်၍-

၁။ ငါတို့ဆရာသည် တန်ခိုးမရှိ၍ အသေခံရ သည်မဟုတ်၊ မိမိကိုယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်သူ လူခပ်သိမ်းတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို ပြေ ငြိမ်းစေရန် အသေသတ်ခြင်းကို ခံတော်မူ သည်ဟူသော စကားနှင့်တကွ၊

၂။ သေပြီးလျှင် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေ ခြင်းမှ ထမြောက်ရှင်ပြန်သည် အစရှိသော ရှေး၌ပြ ဆိုခဲ့ပြီးသော လှည့်ပတ်မှုတို့ကို ပြုလုပ် ကြော်ငြာကြလေကုန်၏။

[ဤကား ပေလီဆန်းပြား ပြုလုပ်ခြင်း၏အကြောင်းတည်း။]

[ဤသို့ ပညာရှိတို့ ကြံသိယုံကြည်ကြကုန်၏။]

ခမည်းတော်၊ သားတော်ဟု ဝေါဟာရနှစ်ပါးဖြစ်ပွားပုံ

၁။ အချို့သောအရာ၌ ဝိညာဉ်တော်ဟူ၍လာ၏။

၂။ အချို့သောအရာ၌ ခမည်းတော်၊ သားတော် ဟူ၍ လာ၏။

၃။ အချို့သောအရာ၌ ဝိညာဉ်တော်၊ ခမည်း တော်၊ သားတော် ဤသုံးပါးပေါင်းစုမှ ထာဝရ တစ်ပါးသာ ဖြစ်သည်ဟုလာ၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

အဘယ်သို့ ထူးကြသနည်းဟူမူ-
ခရစ်မပေါ်မီ ရှေးကာလ၌။ ။ဝိညာဉ်တော် သက်
သက်ကို ထာဝရဘုရား ဆိုရိုးတည်း။

နောက်အခါ၌။ ။ ခရစ်ဆရာပေါ်လိုလတ်သော်
ယုဒပြည်၌ မာရီဆိုသူ လူမိန်းမငယ်သည်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမငယ်
သည် လျှပ်ပေါ်မှုအတွက်နှင့် ပဋိသန္ဓေရရှိလေရာ အတန်ငယ်
ကြီးရင့်သဖြင့် ဖုံးဖိမရ ရှိသောအခါ အရပ်သူ အိမ်နီးချင်းတို့က
“ဟဲ့ မာရီ နင့်ဟာဘဲနှယ်လဲ” ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဟုတ်
တိုင်းမှန်ရာကို အပြောခက်လှ၍ ဘုရားပေး၍ ရသည်ဟု ကြံ
ဖန်၍ပြောလေ၏။

ဟတ္ထိပါလဇာတ်၌ လင်ဟူ၍ပြောစရာမရှိဘဲ လျှပ်ပေါ်
မှုနှင့် သားခုနစ်ယောက်ရရှိနေသော မိန်းမကို မင်းဆရာ
ပုဏ္ဏားက “ဤသူငယ်တို့၏ အဘကား အဘယ်မှာနည်း” ဟု
မေးလတ်သော် ဟုတ်တိုင်းကို ပြောရမည် ရှက်လှ၍ အနီး၌
ရှိနေသော ညောင်ပင်ကြီးကိုပြု၍ ညောင်စောင့်ရုက္ခစီးပေး၍
ရပါသည်ဟု ပြောလေသကဲ့သို့တည်း။

[ဘုရားထံမှာ သားဆုတောင်း၍ ဘုရားတန်ခိုးတော်ကြောင့်
ရပါသည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။]

ဆယ်လစေ့လတ်သော်။ ။ ခရစ်ဆရာကို ဖွီးမြင်၏။
အရပ်သူတို့က သရော်ပြက်ချော်ပြုသောအားဖြင့် “သားတဲ့” ဟူ၍
ပြောဆိုကြကုန်၏။ အချို့သောသူတို့ကလည်း အဟုတ်ပင်

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၈၅

မှတ်ထင် ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါမှ ထာဝရဘုရားကို-
ခမည်းတော်၊ ယေရှုခရစ်ဆရာကို-သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်
မှုဖြစ်လာ၏။

အရွယ်ရောက်သောအခါ။ ။အတန်အရာ တန်ခိုး
အံ့ဖွယ်ရှိသော “နတ်မှော်” ပညာတစ်ခုကို ထမြောက်အောင်
စွဲမြဲအားထုတ်နိုင်၍ ထမြောက်လတ်သော် ဘုရားတန်ခိုးတော်ဟု
ယုံကြည်သူ များကြလေကုန်၏။ နတ်မှော်တန်ခိုးအားဖြင့်
အတော်အတန် ရောဂါဝေဒနာများကိုလည်း ခဏချင်းပျောက်
ငြိမ်းအောင် တတ်နိုင်၏။ ငါတို့နိုင်ငံ၌ ပုသိမ်နယ်မှာ ယဇန်း
ဆရာကဲ့သို့ သတင်းကြီးစွာ ဖြစ်လေ၏။ ထာဝရ ဘုရားသား
တော်ဟု ထင်ပေါ်ကျော်စောလေ၏။

[ဤစား ခမည်းတော်၊ သားတော်ဟု ဝေါဟာရနှစ်ပါးဖြစ်ပွားပုံတည်း။]

သုံးပါးပေါင်းမှ ဘုရားဖြစ်ပုံ

ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်သူအချို့က သင်သည်
မတန်မရာ ငါတို့ဘုရားကို သင့်အမိမာရီနှင့် စွပ်စွဲဘိသည်ဟု
အမျက်ရှိကြကုန်၏။ အချို့သောသူတို့ကလည်း မိန်းမပေါ့မ
သားဟု အလေးမပြု ရှိကြကုန်၏။

ယုဒဘုရင်မင်းကြီးကြားသိ၍ ဖမ်းစေပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်
တိုင်မှာ တင်၍သတ်စေသဖြင့် သေဆုံးသောအခါ၌-

၁။ ကျန်ရှိသော တပည့်အပေါင်းတို့ မျက်နှာမလှ
ရှိကြသည်တစ်ကြောင်း၊

မိခင်ရောဝတီ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

၂။ ခရစ်ဆရာသည်လည်း ရံဖန်ရံခါ အစိုးရ
ဘုရားကဲ့သို့ အာဏာသံဖြင့် ပြောဆိုသည်ကို
ကြားဖူးကြသည် တစ်ကြောင်း၊

[ဤကား ဝိညာဉ်တော်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော် ဤသုံးပါးပေါင်းမှ
ထာဝရဘုရား တစ်ပါးသာဖြစ်သည်ဟု လာခြင်း၏အကြောင်းတည်း။]

ခရစ်ယာန်ဘာသာကျမ်းစာများကို ကြည့်ရှုကြကုန်သော
ပညာရှိတို့သည် ဤကဲ့သို့ အတတ်ကြံဖန်၍ သိကြကုန်၏။
ပညာနည်းသော သူတို့ကား ကျမ်းဆိုတိုင်းသာ အလွတ်ယုံမှတ်
ကြကုန်၏။

[ဤသို့လျှင် ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌ မ-တည်၊ ဧရာ-တည်ဖြစ်သော
ဘုရားနေရာ မကျရှိ၏။ ဘုရားနေရာမကျရှိလျှင် တရားလည်း နေရာမကျ၊
ကျမ်းစာလည်း နေရာမကျ၊ သံဃာလည်း နေရာမကျဖြစ်တော့သည်ဖြစ်၍
ရွှေချိန်ခွင်စာ၌ ကျန်ရှိသောစကားများ ဖြေဆိုဖွယ်ကိစ္စပင် မရှိ၊ ပြီးစီး၏။]

အချုပ်အားဖြင့် ပွင်းလင်းထော်ပူချက်

သို့သော်လည်း ကောင်းကောင်းထင်ရှားစေခြင်းငှါ အချက်
အချက်၌ အတန်ငယ် အတန်ငယ်စီ ရွေးကောက် ထုတ်ဖော်၍
ဖြေဆိုဦးအံ့။

ရွှေချိန်ခွင်ဆိုသည်နှင့်အညီ-ဘုရားချင်းချင်း နှိုင်းယှဉ်
ချိန်စက်ခန်းတို့၌ ထာဝရဘုရားဖက်က အကြီးအကျယ် အမြင့်
အမြတ် အသာအလွန်ပြု၍ ထုတ်ဖော်ပြဆိုသမျှသော ဂုဏ်
ဣဒ္ဓိပါဒ် အသံကြီးတွေကိုမူကား ရှေး၌ ပဋိသန္ဓေခန်း၊ ကယ်ချွတ်
ခန်း၊ သတ္တဝါတို့အတွက် ဆင်းရဲကြီးစွာ ဒုက္ခဝေဒနာခံရခန်း၊

အသေသတ်ခံရခန်းများ၌ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဖြောင့်ချက် ယုတ္တိကြီး တွေနှင့်ပင် ဖြေဆိုမှုကိစ္စပြီးလေပြီ။

အချုပ်ကား။ ။ ရွှေချိန်ခွင်စာအုပ်အဆိုအတိုင်း အစမထင် အဆုံးမရှိသော ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အနန္တ၊ စကြဝဠာ လည်းအနန္တ၊ သတ္တဝါလည်း အစမထင် အဆုံးမရှိအနန္တ၊ ဤအား လုံးကို ဖန်ဆင်းမှုသည် ထာဝရဘုရား တာဝန်ချည်းဖြစ်၏။ တစ်ခု တစ်ခုသော ကမ္ဘာအစ၌ ယောက်ျား၊ မိန်းမအစုံ နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်စီ ဖန်ဆင်း၏။ နှစ်ယောက်ထဲ ရှိတုံးကပင် မိမိစကား ကို ငြင်းပယ်၍ မာရ်နတ်စကားကိုသာ ယုံကြည်စွာ လိုက်နာ ကြကုန်၏။

မာရ်နတ်ကိုမူကား။ ။ တန်ခိုးချင်းမပြိုင်ဝံ့၊ ကြောက် ရှံ့ရ၏။ မကြောက်ရှံ့လို့ရှိခဲ့လျှင် ထိုအခါက မိမိအလုပ်ကို ဖျက်ဆီးသူ မာရ်နတ်ကို ခေါ်၍ ဒဏ်ပေးရမည်ကို မပေးမူ၍ အာဒန်၊ ဧဝတို့ကိုသာ အဆမတန် အဆုံးမရှိသော ဒဏ်ကြီး ကိုပေး၏။ ဒဏ်သာ ပေးနိုင်တော့သည်။ တန်ခိုးအားဖြင့် မာရ် နတ်ကို မပြိုင်နိုင်သည့်အတွက်ကြောင့် နှစ်ယောက်ထဲ ရှိစဉ် ကစ၍ မာရ်နတ်ဖက်ပါချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

ပကတိတန်ခိုးအားဖြင့် မာရ်နတ်ကို မနိုင်သည့်အတွက် မာရ်နတ်ဖက်က စိတ်ပြောင်းအောင် မတတ်နိုင်သောကြောင့် လူမိန်းမဝမ်းထဲသို့ ပဋိသန္ဓေယူ၍ လူ့ဇာတိသို့ရောက်မှသာ ပြေးညှင်းနားသွင်းဖျောင်းဖျ ချောမော့ ဖြားယောင်း၍ ပါကောင်း ပါရာမျှ ကယ်ချွတ်နိုင်တော့သည်။

မာရ်နတ်ဖက်က ကျွတ်လွတ်၍ မိမိဖက်သား ဖြစ်ကြပြန်
လျှင်လည်း ထိုသူတို့အတွက် ထိုသူတို့၌ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို
ပျောက်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေဒနာတွေကို
ခံရမြဲဓမ္မတာ၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ် ခံရမြဲဓမ္မတာကို
ခံရပြန်၏

ရှေ့နောက် ကမ္ဘာအနန္တ၊ စကြဝဠာ အနန္တတို့လည်း ဤ
နည်းအတိုင်း ထာဝရဘုရား၏ အလုပ်ကို အကုန်မြင်လေ။

[ဤကား တန်ခိုးတော်နှင့် ကယ်ချွတ်သည်၊ တန်ခိုးတော်နှင့် ဒုစရိုက်
အပြစ်တို့မှ ကယ်တင်သည်ဆိုရာဌာနဟုသမ္ပတိ၌ မာရ်နတ်ကို မနိုင်သည့်
အတွက် ပကတိတန်ခိုးတော်နှင့်တတ်နိုင်သည် မဟုတ်ကြောင်း၌ အာဒန်၊
ဝေတို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ယေရှုခရစ်ဆရာ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများသည် အလွန်ခိုင်မြဲ
လုံလောက်သော သက်သေခံကြီးအစစ် ဖြစ်ပေသတည်း]

စဉ်းစားချင့်ချိန်ရန် အချက်များ

ထာဝရဘုရား အသေခံသည့်အတွက်။ ။ ထိုသူတို့၌
ဒုစရိုက် အပြစ်ပျောက်ငြိမ်းသည်၊ မငြိမ်းသည်ကိုမူကား ယုံ
လောက်သော သက်သေ တစ်စွန်းတစ်စမျှမရှိ၊ သတ္တဝါတို့ကို
ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဒုက္ခ၊ အိုခြင်းဒုက္ခ၊ သေခြင်းဒုက္ခမှ ကယ်
တင်နိုင်သည်ဟု ပြောဟောကြ၏။

ထာဝရဘုရားကိုယ်သည်မူကား။ ။ လူမိန်းမဝမ်း၌
ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဒုက္ခ၊ အသတ်ခံ၍ သေခြင်း ဒုက္ခတို့မှ
ရှေ့သို့အနမတဂ္ဂ သံသရာ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကျွတ်လွတ်ရန်

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၈၉

စခန်းပင်မရှိ။ “ကယ်တင်နိုင်သည်” ဆိုကြသော စကားဟုတ်မည်၊ မဟုတ်မည်ကို ချင့်ချိန်ရန်။

ထို့အတူ။ ။ မာရ်နတ်ခေါ်သော နတ်ဆိုးနတ်ဝါးကိုမျှ နှိမ်နင်း နိုင်သော တန်ခိုးမရှိ၊ တစ်ယောက်သော လူသတ္တဝါကိုမျှ မိမိဖက်သို့ပါအောင် စွမ်းနိုင်သောတန်ခိုးမရှိ၊ ငွေနှင့်များ၊ တရားနှင့်ဖြောင်းဖြူနိုင်မှ ရှေးရှေး၌ ပြခဲ့ပြီးသော အယုတ်အညံ့ လူငါးမျိုးကိုသာ ပါအောင် စွမ်းနိုင်သည်ကို မြန်မာစာအဆိုလောက၌ ဒိဋ္ဌမျက်မြင် အထင်အရှား ရှိလေသောကြောင့် ကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော တန်ခိုးရှိမရှိ၊ စကြဝဠာတွေကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော တန်ခိုးရှိမရှိ၊ မိမိအသေခံ၍ သတ္တဝါတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြေငြိမ်းစေနိုင်သော တန်ခိုးရှိမရှိ၊ သေမင်းကိုနိုင်သော တန်ခိုးရှိမရှိများကိုလည်း စဉ်းစားချင့်ချိန်ကြလေ။

[ဤကား အချုပ်စကားတည်း]

ဘုရားချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်အဆက်

၆-နံပါတ်မျက်နှာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခန်း၌ နိဗ္ဗာန်အဓိပ္ပါယ်ကို မန္တလေးမြို့ ဗုဒ္ဓဘာသာသတင်းစာ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာကို အပြစ်ဆိုချက် ၁၁-အဖြေမှာ နေရာကျ ဖြေပြီးရှိလေ၏။

၆-နံပါတ်မျက်နှာ အောက်ဆုံးကြောင်း၌-

“တိုင်းမွန်၊ နိုင်ငံမွန်မြတ်မဟုတ်၊ ခတ်ယုတ်ယုတ်ဖြစ်သော သောဠသ- ဆယ့်ခြောက်ပြည်အတွင်း ဟိန္ဒူကုလား နတ်အမျိုး ထဲမှာ ပေါ်လာသော ရှင်ဂေါတမကား မြတ်သလော” ဟူသော စကား၌-

ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ငါတို့ဘုရားလက်ထက် ဇမ္ဗူဒီပါတွင် သောဠသ-တစ်ဆယ့်ခြောက်ပြည်ထောင်ကို တူပြိုင်နိုင်သော နိုင်ငံမရှိ၊ ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌ သောဠသ-တစ် ဆယ့်ခြောက်ပြည်ထောင်လုံး၌ ဘုန်းတန်းပညာ ကြီးကျယ်ကြ ကုန်သော မင်းမျိုး၊ သူဌေးမျိုး၊ သူကြွယ်မျိုး ဟူဟူသမျှတို့သည် တရားတော်၏ အရသာကို တွေ့ကုန်ကြသဖြင့် အသက်ခန္ဓာ တို့နှောင်းလှစွာသော လူ့ဘဝ၊ လူ့ခန္ဓာ၊ လူ့ချမ်းသာ၊ လူ့စည်းစိမ် တို့ကို မစင်စု၊ အမှိုက်စုကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ကြကုန်သဖြင့် ရရှိပြီးသော မင်းစည်းစိမ်၊ သူဌေးစည်းစိမ်၊ သူကြွယ်စည်းစိမ်တို့ကိုပင် စွန့်ပစ် ကြကုန်၍ ဘုရားတပည့်တော် အရိယာသာဝကအဖြစ်သို့ချည်း ရောက်ကြလေကုန်၏။ သောဠသ-တစ်ဆယ့်ခြောက်ပြည်ထောင် လုံး၌ ဘုန်းတန်းပညာ နည်းပါးလှစွာသော အယုတ်အညံ့တို့သာ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၉၁

ကျန်ရှိကြကုန်၏။ ငါတို့ဘုရား သာသနာ ထွန်းကားရာဌာနတို့၌ ဤနည်းချည်းတည်း၊ အယုတ်အညံ့တွေသာ ကျန်ရှိသောအခါမှ အနောက်နိုင်ငံ တလျှောက်သားတို့ ဝင်ရောက်သိမ်းယူ အုပ်စိုးကြ ကုန်၏။

[ရွှေချိန်ခွင်ဆရာကား အစဉ်အလာ ဗဟုသုတဉာဏ်မရှိ၊ ယခုမျက်စိ မြင်သမျှသာ ဉာဏ်သွား၏။ ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား အသုံးပြုတော်မူ သောသူ လူငါးမျိုးတွင် ရွှေချိန်ခွင်ဆရာ ပါဝင်ကြောင်း သိသာထင်ရှားလေ သတည်း။]

၇-နံပါတ်မျက်နှာ၌---

- (က) ကံ၏ကျွန်ဖြစ်သော ရှင်ဂေါတမကား မြတ် သလော။
- (ခ) ကံ၏သခင် လောကုတ္တရာဘုရင် ထာဝရဘုရား ရှင်ကား မြတ်သလော” ဟူသော စကား၌---

ရှင်ဂေါတမမှာ။ ။ မိမိပြုသော မကောင်းမှု အတွက် မျှသာ ရှိ၏။

ထာဝရဘုရားမှာ။ ။ အထက်၌ ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း မိမိပြုသော မကောင်းမှုအတွက်မျှမက ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ တို့ပြုသော မကောင်းမှုကံတွေအတွက် ဘယ်အခါမှ ကျွတ်ခွင့်မရှိ- လွတ်ခွင့်မရှိသော ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေဒနာကိုခံရခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခံရခြင်းတို့ဖြင့် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကံ အနန္တတို့၏ ထာဝရကျွန် ဖြစ်လေ

မိခင်ဧရာဝတီ

F. 13

သတည်း။

[ခရစ်ဆရာဆိုသော်လည်း ထာဝရဘုရားပေတည်း၊ ခရစ်ဆရာခံရသော ဒုက္ခဆိုသော်လည်း ထာဝရဘုရားခံရသော ဒုက္ခပင်ဖြစ်၏ဟု မွေ့ချိန်ခွင်စာအရနှင့်ပင် ထင်ရှားလှ၏။]

၈-နံပါတ်မျက်နှာ၌--

(က) ကကုသန်၊ ကောဏဂုမ်စသော မရေတွက်နိုင်အောင် များစွာအတုရှိသော ရှင်ဂေါတမကား မြတ်သလော။

(ခ) ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလ ၃-ပါး၌ တစ်ရံတစ်ခါမျှ ပြိုင်ဖက်နိုင်သူ မပေါ် အတုမဲ့၊ အတုမရှိ ခပ်သိမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် အလွန်အကဲ ထူးမြတ်တော်မူသော ဧကထာဝရဘုရားကား မြတ်သလော” ဟူသောစကား၌--

မာရ်နတ်ဆိုသော တစ္ဆေကြီးကိုမှ မနိုင်၊ အစဉ်ထာဝရအရှုံးပေးထားရသော အာဒန်၊ ဧဝတို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ထောက်လေ။

မိမိကဖန်ဆင်း၍ထားသော သတ္တဝါတို့ကို ကယ်ချွတ်လိုသော်လည်း တန်ခိုးအားဖြင့် တစ္ဆေကြီးကို မတုနိုင်၊ မပြုနိုင်သည့်အတွက် ချောမော့ဖြားယောင်း၍ မိမိတို့ဖက်သို့ ရတတ်သမျှ ဆွဲယူ ကယ်ချွတ်ခြင်းငှါ- လူ့ပြည်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့၍ လူမိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၍ တစ္ဆေကြီး မသိအောင် ကြံဆောင်ရသော ထာဝရဘုရားကို “အတုမဲ့၊ အတုမရှိ” ဆိုသလောဟု-ဖြေ။

ဘုရားချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်ပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

ရုပ်ပွားဆင်းတုချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်

၉-နံပါတ်များနှင့်---

(က) အသက်မရှိ အဝိညာဏက ရုပ်တု၊ ဆင်းတု၊ စေတီပုထိုး တည်းဟူသော ရှင်ဂေါတမ၏ ကိုယ်စားတော်ကား မြတ်သလော။

(ခ) ဘုရားသခင် တစ်ဆူတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းဖက်သော ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော သုံးပါးသော သူတို့တွင် တတိယသူ အတွင်းသက်သေ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဝိညာဉ်တော် တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ ကိုယ်စားတော်ကား မြတ်သလော။

ဟူသောအချက်၌---

အသက်မရှိ အဝိညာဏက ရုပ်တု၊ ဆင်းတုတည်းဟူသော ကိုယ်စားတော်ချင်း ပြိုင်ဆိုင်ခန်းဖြစ်၍ ယေရှုခရစ်ကျောင်းတို့၌ ရေးသားမှု၊ ထုလုပ်မှုတို့ဖြင့် အစဉ်ထာဝရ ကိုးကွယ်ကြသော အသက်မရှိ အဝိညာဏက ရုပ်တု၊ ဆင်းတုတည်းဟူသော လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြီးကို ထုတ်ဆိုပြိုင်ဆိုင်ရမည့်အခန်း ဖြစ်ငြားသော်လည်း အစဉ်ထာဝရ ကိုးကွယ်ကြသော ရုပ်တု၊ ဆင်းတု လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြီးက ဟန်မရလိုက်သည့်အတွက်ကြောင့် ထိမ်ဝှက်ရှောင်ရှား၍ ထာဝရဘုရားကိုပင် စကားလိမ်သည် အမည်တစ်ပါး ကိုယ်တော်စား ပြုလုပ်ထုတ်ဖော် ယှဉ်ပြိုင်၍

ပြသော ရွှေချိန်ခွင်ဆရာဉာဏ်သည် အံ့ဖွယ်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်ဟု-ဖြေ။

ပညာရှိတို့ ဝေဖန်ချက်

ဤစကား၌ ပကတိသော ထာဝရဘုရားကား ဝိညာဉ်တော်မျှဖြစ်၍ ရုပ်တု၊ ဆင်းတု ပြုလုပ်ကိုးကွယ်ရန် သဏ္ဍာန်မရှိ၊ ခရစ်ဆရာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြန်သော အခါ၌လည်း မာရီဆိုသော သူဆင်းရဲမ သားဖြစ်ရ၍ ရုပ်ရည် သဏ္ဍာန် ဟန်ပန်မရှိသည်နှင့် ဖလ်ပလ္လင်၊ မှန်ပလ္လင်၊ ရွှေပလ္လင်၊ ငွေပလ္လင်တို့နှင့် မသင့်မလျော် လှ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြီးကိုပင် ပလ္လင်တော် အမှတ်ပြု၍ ကိုးကွယ်ကြလေသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။

သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားလည်း မကယ်နိုင်၊ မိမိအစွမ်းနှင့် လည်းလွတ်အောင်မကြိုနိုင်၍ အသတ်ခံရပါသည်ကို တပည့်ရင်းကြီးတို့က သတ္တဝါတို့အတွက် အသက်ကို အသေခံတော်မူသည်ဟု ကြွေးကြော်ချက်အရ ကျေးဇူးရှင်ကြီးကို မမေ့နိုင်ကြလေအောင် လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ကိုးကွယ်ကြသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။

ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်ကြီး၌ နေတော်မူသော ကိုယ်တော် သဏ္ဍာန်ကို စေ့စုံပြည့်စုံစွာ အကုန်ဖော်ပြခြင်းကို မပြုကြသည် မှာမူကား-

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၉၅

- ၁။ ယေရှုခရစ် ဆရာတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ နေရသောအခါ တင့်တယ်စွာ ဘုရားကျက်သရေနှင့် နေတော်မူတော့သည်မဟုတ်၊ ယုန်သေကောင်ကို အခြောက်သွေအောင် ကားကြက်၍ထားသကဲ့သို့ လေးဖက်လက်တန်အကုန်ဖြန့်ကား၍ ခြေဖဝါးတော် ၂-ဖက်တို့၌ မယ်န-သံမှီရိုက်နက်လျက် ကိုးရိုးကားရားကြီး နေတော်မူရသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
- ၂။ သေသောအခါ၌လည်း ဓါး၊ လှံ၊ သေနတ်တို့ဖြင့် ခုတ်ဖြတ် ထိုးပစ် သတ်ညှစ်ညှဉ်းဆဲမှုနှင့် သေရလေသောကြောင့် ရုပ်တု ဆင်းတု ပြုလုပ်ဖော်ပြရန် ဘယ်အင်္ဂါတစ်ခုမှ အကောင်းရှာမရ၊ မမြင်ဝံ့၊ မရှုဝံ့၊ အမြင်မကောင်း၊ အလောင်းတော်သဏ္ဍာန် ဟန်ပန်မရလှသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊

လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ။ ။ ကိုယ်တော်မြတ် ရုပ်သဏ္ဍာန်ကို စေ့စုံပြည့်စုံစွာ အကုန်ဖော်ပြ၍ မကောင်းလှသည့်အတွက်ကြောင့် လက်ခြေအရိပ်အရောင်မျှ ဖော်ပြ၍ ရုပ်ထု၊ ဆင်းထု ရေးသားထုလုပ် ကိုးကွယ်ကြကုန်သည်။

ယေရှုခရစ်ဆရာတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားကို ထိုမျှလောက် ကြံကြံဖန်ဖန် လုပ်ဆောင် ကိုးကွယ်ကြသေးသည်ကို ထောက်မြော်သော်-

ထာဝရဘုရားသည်။ ။ အသက်ဝိညာဉ်တော်ရှိစဉ် အခါ၌လည်းကောင်း၊ သေ၍ အလောင်းတော် ဖြစ်စဉ်အခါ၌ လည်းကောင်း အတော်အတန် ဟန်ပန်ရရှိဖြစ်ပေမူကား ဗုဒ္ဓ ဘာသာနိုင်ငံတလွှားမှာ ရုပ်ပွား၊ ဆင်းတုတော်မျှမက အကြီး အကျယ်လုပ်ဆောင် ကိုးကွယ်ကြပေလိမ့်မည်ဟု တွေးထင် ယုံကြည်ဖွယ် ရှိပေသည်။

ယခုမှာမူကား။ ။ ရှိခိုးပူဇော်လှူဒါန်းကျင်းပဖွယ် ခြယ်လှယ် ဖော်ပြဟန်မလှသောကြောင့် ပြည့်စုံပြီသစွာ ကိုးကွယ် ခွင့် မရမရှိကြလေသည်နှင့် ပြည့်စုံပြီသစွာ လှပတင့်တယ် တတ် နိုင်တိုင်း ခြယ်လှယ်၍ ကိုးကွယ်ခွင့်ရကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ရုပ်ပွား၊ ဆင်းတုကိုးကွယ်မှုကိုပင် တင်ရင်ကာဆီး အကျိုးမဲ့ကြီး ပြုလုပ်ပြောဆို ဝန်တိုမိစွာ ရှိကြလေကုန်သည်။

ယေရှုခရစ်ဆရာတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား-ဟု အမှန်ဆိုမှုမှာ ယေရှုခရစ်ဆရာနှင့် ထာဝရဘုရား တစ်ခြားစီ မဟုတ်၊ အမည်နာမတော်သာပြား၍ ကိုယ်တော်မူကား တစ်ပါး တည်းဖြစ်ကြောင်း ရွှေချိန်ခွင်စာမှာပင် အထပ်ထပ် ပါရှိလေပြီ။

[ရဲဖန်ရဲခါ တစ်ခြားစီကဲ့သို့ အသံပေါ်ရှိသည်မှာ အရာဌာနအား လျော်စွာ ဖန်တီး၍ ဆိုရပေသော အမှုမျှသာတည်း။]

ရုပ်ပွားဆင်းတုချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်ပြီး၏။

တရားချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်

တရားချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်မှာ ရှေး၌ပြခဲ့ပြီးသော သူကန်း ဥပမာ၊ မဟာသမုဒ္ဒြာဥပမာ၊ ရွံ့အိုင်ပွက် ဥပမာများနှင့်ပင် ဖြေဆိုမှုကိစ္စပြီးပြီ။

“ဧဝံဂေလိတရား” အချက်မှာလည်း- ခရစ်ဆရာ သေခန်းမှာ ဖြေဆိုခဲ့ပြီ။ ခရစ်ဆရာအသတ်ခံရ၍ သေဆုံးသော အခါ တပည့်တော်ကြီးတို့ အဝင့်မှု၊ အဝါမှု၊ အမောက်အမာမှု ပေါလောပေါ်ကြ၍ အရှက်တကွဲ အကျိုးနဲ့ရှိနေကြရာတွင် အသရေပျက် အရှက်ကြီးကဲ့မှုကို ဖာရန် ထေးရန်၊ နာလံထူကြရန် ကြံဖန်လုပ်ဆောင်၍ ဖြစ်လာသော တရားစုကို “ဧဝံဂေလိ တရား” ဆိုသည်။

တရားအကျိုးချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက် ၁၁-နံပါတ်မျက်နှာ၌- ဗုဒ္ဓဘာသာတရား၏အကျိုးကား ၂-မျိုးရှိ၏။

- ၁။ အပါယ်ဘေး၌ ဘဝအဆက်ဆက်၊ ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် အစဉ်ကင်းလွတ်၍ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာ့ ချမ်းသာကို အစဉ် ခံစား၍နေကြရသော ဘုံစဉ်စံ အကျိုးတစ်မျိုး၊
- ၂။ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကိုပင် အလိုမရှိ ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်ကြသောအခါ ရုပ်၊ နာမ်- ခန္ဓာဟူသော အကာဓာတ်မျိုးကို စွန့်ပစ်၍ အနှစ်သာရ ဖြစ်သော အသင်္ခတဓာတ် သက်သက်သို့ ပြောင်းတက် ခံစံကြသောအကျိုး တစ်မျိုး၊

ဤအကျိုး ၂- မျိုးကိုမသိ၍ ငရဲမီးပူစေသော အကြောင်း သက်သေဖြစ်သော လူ့စည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်၊ ဗြဟ္မာ့စည်းစိမ် ဟူ၍ ရွှေချိန်ခွင်ဇောက်ထိုးသွားလေသတည်း။

[နိဗ္ဗာန်၏အချင်းအရာကို ရှေး၌ညွှန်းပြဖြေဆိုခဲ့ပြီး။]

[ယေရှုခရစ်၏တရားပေးသော အကျိုးစုကိုလည်း ခရစ်ဆရာ ပဋိသန္ဓေယူခန်း၊ အသတ်ခံ၍သေခန်းတို့၌ အကျယ်ကြီး ဖြောင့်ချက်ယုတ္တိ တွေနှင့် ဖြေဆိုခဲ့ပြီးပြီး။]

တရားချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်ပြီး၏။

ဘာသာချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်ကား မပြောပလောက်ပြီ။

သာသနာချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်

သာသနာချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက် ၁၄- နံပါတ်မျက်နှာ၌-

- (က) ရှင်ဂေါတမ သာသနာကား မင်းစိုးရာဇာ အာဏာ နှင့်ပြုစုမှ တည်ထွန်းနိုင်သည်၊
- (ခ) ခရစ်တော်သာသနာကား မင်းစိုးရာဇာတို့ အဆက် ဆက် ညှဉ်းဆဲ၊ နှိပ်စက်၊ ဖျက်ဆီးမှ မပျက်မစီး တည်နိုင်သည်ဟူ၍ ရွှေချိန်ခွင် ပြဆိုချက်သည် ဟုတ်မှန်သကဲ့သို့ ရှိပေ၏။

၁။ လောက၌ သက်ရှိသက်မဲ့ အလုံးစုံတို့၌ပင်လျှင် အကောင်းအမွန်၊ အထွတ်အမြတ်ဟူသည် အလွန် ပြုပြင် အားထုတ်နိုင်မှ ဖြစ်ပွား တည် ထွန်းနိုင်၏။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၁၉၉

၂။ မကောင်းမမွန်, အယုတ်အညံ့ ဟူသမျှသည် အလိုလိုပင် ဖြစ်ပွားထွန်းကားနိုင်၏။

ထို့ကြောင့်လောက၌ လူချမ်းသာနှင့်လူဆင်းရဲ ၂-ပါး တို့တွင်-

၁။ လူချမ်းသာ နည်းပါးလှ၏။ လူဆင်းရဲများပြားလှ၏။

၂။ သူတော်ကောင်း နည်းပါးလှ၏။ သူယုတ်မာ များပြားလှ၏။

၃။ ပညာရှိနည်းပါးလှ၏။ ပညာမဲ့များပြားလှ၏။

၄။ လူလိမ္မာနည်းပါးလှ၏။ လူမိုက်များပြားလှ၏။

၅။ အဘိုးထိုက်တန်သော ကောက်စပါး, ပြောင်း, နှမ်းစသည်တို့သည် မိုးရေ, မိုးပေါက် ကြီးစွာရွာ၍ လူတို့ အားထုတ် လုပ်ဆောင်နိုင်မှ ဖြစ်ပွား ထွန်းကားကုန်၏။ အဘိုးမတန်သော မြက်မျိုးတို့သည် မပြုစုဘဲ သုတ်သင်ပယ်ရှား၍ မနိုင်အောင် ဖြစ်ပွားတည်ထွန်း၏။

၆။ အဘိုးတန်သော သရက်, ပိန္နဲစသော ဥယျာဉ်တို့သည် လူတို့ပြုစုနိုင်မှ ဖြစ်ထွန်း၏။ အသုံးမကျ အမှိုက် ဆူးငြောင့်မျိုးဖြစ်သော သစ်ပင်, ချုံနွယ်တို့သည် ပြုစုဖွယ်မရှိ၊ ခုတ်ထွင်သုတ်သင် ပယ်ရှား၍မှ မနိုင်အောင် ဖြစ်ပွားတည် ထွန်း၏။

[ရွှေချိန်ခွင်ဆရာစကားသည် လောကမျက်မြင်နှင့် အလွန်ညီညွတ်လှပေ၏။]

သို့သော်လည်း။ ။ကမ္ဘာမြေပေါ်၌ ဘာသာကြီးလေးပါး ရှိသည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူသူအရေအတွက် အများဆုံး ဖြစ်သည်ဟု ပထဝီဝင်ချုပ် ကျမ်းရင်းများ၌ ဂဏန်းအချုပ် နှင့်ပြဆိုလျက်ရှိသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတို့က ညှိုးငယ်ရန် အခွင့်မရှိသေး၊ ယခုတော့လည်း ရုရှားပြည်၊ ဂျာမနီပြည်၊ အင်္ဂလန်ပြည်၊ အမေရိကန်ပြည်၊ ပြင်သစ်ပြည် အစရှိသော တိုင်းပြည်ကြီးများ၌ တည်ထွန်းစပြုလျက်ရှိ၏။

သာသနာချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်ပြီး၏။

ကျမ်းစာချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်

ကျမ်းစာချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက် ၁၅- နံပါတ်မျက်နှာ၌-

- (က) ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းစာများသည် ဘုရားသခင် ကျမ်းရှင် မရှိသည့်နောက် အနှစ် ၄၈၅-နှစ် လွန်ပြီးမှ ပေါ်လာသူရေးထားသော ကျမ်းစာများ ဖြစ်ကြောင်း၊
- (ခ) ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကျမ်းစာများသည် ခရစ်တော် ကျမ်းရှင်၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သူတို့ ကိုယ့်မျက်မြင်၊ ကိုယ့်နားကြားအတိုင်း ရေးထားသော ကျမ်းစာ များဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုရာ၌-

ရွှေချိန်ခွင်ဆရာသည်။ ။ဘုရားမရှိသည့်နောက် အနှစ် ၄၀၀-ကျော်လွန်ပြီးမှပေါ်လာသူ အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ

စီရင်သော ပါဠိတော် အဖွင့်အဋ္ဌကထာကျမ်းများကိုသာ ကြား
ဘူး၍ မြတ်စွာဘုရားထင်ရှားရှိစဉ် ထိုထိုပရိသတ်တို့အား
ဟောကြားတော်မူသောနေ့မှစ၍ တပည့်တော်အဆက်ဆက်
ယနေ့ထက်ထိ ဆောင်ရွက်လေ့လာ၍ လာခဲ့သော ဘုရားဟော
ပါဠိ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ၈၄၀၀၀-ကျမ်းများကိုမူကား ကြားယုံမှ မကြားဘူး
၍ ချိန်ခွင်ဇောက်ထိုးသွားလေ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာပါဠိတော် ကျမ်းစားများကား။ ။

တစ်ထောင်သော ပရိသတ်အလယ်၊ တစ်သောင်းသော ပရိသတ်
အလယ်၊ တစ်ရွာလုံး ပရိသတ်အလယ်၊ တစ်မြို့လုံး ပရိသတ်
အလယ်၊ တစ်နိုင်ငံလုံး ပရိသတ်အလယ်၌ ကိုယ်တော်တိုင်
ဟောတော်မူရာ ဆောင်နိုင်ကြသူ လူရှင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့က
ဆောင်ရွက်ထားကြ၍ ယနေ့ထက်တိုင် တည်ထွန်းလျက်ရှိ
လေသည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကျမ်းစုသည်ကား။ ။ဒဂါး

ဆန်းလုပ်သော အလုပ်ကဲ့သို့ တပည့်ရင်း၊ တပည့်ဖျား ကျမ်းပြု
ဆရာတို့သည် မိမိတို့နေရာ အိမ်ကြိုအိမ်ကြား တောကြို
တောကြား တောင်ကြိုတောင်ကြားတို့၌ စိတ်ထင်တိုင်းရေး
သားပြီးမှ ထာဝရဘုရားလာလေဟန်၊ ဉာဏ်တော်ကို ပေးလေ
ဟန်၊ ပရိယာယ်မာယာတွေကို ကြွေးကြော် ပြုလုပ်ပြီးမှ ထုတ်ကြ
သော ကျမ်းဂန်စုပေတည်း။

[ထိုသို့သောအမှုကို မင်းပညာရှိ ဖူးမတ်ပညာရှိတို့ သိကြကုန်သည်နှင့်
ကျမ်းစာကို ရေးထုတ်ကြသည့်အတွက် အညှင်းဆဲခံရခြင်း၊ အသက်သေခံ
ရကြ၏]

ရွှေချိန်ခွင်၌လည်း- “ကျမ်းစာကို ရေးထားသော
ကြောင့် ညည်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသည်သာမက အသေသတ်
ခြင်းတိုင်အောင် တစ်ယောက်နောက် တစ်ယောက်ခံရကြသည်”
ဟုသက်သေခံချက် ပါရှိပေ၏။

သို့သော်လည်း။ ။ကျမ်းပြုဆရာကြီး အဆက်ဆက်တို့
အသက်သေခံကြရသောအမှုမှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်မရှိပေ။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဆိုသော်- အသက်သေခံရမှုသည်
သူတို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကြီး ဓမ္မတာ
ထုံးတမ်း လမ်းရိုးလမ်းစဉ်ကြီးအတိုင်း လိုက်ရသောအမှု ဖြစ်ပေ
သောကြောင့်တည်း။

[လမ်းရိုးလမ်းစဉ်ကြီးကိုကား

ခရစ်ဆရာအသတ်ခံရခန်းမှာ အကျယ်ပြဆိုခဲ့ပြီ။]

ကျမ်းစာချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်ပြီး၏။

အချက်ကြီးလေးပါးကို ရှင်းလင်းချက်

ဇမ္ဗူဒီပါ အတိုင်းအထာ

၁၆- နံပါတ် ၁၇- နံပါတ်မျက်နှာတို့၌-

“ဇမ္ဗူဒီပါကျမ်းကို သင်္ဘောနှင့်အထပ်ထပ် ပတ်လည် လှည့်၍ တိုင်းထွာကြရာ အလျားယူဇနာ (၆၀၀) အနံယူဇနာ (၃၅၀) သာရှိသည်ကို အမှန်သိကြရသည် ဖြစ်ပါလျက် ယူဇနာ (၁၀၀၀၀) ရှိသည်ဆိုသော ပိဋကတ် ကျမ်းစာသည် ယုံစရာ ရှိသလော” ဟူရာ၌-

“ ဇမ္ဗူဒီပါ ယူဇနာ (၁၀၀၀၀) ရှိသည် ”- ဆိုသော စကားသည် ဘုရားဟောရင်းစကား မဟုတ်၊ ရှေးကမ္ဘာဦး ကျမ်းဟောင်းများမှာ လာရှိတိုင်း အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာကျမ်းဂန် အဆို ပေတည်း။

ချင့်ချိန်ရန်ကား။ ။ကမ္ဘာဦးအခါနှင့် ယခုအခါသည် အလွန် ကွာဝေးလျက် ရှိကြချေသည်။ မတရားအဓမ္မ အားကြီး လှသော မြို့၊ ရွာ၊ နိုင်ငံများကို ပင်လယ်ရေလွှမ်းမိုးမြှုပ်နှံ ပင်လယ်ဖြစ်သွားသည် ဟူ၍လည်း ရှိကြချေသည်။

ယခုကာလ တိုင်းထွာကြသည် ဆိုရာမှာလည်း။ ။ ပကတိ မြေပြင်မှာ မြေတိုင်းဆရာတို့ ကြိုးတန်းပနက်ချ၍ တိုင်းထွာကြသကဲ့သို့ တိုင်းထွာနိုင်ကြသည်မဟုတ်၊ ငါတို့သင်္ဘော သည် တစ်နာရီလျှင် ခရီးမိုင်ပေါင်း မည်မျှသွားသည်၊ တစ်နေ့လျှင်

မည်မျှသွားသည် ဟူသောအမှတ်နှင့် အလှမ်းတာဝါ တိုင်းထွာ၊ ရေတွက်မှုသာ ဖြစ်သည်။

တစ်နာရီတွင် ခရီးမိုင်ပေါင်း မည်မျှသွားသည်- ဟူသော အမှတ်သည်လည်း ပုံသေအမြဲကြီး မဟုတ်လှသေး။ ရေစုံ ရေဆန်၊ ရေသေ ရေရှင်၊ ရေတိမ် ရေနက်၊ ရေလှိုင်း ရေငြိမ်စသော ရေအထွေထွေ၊ လေစုံ လေဆန်၊ လေသာ လေပြင်းစသော လေအထွေထွေသို့လိုက်၍ အနှေးအလျင် ကွာခြားကြလျက် ရှိသေးသည်။

ရန်ကုန်မြို့မှ ဗင်္ဂလားမြို့သို့ ထွက်သွားရာ ၄-ည ၅-ရက်မှ ဆိုက်ရောက်သည်။ ဗင်္ဂလားမြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ပြန်လာရာ ၃-ည ၄-ရက်နှင့် ဆိုက်ပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းမေးမြန်းရာ- အစုံ၊ အဆန်ဖြစ်သည့် အတွက်ဟု ပြောဆိုကြပေသည်။ ၄-ရက်၅-ရက်အတွင်းမှာပင် ရေအတွက်ကြောင့် တစ်ရက်လုံးလုံး ကွာ၍သွား၏။

[ဤသို့ချင့်ချိန်ရန် အလွန်များပြားလှသော အရာဌာနဖြစ်သည်။ မျက်တောင်မွှေး တစ်ဆုံးမျှသာ ဉာဏ်သွားသော ရွှေချိန်ခွင့် ဉာဏ်နှင့် မတန်ချေ။]

ကျွန်းယူဇနာ အပိုင်းအခြားမှာလည်း-
ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းမှာ အလျား (၆၀၀) အနံ (၃၅၀)
အမေရိကန်ကျွန်းမှာ အလျား (၇၀၀) အနံ (၂၅၀)
ဟု ရွှေချိန်ခွင့်စာမှာ ဆို၏။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၂၅၅

အလျားအနံ အလွန်အယုတ်ကို ညှိ၍ယူသော်-

ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းနှင့် အမေရိကန်ကျွန်းသည် အကျဉ်း၊ အကျယ် အကြီးအငယ် တစ်ထပ်တည်းကျ၏။ ဇမ္ဗူဒီပါ၌ တိုက်ကြီး ၃-ပါး၊ တိုင်းကြီးတွေအများ၊ ပြည်ကြီးတွေအများ၊ ဘုရင်ထီးဆောင်း မင်းကြီး မင်းပေါင်း အများ၊ လူအရေအတွက် အများ တို့နှင့် ချင့်ချိန်၍ကြည့်သော် အလျားယူဇနာ (၆၀၀၀)အနံယူဇနာ (၃၅၀၀)သာ ပထဝီချုပ် စာအုပ်မူရင်းများ အမှန်ဖြစ်ရာ၏။ အချင့်အချိန် ဉာဏ်မရှိသည့်အတွက် သုညတစ်လုံး ကျသည်ကို မကြံမိ လက်ရှိစာမူ၌ မျက်စိမြင်သမျှတွင် ဉာဏ်ဆုံးသူဖြစ်၍ အလျားယူဇနာ(၆၀၀) အနံယူဇနာ(၃၅၀)ဟု မူပျက်စာရှိကို အမှန်ကြီးပြု၍ ဆိုမိလေသည်ဖြစ်ရာ၏။

ဤကဲ့သို့ ချင့်ချိန်ရန် အချက်တွေ မျက်မြင်၊ နားကြား အမြောက်အများ အလွန်ထင်ရှားလှသော လောကီအရာဌာန တို့၌ပင် ရွှေချိန်ခွင်ဆရာသည် အချင့်အချိန်ဉာဏ်မရှိ၊ သူ့မျက်စိ မြင်သမျှတွင်သာ ဉာဏ်ဆုံးသူဖြစ်သည်ဟု အလွန်ထင်ရှား၏။

- ၁။ မျက်မြင်မဟုတ်ကြသော ဓမ္မအရာ၊
- ၂။ ကံအရာ၊
- ၃။ သုစရိုက်-ဒုစရိုက် အကျိုးအပြစ်အရာ၊
- ၄။ ခရစ်ယာန်ဘာသာတွင် အချုပ်အချာဖြစ်သော ကျမ်းပြု ဆရာကြီး(၆၆) တမန်တော်ကြီး (၁၂) ဆိုသူတို့လုပ်ကြံ လှည့်ဖြား ရေးထားကြသော အရာ၊

၅။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပိဋကတ်ကျမ်းစာအရာတို့၌
ရွှေချိန်ခွင်ဆရာသည် ချင့်ဉာဏ်၊ ချိန်ဉာဏ်
တစ်ဆံ့ချည်မျှ ထွက်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ဟု
သိသာထင်ရှားလှ၏။

ဤသို့ဖြစ်ပါလျက်။ ။ ဘာသာကြီး ၂-ဖက်လုံးကို
သိမ်းချဲ့၍ ရွှေချိန်ခွင်ဟူသောအမည်နှင့် ချင့်စာ၊ ချိန်စာ ရေး
ထုတ်မှုသည် အလွန်ကြီး အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှ၏။

[ထာဝရဘုရား အသုံးပြုတော်မူသော လူစား ၅-မျိုးကို ထုတ်ဖော်
ကြော်ငြာလျက် သက်သေခံပေသော မြန်မာတမန်စာသည် နေရာကျလှ
ပေ၏။]

[ဤကား မျှောဒီပါ အတိုင်းအထွာကို ပြဆိုချက်တည်း]
ပဌမအချက် ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ဗောဓိပင် အတိုင်းအထွာ

ဗောဓိပင်စကား၌-

ဗောဓိညောင်တော်သည် သံတောင်တစ်ရာမျှသာ ရှိ
သည်ဟု ကျမ်းဂန်တို့၌ ဆိုလျက်ရှိ၏။

တစ်ခြားတစ်ပါးသော ညောင်ပင်ကြီးများထက် အလွန်ကြီး
ကြီးလှသည်မဟုတ်။ တိုင်းကြီးသောဌသကို အင်္ဂလိပ်မင်းတို့
အုပ်စိုးသောအခါ ညောင်တော်အသက် အနှစ် ၂၀၀၀-ကျော်
ရှိပြီးဖြစ်၍ ဆုတ်ယုတ် အိုမင်းလှပေပြီ။

မိခင်ဧရာဝတီ

အံ့ဩဖွယ်များနှင့် ချီးမွမ်းမှုဆိုသည်မှာ။ ။ မိမိ တို့ကြည်ဖြူရာဌာနကို ချီးမွမ်းချင်သမျှ စိတ်အားရအောင် ချီးမွမ်း ကြမြဲ အများထုံးစံ ဖြစ်သည်။

၁။ အထွတ်အမြတ် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော အခါ မှီတော်မူရာလည်းဖြစ်၊ ပကတိနဂိုကလည်း ကြည်ငြိဖွယ် ကောင်းလှသော လုံးဝန်းမဏ္ဍလနှင့် ပြည့်စုံရင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ပေသော ဗောဓိရွှေညောင်တော်ကြီးကို မဆိုထားဘိဦး၊ ယေရှုခရစ်ဆရာတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ထွက်ပြေး ပုန်းကွယ်နိုင်သော တန်ခိုးမရှိသည့်အတွက် အသတ်ခံရ၍ မလှမပ မမြင်ဝံ့ မရှုဝံ့ ထိတ်လန့်ဖွယ်မျိုး သေခြင်းဆိုးနှင့် သေရ သောအခါ မှီတော်မူရာလည်းဖြစ်ထသော ပကတိနဂိုကလည်း လက်ဝါးကပ်တိုင်မည်သည် အနှစ်မရှိသော ကသစ်သား၊ လက်ပံ သား စိုက်တိုင်တစ်ခုမှာ အထက်အောက် တန်း ၂-ခုဖွဲ့ချည်၍ ပြုလုပ်သော သူသတ်သူသာန်ကြိယာ မင်္ဂလာမရှိ အယုတ်တမာ မှုတွင် အတုမရှိသော လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြီးကိုပင် တေးသီချင်း ကဗျာနှင့် မင်္ဂလာစကားဖြင့် မြှောက်စားချီးမွမ်းကြကုန်သေး ၏တကား။

၂။ မာရ်နတ်ကို အောင်မြင်တော်မူသော ငါတို့ဘုရားကို မဆိုထားဘိဦး၊ အစမထင် အဆုံးမရှိသော အနန္တကာလပတ်လုံး မိမိအပေါ်၌အနိုင်ကျင့်၍နေသော ၎င်းမာရ်နတ်ကိုပင်လျှင် အတုမရှိ၊ အဖက်မရှိ၊ အနန္တတန်ခိုးတော်ရင်၊ ကမ္ဘာကိုဖန်ဆင်း

F.14.CB

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ပေသည်၊ သတ္တဝါခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းပေသည်၊ သတ္တဝါတို့ ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖြေဖျောက်ပေသည် အစရှိသည်ဖြင့် ချီးမွမ်းကြကုန်သေး၏တကား။

[အနိုင်ကျင့်ပုံ၊ အရှုံးခံပုံများမှာ ရှေ့၌ ပြဆိုထင်ရှားစေခဲ့ပြီ။]

ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းမှုမှာလည်း။ ။ ခရစ်တော် မပေါ်မီ ကုန်ကြွယ်နိုင်ငံဖြစ် ရှေးရှေးသော ထာဝရ ဘာသာကျမ်း ရင်းများ၌ ဘုရားသားတော်တစ်ဦး သမုဒြာသို့ဆင်းသဖြင့် ရေ နစ်၍သေဆုံးရာ ထာဝရဘုရား အမျက်တော်ထွက်၍-

၁။ သမုဒြာကို အမြန်ငန်စေဟု အာဏာထား၏။
ထိုအခါမှစ၍ သမုဒြာရေမှန်လျှင် အမြဲ ငန်
ရ၏။

၂။ မင်းစိုးရာဇာမှန်လျှင် မိမိပိုင်ဆိုင်ရာနိုင်ငံကို
အုပ်ချုပ် စီရင်စေ၊

၃။ ဆင်းရဲသားမှန်လျှင် အရောင်းအဝယ် လယ်
ယာလုပ်ခြင်း စသည်ကို လုပ်ကိုင်စေ၊

၄။ ပုဏ္ဏားမျိုးမှန်လျှင် ဗေဒင်ဟောမှု- ယဇ်ပူ
ဇော်မှုကို လုပ်ကိုင်စေ အစရှိသည်ဖြင့် ထာဝရ
ဘုရား အာဏာထားချက်တွေ့ များစွာလာရှိ၏

[ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကျမ်းဆရာတို့သည်ကား ထိုကျမ်းရင်းများကို
မတွေ့ဘူးကြ၍ အနည်းငယ်မျှသာ ချီးမွမ်းတတ်ကြကုန်၏။]

ထိုကဲ့သို့သော အာဏာထားမှုကိုမူကား။ ။ ထာဝရ ဘုရားမှသာ ထားနိုင်သော တန်ခိုးရှိသည်မဟုတ်၊ ဖြစ်မြဲဓမ္မတာ သဘာဝကို သိကြသူ လူတိုင်းပင်ထားနိုင်သော တန်ခိုးရှိကြပါ၏။

- ၁။ ကမ္ဘာမှန်လျှင် ပေါ်ချိန်တန် ပေါ်စေ၊ ပျက်ချိန်တန် ပျက်စေ၊
- ၂။ သတ္တဝါမှန်လျှင် ဖြစ်ပေါ်ပေါက်ပွားချိန်တန် ဖြစ်ပေါ် ပေါက်ပွားကြစေ၊ သေချိန်ကျ သေကြစေ၊
- ၃။ မိန်းမမှန်လျှင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စေ၊
- ၄။ ယောက်ျားမှန်လျှင် လုပ်ကိုင်စေ၊
- ၅။ တမာမှန်လျှင် ခါးစေ၊
- ၆။ ဆားမှန်လျှင် ငန်စေ၊
- ၇။ သမ္ဘရာမှန်လျှင် ချဉ်စေ၊

ဤသို့အစရှိသည်ကား ထာဝရဘုရား အာဏာထားမှု မျိုးချည်းတည်း၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဖန်ဆင်းမှုဆိုသည်လည်း ဤအာဏာချက်စုကိုပင် ဆိုသတည်း။

ဤအာဏာထားချက်မျိုးကို၊ ဘယ်သူမဆိုထားလျှင်လည်း ကမ္ဘာ၊ သတ္တဝါ၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ တမာ၊ ဆား၊ သမ္ဘရာ စသည်တို့က ထိုအာဏာကို လွန်ဆန်နိုင်ကြမည်မဟုတ်။

[ဤကား ရှေးရှေးသောအခါက ဣန္ဒြိယနိုင်ငံသား ပုဏ္ဏား လူနောက်တို့ ရောက်တတ်ရာရာ ဗလချာ သမ္ပပ္ပလာပတွေကို

ကျမ်းစ၊ ဂန်စနှင့် ခဏလုပ်ကြံ၍ ထားခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့်
ယခုထက်ထိ ဇာတ်မျော၍ နေပုံတည်း။]

[ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကား ထိုပုဏ္ဏားတို့၏

အကျကောက်သမားတို့တည်း။]

ဒုတိယအချက်ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ဇမ္ဗူသပြေပင်-ရှိမရှိ

ဇမ္ဗူသပြေပင်၌---

ဇမ္ဗူသပြေပင် ရှိကြောင်းမျှသာ ဘုရားဟော၏။ အမြင့်
ယူဇနာ ၁၀၀-စသည်မှာ ကမ္ဘာဦးကျမ်းများတွင် လာရှိသည့်
အတိုင်း အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာကျမ်းဂန်တို့၌လာ၏။

မြောက်သမုဒ္ဒရာသို့ အစဉ်ထာဝရသွားလာ၍နေကြသော
သင်္ဘောသူကြီးတို့ ထိုမျှလောက်ကြီးသော သစ်ပင်ကို တွေ့၊ မြင်၊
ကြား၊ သိဘူးကြသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိကြရာ၌ကား---

ဗုဒ္ဓဘာသာ၌၎င်း၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌၎င်း။ ။

ပကတိ မျက်စိဖြင့်မမြင်ရသော မာရ်နတ်ဆိုသော နတ်မျိုးရှိကြ၏။
မာရ်နတ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်သော နတ်မျိုးလည်း နတ်ပြည်
၆-ထပ်မှ မြေအပြင်သို့ကျအောင် အနန္တများပြား၏။ တန်ခိုးကြီး
ငယ်ရှိကြ၏။ ထိုကဲ့သို့သော သစ်ပင်တကာတို့တွင် အတုမရှိကြီး
ကျယ်လှသော ဇမ္ဗူသပြေပင်စောင့် နတ်သည်မူကား မြေအပြင်ရှိ
ရုက္ခစိုးနတ်တကာတို့တွင် အတုမရှိ တန်ခိုးကြီးသော နတ်ဖြစ်

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၂၁၁

ရာ၏။ ဇမ္ဗူသပြေပင်ကို သူမြင်စေလို့မှ မြင်ရအောင် စွမ်းနိုင်သော နတ်တန်ခိုးကြီးဖြစ်ပေရာ၏။

မျက်စိနှင့်မြင်ဖူးကြသူ မရှိသည့်အတွက်ကြောင့် လောက၌ သစ်ပင်နေ ရုက္ခစိုးနတ်ဟူ၍ မရှိ-ဆိုခဲ့လျှင် မာရ်နတ်လည်းမရှိ၊ ထာဝရဘုရားဆိုသူလည်း မရှိဟုဆိုရလိမ့်မည်။

နတ်ပြည် ၆-ထပ်၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-၏ အထက် ကောင်းကင် ဘုံကြီး၌ ထာဝရဘုရားနေသည်ကို ရွှေချိန်ခွင် အဆိုရှိသော ကြောင့် ရွှေချိန်ခွင် အဆိုနှင့်ပင်---

- ၁။ ထာဝရဘုရားလည်းရှိ၏။
- ၂။ ဗြဟ္မာ ၂၀-လည်းရှိ၏။
- ၃။ နတ်ပြည် ၆-ထပ်လည်းရှိ၏။
- ၄။ မာရ်နတ်မျိုး အနန္တလည်းရှိ၏။
- ၅။ ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုးနတ်မျိုး အနန္တလည်းရှိမည်ပင် ဖြစ်သတည်း။

ဤသို့ရှိရလျှင် ဇမ္ဗူသပြေပင်သည် ရွှေထွက်သော သစ်ပင် ဖြစ်၍ လူတို့ဖျက်ဆီးရန်ရှိသောကြောင့် သင်္ဘောသားတို့ မမြင် ရအောင် တန်ခိုးဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ကွယ်၍ထားသည်ဟု ချင့်ချိန်ရန်တလမ်းရှိ၏။ မဟုတ်ဘူးဟု အတတ် မငြင်းနိုင်။

[မိမိတို့ယုံကြည်ရာဌာနကို ချီးမွမ်းကြမြဲထုံးစံအတိုင်း ချီးမွမ်း စကားမျိုးသော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ ချီးမွမ်းစကားမျိုးဖြစ်သော်လည်း အပြစ်မဆိုသာ။]

[ဤကား ဇမ္ဗူသပြေပင်ရှိ-မရှိဆိုချက်တည်း။]

မိခင်ဧရာဝတီ

ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းရှိ-မရှိ

လောကမျက်မြင်ဒိဋ္ဌအားဖြင့်---

၁။ ဇမ္ဗူဒီပါခေါ်သော အရှေ့ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်း၊

၂။ အမေရိကန်ခေါ်သော အနောက်ကျွန်းကြီး
တစ်ကျွန်း၊

ဟူ၍ ကျွန်းကြီး ၂-ကျွန်းသာ မျက်မြင်ထင်ရှားရှိသည်
ဖြစ်ပါလျက် မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းရှိသည် ဟု
ဆိုသောအရာကို မယုံသာချက်ထုတ်ပြရာ၌---

မျက်မြင်ထင်ရှားရှိမှ အဟုတ်အမှန်ဟု ယူကြစတမ်း၊
မျက်မြင် ထင်ရှားမရှိလျှင် မဟုတ်မမှန်ဟု ပယ်စွန့်ကြစတမ်း-
ဆိုခဲ့ပါလျှင်---

၁။ မာရ်နတ်၊

၂။ နတ်ပြည် ၆-ထပ်၊

၃။ ဗြဟ္မာပြည် ၂၀၊

၄။ ထိုအထက်မှာ ကောင်းကင်ဘုံကြီး၊

၅။ ထိုဘုံကြီးမှာနေသော ထာဝရဘုရား၊

၆။ ထိုထာဝရဘုရားအပါးတော်မှာ တပည့်တော်
ဖြစ်သည် အပေါင်းတို့ ကာလအနန္တ ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက် ထာဝရ ကောင်းကင် စည်းစိမ်ကို
ခံစား၍နေကြရမှု၊

ဤအလုံးစုံကိုပင် မဟုတ်မမှန်ဟု သဘောတူ-ပယ်စွန့်ကြရလိမ့်မည်။ ရွှေချိန်ခွင်စာတွင် ဆိုဆိုသမျှ ထာဝရဘုရားအချက်တွေကို အကုန်ပယ်ဖျက်ရလိမ့်မည်။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဆိုသော်- ယခုရှိကြသော လောကီလူများ၏ မျက်မြင်ထင်ရှားရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ သေလွန်၍ သွားကြလေကုန်ပြီးသော ထာဝရဘုရား၏ တပည့်တော်ကြီး၊ တပည့်တော်လတ်၊ တပည့်တော်ငယ် အပေါင်းတို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမှ ယခုကျန်ရှိသူအပေါင်းတို့ကို အားပေးခြင်းငှါ တစ်ရံတစ်ခါမှပြန်လာ၍ များစွာသော ရွာသူ၊ မြို့သူ၊ တိုင်းသူ၊ ပြည်သူတို့အတူတကွ မြင်ကြရအောင် ထင်စွာပြု၍--

“ငါသည် ဘယ်သူတည်း၊ ယခု ထာဝရဘုရား၏ အပါးတော်သို့ ရောက်၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ထာဝရ ကောင်းကင်စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ နေရပြီ” ဟု သက်သေခံလာသူ ဟူ၍လည်း မရှိစဖူးလေသောကြောင့်တည်း။

ချင့်ချိန်ရန် အချက်မှာမူကား

နေသွား၊ လသွားများကိုပြဆိုသော ကျမ်းဂန်တို့အရ ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းတို့သည် မြင့်မိုရ်တောင်၏အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်တည့်တည့်တည်ရှိကြကုန်၏။ အရှေ့ကျွန်း၊ အနောက်ကျွန်း၊ တောင်ကျွန်း၊ မြောက်ကျွန်း ဟုတ်- မဟုတ်ကို မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် ချိန်တိုက်ရလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ထိုကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းရှိ- မရှိ၊ ဟုတ်-မဟုတ်ကို မြင့်မိုရ်တောင်သို့ ရောက်ပေါက် တွေ့မြင်နိုင် သူတို့သာ ပြော ဆိုနိုင်ခွင့် ရှိသည်။

[မုတ်မြင်တွင် ဉာဏ်ဆုံးသော

ရွှေချိန်ခွင်ဆရာနှင့် အရာပင် မဟုတ်ပေ။]

[ဤကား ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း ရှိ- မရှိ ပြဆိုချက်တည်း။]

တတိယအချက် ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

မြင့်မိုရ်တောင်စသည် ရှိ- မရှိ

ဓူဝံကြယ်အောက်သို့ သင်္ဘောရောက်၍ ယုဂန္ဓိရ်တောင်ကို မတွေ့၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို မမြင်၊ ထူးဆန်းသည့်အရာ တစ်စုံ တစ်ခုမျှမရှိဘဲ၊ ဗေရဂင်ကျွန်းငယ်တစ်ခုသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ သီတာခုနစ်တန်၊ သတ္တရဘန် တောင်စဉ် ခုနစ်ထပ် အစရှိသော ပိဋကတ်စကားကား ယုံစရာရှိသလော” ဟူသောအချက်၌-

“ဓူဝံကြယ်သည် မြင့်မိုရ်တောင်ထိပ် ဝေယန္တောပြာသာဒ်၏ ထုပိကာ ငှက်မနား၌ စိုက်ထားသော စိန်ဖူးပေတည်း” ဟူ၍ လောကီလူပြိုန်းတို့ ပျက်ချော်ကြံဆန်း ယုံတမ်းစကား ပြောဆိုရိုး ရှိနေသည်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းဂန်စကား ထင်မှတ်မှား၍ ဓူဝံ ကြယ်ကို ဦးတည်လေသတည်း။

ကျွန်းငယ်တို့မည်သည်။ ။ယူဇနာများစွာ နက်လှစွာ သော မဟာသမုဒြာကြီးထဲမှာ ပေါ်ရှိနိုင်ကြသည် မဟုတ်၊ ထို့ထက် ရေတိမ်ရာ အကွက်အရပ်၌သာ ပေါ်ရှိနိုင်သည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၂၁၅

ဗေရုင်ကျွန်းငယ်ကို တွေ့ရှိသည်ဆိုသောကြောင့် မဟာ သမုဒြာခေါ်လောက်သော ယူဇနာများစွာနက်နဲရာသို့ ရောက်ကြ သည် မဟုတ်သေး။ ရောက်အောင်သွားသော်လည်း ရေခဲ၍ နေသည့်အတွက် ပျက်စီးခြင်းသို့သာ ရောက်ကြကုန်ရာ၏။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဆိုသော်- နေနှင့် အလွန်ဝေးကွာ လှသောကြောင့်တည်း။

ထို့ကြောင့် သတ္တရဘန်တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်တွင် ပြင်ဆုံး ကျသော အဿကဏ်တောင်ခြေကိုမျှ မရောက်နိုင်ကြကုန်၊ တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်တို့၏ အတွင်းမှာတည်ရှိသော မြင့်မိုရ် တောင်ကိုမူကား ဆိုဖွယ်မရှိ။

[ဤကား မြင့်မိုရ်တောင်စသည် ရှိ- မရှိ ပြဆိုချက်တည်း။]

အချက်ကြီးလေးပါး ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

သံဃာချင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်

သံဃာချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက် အကြောင်းအရာ ၃-ခု၌ သံဃာချင်း ဆိုသော်လည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာ၌ သံဃာဟူ၍ မရှိ၊ တရားဟော ဆရာကို-ယူ။

ဘာသာဆိုသည်ကား။ ။အယူဝါဒကိုဆိုသတည်း၊ ထိုအယူဝါဒကို ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ “ဒိဋ္ဌိ” ဟု၍ဆို၏၊ ထိုဘာသာများသည်-

- ၁။ သဿတဘာသာ,
- ၂။ ဥစ္ဆေဒဘာသာ ဟူ၍ ၂-မျိုး။
- ၃။ ပုဗ္ဗေကတဟေတုဘာသာ,
- ၄။ ဣဿရန်မ္မာနဘာသာ,
- ၅။ အဟေတု အပစ္စယဘာသာ ဟူ၍ ၃-မျိုး။
- ၆။ နိယတမိစ္ဆာဘာသာကြီး ၃-မျိုး။
- ၇။ အန္တဂါဟိကမိစ္ဆာဘာသာ ၁၀-မျိုး။
- ၈။ ဒသဝတ္ထုကမိစ္ဆာဘာသာ ၁၀-မျိုး။
- ၉။ အတ္တဂါဟမိစ္ဆာဘာသာမျိုး ၂၀။
- ၁၀။ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌လာသော မိစ္ဆာဘာသာ ၆၂-မျိုး။
- ၁၁။ ထိုထိုသုတ္တန်၌လာသော ပါသဏှဘာသာ ၉၆-မျိုး။
- ၁၂။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုထိုသုတ္တန်တို့၌ စပ်ရာဆိုင်ရာ

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၂၁၇

အမျိုးမျိုးလာသော များစွာသော မိစ္ဆာဘာ
သာမျိုး။

ဤအလုံးစုံသော ဘာသာတို့သည် အရင်းအမြစ်နှင့်တကွ
ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းရင်းကြီးတို့မှာ အကုန်လာလျက် ရှိကြကုန်၏။
ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းရင်းကြီးများကို လယ်လယ်ပတ်ပတ် ကောင်း
ကောင်းတတ်ကုန်သော ဆရာတို့သည် ထိုဘာသာတို့ကို အကုန်
သိကြကုန်၏။

ယခု ကမ္ဘာပေါ်၌ ထင်ရှားသော ဘာသာကြီး ၄-ပါး
တို့တွင်-

- ၁။ ပုဏ္ဏားဘာသာ၊
- ၂။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၊
- ၃။ မဟာမက်ဘာသာတို့သည် ဣဿရ နိမ္မာန
ဘာသာ၌ ပါဝင်လေကုန်၏။ ကမ္ဘာမြေပေါ်
နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်မှာ ရှိရှိသမျှသော ဘာ
သာတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းဂန်တို့၌ အကုန်
ပါရှိကုန်၏။ အခေါ်အဝေါ် စကားသံမျှသာ
ကွဲကြကုန်၏။

ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကျမ်းဆရာတို့သည်ကား။ ။
ကမ္ဘာ မြေပေါ် လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့မှာ ဘာသာ
မျိုးဘယ်မျှ ကွဲပြား ရှိနေကြကုန်သည်ဟု မသိကြကုန်သည်
သာမက မိမိတို့စွဲယူကြသော ထာဝရ ဧကဗုဒ္ဓဘာသာကိုမျှလည်း

ဘယ်ဘုံ-ဘယ်ပြည်ကစ၍ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဘယ်သက်တန်းဆီက စ၍ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ဘယ်လိုနဲ့ပြား၍ လာသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထိုဘာသာရင်း၌ စကားအချက်ပေါင်း ဘယ်မျှရှိသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း မသိကြလေကုန်။

ခရစ်တော်ပေါ်ပြီးနောက်။ ။ယုဒပြည်မှစ၍ ဖြစ်ပွားသော အဖျားအနား ကျမ်းစကားများကို အနောက် ပြည်သားတို့မှာ ဘာသာကျမ်းရင်းကြီးထင်မှတ်၊ လေးမြတ်၊ ယုံကြည်ကြကုန်၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ မိမိတို့တိုင်းပြည် ဒေသ၌ “ မိရိုးဖလာဘာသာ ” ဟူ၍ ပြီပြီသသ မရှိဘူးကြလေ သောကြောင့်တည်း။

[ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဆရာတို့မှာ ဘာသာကျမ်းစာဟူသော အကြောင်းကြောင့် နိုင်ငံတစ်ပါးသို့သွား၍ ရွာကြသင်ကြားဖွယ် ကိစ္စမရှိ။]

နောက်စကား ၂-ချက်၌ ဥပမာကိုရှေးဦးစွာပြဆိုအံ့

ဗုဒ္ဓဘာသာဆရာတို့သည်။ ။ အဖိုးထိုက်တန် လှစွာသော ရွှေဘဏ္ဍာ၊ ငွေဘဏ္ဍာ၊ ပတ္တမြားစသော ကျောက် မြတ်ရတနာ၊ ပိုး ဖဲ ကတ္တီပါ စသောအထည်မျိုး အဖိုးထိုက် အဖိုး တန်ကြီး ဟူသမျှတို့ကို တိုက်ဆိုင်ကြီး၌ တည်ခင်း၍ရောင်းချသော သူဌေးကုန်သည်ကြီးတို့နှင့် တူကြကုန်၏။

တူပုံကား။ ။ ထိုသူငွေ ကုန်သည်ကြီးတို့သည် ကုန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတစ်ပါးတို့ကို မောင်မောင်၊ ဘဘ နှိမ့်ချဖြားယောင်းဖွယ်ကိစ္စ မရှိ၊ ရပ်သေးရွာသေး ကျေး တောကျေးလက် တိုင်းစွန့်ပြည်နား တောသားတောင်သား အရိုင်းအစိုင်းတို့ရှိရာသို့ တစ်ချာချာ လှည့်ပတ်လျက် အရပ်ရပ် အမျိုးမျိုး၌ တစ်မျိုးမျိုး ဟစ်အော် တစ်ကျော်ကျော် အသံပေး၍ ရောင်းချဖွယ်ရာကိစ္စလည်း မရှိ။

တိုက်ဆိုင်ကြီးသို့ ရောက်လာသူကိုပင် လူပုံလူပန်းကို ကြည့်ရှု၍ ဝယ်နိုင်လောက်အောင် လူဟုတ်လူမဟုတ် လူမြတ် လူပြောင်များကိုမှ စကားချိုသာ လိုရာမေးမြန်း နှုတ်ခွန်းချိုမြ ကုန်ကိုပြု၍ ရောင်းချကြလေကုန်၏။ ဝယ်နိုင်မည့်သူ မဟုတ် သော လူယုတ်လူညံ့ လူမသန်တို့ကိုမူကား တိုက်တွင်းသို့ပင် အဝင်မခံ၊ ဒရဝမ်တို့က အမြန်မောင်းနှင်၍ ထုတ်လိုက်ကြကုန်၏။

ခရစ်ယာန်ဘာသာ တရားဟောဆရာများသည်။ ။ ရပ်သိမ် ရွာသေး ကျေးတော ကျေးလက် ကုန်သည်များနှင့် တူကြကုန်၏။

တူပုံကား။ ။ ထို ကုန်သည်တို့သည် မြို့ကြီးပြကြီးသို့ ရောက်သော်လည်း အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် ကုန်ကောင်း စည် ကောင်း အထည်ကောင်းကို ဝယ်ယူတည်ထားနိုင်ကြသည် မဟုတ်၊ မြို့ကြီးရွာကြီး အရပ်ကြီးနေ ကျက်သရေရှိသူ အပြောင် လူတို့ ရွေးယူကျန်ကြွင်း အဖျင်းအညံ့ မသန်မသုံး အကျိုးအပွဲ

အရွဲ့အစောင်း အကောင်းမလှ အဖိုး အနည်းအပါးနှင့် များများ ကြီးရနိုင်သော ကုန်ကျစည်ကျတွေကိုသာ ဝယ်ယူ၍ မိမိရပ်ရွာ သို့ရောက်ခါမှ ပေါက်ရာကိုဖာ နာရာကိုဖုံး ကုန်းရာ၊ ကော့ရာ ကိုပြင်ဆင် အရည်အရောင် တင်တန်ရာကိုတင် ပြုပြင်ပြီးမှ ရွာသိမ် ရပ်သေး ကျေးတော တောင်တော အရိုင်းတောသို့ သွားရောက်လှည့်လည် တစ်ဗျိုးဗျိုးဟစ်မြည်လျက် ကုန်စည်က ဘန်းမလှသည်နှင့် နှုတ်စလျှာစကို အားထား၍ ဖြားဖြားယောင်း ယောင်း ဖြောင်းဖြောင်းဖြဖြ ရောင်းရကြကုန်၏။

သူဌေးကုန်သည်ကြီးတို့ကဲ့သို့ ဟန်ရေးပန်ရေးလုပ်ခဲ့လျှင် သင့်ကုန်နဲ့ပဲ ဗလချာတွေကို ဝယ်သူမှာ ဝေးလေစွ၊ ခွေးနှင့်ရှူး တိုက်၍ လွတ်လိုက်ကြကုန်လတံ့။

[ဤဥပမာအတိုင်းသာဖြေလေ။]

- (က) “ဗုဒ္ဓဘာသာဆရာတို့မှာ အုန်း၊ ငှက်ပျောစသော အဖိုးအခ ပေးမှသာ တရားဟောကြကုန်သည်။
- (ခ) ခရစ်ယာန်ဘာသာဆရာတို့မှာ အဖိုးအခ မယူမူ၍ မပင့်မဖိတ်ဘဲနှင့်ပင် လှည့်လည်၍ ဟောသည်”- ဟူသောအဓိပ္ပါယ်၌-

ဗုဒ္ဓဘာသာဆရာတို့မှာ။ ။ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုသည်ဖြစ်စေ၊ မပြုသည်ဖြစ်စေ၊ မိမိနေရာသို့ လာရောက် သူတို့အား တတ်အားသမျှ ပြောဟောကြပါကုန်၏။ ရဟန်းဖြစ်၍ ခွေးတစ်ယောင်းယောင်း ဒုတ်တစ်ချောင်းနှင့် မကောင်းဆိုးဝါး ဝင်ငြားသည့်နဲ့ အရပ်ထဲသို့ လှည့်လည်၍ကား မဟောကြပေ။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ် ၂၂၁

အရပ်ထဲမှာမူကား လူဖြစ်သူ ဆရာတို့က တတ်အားသမျှ ပြော
ဟောကြပါ၏။

ခရစ်ယာန်ဘာသာ တရားဟောဆရာတို့မှာမူကား။
သာသနာပြုဆရာကြီးတို့က ဝေငှသော တစ်လတစ်လလျှင်
အစိတ်စ၊ ၃၀-စ အဖိုးခန့် ကူလီခကို မရဘဲ၊ မယူဘဲ သူတော်
စင်သဘော သက်သက်သာ လှည့်လည်၍ ဟောသူကို တစ်လူမျှ
မတွေ့ဘူးပေ။

သံဃာချင်းနှိုင်းယှဉ်ချက်ပြီး၏။

ဤတွင်ရွှေကား သက္ကရာဇ် ၁၂၆၅-ခု၊ တော်သလင်းလအတွင်း
မန္တလေးမြို့နေ ပညာဝန်ထောက် မောင်ကျော်ရန် ဆိုသူက ရွှေချိန်ခွင်စာကို
ဖြေဆိုရေးသား သာသနာချီးမြှင့်စေလိုကြောင်းနှင့် ရွှေချိန်ခွင်စာ၊ မြန်မာ
တမန်စာများကို လက်ပန်းတောင်းတောင်ပေါ် ဝါဆိုစကြိုကျောင်းနေ မုံရွာမြို့
လယ်တီဆရာ ငါတို့ထံ ပေးပို့လိုက်သည်ဖြစ်၍ သီတင်းကျွတ်လအတွင်း
ဥတုပြောင်း၍ နေမကောင်းထိုင်မသာရှိနေခိုက် အပြင်းပြေဖြေဆိုလိုက်သော
ရွှေချိန်ခွင်အဆိုကို ရှင်းလင်းချက် စာတမ်းသည် ၎င်းလဆန်း ၈-ရက်နေ့တွင်
ပြီးသတည်း။

ရွှေချိန်ခွင်အဆိုကို ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ်ပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

မုံရွာမြို့

မဟာလယ်တီကျောင်းတိုက်

ကျောက်စာတိုက်ကြီးတွင်

ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာကျောက်စာ

- နံပါတ်- (၁) ၅၄၅
(၂) ၅၅၁
(၃) ၅၅၈
(၄) ၅၆၅
(၅) ၅၆၄

တို့တွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ-

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူသော သရဏဂုံ သုံးပါး ယခုမျက်မြင် ထင်ရှားရှိသည်နှင့် ရှိခိုးပူဇော် ကိုးကွယ်ခြင်းသည် ညီညွတ်လှ၏။

ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ-

ဘုရားလည်းပြစ်ရာ အစအနမရှိ၊ တရားလည်း ပြစ်ရာ အစအနမရှိ၊ သံဃာလည်း ပြစ်ရာ အစအန မရှိသည်ဖြစ်၍ မှီခိုကိုးကွယ်ကြသော အမှုသည် ဤရေသဖန်းပင်ကြီးသည် ပွင့်လိမ့်မည်၊ ရေသဖန်းပွင့် တစ်ပွင့်လျှင် ခဲတစ်ပိဿာကို ရွှေဖြစ် စေနိုင်၏ဟု လူ့လိမ်တစ်ယောက်က စာရေး၍ ချထားသည်ကိုမြင်၍ ရွှေသူဌေးလုပ်ရအောင် ရေသဖန်းပင်ကို ပွင့်နိုးနိုး ကိုးကွယ် စောင့်ရှောက်၍နေသော သူတို့၏ အမှုနှင့်မခြား ဖြစ်ချေသည်၊ ရေသဖန်းပင်တို့သည် ပွင့်ရိုး မရှိကုန်။

မိခင်ဧရာဝတီ

မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်မှ ထွက်ရှိပြီး လယ်တီဒီပနီကျမ်းစာများ

၁။ ဝိပဿနာဒီပနီ	၁၆။ လယ်တီဒီပနီပေါင်းချုပ် (ပထမတွဲ)
၂။ အနုတ္တဒီပနီ	၁၇။ လယ်တီဒီပနီပေါင်းချုပ် (စတုတ္ထတွဲ)
၃။ ဖောဓိပက္ခိယဒီပနီ	၁၈။ လယ်တီမဟာသရဏဝုတော်ကြီး
၄။ လယ်တီနိဗ္ဗာန်	မြန်မာ့ဇီကာ (ပထမတွဲ)
၅။ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ	၁၉။ လယ်တီမဟာသရဏဝုတော်ကြီး
၆။ အာနာပါနဒီပနီ	မြန်မာ့ဇီကာ (ဒုတိယတွဲ)
၇။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒီပနီ	၂၀။ ပုဏ္ဏာဝါဒဒီပနီ
၈။ ဥက္ကမပုရိသဒီပနီ	၂၁။ The Manuals of Buddhism
၉။ ပါရမီဒီပနီ	၂၂။ ဓမ္မဒီပနီ
၁၀။ ဧရာဝတီဒီပနီ	၂၃။ လယ်တီနိဗ္ဗာန်တရားတော်များ
၁၁။ ကမ္မဋ္ဌာနဒီပနီ	၂၄။ The Ledi Dhamma in Nibbana
၁၂။ ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂနှင့်လက္ခဏဒီပနီ	၂၅။ လယ်တီဒီပနီပေါင်းချုပ်
၁၃။ ဘာဝနာဒီပနီ	မြန်မာ-အင်္ဂလိပ် (၃ကျမ်းတွဲ)
၁၄။ သဒ္ဓသံသိဝ်နှင့်ဓာတုမဂ္ဂူရိကျမ်း	၂၆။ စတုသစ္စနှင့်မဂ္ဂင်ဂဒီပနီ
၁၅။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီး	၂၇။ ပုဏ္ဏာဝါဒကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်း

ဆက်လက်ထွက်ရှိမည့် ဒီပနီကျမ်းစာများ

- ၁။ အာဟာရဒီပနီ
- ၂။ ရူပဒီပနီ
- ၃။ ပရမတ္ထဒီပနီ (ခေါ်) သင်္ကြိုဟ်မဟာဇီကာသစ်
- ၄။ လယ်တီကမ္မဝါဒီပနီ
- ၅။ ခရစ်ယောဝါဒပုစ္ဆာအဖြေပေါင်းချုပ်